

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ



Bir Pembe Yalan...

*Leydi Meredith Brookshire, Oak Run'dan vazgeçemezdi.
Aniden beş parasız ve kocasız kalmıştı. Keçileri kaçırmış
babasıyla kız kurusu halasını da yanına alıp nereye gidecekti
ki?*

*Bütün bunlar yetmezmiş gibi son Brookshire vârisi Nicholas
Caulfield, malikânenin kanunen kendisine ait olduğunu iddia
edecekti.*

*Hem yakışıklı hem de küstah olan bu zorba adamın öldüğü
sanılıyordu oysa. Meredith'in ailesini ve kendisini sokakta
bulmamak için tek çıkış yolu vardı ve çevireceği dolap ya genç
kadının kurtarıcısı olacak ya da sonunu getirecekti. Bu yolun
sonunda kendini nefret ettiği adamın yatağında mı bulacaktı
yoksa?*

BİRİNCİ BÖLÜM

*Bir kez yalan söyleyince,
Her şey arapsaçına döner.*

Sör Walter Scott, "Marmion"

İngiltere, 1835

"**Bu doğru olamaz.**" Leydi Meredith Brookshire misafir odasını bir uçtan bir uca arşınlarken, buruş buruş bir topa dönüşmüş mektubu yumruğunun içine hapsetmişti.

Halası sabırsız bir tavırla genç kadının bileğini havada yakalayarak sordu: "**Yırtılıp yok olmadan, mektubu görebilir miyim?**"

Meredith şaşkın gözlerini avucundaki parşömen topuna çevirdi ve sanki elinde bir yılan leşi tutuyormuş gibi mektubu aceleyle ona uzattı. Bu davranışı kalbinde çınlayıp duran matem çanının sesindendi belki de.

Sonunda bulmuşlardı. *Yeni* Lord Brookshire... Mektupta onu nerede buldukları belirtilmemişti. Fakat Lord'un tepelerine binmesi an meselesiydi. Tıpkı avının kokusunu alan bir akbaba gibi...

Meredith'in yüzü asıldı; avukatların onu söz konusu şahsın ölmüş olduğuna ikna etme çabaları boşunaydı. Bütün bu çabalara karşın onu aramayı sürdürmüşlerdi. Kahrolası avukatlar. Hukuka uygun hareket etmeseler, olmaz mıydı?

Halası parşömenin buruşuk kısımlarını düzeltti. Yazılanları okudukça iyice şaşkına döndüğü yüzünden belli oluyordu. "**Fakat o ölmemiş mi, hayatım?**"

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Meredith odayı adımlamaya devam ederken nüksetmeye hazır baş ağrısına engel olabilmek için eliyle alnını ovmaıktaydı. **"Eğer ortada bize musallat olmak için bekleyen bir hayalet falan yoksa Nicholas Caulfield hayatta, sağılığı iyi ve mirasına sahip çıkmak niyetinde."** Meredith aniden kalakaldı; Nicholas Caulfield'ın beklenmedik bir biçimde ortaya çıktığını bildiren bu çirkin gerçeklik onu bütünüyile esir almış gibiydi. Mahvolmuşıtu. Yıkılmışıtu. Bahtsızlığı ağır bir taş gibi yuvarlanıp kalbinin ortasına oturuvermişıtu.

Bu adamın, üvey erkek kardeşinin dul eşıyle onun akrabalarına mirastan zırnık bile koklatmayacağı aşıkârdı. Peki, ne olacaktı? Bu insanların yanına yerleşebilecekleri başka bir aileleri yoktu. Üstelik Edmund, ölümünden sonra karısının geçimini sağılayacak hiçbir şey bırakmamışıtu. Zaten Meredith de kocasının ona yıllar boyu gösterdiği ilgi ve alakadan fazlasını ummayı aklından geçirmemişıtu. Ne var ki, kocasının bu kadar erken yaşta göçüp gideceğini de düşünmemişıtu. Henüz otuz beş yaşındaydı ve dış görünüşünden pek belli olmasa da turp gibi sağılam bir adamdı.

Meredith iki yanına uzanan yumruklarını yeniden sıkıverdi. **"Kahrolası Edmund! Eşlerini ömür boyu rahat ettirmek kocaların görevi değil midir?"**

Eleanor Hala, azarlayan bir tavırla, **"Lanet okuma, hayatım, hem ölünün arkasından konuşulmaz,"** diyerek çıkıştı. **"Hele de o ölü cehennem ateşinde cayır cayır yanmaktayken hiç konuşulmaz."**

Halasının öfkesini böyle kustuğunu duyunca Meredith'in dudaklarında bir tebessüm belirdi. Eleanor'un burnu tiksintiden titremekteydi. **"Sonuçta seni perişan etti; kıyamet gününde hesap verirken Tanrı onu affetmeyecek."**

"O beni perişan etmedi ki." Meredith'in bu yalanı önceden defalarca prova ettiğı, rahatlığından belli oluyordu. **"O terbiyesiz ya da cani bir adam değildi. Sadece..."** Uygun kelimeyi bulmak ister gibi duraksadı. Bulunca da omuz silkti: **"İlgisizdi."**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"Yedi yıl boyunca," dedi Eleanor Hala öfkeyle. Onun yeğeni adına duyduğu bu kızgınlık alışılmış değil, bezdirici bir tepkiydi artık.

"Anlaşma beni yeterince tatmin etmişti." Pembe yalanlar yeniden dudaklardan dökülmeye başlamıştı. *Tatmin etmek mi?* Yapayalnız bırakmıştı demek daha doğru olurdu. "Kocalarının sıkıcı boyunduruğu altına girmek zorunda olmamayı ödül sayan pek çok kadın vardır."

"İyi. Öyleyse sırf beni perişan etti. Şu iğrenç elbiselere bak. Berbat bir ruha sahip olsa da ölünün arkasından kötü konuşmak istemiyorum ama bu kıyafetleri giymek zorunda kaldığımıza göre yine son sözü o söylemiş." Eleanor Hala yas elbisesinin büsbütün kolalanmış siyah kumaşını çekiştirdi. "Bütün bir yıl boyunca karalara bürünmeyeceğim. Hele onun için asla. Zaten bu elbiseye uygun türbanım da yok."

Meredith, halasının elbisesine bakıp kaşlarını çatı. Halası haklıydı. Böylesine felaket elbiseleri ne bir türbanla ne de başka bir şeyle takım haline getirmek mümkün değildi.

Eleanor Hala'nın sıkıcı bakışları yeğenine odaklandı "Hayalet benzyorsun. Tamamen bitkin görünüyorsun."

Meredith göğüs geçirerek hüznü bir tavırla yanağına dokundu. Yüzüne talihsizce serpiştirilmiş çiller haricinde teninin süt kadar beyaz olduğunun farkındaydı. Hayalet benzemesi sırf kara bir elbise giymesinden değildi.

"Şehirde yaşamıyoruz. Burası Attingham," dedi Eleanor Hala. "Yani diyelim ki yalnızca... Üç ay yas tuttuk. Buna kim ne diyebilir?" Şöyle bir omuz silkti. "Herkes senin mutsuz bir evlilik yaşadığını biliyor. Bu kadar ufak bir ihlal kimseyi rahatsız etmeyecektir."

"Evliliğim gayet huzurluydu." Meredith, halasına haşın bir bakış fırlattı. Genç kadın halasının; herkes biliyor, yorumuna hayli sinirlenmişti. Herkesin evliliği hakkında bir şeyler bilmesinin tek sebebi halasının dırdır ederek bunu bütün Attingham'a duyurmasıydı.

"Duy da inanma! O adam seni utanç verici bir biçimde ihmal etti."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"Sen utanmış olabilirsin," dedi Meredith yüzünde sabırlı bir ifadeyle. Yıllar sonra genç kadın bu ifadeye bürünmekte ustalaşmıştı. Bazen—genellikle halası ortada yokken—kendini, ihmal edildiği o yılların kalbinde en ufak bir yara açmadığına bile inandırdığı oluyordu.

"Korkunç. Seni böyle terk edip gitmesi korkunç." Eleanor Hala'nın acımasız sözleri kızgın bir boğanın boynuz darbeleri gibiydi. "Kont böyle olacağını kesinlikle tahmin etmiyordu şüphesiz. Belki de yaşlı centilmenin göçüp gitmesi iyi oldu; böylece oğlunun seni terk edişine tanık olmadı."

"Tamam, Kont her zaman düşlediği vârislerine kavuşacak işte." Meredith koltuğa çöktü. Kolları bitkin bir vaziyette iki yanında sallanmaktaydı. "Bu vârisler yanlış bir evladın çocukları hepsi o kadar."

"O vârisleri sen de dünyaya getirebilirdin. Eğer Edmund da doğru dürüst bir koca olsaydı, şimdiye kadar bir sürü bebeğin olurdu. Evliliğin gereklerini bile layıkıyla..."

"Lütfen." Meredith, halasının sözlerinin devamını duymamak için elini kaldırmıştı. Bazı anılar tekrar dile getirilemeyecek kadar acı veriyordu. Kocasının evlendikleri gece onunla birlikte olmayı reddederek çekip gidişi de böyle bir anıydı işte.

"Ve şimdi de Oak Run'ı bu... bu adama kaptıracağız. Hem de her şeye sen koşturduğun halde." Eleanor Hala parmaklarını kaldırmış tek tek sayıyordu. "Bu eve çekidüzen veren sensin. Sonra uşaklarla, kiracılarla, mandırayla, hasatla..."

"Biliyorum, biliyorum," diye söze karıştı Meredith. Kaynayan gözyaşları göz pınarlarını yakmaya başlamıştı. "Hatırlatmaya gerek yok." Genç kadın kararlı bir tavırla gözlerini kırıştırdı. Akmak üzere olan gözyaşlarına yenilmek istemiyordu. Nicholas Caulfield'in hayatta olduğunu ve bütün mirasa talip olacağını öğrendiği andan bu yana ardına saklandığı sakın dış görünümü tıpkı camdan bir vazo gibiydi. Bu vazo fırlatılan son bir taşla kırılıp paramparça olabilirdi.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Oak Run onun ruhunu besleyen tek evdi. Bu evi o hale getiren kendisiydi. Elizabeth dönemine özgü bu malikânenin tadilatından, bahçe düzenlemesine kadar yapılan her işte Meredith'in emeği vardı. Bu evi kaybetmeyi göze alamazdı. Bu ev için savaşmalıydı. Üstelik bunu sırf kendisi için de yapmayacaktı. Bakması gereken bir babasıyla bir halası vardı. Maree ile Nels vardı sonra. Hepsinin ona ihtiyacı vardı; güçlü olmalı ve evlerini korumak için savaşmalıydı.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak, **"Oak Run'ı kaybetmeyeceğim,"** dedi Meredith kararlı bir sesle. **"Bir çıkış yolu olmalı."**

"Onu sonra düşünürsün," diye homurdandı Eleanor Hala. Yine her zamanki gibi kaderin bütün yükünü Meredith'in sırtına yüklerken sesinde en ufak bir pişmanlık belirtisi yoktu **"Sığınabileceğimiz bir papaz evi bile yok."**

Meredith yine başının ağrımaya başlayacağını hissederek göğüs geçirdi.

Halası çiçek desenli koltuktan kalktı. Yıldızlı şömineye doğru ağır ağır yürürken narin bedeni bir ressamın fırça darbesi kadar güzel görünüyordu. Göz açıp kapanıncaya kadar şömine rafının üzerine dizilmiş kristal heykelciklerden birini kaptı ve pahalı bibloyu anında cebe indirdi.

"Hala!" Meredith'in azarlayan sesi kahkahaya dönüştü.

Eleanor Hala'nın gözleri muzip bir masumiyete bürünerek fal taşı gibi açıldı. **"Artık kendimizi sağlama almamız gerekiyor değil mi, hayatım?"**

Halası genç kadını neşelendirmekte ustaydı. Edmund'ın acı sözleri kulaklarında çınlarken buz gibi zifaf yatağında uyandığı anlarda onu teselli eden bir tek halası olmuştu. O zamanlar bu acı reddedilişin üstesinden gelemeyeceğine inanmıştı genç kadın. Kont'un biricik oğlunun ona talip olması Meredith için gerçekleşmesi mümkün olmayan bir düştü adeta. Zihni genç kadını yanıltmış ve onu bu adam tarafından

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

gerçekten arzulandığına inandırmıştı. Öyle olmasaydı, bir kontun oğlu bir papazın gösterişsiz kızıyla niye evlenmek isteyebilirdi ki?

Gerdek gecesinin hatırası bir anda zihninde canlanınca Meredith anımsamayı reddetti. Bu hatıra kalbinde asla kapanmayan bir yara gibiydi. Buğulu gözlü, on sekizlik o genç kız değildi artık. Büyümüş ve olgunlaşmıştı. Parlayan zırhıyla bir şövalyenin çıkagelip, onu alıp götürmesini beklemiyordu.

Geçen yıllar ona hayatın zor bir sınav olduğunu öğretmişti. Kadınların zengin bir yaşam sürmesi ya da aç kalması bütünüyle erkeklerin kaderine bağlıydı. Meredith bir daha asla kaderini bir erkeğin eline teslim etmeyecekti. Genç kadın bir daha asla aşkın bu kadar kolay olduğunu, en azından kendisi için basit bir his olabileceğini düşünmeyecekti. Yoksa kalbi küçücük, kaskatı bir taşa mı dönüşmüştü? Asla parçalanmayacak taştan bir kalbi vardı artık.

Fakat o kalp korkuyu hâlâ hissedebiliyordu.

Bir yabancıнын merhametine sığınmak zorunda olduğunu bilmek Meredith'i ürkütüyordu. Kaderi muhtemelen onu beş parasız sokakta bırakacak bir adamın ellerindeydi. Sonuçta bu adamla hiçbir kan bağı yoktu. Nicholas Caulfield, Meredith için hiçbir şey yapmak mecburiyetinde değildi.

Eğer yalnızca kendi yaşamını sürdürmek mecburiyetinde olsaydı Meredith pekâlâ dadılık ya da bir hanımefendinin yanında hizmetçilik yaparak geçinebilirdi. Ne var ki, diğerlerinin sorumluluğunu da taşıyordu genç kadın.

Babası—Tanrı onu korusun—ev ahalisini uygunsuz davranışlarıyla korkutarak çekilmez bir adama dönüşmüştü. Bir gün önce üst katın hizmetçisi odasındaki nevresimleri değiştirirken kızcağıza saldırmıştı. Yaşlı adam kızın kendisini zehirlemeye gelen bir İspanyol ajanı olduğunu savunmuştu. Babasının yıllar yılı süren tarih merakı bunama hastalığını daha da ağırlaştırmaktan başka bir işe yaramamıştı. Yaşlı adam sık sık on altıncı yüzyılda yaşamakta olduklarını iddia ederek Katolik ajanların Kraliçe Elizabeth'i öldürmeye çalıştıklarını söyleyip

duruyordu. Yeni kont böyle rahatsız edici bir duruma katlanmak istemeyecekti. Hiç kimse yarı deli bir adamın ortalıkta sinsi sinsi dolaşıp durmasını istemezdi. Evdeki hizmetçilerin çoğu adamın çekilmez davranışlarından ötürü kaçıp gitmişti. Geride yalnızca Maree ve Nels gibi sadık olan hizmetkârlar kalmıştı. Eskiden gezici bir tiyatrodan görev alan Maree ile Nels evde görev yapan diğer hizmetçilerden farklılardı. Onlar Meredith'e güvenen ve onun varlığına ihtiyaç duyan kimselerdi.

Umutsuzluk genç kadının içini keskin bir sirke misali yakıyordu. Meredith bir vâris dünyaya getirmediğine pişman olmuştu. Keşke Edmund'ın vârisini doğurabilseydi. O zaman herkesin hayatı kurtulmuş olacaktı. Keşke...

Meredith duraksadı ve başını şöyle bir silkti. Genç kadın bir çocuk sahibi olmayı hep istemişti zaten. Gelgelelim bu çocuğu doğurmuş olmak daha önce hiç bu kadar hayati bir önem taşımamıştı. Şömineye doğru yürüyüp halasının yanına yaklaştı ve dirseklerini şöminenin yaldızlı rafına dayadı. Düşüncelerini yüksek sesle dile getiriyordu şimdi. **"O çocuğu dünyaya getirememiş olmam çok acı."**

Halası ona bakıp gözlerini kısarak yeğenini kurnaz bir tavırla süzdü. Meredith ensesinin karıncalandığını hissediyordu. Eleanor Hala cebindeki kristal bibloyu çıkarttı ve şömine rafının üzerine dikkatle yerleştirdi. Bibloyu nazikçe düzeltti ve ardından yapmacık bir sükûnetle sordu: **"Mektubun hangi tarihte kaleme alındığını öğrenebilir miyim?"**

"Neden?"

Düşünceli bir tavırla parmak uçlarını dudaklarına değdirip, **"Sadece merak ettim,"** dedi Eleanor, **"Nicholas Caulfield gelmeden önce yeğenimin son kontun bebeğini taşıdığına dair güzel haberi duyurmak için ne kadar vaktim var acaba?"**

Meredith'in dili bir an tutulur gibi oldu. Genç kadın dili nihayet çözüldüğünde ağzından ağır ağır dökülen kelimeler ıstırap doluydu. Meredith sanki algılama kabiliyeti zayıf bir çocuğa laf anlatmaya çalışıyor gibi konuşmaktaydı. **"Bu mümkün değil. Edmund'ı yıllardır görmüyorum. Ve onunla ben hiç... Yakınlaşmadık."** Böylesine mahrem

bir konuyu halasıyla konuşmak zorunda kalan genç kadının yanakları al olmuştı. **"İki eşin yakınlaşması gerektiği kadar yakın olmadık biz."**

"Ben bunun farkındayım ama başkaları değil."

Halasının ne demek istediğini anlayan Meredith'in gözleri fal taşı gibi açıldı. **"Ah, yani kastettiğin şey..."** Avuçlarını gitgide alev alev yanmakta olan yanaklarına yapıştırdı. Düşündüğü şeyi dile getirmeye cesaret edemiyordu.

"Daha iyi bir fikrin var mı? Bizi sokakta kalmaktan kurtarmanın başka bir yolu var mı acaba? Şahsen ben, beş parasız kalmayı hak ettiğimi sanmıyorum."

"Evet, tamam. Fakat başka bir çaresi olmalı. Yeni kontu tanımıyoruz bile. Belki de o..."

"Kibar mıdır? Cömert midir yoksa?" Halası bir hanımefendiye hiç yakışmayacak bir üslupla kahkahayı patlattı. **"Hiç sanmıyorum. Bu adam Edmund'ın akrabası. Onun da erkek kardeşi kadar kötü ruhlu olduğuna kalıbımı basarım."**

"Belki de dul evinde kalmamıza izin verir." Söylediği bu sözlerle kendisi bile inanmıyordu aslında. Edmund'ın kendi ruhunda zerre kadar merhamet yokken kardeşinin böyle bir hayırseverlik yapabileceği Meredith'in aklından bile geçmemeliydi. Sonuçta armut dibine düşerdi.

Eleanor Hala, **"Bence o hepimizi kapı dışarı etmeyi kafaya koymuş kalpsiz, ağgözlü pisliğin tekidir,"** diye karşılık verdi. Halası mor türbanlı başını bir aşağı bir yukarı sallayıp duruyordu şimdi. **"Sen bu yalana inanmak istiyorsan seçim senin, Meredith. Eğer bizi kurtarmaya yarayacaksa inan."**

Kurtarmaya yarayacaksa... Meredith görünmez bir kemerin boynunu sıkmakta olduğunu hissediyor, nefes alamıyordu sanki. **"Diyelim ki, yeni kont korkunç bir adam ve biz de senin oyununu oynadık."** Meredith, halasını neşelendirmek ister gibi yapmacık bir nezaketle başını eğdi. **"Hamile rolü oynadığımı anlarsa ne olacak? Hapishaneyi boylarım."**

"Nasıl anlayacak? Seni bizzat kendisi mi muayene edecek?"

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Meredith aklı başına gelsin diye halasını silkelememek için zor duruyor, iki yanında yumruklarını sıkmış bekliyordu. **"Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu? Bu konuda senin kadar engin deneyime sahip olmasam da, ben bile karnı şişen bir kadının çocuk doğurması gerektiğini biliyorum. Daha ne?"**

Eleanor Hala oturdu ve koltuğa bıraktığı iğne oyasını eline alıp umursamazca omuz silkti. **"Biz de bir bebek buluruz."**

"Bir bebek mi buluruz?" dedi Meredith şaşkın gözlerle. Halası iğne oyasını işlemeye koyulmuştu. Genç kadın serseme dönmüş bir halde başını sallarken kekeleyerek sordu: **"Nereden bulacağız? Bakkaldan mı?"**

"Nels ve Maree'nin bu konuda yardımcı olabileceklerine inanıyorum. Onlar oldukça yaratıcılar. Tabii bu durumda onlara sırrımızı açmak zorunda kalacağız ama nasıl olsa güvenilir insanlar." Yaşlı kadın ışıldayan bakışlarını bilgiç bir tavırla Meredith'e çevirdi. **"Burada inanılmaz sayıda öksüz var. Yetiştirme yurtlarının şartları akıl hastanelerinkinden farklı değil. Hiç olmazsa bir bebeğin kaderini böyle değiştirmiş oluruz. Sevaba gireriz."**

Alay etme sırası Meredith'teydi. **"Eminim yüce Tanrı bu asil davranışımızı amel defterimize altın harflerle yazacaktır."**

Eleanor Hala bir an duraksadı. Elini düşünceli bir tavırla şakağına dayadı. **"Bir erkek çocuk bulmaktan başka çaremiz yok. Böylece çocuk mirası alabilir. Kız çocuğu bulmak demek aynı yerde sayacağımız anlamına gelir."** Halanın elindeki iğne, kaldığı yerden aynı hızla işlemeye devam ediyordu.

Meredith her ne kadar çıkarıcılık olduğunu düşünse de bu çözüm yoluna karşı çıkamadı. Teslim olmak üzere olduğunu hissedince genç kadın bir başka bahaneye sarılıverdi. **"Bebek bakımından hiç anlamam ki ben..."**

"Saçmalık. Püf noktalarını kavrayacaksın. Anne olmayı hep istiyordun ya. İşte sana fırsat." Eleanor Hala anne olmak fikrinden tiksinişmiş gibi ürperdi. **"Senin için iyi olacak, çünkü bütün bakımıyla"**

ilgilenmek zorunda olacaksın. Çocuklar uğraşması zor yaratıklardır; özellikle de erkek çocuklar. Çocuk yetiştirmenin nasıl bir şey olduğunu öğreneceksin."

Çocuk yetiştirme fikri Meredith'i ürkütmemişti. Aksine, bunu düşününce genç kadının kalbi sıcacık olmuştu. Ne var ki, bir kontu kandırmak zorunda kalacağı fikrini anımsadıkça midesinin düğüm düğüm olduğunu hissediyordu. Fakat başka bir seçeneği var mıydı? Ya böyle yapacaktı, ya da ömrünü katıksız bir yoksulluk içinde havai halasıyla hasta babasının bitmek tükenmek bilmeyen taleplerini karşılamaya çalışarak geçirecekti.

Şakakları zonklayan Meredith gözlerini kapattı; beynine çekiçle vuruyorlardı sanki. Genç kadın kendini birdenbire küçücük ve güçsüz hissetti. Güçlü bir dalganın içinde boğulduğunu hissediyordu. Gözlerini açıp sordu: "Ya yakalanırsam ne olacak? Bir kontu dolandırdığım için ölümle cezalandırılabilirim."

Sakin bir tavırla, "Saçma," diye karşılık verdi Eleanor Hala. Gözlerine yine sinsi bir ışıltı yayılvırmıştı. "Seni yargılamaya kim cesaret edebilir ki? Bu çok güvenilir bir çözüm yolu, Meredith."

Eleanor Hala çözüm yolu kararlaştırılmış gibi yerinden kalktı ve masaya doğru yürüdü. "Şu Grimley denen adama bir mektup yazmamız gerekiyor. Şansımız yaver giderse Nicholas Caulfield gelmeden Grimley burada olur. Böylece sen de o korkunç adamla bir başına karşılaşmış olmazsın. Yeni Brookshire Kontu'nun kendisi olmadığını öğrendiğinde ne kadar üzülecek, bir düşünsene." Eleanor Hala'nın gözlerindeki ışıltı, içinde en ufak bir endişe kırıntısı dahi taşımadığını belli ediyordu. "Umarım şiddete eğilimi yoktur."

Meredith iliklerine kadar ürperdiğini hissetti. Adamın öfkesinin kime patlayacağını tahmin etmek zor değildi. Genç kadın hedefin ta kendisi olacaktı.

Eleanor Hala parşömen destesinden bir kâğıt çıkarıp çalışma masasının üzerine bıraktı. Bir eline kuş tüyü kalemi aldı. Diğer elini

soğukkanlı bir tavırla Meredith'e uzattı. "Gel, hayatım. Sen durumu daha iyi izah edersin. Mektubu senin kaleme alman daha doğru olur."

Meredith yerinden doğrulup çalışma masasının yanına gitti. Soluğunu tutup bomboş kâğıda bir süre öylece baktı. Halasının önerisini zihninde değerlendirip kurgulamaya çalıştı. Bu yol umutsuzluktan doğan bir çıkış yoluydu. Onu Brookshire mülklerine, zenginliğine götürecek tek yoldu bu. Yaşamının tek teminatı buydu. Genç kadın bir kere daha derin derin düşünmek için son kez gözlerini kapattı. Yaşamında böyle bir güvencenin yerini tutabilecek hiçbir şey yoktu.

Bütün cesaretini toplayarak tüylü kalemi titreyen parmaklarının arasına aldı ve derin bir nefes alıp yazmaya başladı. Kalemin ucu parşömenin üzerinde dans ederken ruhunun derinliklerinde küçücük bir umut kıvılcımı parlamıştı. Yaşamının teminatıydı bu.

İKİNCİ BÖLÜM

Nick bir kadın tüccarı değildi.

Bir fahişenin dertleriyle uğraşmaya meraklı bir adam da değildi.

"Sizi yanlış bilgilendirdiler, herhalde. Ben işlerimi bu şekilde yürütmem." Adam yüzünde mahzun bir ifadeyle karşısında dikilmekte olan genç kadını baştan aşağı süzdü. "Alacaklarımı da bir gecelik bir ilişkiyle tahsil etmem ben."

Yaşlı Lord Basslye'nin yeni gelininin irkildiğini gören Nick kalbinin sinir bozucu bir şefkat duygusuyla yandığını hissetti. Her gece Nick'in mekânında bir servet kaybeden ve huysuz bir mizacı olan kumarbaz Basslye, kızı yaşında biriyle evlenerek kendini rezil etmişti. Bu kız, sırf eski ve saygın bir unvana sahip olduğu için evladını bu yozlaşmış herifle evlendiren zengin bir tüccarın kızıydı. Kızcağızın yüklü çeyizinin her kuruşu Basslye'nin borçlarını kapatmak için harcanmıştı. Bu da yetmiyordu. Görünüşe göre Basslye karısının cazibesini de çıkarları için kullanabileceğini düşünmüştü.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Bu genç kadın bir fahişe değildi. Bu her halinden belli oluyordu. Yüzündeki katıksız ıstırap, utancını dışa vurmaya yetiyordu. Nick teklifine olumlu yanıt verirse, en azından kocası yeni bir borç batağına sürüklenene kadar kızcağız idam sehpasından indirilmiş olacaktı. Ardından yine borçlar birikecek ve Basslye borçlarının karşılığında ona yine bedenini satmasını buyuracaktı. Kim bilir bir dahaki sefere hangi alacaklının kapısını çalacaktı zavallı?

Ne var ki, bu kızı kullanma fikri Nick'in midesini alt üst etti. Genç kadının kocaman gözlerinden yansıyan korku Nick'e, sevdiği adam tarafından korunmayı uman bir başka kadını anımsattı. Nick böyle bir oyunun parçası olmayacaktı. O, babasının yaptığını yapamazdı. Yıllardır iğrenç işlerle uğraşmıştı genç adam; çalmış çırpılmış ve gerektiğinde öldürmüştü. Fakat onun bile yapmaya cesaret edemeyeceği şeyler vardı hayatta.

"Üzgünüm, hayatım. Belki de pisliğin teki olduğumu düşüneceksin ama bu iş bana göre değil. Geldiğin gibi git lütfen." Nick odanın kapısını işaret ediyordu. **"Kimseye görünmeden çık ve kocana da söyle; eğer seni bir daha buraya gönderecek olursa silahımı onun beynine dayayacağım."**

Kızın gözleri deliklerinden fırlayacak kadar açıldı. Genç kadın aceleyle ileri atılıp Nick'in ellerini buz gibi elleriyle sıkı sıkı kavradı. **"Lütfen! Eğer reddedildiğimi söylersem dayak yiyeceğim."** Başını utançla önüne eğdi. İpek saçları gencecik yüzünü bir pelerin gibi örtmüştü şimdi. **"Parayı tamamlamam için beni diğerlerine de gönderecek. Çoğu erkeğin benim için iyi para sayacağını söyledi."**

Nick, içindeki karanlık ve tehlikeli ruhun yeniden bedenleşmeye başladığını hissetti. Lord Basslye o anda önünde duruyor olsa, şüphesiz, genç adam o pisliği kendi elleriyle bir an bile düşünmeden boğazlayıverirdi. Bunu yapmakta kararlıydı.

Genç kadın gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü kaldırıp Nick'e baktı ve genç adamın eline sıkı sıkı yapıştı. Tırnakları Nick'in etine adeta

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

batıyordu. **"Hiç olmazsa bunu siz yapın. Siz yakışıklısınız ve bakışlarınızda merhamet var... Ne kadar gizlemeye çalışsanız da..."**

Nick genç kadını ikinci kez geri çevirmek üzereyken kapı aniden çalındı.

"Kimsiniz?"

"Benim... Mac. Seninle görüşmek isteyen bir beyefendi geldi."

"Ona daha sonra gelmesini söyle."

Nick göğüs geçirerek elini çekti. **"Evine git ve kocana da borcunun silindiğini söyle."**

Kızın ağzı açık kaldı. **"Ama..."**

Nick susmasını emreder gibi elini havaya kaldırdı. **"Bitti. Döndüğümde seni burada görmeyeyim."** Genç adam kız tarafından teşekkürlere boğulmadan odadan hışımle fırladı.

Çalışma odasına doğru yürürken içinden söyleniyordu: **"Lanet olsun!"** Sinirli bir tavırla oda kapısının koluna asılınca menteşelerin isyan eder gibi gıcırdadığı duyuldu. Nick yumuşak başlı davranmayı göze alamıyordu. Genç adam hayatta sahip olduklarını yufka yüreklilikle elde etmemiştir.

Bir an odadakileri umursamayan bir tavırla soluğu mini barın yanında aldı. Sakinleşmeye ihtiyacı vardı. Annesini anımsamayalı uzun zaman olmuştu. Fakat öbür odadaki o üzgün, minik güvercin annesinin hayaletini canlandırmıştı sanki. Genç adam çalışma masasının gerisindeki sandalyeye oturup, davetsiz misafirine odaklandı. Mac Swell odadan çıkmaya bile tenezzül etmeyerek yabancı adamın yanındaki sandalyeye kurulmuştu. Londra'nın dört bir yanına dağılmış pek çok kumarhane ve ganyan bayisinin sahibi olan bu iki ortağın birbirinden gizlisi saklısı yoktu.

Nick hiç vakit kaybetmeden sordu: **"Kimsiniz?"**

"Grimley, efendim. Albert Grimley. Snide ve Grimley adına çalışıyorum."

Nick kaşlarını çatı. **"Bir avukatla ne işim olur ki benim?"**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Grimley sandalyesinde kıpırdandı. **"Rica ederim, Lordum. Ben size..."**

"Ne dedin sen?" Nick adamın sözünü kesti. Kalbine inen buz gibi yumrukla adeta içi büzüşmüştü.

Grimley biraz ürkmüş görünüyordu. Gözlerini kırıştırdı. **"Ben... Ben hiçbir şey demedim."**

Nick tehditkâr bir tavırla masanın üzerine doğru eğildi.

"Öyle değil," dedi Mac oldukça sakın bir sesle. **"Lordum, diye hitap etmekle ne demek istiyorsunuz?"**

Grimley kıpkırmızı kesilmişti. Esef dolu bir tavırla alnını ovuşturdu. **"Ah, evet öyle hitap ettim. Sanırım böyle paldır küldür durumu açıklamaya çalışmam doğru değil."**

"Hangi durumu?" diye üsteledi Nick.

"Bayan Grimley de lafları sürekli ağzımda gevelediğimi söyler."

Nick bu kez, **"Hangi durumu?"** diye gürledi.

Grimley korkuyla yutkunurken boynundaki kravat inip çıkan âdemelmasını sıkıştırıyordu. **"Üvey kardeşiniz sizlere ömür. Siz de bundan sonra Brookshire'ın yeni kontusunuz, efendim."**

Mac'in ıslığı duyuldu.

Nick gözlerini kapatıp uzun süre öylece kaldı. İşe yaramıyordu. Gözlerini açtığı anda avukat hâlâ karşısına oturmuş hayatında duyabileceği en tatsız ve şaşırtıcı haberleri aktarıyordu ona. Bu bir kâbus olmalıydı. Genç adam bacağını masanın altına dayadı. Olmuyordu. Fayda etmiyordu işte. Bu bitmek bilmeyen bir kâbustu adeta.

Nick kendini toplayarak konuşmaya çalıştı. **"Bir başkasına devredin."**

Grimley kaşlarını çatarak Nick'in bu akla mantığa sığmayan önerisini reddetmek için cesaret arar gibi Mac'e baktı. Akli başında bir adamın kontluk unvanını geri çevirmesi mümkün değildi.

Mac omuz silkti. Çaresizliğini belli edercesine ellerini havaya kaldırırken gülen gözleri karşısında oynanan bu küçük oyunu

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

izlemekten nasıl keyif aldığını dışa vuruyordu. **"Onu duydun. Başkasına devredemez misin? Ben bir kont olmaya aldırım."**

Avukat ukala bir tavırla burnunu çekerek Nick'e döndü. Görünüşe bakılırsa Mac'in espri anlayışını hiç hoş karşılamamıştı. Sesini düzelterek yanıt verdi. **"Korkarım, bu o kadar basit değil. Lordum..."**

"Bence gayet basit," diye söze karıştı Nick. Genç adamın sesi insanın kulağını tırmalıyordu. **"Ayrıca bana o şekilde hitap edip durmayın."**

Albert Grimley güçlkle yutkunmaya çalışınca Nick avukata acıdığını hissetti. Adamcağız bu görüşmenin hiç de hayal ettiği gibi olmadığını düşünüyor olmalıydı. Şüphesiz çoğu insan kendisine böyle bir haber veren kişiyi sıkıca kucaklardı. Fakat Nick öyle bir adam değildi. O, hayatının olduğu gibi devam etmesini istiyordu. Asil bir soya ait köklerini çoktan reddetmişti genç adam. Onun hüküm sürmeyi seçtiği dünyada babasının bir kont oluşu hiçbir şeyi değiştirmezdi. Bu unvan Nick'in unutmak istediği bir unvandı.

"Beni nasıl buldunuz?" Genç adam burnunu ovuşturdu.

"Son konta hayatta kan bağı olarak en yakın erkeği bulmak zorundaydık."

"Zahmet etmenize gerek yoktu. Beni geçin ve listede benim altımda kim varsa ona gidin."

"Son kişi sizsiniz, Lordum. Üvey kardeşinizin hiç vârisi yok."

Uysal bir tavırla, **"Öyleyse sizin de söylediğiniz gibi, unvanı edinme sırası benimle birlikte sona eriyor,"** diye karşılık verdi Nick.

"Bunu yapamam..."

Nick yumruğunu çalışma masasının üzerine öyle güçlü bastırıyordu ki genç adamın eklemleri bembeyaz kesilmişti. **"Neyi imzalamam gerekiyorsa imzalarım. O unvanı istemiyorum. Hiçbir şey istemiyorum. Miras da istemiyorum, para da. Unvanı kesinlikle istemiyorum."**

İçini çekerek, **"Bu o kadar basit değil,"** diye yineledi Grimley. Göz ucuyla Nick'in masaya dayanmış, kocaman yumruğuna bakıyordu. **"Bu**

miras istesenez de istemesenez de size ait. Bunu ister satar, ister devredersiniz. Ne var ki, bütün bunları yapmak için pek çok evrakla uğraşmak gerekiyor. Satış durumunda bir müşteri bulunması gerektiğini de unutmayın. Unvanınızın durumu ise bir başka sorun. Unvanınızdan ve Oak Run'dan resmî olarak feragat ettiğinizi ilan etmek için mahkemeye başvurmanız gerekiyor. Çünkü aile ikametgâhının da unvanla birlikte devredilmesi gerekiyor."

Nick elini havaya savurdu. "İstemiyorum. Reddetmek yeterli olmalı."

Grimley ellerini kavuşturdu ve memnuniyetsiz bir tavırla dudaklarını büzdü. Nick'in hiç de umduğu gibi bir tepki göstermediğini düşünüyor olmalıydı. Fakat bu o kadar da önemli değildi. Sonuçta avukat genç adamın hayatına beklenmedik bir şekilde burnunu sokmuştu ve Nick'in bu adama hiçbir borcu yoktu.

Grimley deri evrak çantasını yerden almak için eğildi. "Bence durum sizde şok etkisi yarattı. Bu haberleri daha sağlıklı biçimde değerlendirmeniz için şimdi gideceğim. Yarına kadar mantıklı bir karar almış olacağınızı ümit ediyorum."

"Hiç sanmıyorum," diye tısladı Nick. Genç adam dişlerini öylesine sıkıyordu ki, çenesi kaskatı kesilmişti.

Grimley kunduz kürkünden yapılmış, iç karartıcı kahverengi şapkasını kafasına geçirdi. "İyi düşünün. Sizinle irtibat kuracağım. Ağır bir sorumluluk taşıyorsunuz. Miras dışında pek çok hayatın sorumluluğunu da taşımakta olduğunuzu belirteyim."

Grimley, Nick'in şaşkınlıkla çatılan kaşlarını görünce ekledi: "Kiracılar, hizmetçiler... Ve elbette Leydi Brookshire ve akrabaları da var. Hâlâ Oak Run'da ikamet ediyorlar."

"Leydi Brookshire mı?"

Kimden söz ettiğinin anlaşılmasını uman bir tavırla, "Üvey kardeşinizin dul eşi," diye karşılık verdi Grimley.

Bu adam Nick'in aile durumlarından bihaber olduğunu hâlâ anlayamamış mıydı? Yoksa Grimley karşısındaki kişinin aileden

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

dışlanan çirkin ördek yavrusu olduğunu yüzüne mi vurmaya çalışıyordu?

"Geçirmenize gerek yok, kendim giderim. Size iyi günler beyler."

Mac sırtını dönüp uzaklaşmakta olan avukatın ardından seslendi:

"Çıkmadan kendinize bir içki alın. Fred içeride, bardadır."

Kapıdan çıkmak üzere olan Grimley, bu tekliften hiç de hoşlanmamış gibi kasılıverdi.

"Soğuk herif," diye söylendi Mac.

Nick dişlerini sıkılmaktan kurtulmaya çabalayarak umursamazca omuz silkti.

Mac ayaklarını çalışma masasının üzerine koyup mesele hakkında yorum yapmakta gecikmedi. **"Brookshire Kontu Nicholas Caulfield Kulağa hoş geliyor, ha? Her şey sana kaldı; yaşlı konttan alınabilecek en güzel intikam. Tadını çıkar! Ben de asil bir adamın ortağıyım. Herkes duyana kadar bekle. Şimdi bu senin ortamını değiştireceğin anlamına mı geliyor? Artık buralarda takılamazsın. Benim gibi ayaktakımından biriyle görünmen de hoş olmaz."**

Nick deri sandalyesinde arkasına yaslandı ve ellerini dümdüz karnının üzerinde bağlayıp kaşlarını çattı. **"Aynı adamım ben. Değişmeye niyetim yok. Ayrıca işleri takip etmek için burada olmam gerekiyor."** Bir kaşını muzip bir tavırla havaya kaldırıp ekledi. **"Bütün işi senin ellerine teslim edeceğimi düşünmedin herhalde, değil mi? Hesapları kim tutacak? Sen ikiyle ikiyi toplamayı bile beceremiyorsun. Bir ay geçmeden beş parasız sokakta kalırsınız yine."**

Mac alaycı bir tavırla elini kalbine götürdü. **"Beni kalbimden yaraladın, dostum, Seni sokaklardan kurtarıp para kazandıran ben değil miydin?"**

Nick kanyak kadehini arkadaşının şerefine kaldırıp bir yudum aldı. **"Sana borçluyum tabii ama kazanmak benim marifetimdi hatırlarsan. Hayatını kurtarmak için kozun yoktu."** Sırıtarak ekledi. **"Hâlâ yok."**

"Kaybetmedim ki," diyerek kendini savundu Mac. Parmaklarını şakağına yasladı. "Göz diktığım o yarış atını almak için genç Lord Derring'i soyup soğana çevirdim."

Nick gözlerini devirdi. "Lord Derring. O solgun suratlı züppe yeteneğini kanıtlamaya yetmez. O adam borç batağına öylesine saplanmıştı ki, istesem donuna kadar alırdım."

Mac'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Onun bu kadar zor durumda olduğunu bilmiyordum. Öyleyse niçin devam etmesine izin verdin? Biz burada iş yapıyoruz, Nick. Sadaka vermiyoruz."

"Bir düğün ve ailesinin sonunu getirmekten sorumlu kılınmak istemedim. Hiç hoş olmazdı. Hiç korkma, genç lordun borcunu günü geldiğinde tahsil edeceğim."

Mac nazikçe kafasını salladı. "Bunu hesapladığını tahmin etmeliydim. Ne de olsa kanında hayırseverlikten eser yok."

Dakikalar önce yaşlı Basslye'nin karısı ile yaptığı anlaşmaya değinmekten sakınarak, "Kesinlikle," dedi Nick. Mac'in her şeyi bilmesi gerekmezdi.

İkili derin bir sessizliğe gömüldü. Nick, bir sonuca bağlanmayan söz konusu durum hakkında yorum yapması için Mac'in kendisine zaman tanıdığının farkındaydı. Düşünmesi fazla zaman almadı.

Mac'in önünde kollarını iki yana açarak. "Yeniden o düzene nasıl dâhil olacağım ben?" dedi Nick. "Bir gün Latince ve eskrim dersleri arasında midilliye bin, öbür gün..." Geçmişin çirkin yüzü zihninde canlanmaya başlayınca sözleri havada bir süre asılı kaldı. Nefret ettiği o eski, acı tat yine damağındaydı işte. Görmezden geldiği o düzenin de, annesini mahveden o adamın da hiçbir şeyine sahip olmak istemiyordu.

Genç adam kafayı bulmak istercesine kadehini kafayı dikti. Aşağıdan konuşmalar, kahkahalar ve rulet tekerleğinin fırıl fırıl dönerken çıkardığı belli belirsiz sesler yükseliyordu. Nick aşağıya inip müşterilere görünmesi gerektiğinin farkındaydı. Aşağıya inmezse bu gece görevli olan hostes Bess ona darılacaktı ama genç adam insan içine

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

çıkacak halde değildi. Geçmişinin karanlık gölgeleri yeniden ortaya çıkıp keyfini kaçırmışlardı. **"Bu mirası kabul etmeyi düşünmüyorum."**

Mac topuklarını Nick'in masasına vurarak usulca kafa salladı. **"Öylede yapabilirsin,"** dedi ardından.

Nick, arkadaşının daha uzun yorum yapacağını biliyordu. Mac'i o kadar iyi tanıyordu ki, yapacağı yorumun hoşuna gitmeyeceğini de biliyordu.

"Fakat asaletin getirdiği bir güç var ve ırmağın karşı kıyısında kumar cehennemi kurmak için ihtiyaç duyduğumuz izin bir kontun iki dudağı arasında."

Sırf miras hakkında konuşmak bile tatsız hatıraları canlandırmaya yetmişti. Ne kazandıracak olursa olsun babasının yerine geçerse tekrar anımsamak zorunda kalacağı gerçekler Nick'i ürkütüyordu.

"Elde ettiğim her şeyi, bütün başarılarımı kendi alın terime borçluyum ben." Elini masaya indirdi.

"Elbette ve mirası alman bu gerçeği değiştirmeyecek."

"Babamın hiçbir şeyini istemiyorum."

Mac kafasını kaşıdı, **"Ölmüş olan erkek kardeşin değil mi? Demek ki baban öleli çok olmuş, doğru mu?"**

Nick bu espriden hiç hoşlanmadığını belli eden bir tavırla gülümsedi. **"Biraz daha devam edersen seninle de üvey kardeşimle olduğumuz kadar yakın akraba olacağız. Onun da babamdan bir farkı yoktu."** Nick ayağa kalkıp pencereye yaklaştı ve gözlerini ufka kilitledi. Simsiyah gecede Londra'nın titreyen ışıkları göz kırpar gibiydi. **"İkisinden de hiçbir şey istemiyorum ben."**

"Farkındayım, cinlerin tepene çıktı; ama bence bu onlardan intikam almanın en iyi yolu. Hayatında daha önce yankesicilik yapan ya da açlıktan midesinin guruldadığını duyan bir başka kont var mıdır bilmem. Tanrı'ya şükür sen Whitechapel'de büyüdün. O asilzadelerin arasına karışıp bir şeyleri değiştirebilirsin. Tanrı aşkına, Lordlar Kamarasında koltuğun hazır olacak."

Nick mütevazı bir tavırla gülümsedi. **"Ben yenilikçi değilim."**

"Tamam, ama istersen olabilirsin. Ya da olmazsın, lanet olsun."
Mac kendisinden yalnızca iki yaş büyüktü ama şimdi karşısına geçmiş ellerini havada savurarak konuşurken çok daha yaşlı görünüyordu.
"Onlarla dalga geçersin. Davetlere Bess ile birlikte gidersin."

"Evet, bu da bir fikir tabii..." Boyalı suratı, abartılı elbiseleri ve kırmızı gölgeli saçlarıyla Bess'i asilzadelerin yanında hayal edince Nick kendini gülümsemekten alıkoyamadı.

"Ayrıca, sorumluluğunu taşıdığın o kiracılar ile insanların hali ne olacak? Bence onlara kolayca sırtını çevirmen doğru olmaz."

Nick'in gülüşü yine gölgelenmişti. Genç adam göğüs geçirerek yan yan Mac'e baktı. "Bir de üvey kardeşimin karısı var."

Mac'in kaşları havaya kalktı. "Ona ne olacak peki?"

"Herhalde onu iyi bir eve yerleştirip ömrümün sonuna kadar geçimini sağlayacağım." İki elini saçlarına götürdü ve parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. "En iyisi hazırlanayım."

Karşısındaki sandalyede oturan Mac sırıttı. "Yardım ister misin?"

"Bunu tek başıma yapsam iyi olacak." Doğduğu eve dönecek olmanın içinde nasıl bir his uyandıracaklarını bilmiyordu. Fakat geçmişindeki hayaletlerle tek başına mücadele etmesi gerektiğinin farkındaydı Nick.

Mac anlayışla kafasını salladı ama arkadaşı adına duyduğu endişe yüzünden okunuyordu.

Nick ayağa kalkıp veda etmeden önce kanyak kadehinin dibini kafaya dikti. Genç adam yalnızlığıyla baş başa kalacağı için mutluydu. Eve dönüş fikri genç adamın sinirlerini bozmuştu ve ne kadar yakın olurlarsa olsunlar Mac'in dahi bu durumu bütünüyle anlaması mümkün değildi.

Nick odasına adım attığı anda yalnız olmadığını anladı. Kendini birine eşlik etmeye son derece gönülsüz hissettiği bu gecede böyle bir sürprizle karşılaşmak Nick'in hiç de hoşuna gitmemişti. Yatakta hafif bir kıpırdanma oldu. Yataktaki beden dizlerinin üzerinde yükselince Leydi Basslye'nin çıplak vücudu genç adamın gözleri önünde beliriverdi. Genç

kadının dudaklarında belli belirsiz, umut dolu bir tebessüm vardı. Nick kapıya yaslanıp genç kadına bomboş gözlerle baktı. İçi öfke doluydu.

"Hâlâ buradasın," dedi genç adam buz gibi bir sesle.

Leydi başını sallarken ipek saçları çırılçıplak göğüslerinin üzerinde dans ediyordu.

"Gitmeliydin."

"Borcu sildiniz, biliyorum... Fakat kalmak istedim. Hayatım boyunca bir kere olsun, yatağımı paylaşacağım adamı kendim seçmek istedim." Genç kadın gölgeli bakışlarla Nick'i baştan aşağı süzdü.

Genç adam kapıyı kapatıp odanın öbür ucuna yürürken uzun adımları öfke saçmaktaydı. Nick genç kadının yumuşacık omuzlarını sıkıca kavradı ve onu kendine çekerek vahşice öpmeye başladı. Ona dokunmamaya yemin etmişti ama şimdi içinde kaynayıp duran bütün o hüsrani ve kini adeta kusuyor gibiydi genç adam.

Belki o pislik herif ta kendisiydi, kim bilir?

Genç adam giysilerini çıkartıp kadına sarılarak onunla birlikte yatağa gömülüverdi. Nick'in hareketleri oldukça sıradan, dokunuşu baştan savmaydı. Bu anlık bir kaçıştı onun için. İçinde beliren boşluktan, kalbinde hüküm süren o sonu gelmez geceden kaçmak için seçtiği bir yoldu bu.

Genç kadının bedeni onunkine değdikçe içinde cılız bir mum ışığının titrediğini hissediyordu; hepsi bu. İçi bomboş bir deniz kabuğundan başka bir şeye benzemeyen yüreğinin fazlasını hissetmesi mümkün değildi ki. Yaşayan, nefes alan bir adam bunu *hissetmeliydi*. Gelgelelim Nick'in hisleri yıllar önce körelmişti.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Bir kadın hamileyken başka neler yapar?"

Meredith ellerini beline dayamış, yıllardır Brookshire'in bebeklerini ağırlayan çocuk odasına göz gezdiriyordu. Oak Run'ın yönetimi süresince yeteri kadar doğuma şahit olmuştu. Ne var ki, bebek

beklerken yapılan hazırlıklar konusunda yeterince deneyim sahibi olmadığını hemen fark etmişti genç kadın.

"Bana mı soruyorsun? Hayatım, ben bebekler konusunda son derece cahil bir kadıyım." Bebek odasına bakarken Eleanor Hala'nın yüzünde huzursuzluğu andıran bir ifade belirmişti. Bebek karyolasının kenarına tıpkı her an ısırabilecek, sağı solu belli olmayan bir canlıya dokunur gibi dokunuyordu yaşlı kadın. Elini karyoladan bir anda çekip, **"İyi ki de öyleyim,"** dedi titreyerek.

Odadaki küf kokusundan rahatsız olan Meredith camı açmak için pencereye yaklaşırken, **"Beni sen büyüttün,"** dedi halasına.

"Fakat sen son derece olgun bir çocuktun, iyi huyluydun. Baban da yaramazlığa tahammül edemezdi zaten. Ben bir çocukla değil, resmen bir akranımla ilgilenmiş gibi hissederdim kendimi."

Meredith halasının doğru sözleri karşısında yüzünü buruşturdu. Genç kadın neşe dolu, kaygısız bir çocukluktan mahrum kalmıştı. Babasının haşın yüzü hiçbir zaman öyle bir tasasızlığa meydan bırakmamıştı. Meredith yaşamı boyunca hep bir yetişkin gibi davranmıştı. Ağır başlı, olgun bir yetişkin gibi... Belki de şu anda babasının etrafta olan bitenlerden bihaber olması çok daha iyiydi. Babası kızının söylediği yalandan haberdar olmadığı müddetçe, Meredith onun bu konudaki kınamalarını işitmekten kurtulmuş oluyordu.

Genç kadın bu iç karartıcı fikri zihninden uzaklaştırmaya çalışarak halasına döndü. **"Etrafta çocuk sesi duymaya alışmak zorunda kalacaksın artık."**

"Evet," dedi Eleanor Hala kafasını sallayarak. **"Özellikle de o çocuğu büyütmekten başka çaremiz yokken... Böylesine tehlikeli bir durum karşısında belki de iki çocuk edinmek daha iyi olacak. Birine bir şey olursa, diğerini yedekte tutmuş oluruz, ne dersin?"** Meredith'in ciddiye aldığını anlayınca ekledi: **"Şaka yapıyorum."**

"Aslında bu mantıklı bir fikir, hala; bunu düşüneceğim." Genç kadın, halası dudaklarında beliren tebessümü görmesin diye bu sözlerin ardından sırtını dönüverdi.

"İkizlere gerek yok. Bir bebek bizim işimizi fazlasıyla görür," dedi Eleanor Hala burnunu çekerek. Ardından da odadan çıkıp gitti.

Meredith, halasının çıkarken sarf ettiği sözler karşısında kaşlarını çattı. Bu sözler son derece çıkarıcı sözlerdi. İlk başta pek de gönüllü olmamasına karşın Meredith bir çocuk sahibi olma fikrine ısınmıştı. Genç kadın bu bebeği sevmeye can atıyordu. Mahrum kaldığı bütün sevgi ve ilgiyi o bebeğe vermeyi istiyordu genç kadın. Bunu düşünürken gözleri odada dolaşıp duruyordu.

Oda havalanmış, perdeleri çekilip aydınlanmış haliyle son derece neşeli görünüyordu artık. Meredith belli sebeplerden ötürü bu odaya yıllardır gerekli ilgiyi göstermemişti. Şimdi yeni cilalanmış bebek karyolasına bakarken duyduğu pişmanlıktan içinin sızladığını hissetti. Şimdiye kadar bu oda onun bebeklerinin sesiyle çoktan çınlamalıydı. Yirmi beş yaşını devirmiş çoğu kadının bir sürü bebeği vardı. Genç kadın eğilip minik bebek masasında duran küçük tahta atı eline aldı. Tahta atın kulaklarından biri eskimekten ötürü aşınmıştı. Meredith'in parmakları tahta atın altındaki minik kızakları sıkıca kavradı.

O anda anladı ki, umurunda olan tek şey kendini güvence altına almak değildi. Çocuk sahibi olmak istiyordu ve halasının teklifini kabul etmesinin en önemli sebebi içindeki bu büyük arzuydu. Bunu fark edince içinin ürperdiğini hissetti genç kadın. Demek ki bütünüyle ailesinin iyiliğini düşünerek hareket etmiyordu.

Cesaretini yeniden toparlayabilmek için içinde bulunduğu durumu düşündü sonra. Kendi kendine söylendi. "**Karar verildi. Artık geri dönüş yok.**" Kararlı bir tavırla başını sallayarak atı masanın üzerine bıraktı. Oyunağa hafifçe dokunarak yüzünde hüznü bir tebessümle atın bir ileri bir geri sallanışını izlemeye koyuldu.

"**Bu oda oldukça albenili görünüyor,**" diye seslendi biri.

Meredith hemen doğrulandı. Arkasına dönerken yanaklarının alev alev yandığını hissediyordu. Kapıda beliriveren kişi Bay Grimley'nin ta kendisiydi. Genç kadın aniden sesli düşünmemesi

gerektiğini anımsadı. Artık birtakım sırları olduğuna göre bu huyu başına son derece ciddi işler açabilirdi.

Brookshire aile avukatı dün gelmişti ve Meredith, Nicholas Caulfield'ı değişen durumdan haberdar edecek kişi olmaktan kurtulduğuna çok sevinmişti.

Elini savurup odayı işaret ederek, **"Artık yavaş yavaş hazırlanmak gerektiğini düşündüm,"** dedi Meredith.

"Evet, benim Mary'm de çocuklarımızın her biri doğmadan önce odalarını hazırlamaya girişmişti. Buna anne içgüdüğü diyorlar." Bay Grimley topuklarının üzerinde yaylanıp bilgiç bir tavırla göbeğini salladı.

Ne söyleyeceğini şaşırıp, **"Öyle oluyor,"** diye mırıldandı Meredith.

"Yaşlı kont bu çocuk odasının yeniden hayat bulduğunu görse nasıl sevinirdi, anlatamam. Bu onun en büyük dileği."

Genç kadın o anda midenin suçluluk duygusuyla kasıldığını hissetti. Öksüz bir garibanın kontluğun vârisi yapılacağını hisseden Brookshire'lar mezarlarında kim bilir nasıl da dönüp duruyorlardı. Meredith o anda Edmund'ın kocalık görevlerini yerine getirme şansı olduğu halde bunu yapmadığını anımsadı. Genç kadının başka seçeneği kalmamıştı. Üstelik bunu sadece kendisi için de yapmıyordu. Diğerlerinin geleceği de buna bağlıydı.

"Bu arada, az kalsın yanınıza niçin geldiğimi söylemeyi unutuyordum." Avukat kafasını sallayarak güldü. **"Kayınbiraderiniz geldi. Baş kâhya kendisini misafir odasına götürdü ve ben de gelip size bizzat haber vermek istedim."**

Meredith kalp atışlarının hızlandığını hissetti. Bu kadar çabuk mu gelmişti? Oyun şimdi başlıyordu işte.

"Şimdi hanımefendiciğim, hiç kaygılanmayın." Bay Grimley genç kadının koluna girdi ve birlikte odadan çıktılar. **"İyi huylu biri, belki biraz şey gelebilir size... Vahşi."**

Meredith'in keskin bakışları avukata odaklandı. Merdivenlerden inerken genç kadın aniden kuruyan boğazını rahatlatmak istercesine

yutkundu. Vahşi mi? Vikinglere vahşi denirdi. Korsanlar da vahşydiler. Ne demek oluyordu bu şimdi?

"Vereceğiniz haberin şaşırtıcı geleceğinden eminim ama kendisi bu haberi beyefendilikle karşılayacaktır. Biliyorum, bu size inandırıcı gelmeyecek ama kayınbiraderiniz kontluk unvanı için yanıp tutuşmuyor doğrusu. Hatta sizi duyunca kurtulduğunu düşünüp sevinirse hiç şaşırmam."

Grimley haklıydı. Meredith avukatın sözlerine inanmakta güçlük çekiyordu. Nicholas Caulfield, Brookshire Kontluğu sayesinde kavuşabileceği imkânları, zenginliği ve itibarı niçin geri çevirmek isteyebilirdi ki?

Eleanor Hala çoktan misafir odasındaki yerini almış, Meredith'in en sevdiği Wedgwood porselen demliğiyle konuga çay ikram etmekteydi. Grimley koltuğa, halasının yanına oturturken genç kadın öylesine endişeliydi ki misafirin yüzüne bakmayı geciktirdi. Kafasını kaldırıp bakmadan önce elbisesinin eteklerini düzeltmekle uzun uzun uğraştı ve ardından da derin bir nefes aldı.

Karşısında duran ve kadın beğenisini yansıttığı her halinden belli mobilyaların önünde bir çınar ağacı gibi yükselen bu adam, Edmund'ın kardeşi olamazdı. Bu siyah saçlı, siyah gözlü esmer adam hiç de soluk yüzlü bir İngiliz erkeğine benzemiyordu. Yanık teninin belirginleştirdiği elmacık kemikleri ve keskin çene hatlarıyla bu adam Meredith'in genç kızken gizli gizli defalarca okuduğu o gotik romandaki İspanyol korsanlarını andırıyordu.

Grimley onları tanıştıırken genç adam saygıyla başını eğerek Meredith'i selamladı. Genç adam, "**Leydi Brookshire,**" diye mırıldanınca adamın derinden duyulan sesi genç kadının çoktan büzülmüş midesini allak bullak ediverdi.

Genç adamın ustalıkla dikilmiş ceketi geniş omuzlarını çepeçevre sarıyordu. Meredith bu adamın erkeksiliğinin, çekiciliğinin ve—adam avukat tarafından takdim edildiği sırada—içinde gitgide büyüyen endişenin ziyadesiyle farkındaydı. *Bu muhteşem erkeklik abidesi Nicholas*

Caulfield mıydı? Genç adam kendisini selamlamak için elini tutunca Meredith burnuna orman ve eyer kokusunun geldiğini hissetti. Adam başını eğdiği sırada genç kadın adamın siyah saçlarına bakıp içten içe bu ipeksi saçlara dokunmak istedi. Genç adam elini bırakmadan önce Meredith'e gelişigüzel bir bakış fırlattı ve Grimley'nin konuşmasını ister gibi geri çekildi.

Genç kadın endişesini bastırmaya çalışarak boş boş bakarken karşısında duran adamın Nicholas Caulfield olamayacağını kanıtlayabilecek bütün nedenleri zihninde sıralıyordu. Bir kere bu adamın gözleri Brookshire'ların mavi gözlerinden değildi. Hele hele Edmund'ın o küçücük, çirkin mavi gözlerinden eser yoktu. Bu adam nasıl olup da Brookshire soyundan geliyor olabilirdi ki? Nicholas Caulfield'ın ışıldayan gözleri kopkoyu maun rengiydi. Meredith hayatında böylesine çekici bir erkekle karşılaşmadığını dehşetle fark ediyordu. Genç kadının yanakları alev alev yanmaya başlamıştı. Meredith aklından geçenleri fark edince benliğinin utançla kaplandığını hissetti.

Genç kadın yapılmakta olan konuşmaya dikkatini vermeye çalışırken, *Topla kendini,* diye söylendi içinden. Grimley'ye odaklandı; neyse ki avukat Meredith'in şaşkınlığını fark etmemişti.

Ne var ki, Eleanor Hala yeğeninin alık alık bakarak saçmaladığını çoktan anlamış ve neler olup bittiğini öğrenmek istercesine kaşlarını çatmıştı. Meredith bütün dikkatiyle Grimley'nin sözlerine kulak kesildi.

"Londra'dan doğrudan geldiniz, değil mi, Lord Brookshire?" diye sordu Grimley. **"Islak yollar seyahatinizi berbat etmemiştir, umarım."**

Meredith, Grimley'nin Brookshire unvanını kullanarak hitap ettiğini duyunca duyduğu ürpertiye gizlemeye çalışırken, bunun geçici olduğunu anımsayarak içini rahatlatmaya çalıştı.

"Pek sayılmaz. Atla geldim ve iyi vakit geçirdim doğrusu."

"Sahi mi? O uzun yol boyunca at mı sürdünüz, Lordum?" Grimley'nin gözleri kocaman açılmış, avukat duyduklarından hayli etkilenmişti. **"Son derece iyi at sürüyorsunuz, demek."**

"Taşıt kullanmak yerine ata binmeyi tercih ediyorum." Nicholas Caulfield'in gözleri bu kez Meredith'e çevrildi ve genç adam onu ilk seferkinden daha uzun bir bakışla, tepeden tırnağa süzdü. Adamın gözlerinde katı ve amansız bir parıltı beliriverince Meredith, halasının tezgâhladığı oyuna dâhil olmakla doğru bir karar verdiğini düşünmekten kendini alamadı. Bu amansız bakışlı adam hepsini kapı dışarı edebilecek birine benziyordu.

Genç adamın dudakları bütünüyle yalın bir gülüşle taçlandı. Yapmacık bir tebessümdü bu. Bu gülüşün daha önce sayısız kadının karşısında takınıldığı aşikârdı. Genç adam bu gizemli tebessümle Meredith'e, onu cazibesıyla etkilediğinden emin olduğunu belli etmeye çalışıyor gibiydi. *Küstah adam*. Genç kadın mağlubiyetini gizlemeye çalışarak başını dik tutup dikkatini yeniden avukatın sözlerine yöneltti.

Bakışlarını Meredith'ten ayırarak, "İtiraf etmeliyim ki, sizi burada görmeyi ummuyordum, Grimley," dedi Caulfield, nazik bir tavırla. "Sizinle görüşmemizin şimdilik sona erdiğini sanıyordum."

Eleanor Hala ile Meredith endişeli gözlerle bakiştılar. Zamanı gelmişti. Uydurdukları yalan, muhatabının karşısında birazdan dile getirilecekti. Genç kadın heyecandan midesinin düğüm düğüm olduğunu hissediyordu. Bay Grimley durumu nasıl açıklayacağını düşünür gibi Meredith'e baktı.

"Evet, şey. Leydi Brookshire'dan son derece ilginç bir mektup aldım. İyi haberler aldığımı söylemek daha doğru olur sanırım." Grimley'nin sesi sarf ettiği bu sözlerle inanmakta güçlük çekermişçesine boğuldu.

Caulfield şüphe dolu bir tavırla gözlerini kısarak bir açıklama yapmasını bekler gibi Meredith'e baktı.

"Ben..." dedi genç kadın mırıldanarak. Yutkundu ve kendinden emin bir tavırla yarım yamalak kelimeler kullanmaktan kaçınmak için cesaretini toplayarak yeniden söze atıldı. "**Bebek beklediğimi öğrendim, Bay Caulfield.**" Meredith'in yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Son derece

yabancı birinin karşısında böylesine hassas bir konudan söz edebileceği kırk yıl düşünse aklına gelmezdi.

Genç adam kara gözlerini bir kere dahi kırpmadan ona bakıyordu. Meredith'in karşısında buz gibi dururken yalnızca çenesi hafifçe seğirdiyse de genç kadın bunun ne anlama geldiğini bir türlü çözemedi. O koyu kahve gözler ortam sessizlikten gitgide gerilinceye dek Meredith'i sınamaktan geri durmadı. Genç kadın bakışlarını kaçırmak istedi ama Caulfield'in gerçekleri sezmesinden ürküyordu. Ne var ki genç adam bakışlarıyla Meredith'i esir almış gibiydi. Niçin hiçbir şey söylemiyordu?

Meredith gözlerini karşısındaki adamın yüzünden güçlkle ayırarak koltuğunda huzursuzca kıpırdandı. Neyse ki, Caulfield onun bu huzursuzluğunun böylesine hassas bir konuyu yabancıların yanında açmak zorunda kalışından kaynaklandığını düşünebilirdi. Üstelik söz konusu yabancı, oldukça uzak bir akrabaydı.

Genç adam nihayet konuştu. Üstelik konuşurken öylesine sakın bir tavır takınmıştı ki, bu tavrından aldığı haberin hiç de canını sıkmadığı anlaşılıyordu. **"Grimley, öyleyse siz bize bu durumun ne gibi değişikliklere yol açacağını belirtmek için buradasınız, öyle mi? Görünüşe bakılırsa, dünyaya gelecek bir bebek her şeyi değiştiriyor."**

"Hiç beklenmedik bir durumla karşı karşıya kaldık. Doğrusunu söylemek gerekirse, çalışma arkadaşlarım ve ben bu duruma son derece şaşırdık." Grimley sözünü ettiği *duruma* güldü. Meredith bu aptal adamı gebertmek istiyordu, Caulfield'in böyle bir *durumu* hiç de gülünç bulmadığı belli oluyordu.

"Diğer avukatlarla görüşükten sonra durumun Nicholas Caulfield'in lehine olduğunu, kendisinin Brookshire Kontluğu unvanına ve bu unvanla birlikte edinilen bütün haklarla mal varlığına sahip olması gerektiğini anladık..."

Sitem ve şaşkınlık dolu bakışlarla kaskatı kesilen Meredith kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Bu işte kesinlikle bir yanlış vardı. Caulfield'in mirasa sahip olmayacağını ima eden Grimley'nin ta

kendisiyken... Bu da ne demek oluyordu? Avukat, Caulfield'la yüz yüze gelince ürkmüş olabilir miydi?

Caulfield genç kadının endişeli tutumunu fark edince ona bakıp utanmaz bir tavırla göz kırptı. Genç kadının dudakları bu küstah davranış karşısında seğiriverdi.

Grimley sözlerini sürdürdü: "**Leydi Brookshire'in bir erkek çocuk dünyaya getirmesi durumunda unvan, çocuk reşit olana dek Leydi Brookshire'in himayesinde kalması şartıyla çocuğa geçirilecek. Eğer hanımefendi bir kız çocuk dünyaya getirirse çocuk için öngörülen herhangi bir vasiyetname bulunmuyor. Böyle bir durumda sizin de mirastan faydalanmanızı öngören bir vasiyet yok, Leydim.**" Grimley genç kadının böylesine zor bir durumla karşılaşma ihtimalini düşünerek huzursuzca yutkundu. "**Bu durum son kontun talihsiz ihmalkârlığından kaynaklanıyor; fakat kanunu uygulamaktan başka çaremiz yok.**"

Kanunun canı cehenneme... Meredith hafifçe başını eğerek zoraki gülümsedi. O anda Bay Grimley'ye İngiliz hukuku hakkındaki düşüncelerini bütün açıklığıyla dile getirmek için neler vermezdi ki?

"Eğer bebek kız olursa, Leydi Brookshire'in ve bebeğin masraflarını ben üstleneceğim," dedi Caulfield.

Meredith'in dili tutuldu.

Tıpkı yeğeni gibi şaşkına dönen Eleanor Hala'nın gözleri çay fincanının üzerinden Meredith'in gözleriyle buluşuverdi.

Bu adam hakkında yanılmış olabilirler miydi? Sorumluluklarını üstlenmeyi kabul edecek miydi yani? O kadar basit miydi? Meredith, Caulfield'ın sert yüz hatlarına bir kere daha baktı. İmkânsızdı. Bu adam daha çok Grimley'nin önünde yüce gönüllü davranmak istiyor gibiydi ve aslında söylediği şeye kendi de inanmıyor gibi görünüyordu. Hem söylediğini yapsa bile nereye kadar sürdürecekti ki? Bir yıl mı? On yıl mı? Başına bir şey gelirse Meredith'e ne olacaktı? Genç kadın öyle bir durumla karşılaşırsa yine en başa dönüp hayatta kalmak için didinip durmakla uğraşacaktı.

"Muhteşem! Böyle davranacağınızı tahmin etmiştim, Lordum," dedi Grimley gülümseyerek. Öne doğru eğildi ve ellerini dizlerinin üzerine koydu. "Bu olaylar her zaman böyle tatlıya bağlanmıyor. Bu, şüphesiz, asil soydan gelenlere özgü bir tutumdur."

"Beni asiller sınıfına dâhil etmekte çok acele etmemenizi öneririm," dedi Caulfield buz gibi bir sesle.

Meredith onurlu bir adamı kandırıyor olma ihtimalinin verdiği huzursuzlukla elini çoktan kasılıp kalmış karnının üzerine yasladı. Genç kadın bu adamdan nefret etmek istiyordu. Onun bu mirası hak etmeyen, açgözlü ve aşağılık biri olmasını diliyordu. Öyle biri olmalıydı bu adam, yoksa Meredith aklını yitirecekti.

"Benim bakmakla yükümlü olduğum kişiler var; biliyorsunuzdur herhalde. Halam ve sağlık sorunu olan babam var," deyiverdi genç kadın. Ardından nefesini tuttu ve Caulfield'in yüzünde şüphe dolu bir ifade belirmesini bekledi. Onun az önce verdiği sözden caymasını ya da en azından bu akrabalara destek olamayacağını dile getirmesini umuyordu Meredith.

Maalesef genç adam Meredith'in umduğu gibi çatallı kuyruğuyla boynuzlarını çıkarmadı. En azından şimdilik... Aksine, genç kadının sözlerine soğukkanlılıkla yanıt verdi: "**Benim için sorun değil.**"

Meredith'in kaşları çatıldı. Karşısında duran adam ile Edmund kardeşti. Bu adamın içinde henüz ortaya çıkmayan o canavar derinde bir yerlere gizlenmiş olmalıydı. "Ayrıca evin emektarları arasında da belirli kişiler var — belirli derken, şey... Renkli kişilikler demek istiyorum — belki de siz çalışmaya devam etmelerini istemezsiniz. Onlar için de endişelendiğimi belirtmek isterim." Meredith başını mağrurca kaldırdı; canavar şimdi kendini ele verecekti işte.

"Şu heybetli görünümlü kâhya da onlardan biri galiba, değil mi?"

"Evet, Nels'in yara izi bazı konukları ürkütebiliyor," dedi Meredith.

"Baş kâhyalığa ilginç birini uygun görmüşsünüz bence."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"Bu görevi ona verirken kendine duyduğu güvenden etkilenmiştim."

Genç adam Meredith'in eski boksör hakkında yaptığı yorum karşısında tek kaşını havaya kaldırdı. "Evet, istenmeyen misafirlerin onun yanından öylece geçip gitmesinin mümkün olabileceğini sanmıyorum."

Hiç ödün vermeyen bir sesle, "Kesinlikle," dedi Meredith.

"Eğer bu hizmetkârlardan herhangi biriyle çalışmak istemezsem, sizin hizmetinizde kalma seçeneğini değerlendirebilirler. İşlerini layıkıyla sürdürmeleri koşuluyla elbette... Tembel kimselere tahammül edemem. Ve sizin cömertliğinizi istismar etmelerine de izin veremem."

Genç kadın yumruklarını sıkıverdi. Sanki bir evi nasıl çekip çevirmesi gerektiğini bu adama soracaktı. Meredith evi bunca yıldır bir erkeğe ihtiyaç duymadan yönetmeyi başarmıştı.

"Karakter tahlilinde son derece başarılı olduğumdan emin olabilirsiniz." İçinden, Edmund'ı saymazsak tabii, diyerek özeleştirisini de yapmayı ihmal etmedi Meredith. Ne var ki o zamanlar toy bir kızdı. Artık aşkın gözünü kör etmesine izin verecek yaşta değildi ki.

"Öyleyse karar verildi, değil mi?" diye sordu Grimley. "Yani, en azından şimdilik kararınız budur, öyle mi?"

Meredith o anda Caulfield'a dönüp üzerinde kurduğu bu geçici hâkimiyete pek de güvenmemesi gerektiğini söylemeye can atıyordu doğrusu. Gelgelelim genç kadının ona şimdiden çocuğun erkek olacağından emin olduğunu söylemesi mümkün değildi. Bunun yerine genç adama dönüp, "Çok cömertsiniz, Lordum," dedi Meredith, "önümüzdeki günleri nasıl değerlendireceğinizi sormamın bir sakıncası var mı?"

"Burada iki hafta kadar kalıp, kâhyayla konuşmalıyım ve kısa süre için de olsa malikânenin benim idarem altındayken doğru bir biçimde yönetildiğinden emin olmalıyım. Siz bu hassas durumdayken kendinizi bunun için yormamalısınız."

Grimley bu sözleri destekleyen bir tavırla kafa salladı. **"Harika, her beyefendi sorumluluklarına böyle sahip çıkmalı işte."**

Meredith bu iki adamın kafasını birbirine tokuşturmamak için zor duruyordu. Hassas durummuş, hah! Erkeklerle göre hamileliğin ne gibi bir hassasiyeti olabilirdi ki? Caulfield resmen kendisini saf dışı bırakıp onun hayatını da, evini de dilediği gibi yönetmek istiyordu. Bu adam da tıpkı ötekiler gibi her şeyin merkezinde olduğunu sanıyor olmalıydı.

Küstah. Meredith bütün bu malikâneyi hiçbir erkeği işine karıştırmadan senelerce idare etmeyi başardığı halde, bu adam karşısına geçmiş hâlâ konuşuyordu.

Genç kadın güçlükle tebessüm ederek, **"Nasıl isterseniz,"** dedi, **"fakat her şeyin yolunda olduğunu göreceksiniz. Kocam sık sık uzakta olurdu ve o zamanlar da Oak Run'ın yönetimini ustalıkla sürdürürdüm."**

"Bu ayrılıklar pek de uzun sürmüyordu herhalde, değil mi?" Caulfield başını eğerek Meredith'in karnını işaret etti.

Genç kadın yanaklarının alev alev yandığını hissediyordu. Olamaz. Adam şüphelenmiş miydi, yoksa sadece açık sözlü biri olduğu için mi böyle konuşuyordu? Sebebi ne olursa olsun, Meredith haddinden fazla bir acelecilikle kendini savunmaya geçti: **"Kocamla en son Bath'te görüştüm. Kendisi... vefat etmeden kısa süre önce halamla birlikte iki hafta kadar Bath'te kalmıştık."** Genç kadın bu ince detayları iyi bellemiş görünüyordu. Böyle bir bahane uydurması akıllıca olmuştu; çünkü Meredith, Edmund'ı üç yıl önce bir av partisi için son kez Oak Run'a geldiğinden bu yana görmemişti. Neyse ki, halasıyla birlikte belirttiği zamanda Bath'te oluşu bu hikâyenin doğruluğunu kanıtlamaya yetiyordu. Orada bulunduğu zaman içerisinde Meredith'in kocası tarafından en azından bir kere bile ziyaret edilmediğini kanıtlayabilecek birinin ortaya çıkma ihtimali çok zayıftı. **"Edmund bu toprakları pek de önemsemezdi. Oak Run'ın yönetimini de bütünüyle bana bırakmıştı."**

Eleanor Hala çay fincanının kenarından bir baykuş edasıyla gözlerini kırpıştırarak, **"Oak Run'ın bir kâhyası yoktur, Lordum,"**

diyerek söze karıştı. "Yeğenim bu mülklerle ilgili bütün sorumluluğu yüklenmiş durumdadır ve bu sorumlulukları layıkıyla yerine getirmektedir." Yaşlı kadın Meredith ile Edmund'ın uyumlu bir birlikteliğe sahip olduklarını ima etmeye çalışır gibi sözlerini pembe bir yalanla süslemeyi de ihmal etmedi: "Edmund ona son derece güven duymaktaydı."

"Evet," dedi Meredith. "Sizin zamanınızı çalmak istemem. Londra'da sizi bekleyen önemli işleriniz vardır, şüphesiz."

"Niyetimde bir değişiklik yok. Bir süre kalmak istiyorum."

Caulfield'in olumsuz yanıtıyla karşılaşınca neye uğradığını şaşırان genç kadın mağrur tavrını yeniden takınmaya çalıştı. "Elbette, başımızın üzerinde yeriniz var. Burası sizin de eviniz." Ardından ayağa kalktı. "Akşam yemeğinden önce odanıza yerleşip, istirahat etmek ister misiniz?"

Genç adam yanıt vermek için ağzını açmaya fırsat bulamadan misafir odasının kapısı açıldı ve Meredith'in babası odaya dalıverdi. Herkes olduğu yerde şaşkın bir vaziyette donup kalmıştı adeta. Yaşlı adam havaya dikilmiş beyaz saçlarıyla tımarhaneden kaçmış bir deliden farksız görünüyordu. Babasının yine o kötü nöbetlerinden birini geçirmekte olduğunu anlayan Meredith'in kanı beynine sıçramıştı.

Yaşlı adamın ışıldayan gözleri ölümcül bir öfkeyle Caulfield'a odaklandı. Yetmiş yıllık ömrünün her gününü minberin ardında geçirmiş birine göre bu yaşlı adam hayli çevikti doğrusu. Odadakiler ne olup bittiğini anlayıncaya kadar adam Caulfield'ın üzerine atlayıverdi. Meredith belli belirsiz bir çatırtı duyunca bu sesin babasının gıcırdayan eklemlerinden gelmiş olmasını umdu. Caulfield'ın kaburgalarından birinin çatırdadığını düşünmek bile istemiyordu genç kadın.

Babası Caulfield'ın kravatına yapışmış, "Hınzır," diye bağıırıyordu. "Seni hınzır Katolik!"

Ve kıyamet koptu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Eleanor Hala çılgılığı bastı. Salondakilerden biri elindeki çay tepsisini devirdi. Porselen çaydanlık paramparça bir halde halının üzerine dağılınca Meredith yüzünde hüznü bir ifadeyle iki büklüm vaziyette yere eğiliverdi. Grimley bağırarak yardım istemekteydi. Hizmetçiler küçük bir akıncı ordusu edasıyla odaya daldılar. Onların müdahalesi olayı daha acıklı bir hale getirmemiş olsa da ortalığı iyice karıştırmaya yetmişti. Bütün bu kargaşaya rağmen Caulfield soğukkanlılığını korumayı başarıyordu. Yaşlı adamın kendisini boğmak için kravatına asılmış olduğu düşünülürse, genç adamı bu cesaretli tutumundan ötürü tebrik etmek gerekirdi.

Meredith sersemlemiş bir halde yalvarıyordu, **"Ona zarar vermeyin, lütfen!"**

Eleanor Hala, **"Sırtı sakat zaten!"** diye feryat ediyordu. Yaşlı kadının elleri çaresizlikten tir tir titremekteydi. **"Sırtına dikkat edin!"**

"Kahretsin, beni boğmaya çalışıyor." Caulfield dikkatli bir biçimde kendisini yaşlı adamın elinden kurtarmaya çalışırken Meredith'e şüphe dolu bir bakış fırlattı. Bütün bu hadise birkaç dakika içerisinde olup bitmişti aslında. Fakat babası sakinleşene kadar sanki zaman durmuş gibiydi. Nels iri gövdesiyle genç kadının babasını sıkıca fakat bir o kadar da nazıkçe sarmalamıştı.

"Kızım, seni kandırmasına izin verme!" Nels, Meredith'in babasını misafir odasından çıkarırken yaşlı adam eklemleri sızlayan yumru yumru parmağını Caulfield'a savurarak bağırды: **"Size söylüyorum, o bir Katolik! Sarayın her yanına sızdılar. Bu herif kraliçeyi öldürecek."** Yaşlı adam üst kata çıkartılırken isyan eden sesi gitgide cılızlaşıyordu.

"Çok özür dilerim. Babam son günlerde hiç kendinde değil." Meredith öfkesini katbekat artırmaktan başka bir işe yaramayan utancını daha fazla gizleyemedi. Babası bir zamanlar muhteşem bir adamdı; herkes tarafından takdir edilen, dindar ve zeki bir adam. Onun haşin biri olduğu ve sevgi dolu bir baba olmadığı doğrudu ama Meredith'in

hayatta sahip olduğu tek kişi babasıydı ve şu anda böyle hasta olması yaşlı adamın kendi kabahati değildi.

Bir yandan kravatını düzeltirken, **"Rica ederim, Leydim,"** dedi Caulfield. Dudaklarında buruk bir tebessüm belirmişti. **"Babanızın beni gerçekten öldürmek istemediğinin farkındayım."**

"Ah, Lordum," dedi Eleanor Hala ellerini çırparak. **"Ne kadar da kibar ve iyi kalplisiniz. Herkes bu durumu böyle anlayışlı ve sabırlı karşılamıyor."** Yaşlı kadın yeğenini sertçe dürttü. **"Ne büyük incelik, değil mi Meredith?"**

"Evet, büyük incelik," diye yineledi Meredith. Genç kadın halasının hislerinin aniden değişmesine şaşır kalmıştı. Daha birkaç saat önce Caulfield'ı dünyadaki en alçak adam ilan eden kendisi değildi sanki.

Avukatın korku dolu sesi misafir odasında yankılanıyordu şimdi. **"Leydim, ben çok korktuğumu söylemeden edemeyeceğim. Babanızın durumunun böylesine ciddi olduğunu bilmiyordum. Siz hanımların güvenliğinden son derece endişe duyuyorum. Üstelik artık bebeğinizi de düşünmek zorundasınız. Şiddet eğilimi olan biriyle aynı çatı altında bulunarak kendinizi boş yere tehlikeye atıyorsunuz. Bir akıl hastanesine yatırmanız daha iyi olabilir..."**

Bu öneri karşısında Meredith'in cinleri tepesine çıkmıştı. **"Akıl hastanelerinin ne durumda olduğundan haberdar mısınız acaba? Duyduğum kadarıyla akıl hastaneleri Newgate Hapishanesi'nden bile beter durumdaymış. Ayrıca, babam bizler için bir tehlike olamaz. Yaşlılık ve hastalık yüzünden çaresiz kaldı. Böyle bir yazgıyı yaşamak takdirilahîdir. Başınıza gelecek olursa umarım yakınlarınız sizi dört duvar arasına tıkacak kadar duyarsız davranmaz."**

Meredith'i izlerken Caulfield'ın gözlerinde bu sözleri destekleyen bir ifade beliriverdi. Grimley, nahoş ısrarını sürdürmek için ağzını açtığı sırada genç adam nazikçe söze karıştı. **"Bu bir aile meselesi, Grimley,"** dedi sakın bir sesle. **"Benim himayemdeki herkesin güvende olacağına sizi temin ederim."**

Avukat sakinleşmiş görünüyordu. Başını salladı ve konu üzerine yorum yapmayı bıraktı. Caulfield'ın tepkisi Grimley'yi yıldırılmış ve adamın bitmek bilmeyen dırdırına bir son vermişti ama aynı sözler Meredith'e despotça gelmiş, tüylerini adeta diken diken etmişti. Nicholas Caulfield'ın himayesi altına ne zaman girmişti ki? Üstelik tek amacı özgürlüğünü elde etmekken bu nasıl mümkün olabilirdi?

Genç kadının içinde bir hüznün beliriverdi... Tuhaf bir hissin iliklerine kadar işlediğini hissetti sonra. Adını koyamadığı bir duyguydu bu. Birine güvenmekten vazgeçeli yıllar olmuştu. Meredith hayatı boyunca yalnızca babasına güvenmişti. O zamanlar kendisi küçücük bir kız, babasıysa sağlıklı ve sevgi dolu bir adamdı. Nicholas Caulfield'ın sözleri genç kadının zihninde yankılanıp duruyordu. *Benim himayemde...* Bir erkek tarafından korunmak, gözetilmek ve birine ait olduğunu hissetmek nasıl bir duyguydu acaba?..

Meredith bu rahatsız edici düşünceleri zihninden uzaklaştırmaya çalıştı hemen. Tehlikeli düşüncelerdi bunlar. Genç kadın daha önce de böyle duygular hissetmişti. Edmund'la evlendiği zaman... İmkânı yoktu; başka bir Brookshire'in kölesi olmaktansa kendi kaderini çizmeyi yeğlerdi. Kırılan çaydanlığın parçalarını yerden temizlemekle meşgul olan hizmetçiye bakarak sözüm ona neşeli bir tavırla sordu: "**Biraz daha çay alır mısınız?**"

Caulfield uyuyamadı. Bu evde uyuyabilmek ne mümkündü! Yeniden burada olmanın içinde böyle hisler uyandıracaklarını aklına getirmemiş olması gülünçtü. Hatıralarının, başka bir deyişle zihninin en kuytu köşelerine hapsedilmiş bütün o anılarının böylesine canlanacağını hiç tahmin etmemişti. Demek ki, geçmişi hâlâ canlıydı. Bunca yıl kendi kendini kandırmıştı demek ki.

Genç adam hâlâ giyinik vaziyette odasında bir uçtan bir uca volta atıyordu. Aşağıya inip, atını eyerleyip, buradan bir an önce çekip gitmek istiyordu. Göğüs geçirdi Nick. Ardından da bitkin bir tavırla alnını ovuşturdu. Bunu yapmak çok basitti... Fakat bir o kadar da ödlekti.

Bununla başa çıkması gerekiyordu. Eğer şans kendisinden yanaysa, Leydi Brookshire sağlıklı bir erkek çocuğu dünyaya getirecek, böylece kendisi de hayatına kaldığı yerden devam edecekti.

Şöyle bir bakıldığında ev pek değişmiş görünmüyordu. Küçük değişiklikler de vardı tabii. Güç algılanan farklılıklardı bunlar. Ev eskisinden daha temiz, daha ferah, odalar daha aydınlık görünüyordu. Nicholas bu değişikliklerin Leydi Brookshire'ın çabalarıyla gerçekleştiğini düşündü. Böylesine düzenli ve temiz bir yaşamı ancak onun gibi bir buzlar kraliçesi talep edebilirdi. Anlaşılan bu genç hanım, Nicholas'ın annesi gibi boş işlerle uğraşarak boşa vakit geçiren ve evle ilgilenmeyen bir kadın değildi.

Nicholas bu evde mutlu bir çocukluk dönemi geçirirken, sahip olduğu hayatın elinden alınacağını aklına dahi getirmemişti. Hoş hatıraları vardı burada. Üzerinden uzun zaman geçen o korkunç güne dek... Bir başka yaşam... Bambaşka bir çocuk... O el bebek, gül bebek büyüyen çocuk bu evden koparıldığı o günün ardından bin kere ölüp yeniden dirilmişti. Babası oldukça mesafeli bir adamdı. Fakat genç adam onu hiçbir zaman düşmanı gibi görememişti. Peki, karısını ve çocuğunu fırlatıp atan bir adama başka ne denebilirdi ki? Nick, babası tarafından zina yapmakla suçlanan annesinin gerçekten de namussuz bir kadın olup olmadığını bilmiyordu. Bu önemli suçlamanın iç yüzünü asla öğrenememişti genç adam. Aslında babasının yabancı karısından sıkılıp, onun bir zamanlar opera sanatçısı olarak sürdürdüğü yaşamdan utandığına ve karısına karşı duyduğu heves geçince de onunla bütün bağlarını koparmak istediğine inanmıştı Nick. Babası zengin ve itibarlı bir beyefendiydi. Bir boşanma hadisesi bu adamın itibarını beş paralık edebilirdi. Peki, annesi ne olacaktı? Kadın başına? Sıradan bir sanatçıyken hem de? Kadıncağız ne insan içine çıkabilmiş, ne de evlenmeden önce yaptığı gibi yaşamını sahne sanatından kazanmayı başarabilmişti. Annesinin tek seçeneği kalmıştı.

Nick odasından çıktı ve loş koridorda usul usul yürümeye başladı. Genç adamın ağır adımları halıya değdikçe geçmişin fısıltıları her yere

yayıliyordu. Çocuk odasının önünde durdu Nick. Odanın kapısı aralıktı. Karanlık oda geçmişiyile birlikte aniden canlanıverdi. Bakıcısı Connie'nin, babasının karşısında yalvaran sesi hâlâ Nick'in kulaklarındaydı. Bakıcı ondan Nick'i göndermemesini rica ediyordu. Babasının yüzü gözlerinin önündeydi şimdi. O vahim sözler babasının ağzından dökülürken, buz gibi mavi bakışlarının üzerinde kilitlendiğini hissedebiliyordu Nick; *O da gidecek.*

Edmund da oradaydı; kayıtsızca kapının pervazına yaslanmış, umursamaz bir tavır takınmıştı. Üvey annesi ile üvey kardeşinin muhtemel sürgününe zerre kadar üzülmediği belliydi.

Genç adam eski odasının eşiğinden geri çekilerek zihnini hatıralardan arındırmaya çabaladı. Bu evde kaldığı süre boyunca diğerlerinin eşeleyip duracağı o gerçekleri anımsamaktan nefret ediyordu.

Zihnine üşüşen baş belası anıları darmadağın eden, yumuşacık bir ses çalındı kulağına: "**Lordum?**"

Nick dönüp baktı. Kalın pamuklu ve son derece ağır görünümlü sabahlığıyla Leydi Brookshire karşındaydı. Bu resmî sabahlığının içine en az bunun kadar resmî bir gecelik giymiş olmalıydı. Kucağında eğreti bir kalkan gibi duran kitabıyla genç kadın Nick'in daha önce gördüğü o soluk yüzlü, siyahlara bürünmüş dula hiç mi hiç benzemiyordu. Üzerindekilerle birlikte saçlarını saran o kasvetli hava da uçup gitmiş gibiydi. Kestane rengi saçlarının uzun kıvrımları omuzlarına dağılmıştı. Tıpkı bakire, okullu bir kız gibi gencecik görünüyordu. Ne var ki, Nick onun ilk gençlik yıllarının çekingenliğini geride bırakmış bir dul olduğunu biliyordu.

"**Kayboldunuz herhalde...**" Genç kadının kavisli kaşı zekâsının üstünlüğünü belli edercesine kuşkuyla çatılıverdi.

Kaybolmak mı? Hayır, genç adam nerede olduğunu gayet iyi biliyordu. Bir adım geri çekilerek, başıyla odayı işaret etti Nick. "**Eski odam.**"

"Ya..." dedi Meredith. Yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Genç kadın sıkı sıkı kucakladığı kitabı karnından çekip tek eline alıverdi.

"Bir bakıcım vardı. Connie... Hâlâ burada çalışıyor olabilir mi acaba?"

"Adını hiç duymadım. Kasabadakilere sorabilirsiniz aslında. Belki de hâlâ buralardadır."

"Belki de," dedi Nick. Tuhaf ruh halinden silkinip kurtulmaya çalışıyordu genç adam. "Demek odanın yeni misafirini ağırlama zamanı geldi."

İçinde belli belirsiz bir huzursuzluk hisseden Meredith hafifçe başını salladı. "Babanız çok mutlu olurdu. Ben bu eve geldikten sonra çok uzun yaşamadı. Fakat bu odanın çocuklarla dolup taşmasını çok arzu ediyordu."

Kendi öz evladını bu odadan mahrum eden babasının odanın çocuklarla dolup taşmasını arzulaması ne kadar da gülünçtü. "Evet, ömrünün buna yetmemesi çok acı," dedi Nick buz gibi bir sesle. "Cehennemdeyken burada olup bitenleri görmek ona nasip olmaz zaten."

Nick, genç kadının şaşırmasını, ayıplamasını ve hatta düşüp bayılmasını umuyordu. Böyle hanımların, özellikle de karşısında duran kadın gibi sert mizaçlı olanların başka türlü tepki göstermesi beklenemezdi.

Fakat Meredith başını yana eğip merakla Nick'in yüzüne bakıyordu. "Sanırım babanızla dargın ayrıldınız, öyle mi?"

Nick genç kadını baştan aşağı süzdü. Meredith ise bu bakışlara gözlerini kırpıştırarak karşılık verdi. Genç kadın Nick'in yüzüne kocaman açılmış gözleriyle saf saf bakmaktaydı şimdi. Meredith bu soruyu son derece içtenlikle yöneltmişti ve sesinde en ufak bir eleştiri tonu yoktu.

Nick tek kaşını çatarak sordu, "Duymadınız mı? Ne kadar ilginç... Bütün o iğrenç ayrıntılardan haberdar edildiğinizi düşünmüştüm oysa. Edmund benden hiç söz etmedi mi yani?"

"Hayır, sizden bahsetmedi."

Edmund'dan söz etmek onu bu kadar rahatsız ettiğine göre, kocasını kaybettiği için çok mu mutsuzdu? Demek onu bu kadar çok sevmiştii, öyle mi? Nick'in keyfi iyiden iyiye kaçtı. Genç adam karşısındaki kadına tekrar baktı. Yüzünü çepeçevre saran saçlarının uçuşan kıvrımları onu olduğundan da genç ve taze gösteriyordu, inkâr edilemeyecek kadar güzel bir kadındı o. Nick o an kanının hem tutku hem de kıskançlıkla kaynadığını hissetti. Edmund bu kadının bağlılığını hak edecek ne yapmıştı? Onun anımsadığı Edmund bir kadının sadakatini kazanabilecek bir adama hiç benzemiyordu.

"Evet, doğru. Onun için bir anlam ifade etmediğimin farkındaydım. Hakkımda diğerlerinden de mi bir şey duymadınız?"

"Hayır, fakat tabii ki bilgi edindim, Lordum." Meredith başını kaldırıp adamın yüzüne baktı. Bu bakışlar duyduklarından hiç de memnun olmadığını ima eder gibiydi. **"Annenizin babanızla evlenmeden önce bir sahne sanatçısı olduğunu öğrendim. Uzun yıllar önce sizi alıp buradan gitmiş."**

Nick, Meredith'in yüzündeki cesur ifadeye gülümseyerek karşılık verdi. Bu ifade ciddi görünümlü sabahlığıyla ağırbaşlı küçük bir kızı andıran bu kadının yüzünde oldukça eğreti duruyordu. **"O kadar basit değil. Gerçek şu ki, babam ikimizi de kovdu. Boşandılar. Bu rahatsızlık verici gerçek yalnızca kapalı kapılar ardında dile getirilebildi. Ben daha sekiz yaşındaydım. Fakat babam annemden vazgeçtiği gibi beni de terk etti."** Genç adamın içine işleyen acı, sakın ses tonunu gölgeliyordu.

Meredith'in gözleri düşünceli bir tavırla kısıldı. Genç kadın bu sözleri ölçüp tartmaya çalışır gibi dudaklarını büzmüştü. Duvarda yanan apliklerin ışığıyla titreyen gölgeler Meredith'in gözlerinden yansıyan hakiki duyguları gizlemeye yetiyordu. Ne var ki Nick onun zihninde beliren kuşkulu soruları duyar gibiydi; belki de genç adam bu soruların varlığına inanmak istiyordu... Kim bilir...

"Bunu hak etmek için ne yaptığımızı merak ediyorsunuzdur herhalde?"

"Pek sayılmaz. Bir babanın çocuğunu terk etmesini haklı çıkartacak hiçbir sebep olamaz. Bu suçtur."

"Suç olan yalnızca çocuğunu terk etmek midir? Eşini terk etmek suç değil midir yani?" diyerek çıkıştı Nick.

Meredith bu sözler üzerine kekelemeye başladı: "Ben... ben sebepler hakkında yorum yapma hakkına sahip değilim, sonuçta..."

"Tedbirli yanıtlar veriyorsunuz. Fakat merak ediyorum; acaba annem bir opera sanatçısı olmasaydı da aynı yanıtı verir miydiniz? Söyler misiniz, sizce annem ve babam birbirine denk kimseler miydi? Babamın serveti ve bir itibarı yok muydu? Kanunlar kadınlardan çok erkeklerin lehine değil midir? Siz şu anda bana da Edmund'a olduğunuz kadar borçlu değil misiniz?"

Genç kadının bedeni aniden kaskatı kesilince Nick sözlerinin Meredith tarafından tam olarak anlaşıldığını anladı. Genç kadının, bu sözlerin gerçek manasını anlamış olmaktan hiç de hazzetmediği açıkça belli olsa da kendisine ima edileni görmezden gelememişti.

"Ne oldu? Gerçekleri duymak canınızı mı acıttı, hanımefendi?"

"Bunu duymaktan hoşlanmadım," dedi Meredith açık yüreklilikle. "Kendimi birinin malı gibi hissetmek hoşuma gitmedi."

"Siz de annemden daha farklı bir durumda değilsiniz. İkiniz de her şeyinizi kaybetmiş bir halde terk edildiniz." Nick omuz silkererek kayıtsız fakat zoraki bir tavır takındı. "Babam annemi sadakatsizlikle suçladı. Eğer bu itham doğruysa, annemin acı içinde ölmeyi hak ettiği düşünülebilir."

"Peki, siz?" diye sordu Meredith. "Siz bunu hak edecek hiçbir şey yapmamışsınız. Çaresiz bir çocuktunuz. Size güven veren o hayattan koparılmak korkunç bir histir herhalde." Meredith'in ağzından dökülen bu son sözler öylesine içtenlikle söylenmişti ki, sanki o da güven duygusunu kaybetmenin nasıl bir his olduğunu biliyor gibiydi. Şimdi az da olsa böyle hissediyor olabilirdi genç kadın. Kendisini nasıl bir gelecek

beklediğini o da bilmiyordu. Geleceğinin doğacak bir çocuğun cinsiyetine bağlı oluşu da kaderin cilvesiydi aslında. Nick'e göre bir papazın kızının bunu Tanrı'nın takdiri olarak görmesi can sıkıcı fakat olağandı. Ama kendisinin böyle düşünmesi için hiçbir sebep yoktu. Tanrı'nın var olduğu gerçekten doğru olsa bile, Nick buna inanmaktan vazgeçeli yıllar olmuştu. Karşısındaki kadının bir kız çocuk ya da bir erkek çocuk dünyaya getirecek olması tamamen şanstı ona göre.

"Ben dayandım."

"Farkına varmamış olabilir ama babanız da kaybetti aslında. Yaşama bir başına veda etti. Onun da pişman..."

"Hayır." Nick elini aniden havaya savurarak haşin bir ta vırla genç kadının sözünü kesti. **"O pislik sizin merhametinizi hak etmiyor. Bu sözleriniz bende de bir acıma duygusu uyandırmıyor üstelik. Eğer acımanız gerekiyorsa, sırf karnımızı doyurmak için bedenini satmak zorunda kalan ve farelerle dolu bir cehennem çukurunda ciğerlerini yırtarcasına öksürerek yaşama veda eden anneme acıyın."**

Genç kadının yüzü sapsarı kesilmişti. Bu adam onu şaşkına çevirmeyi başarmış ve mutlu olmuştu. Öfke—en zor anlarda Nick'i hiç yalnız bırakmayan o eski dost—genç adamın benliğinde yeniden hayat bulmuştu işte. İçindeki bütün zehri birinin üzerine kusmak haz veriyordu doğrusu. Suçlayabileceği herkes ölüp gitmişti. Karşısında duran kadın onlardan kalan tek kişiydi. Bu ufak tefek kadın Edmund'la evlenmiş, daha da ötesi yatağını ve hayatını Nick bu evden giderken sessiz kalan o adamın ta kendisiyle paylaşmayı seçmişti. Edmund kardeşi gönderilirken on beş yaşındaydı. Sesini çıkarabilecek kadar, en azından üvey kardeşiyle annesini savunabilecek kadar olgundu. İşte şimdi Nick'in karşısında duran bu kadın o korkak adamla evlenmişti, hatta onun yasını tutmaktaydı. Nick'in bu kadına karşı en ufak bir acıma duygusu barındırması mümkün olamazdı. Bu akşam ona yüreğini açarken Meredith kendisini sevgi dolu bir tavırla dinlemekte olsa da bu hiçbir şeyi değiştiremezdi.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Genç kadının bakışlarını yere eğdiğini gören Nick, birazdan avlanacağını sezip ev sahibine görünmemeye çalışan bir fareyi anımsadı.

"Beni bağışlayın. Düşüncesizce konuştum."

"Artık gerçeği biliyorsunuz."

"Bütün bu acılara katlanmak zorunda kaldığınız için çok üzgünüm. Keşke diğerleri de bilseydi; size yardımcı olabilirdi o zaman."

Nick, sinirlerinin hopladığını hissetti. Sahiden de bu kadın kimsenin olan bitenden haberdar olmadığını düşünüyor olabilir miydi? Sırf biri kalkıp ona bu ailenin iğrenç geçmişinden söz etmedi diye bundan kimsenin haberdar olmadığını düşünüyordu yani, öyle mi?

"Herkes biliyor, şüpheniz olmasın. Eğer aynı olay bugün yaşansaydı, yüksek sosyete elini kaldırıp konuşmaya tenezzül bile etmezdi."

"Bence bugün Attingham'da böyle bir adaletsizliğe kayıtsız kalmayacak pek çok insan vardır."

Nick, Meredith'in saflığı karşısında çıldırmamak için kendini zor tutuyordu. **"Eğer çocuğunuz kız olursa ve ben de sizi o aç kurtların arasında bir başınıza bırakırsam Attingham'ın dindar insanları gayet kayıtsız kalacaklardır; hiç merak etmeyin."**

Meredith, ikna olmayan bir sesle ağır ağır başını salladı: **"Olamaz."**

Genç adam Meredith'i dikkatle süzdü. Şamdandan yansıyan mum ışığının genç kadının kestane renkli saçlarındaki kıpkırmızı gölgeleri pırıl pırıl yansıttığı Nick'i büyüleyordu. **"Ne kadar iyi niyetlisiniz. Eski komşularımın son yirmi yılda birazcık bile değişmediğine kalıbımı basarım. Fakat endişelenmeyin, ben sözümü tutacağım. Onların hayırseverliklerini sınamak zorunda kalmayacaksınız."**

"Ben yalnız kilisede yan yana oturduğum iyi Hristiyanlardan söz ediyordum..."

Nick'in alaycı kahkahası Meredith'in takındığı cesur tutuma adeta meydan okuyordu.

"Bu kadar komik olan nedir, Lordum?" Genç kadının ses tonu hoşnutsuzluğunu inceden inceye dışa vuruyordu.

Nick kendini toparlayarak nazikçe yanıt verdi: "**Kilise ya da Tanrı beni pek bağlamıyor.**" Tanrı'ya sığınmak annesinin göreviydi. Onun değil.

Nick, Meredith'in derin derin soluk alıp verdiğini görünce bu sözleriyle onu incitmiş ya da şaşırtmış olduğunu düşündü. Genç kadının inatçı çenesi havaya kalktı. Görünüşe bakılırsa az önce Nick'in verdiği yanıtı çürütmeden geçmeyecekti. "**Buna inanmamı beklemeyin.**"

"Neye inanmanızı beklemeyeyim?"

"**İnançsız olduğunuza. Buna inanamam.**"

Nick ona ne kadar kötü kalpli biri olduğunu kanıtlayacak pek çok hikâye anlatabilirdi. Londra sokaklarında nasıl olup da vahşi bir canavara dönüştüğünü uzun uzun açıklayabilirdi; hırsızlık yaptığından, insanlara saldırdığından ve hatta daha on üç yaşında körpecik bir çocukken kendisine *başka* niyetle yaklaşmak konusunda ısrarcı davranan bir adamı nasıl öldürdüğünden söz edebilirdi ona. Meredith onun Mayfair'in en saygın evlerini soyduğunu öğrense ne kadar şaşırdı kim bilir? Belki o zaman Nick'e inanabilirdi.

"**İnanmıyorsunuz; çünkü inanmak istemiyorsunuz. Herkesin sizin gibi olduğuna inanmak size daha kolay geliyor.**" Nick elini kaldırıp Meredith'e işaret ederek ekledi: "**Benim de sizin gibi olduğuma inanmak.**"

"**Fakat Tanrı'ya inanmalısınız.**" Nick, Meredith'in titrek sesinin tereddütle yankılandığını duyunca gülümsedi. Genç kadın onun ruhu için endişeleniyordu. Büyüleyiciydi bu. Belki de Nick'in cehennem ateşinde yanacağını görmekten korkuyordu.

Nick boğuk bir sesle karşılık verdi: "**Tanrı'nın varlığına inanıyorum.**" Bu sözleri sırf karşısındaki kadının hatırına sarf etmişti genç adam. Sokaklarda acı dolu tecrübeler edinirken annesinin pek kıymetli Tanrı'sına kendisini kurtarması için nasıl yakardığından Meredith'e söz etmek yerine bu sözlerle kestirip atmıştı Nick. Annesinin

ölü bedeninin başında umutsuzca dua eden o çocuk çoktan ölmüştü oysa.

"Fakat O'na isyan ediyorsunuz," dedi Meredith.

Nick dişlerini sıkıyordu; Meredith'in bu düşünceleri genç adamın sinirlerini bozuyordu. Ya da genç kadının sesinde tınlayan yalnızca bir hayal kırıklığıydı belki de, kim bilir? Ne olursa olsun, bu düşünce Nick'i gereğinden de fazla huzursuz etmişti. Bu kadının onayını almaya ihtiyacı yoktu onun. Hatta Meredith'in ondan nefret etmesi gerekirdi. Böylece bütün bu durum bir bütün olarak değerlendirilmiş olurdu.

Nick, Meredith'e yaklaşarak parmaklarını genç kadının yanağında gezdirdi, **"Edmund senin gibi tatlı bir masumu nasıl da bırakıp gidebildi?"** dedi genç adam alaycı bir sesle, **"Yatağını bile paylaşamazken, bu kadar küçük bir şeyle seni hâlâ kendine bağlı kılabilmesi çok şaşırtıcı."**

Meredith nefesini tutarak geri çekilmeye çalıştıysa da genç adamın sürüklenen eli onu sıkı sıkı kavrayıverdi. Genç kadının boynu, Nick'in parmakları altında adeta ipek yumuşaklığında kayıp gidiyordu. Genç adam Meredith'in kokusunu içine çekti Nane ve bal... Leziz... Genç kadın başını kaldırıp ona bakarken Nick bakışlarıyla buluşan o gözlerin şaşkınlıkla kocaman açıldığını, dudaklarının aralanıverdiğini gördü. İçinde vahşi bir çığlığın koptuğunu hissetti Nick. Ardından Meredith'e iyice sokularak gözlerini genç kadının dolgun dudaklarına kilitledi. O istenmeyen, davetsiz düşünce bir anda beynine üşüşüverdi sonra. *Bu kadın onun olabilirdi. Şu anda ona ait olabilirdi.* Nick bir anda elini çekip geri adım attı. Kardeşinin çocuğunu taşıyan bir kadını arzulayacak kadar alçalmış mıydı yani? Bu kadar ahlâksız olabilir miydi?

Meredith'in titreyen sesi Nick'in içine gırtlakını yakan sıcaklık bir kanyak gibi işliyordu. **"Yorucu bir gündü. Özellikle de sizin için... Bu gece bütün hayaletler buraya üşüşmüş olmalı. En iyisi dinlenelim."**

"Burada geçirdiğim zamanı pek anımsamıyorum. Yıllar geçti," dedi Nick. Yalan söylüyordu. Genç adam bu kez eliyle kendi ensesini

ovuştururken sanki az önce parmaklarının altında hissettiği o ipeksi yumuşaklığı elinden arındırmaya çalışıyor gibiydi.

"Alt kattaki kütüphanede bir sürü kitap var. Bunaldığım zaman kitap okurum ben." Meredith ihtiyatlı gözlerle Nick'e bakarken sözlerini kanıtlamak istercesine elindeki kitabı telaşla salladı.

"Cazip bir fikir... Söyleyin bakalım, niçin bunaldınız?" Nick uzanıp kitabı genç kadının elinden alırken Meredith'in yumuşacık bileğini okşamadan edemedi. Meredith sanki elini ateşe değdirmiş gibi kitabı aceleyle elinden bırakıverdi. Genç adam kitabın kapağına bakıp sordu, **"Gulliver'ın Gezileri'ni okuyunca endişelerinizden kurtulacağınızı mı düşünüyorsunuz?"**

Meredith, Nick'in dokunuşundan arınmak ister gibi elini ovuştururken sesini yükselterek karşılık verdi. **"Endişeli değilim, Lordum."**

"Yalan söylemeyi beceremiyorsunuz, Leydim."

Genç kadının kocaman açılmış gözleri yemyeşil bir göl misali parlıyordu şimdi. **"Tabii ki beceremem."**

Nick kıkırdadı. **"Sahi mi?"**

Meredith kafasını sallayarak yanıtını aceleyle düzeltti. **"Yani, yalancı değilim... Bunu becerip becermemem söz konusu bile olamaz."**

"Gelişimden rahatsızlık duyduğunuzu itiraf etmek kabahat değil."

"Ziyaretiniz beni rahatsız etmedi. Niçin etsin ki?" diye sordu Meredith. Genç kadın yine huzursuz bir tavırla kıpırdanmaya başlamıştı.

Nick, genç kadını meraklı gözlerle süzdü. Çoğu kadın bir erkeğin, hayatına müdahale edip kendisini yönetmesinden memnuniyet duyardı. Bu kadın onlardan biri değildi. Nick geldiği andan beri Meredith'in kendisini burada istemediğini hissetmişti. Genç adam kitabı geri verdi.

Meredith başını eğerek Nick'i selamladı. **"İyi geceler, Lordum."**

"İyi geceler." Meredith koridorda ilerlerken Nick gözlerini ondan ayırmadı. Genç adam, yürümekte olan Meredith'in ahenkle salınan kalçasına dalıp gittiğini fark edince kendi kendine kaşlarını çatıverdi.

Odasına girene kadar gözlerini ondan ayırmadı. Kapı içeri süzülen Meredith'in ardından nazikçe kapanıverdi.

Tuhaf bir kadındı bu. Meredith, Nick'in ilk başta düşündüğü gibi ukala biri değildi. İnsanı alıp masallar diyarına götüren böylesine güzel saçlarla, öpülmeyi bekleyen davetkâr dudaklara sahip bir kadın ne kadar ukala görünebilirdi ki? Genç adam Leydi Brookshire'ın kapısına bir süre öylece bakakaldı. Bir şeyden kesinlikle emindi Nick. Bu kadın görüldüğünden de öte bir varlıktı.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Meredith'in biraz uzaklaşmaya ihtiyacı vardı. Nicholas Caulfield iki gündür evini denetlerken tahammül gücünün azalmaya başladığını hissetmişti genç kadın. Onunla akşam yemeklerinde bir araya geliyorlar ve bu zaman diliminde genç adam oldukça kibar bir çekingenlik sergiliyordu. Bu geçen süre boyunca Nicholas bir daha bebek odasının kapısında konuştukları gece olduğu gibi yüreğini açmadı. Meredith'in içinde bir huzur ve pişmanlık sızısı bırakan o dakikalarda yaptığı gibi genç kadına dokunmadı da üstelik. Meredith ise bu süre boyunca üzerine düşen konukseverliği gösterirken ne çok sıcak davrandı, ne de saldırgan tutumlar takındı. Taşkın tavırlar bu adamın burada daha fazla kalmak istemesine neden olabilirdi; gözünü Oak Run'dan ve Meredith'ten ayırmayan bu adamın biraz daha ayakaltında dolaşması genç kadının hayatta isteyebileceği son şeydi.

Meredith genç adamın içindeki yaralı ruhu keşfettiğinden beri, tuhaf bir biçimde onun yitirdiği iç huzuru yeniden bulmasına yardımcı olmak da istiyordu bir yandan. Tehlikeli bir arzuydu onunki. Kandırarak haklarından mahrum bıraktığı bu adama merhamet etmesi hiç de doğru değildi.

Dün yağan yağmurla ıslanan çimenler zümrüt zümrüt parlamaktaydı. Gün ışığı taptaze sabaha ışıltılar saçıyordu. Meredith artık kapalı kapılar ardına saklanmaktan sıkıldığını hissediyordu. Atının

hazırlanmasını emrederek, açık kahve renkli kadifeden binici elbisesini giydi genç kadın. Bu renk yas tutarken tercih edilebilecek bir renk değildi aslında. Ne var ki, Meredith'in siyah bir binici kıyafeti olmadığına göre, başka seçeneği kalmamıştı. Genç kadın boy aynasında kendini baştan aşağı süzerken ellerini bedeninde ve kalçalarının üzerinde gezdirdi. Ballı çöreklerin yaradığı belli oluyordu doğrusu. Fakat zaten hamile bir kadın -hamileliğin ilk dönemlerinde dahi- hafif tumbul olabilirdi. Yakında halasıyla birlikte bir yolunu bulup Meredith için bir hamile göbeği uydurmaları gerekecekti. Maree bu konuda onlara yardımcı olabilirdi aslında.

Genç kadın evden dışarı çıktığında neşeli kısırağı Petunia eyerlenmiş, sahibini beklemekteydi. Petunia da dolaşmayı en az Meredith kadar özlemiş gibiydi. İkilinin kır boyunca hızla ilerlemeye başlaması uzun sürmedi. Meredith kısırağını dörtlüyle sürerken tepeler boyunca esen rüzgâr yüzünü okşuyor, genç kadın mest oluyordu. Bir süre sonra Petunia'yı Finney Çiftliği'ne doğru sürmeye başladı. Burası Oak Run'ın güney sınırında geniş bir araziydi. Bir düzine çocuğu olan Finney çifti için öylesine geniş bir araziyle uğraşmak pek de sorun olmuyordu. Sally Finney yine bir bebek bekliyordu ve rahat hareket edemediği için bu süreci yatakta geçirmesi gerekiyordu. Meredith, onun kısa bir ziyaretten memnun olacağını düşündü.

Genç kadın Finney'lerin bahçesine vardığında ortalıkta kimse yoktu. Atından indi, kısırağını kulübenin hafif eğimli bahçesinin önündeki direklerden birine bağladı. Uzaktan gelen sesler kulağına ilişince tarlaların olduğu tarafa baktı ve Tom Finney ile çocuklarının kendisini selamlamakta olduklarını gördü.

Meredith'in gözü kalabalığın ortasında duran adama takılınca, genç kadın bir an kalbinin duracağını sandı. *Onun burada ne işi vardı?*

Finney'lerin çocukları Nicholas Caulfield'in etrafını sarmış gülüşüyorlar, onun ilgisini çekmek için adeta birbirleriyle yarışıyorlardı. Küçük Meg Finney elinden tutmuştu ve ufaklığın gözlerinde hayran bir tebessüm parlamaktaydı. Meredith bu adama doya doya bakarken

adamin elini tutan o küçük kızıdan daha da mutlu görünüyordu. Çıplak göğsü gün ışığının altında terden damla damla parlıyor, saçları mavi siyah ışıklar saçıyordu.

Tom Finney, **"İyi günler, Leydi Brookshire,"** diyerek Meredith'i selamladı.

Genç kadın başını eğerek, **"Günaydın, Bay Finney,"** dedi. **"Çocuklar size de günaydın."** Ve ardından bütün duyularını acıyla uyuşturan adama dönüp selam verdi. **"Günaydın, Bay Caulfield."** Nicholas ter ve kir içinde olmasına karşın dikkatten kaçmayacak kadar yakışıklı görünüyordu.

Genç adam, **"Size de, Leydi Brookshire,"** diyerek Meredith'e karşılık verirken, gözleri genç kadının rüzgârdan çatlamış yüzüne ve dağılmış saçlarına ilişince Meredith dağınık görünümünün nihayet farkına vardı. Yüzü bir anda kıpkırmızı kesilen genç kadın uzanıp başlığını kapıverdi.

"Sally'yi görmeye mi geldiniz?" diye sordu Bay Finney. **"Öyle yalnız hissediyor ki, sizi görmekten mutluluk duyacak."**

"Ben de öyle olacağını düşündüm." Meredith bakışlarını Caulfield'in biçimli, kaslı vücudundan ayırmaya çalışarak çiftçiye çevirdi. Başlığının kurdelesini bağlamaya çalışırken Bay Finney'nin en büyük kızının da Caulfield'in vücuduna dalıp gitmekte olduğunu fark etti.

"Lord Hazretlerinin de buradan geçmekte oluşu büyük bir şanstı doğrusu. Kendileri sabanı tarladan çıkartmama yardım ettiler. Sabahtan beri çocuklarla birlikte uğraşıyorduk."

"Gerçekten de şanslıymışsınız." Meredith'in içi yine hüznle burkuluvermişti. Topraklarında yaşayan insanlar için pek çok şey yapmış olsa da asla birinin sabanını tarladan çıkarmasına yardım etmemişti genç kadın. Üstelik Bay Finney'nin gözlerindeki ışıltıya bakılırsa, toprakların yeni efendisinin böyle bir davranışta bulunmuş olması bu insanlar için çok şey ifade ediyordu.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"İçeriye gelin. Sally kendisini sizden mahrum etmeme çok kızacak, Leydim."

Bay Finney genç kadını içeri buyur etti. Meredith, Caulfield'in peşlerinden gelmediğini fark etti. Şüphesiz bu adamın onu alt etmek için daha yapacağı pek çok iş vardı; bir yerde bir bebek doğmak üzere olabilirdi mesela. Ya da bir çatının tamir edilmesi gerekiyordu belki de... Meredith sandalyesine oturmuş dikkat kesilmeye çalışarak Sally Finney'nin bitmek bilmeyen şikâyetlerini dinlerken bu tatsız düşünce zihninden bir türlü silinmiyordu.

"Bu kez bacaklarım öyle fena şişti ki, yürüyemiyorum. Daha öncekilerde hiç bu kadar kötü olmamıştı," diye yakındı Sally. Kadın koskocaman karnıyla yatağa gömülmüştü adeta. Sırtına birkaç tane yastık koyulmuştu. "Ayağının altına yastık koyarsan biraz rahatlayabilirsin, belki de," dedi Meredith. Kadının bacağına altına bir yastık yerleştirmek için yerinden doğruluverdi.

Sally omuz silkti. "Yeter ki faydası olsun, hanımım."

Meredith ayağa kalkmışken Caulfield'ı görebilmek umuduyla pencereden dışarı şöyle bir göz gezdirdi. Dikkatsiz bir tavırla, "Maree sana meşhur çayından getirdi mi?" diye sordu genç kadın.

"Evet, hanımım. Bitkileri bıraktı ve kızım Catie'ye nasıl yapılacağını tarif etti."

"Güzel. Vakit geldiğinde Maree'yi tereddüt etmeden çağır. O bu konularda tecrübelidir."

Sally elini havaya kaldırıp sinek kovalar gibi savurarak yanıtladı: "Bebeklerimin doğumunda hiç sıkıntı çekmedim, hanımım. Benim yüzümden telaş etmeye gerek yok."

"İtiraz istemem." Meredith gözlerini nihayet pencereden ayırarak Sally'ye sert bir bakış fırlattı. "Eğer dediğimi yapmazsan çeneme katlanmak zorunda kalırsın."

Sally hoşgörülü bir tavırla gülümsedi. "Ah, hanımcığım, böyle dişi kuş gibi üzerime titremenize hiç gerek yok. Daha önce pek çok kez doğum yaptım."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Tatlı sert bir tavırla uyarmak ister gibi, "Sally," dedi Meredith. **"Bana söz vereceksin."**

"Söz." Sally yenilgiyi kabul etmiş gibi yaparak ellerini havaya kaldırmıştı. **"Zaman geldiğinde Maree'ye haber göndereceğime söz veriyorum."**

Meredith, Sally'nin yanında biraz daha kalıp ona Maree'nin çayından demledi. Sonra da bir hafta içinde yeniden ziyaret edeceğini söyleyerek yerinden kalktı.

"Herhalde o zamana kadar doğum yaparım, hanımım." Sally dalgın gözlerle bakarken karnını ovuşturuyordu. **"Daha uzun sürmez."**

"O zaman ben de ikinizi birden ziyaret ederim." Meredith gülümsedi.

Ağzını şapırdatarak, **"Aşçınızın yaptığı o ballı çöreklerden de getirir misiniz?"** diye sordu Sally iştahlı bir tavırla.

Meredith gülümsedi. Genç kadın doğum yapan kiracı komşularına her seferinde bir sepet ballı çörek ikram etmeyi gelenek haline getirmişti. **"Elbette; üstelik büyötmekte olduğunuz diğer minikleri de sayarsak, bu kez aşçıdan iki sepet hazırlamasını isteyeceğim."**

Meredith neşesi yerine gelen Sally'nin yanından ayrıldı, Genç kadın uzun süren ziyareti süresince onun çoktan çiftlikten ayrılmış olduğunu düşünüyordu. Ceketini kayıtsız bir tavırla omzuna atan genç adam yakışık alır bir vaziyette giyinik olsa da, hâlâ pek de ağırbaşlı bir görünüm sergilediği söylenemezdi. En azından muhteşem kaslı bedeni artık göz önünde değildi. Gömleğini bedenini sımsıkı saran binici pantolonuna yarım yamalak sıkıştırmış, gömleğinin kar beyazıyla taban tabana zıt düşen yanık tenli boynundan kravatını çıkartmıştı şimdi. Genç adamın yüzünde beliren laubali ifadeyi gören Meredith dudaklarının kuruduğunu hissetti. Islak saçları gün ışığında pırıl pırıl parlıyordu. Genç kadın onu çeşme başında yıkanırken, güçlü bedeninin her yanından damla damla süzülen su damlacıkları içinde hayal ettikçe deli oluyordu.

Meredith bu şehvet dolu düşüncelere daldığını fark edince dehşetle bakışlarını kaçırdı ve gözü Nick'in atıyla yan yana bağlanmış duran kısırağına ilişiverdi. Nick, Finney'lerin en büyük kızıyla sohbet ederken atların ikisi de sakın sakın sahiplerini beklemekteydiler. Meredith çaktırmadan karşısında duran bu samimi çifti süzmeye başladı. On beş yaşına göre hayli olgun görünen esmer Catie pek çok kadına taş çıkartacak kadar kendinden emin görünüyordu. Aralarındaki mesafe daraldıkça genç kızın parmakları Brookshire'in kollarını okşuyordu adeta. Brookshire'in dudakları tatlı bir gülümseyişi andırır gibi kıvrılmıştı ve Meredith bu gülüşe bir mana yüklemekte zorlanıyordu. Dışarıdan bakıldığında masum bir tavır olduğu düşünülse de, bu acımasız kurdun tebessümünde fesat bir niyetin gizli olduğunu tahmin etmek zor değildi. Bu adam Oak Run'da geçireceği süre boyunca genç bir köylü kızıyla gönül eğlendirmeye niyetlenmiş olabilirdi.

Çiftin yanına yaklaşan Meredith'in dudakları kaskatı kesilmişti. Genç kadın sert adımlarla yürürken elindeki kırbaç öfkeyle sallanmaktaydı. Petunia'nın dizginlerini eline geçirdiğinde henüz çift tarafından fark edilmemişti. Catie onun varlığından haberdar olduğu anda irkilerek suçlu bir tavırla elini Nick'in kolundan çekiverdi.

Kısırağının ardından dik dik genç kıza bakan Meredith seslendi: **"Annene yardım etsen fena olmaz, Catie."**

Yüzü kıpkırmızı kesilen kız Meredith'e yanıt vermeden önce mahcup gözlerle Caulfield'a baktı. **"Tabii, efendim."** Ardından genç adamın karşısında aceleyle reveransını yaptı. **"İyi günler, Lordum."**

Meredith atının eyerine oturmak için yükseldi. Bir an zorlanır gibi olduysa da kalçasından fütursuzca iten güçlü bir el sayesinde yerine oturmayı başardı. Genç kadın o anda içinde kopuveren öfke dolu bir çılgınlıkla kaskatı kesildiğini hissetti. Eyerin üzerine iyice yerleşti ve Caulfield'a dönüp öfkeli bir bakış fırlattı. Sıkıca kavradığı binici kırbacını sırtıtmakta olan genç adamın suratına indirip, adamın gözlerindeki o alaycı bakışı darmadağın etmek için yanıp tutuşuyordu Meredith. Genç kadın derin bir nefes alarak, yakışık alır biçimde davranması gerektiği

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

anımsadı. Her ne kadar karşısındaki adam aynı tavrı sergilemeye tenezzül etmese de...

"Sizden yardım istediğimi hatırlamıyorum, Lordum." Genç kadın başlığının altından sağa sola uçuşup duran saç buklelerini öfkeyle savuruverdi.

"Yardımcı olabileceğimi düşündüm," dedi Nicholas omuz silkerek. Gülümsüyordu.

"Hiç gerek yoktu." Kısrağının üzerinde, burnunu havaya dikmiş genç adama bakarken sesi kızgınlığını belirtmeye yetecek kadar soğuktu.

Nicholas'ın gözleri deliklerinde neşeyle fırıl fırıl dönmekteydi. **"Dayanamadım."** Elini göğsüne yasladı. **"Yardımsever davranmaktan alamıyorum kendimi."**

Genç adamın dokunduğu yerin hâlâ alev alev yanmakta olduğunu hisseden Meredith bakışlarını kulübeye çevirince Catie'nin meraklı gözlerle pencereden kendilerini dikizlemekte olduğunu gördü.

Nick'in bakışları da Meredith'in bakışlarını izledi.

İkilinin bakışlarının hedefi olduğunu fark eden Catie sıçrayarak pencereden geri çekiliverdi ve gözden bir anda kayboldu.

"Sanırım sizi tanımaya başladım, Lordum." Bakışlarını boş pencereden ayıran genç kadının sesinde belli belirsiz bir sitem vardı. Bu adam önüne geleni ayartan bir çapkındı.

Genç adam Meredith'e kapkaranlık ve insanın içine işleyen bakışlarla karşılık verdi. **"Beni iyi tanıyorsunuz demek, öyle mi? Küçük kızların peşinden mi koşuyorum yani?"**

Meredith hiç tereddütsüz onaylar gibi başını salladı. Cüretkâr ve günahkârdı bu adam; peşinden koşan zavallı bir köylü kızını kirletmekten çekinmeyecek biriydi işte. Hayatı günah doluydu. Bunu belli etmekten hiç çekinmiyordu. Kalpsiz, inançsız bir varlıktı. Nasıl davrandığı umurunda bile değildi.

Nicholas sesini alçalttı. **"Bana baktığınızda ne görüyorsunuz, Leydi Brookshire?"** Gözleriyle buluşan o kapkaranlık bakışlarla birleşen, inleyen bu yumuşacık ses genç kadının kalbini titretti. Meredith

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

damarlarının alev aldığını hissediyordu. O anda neyi tartıştıklarını unuttu genç kadın. *Ona baktığı zaman ne görüyordu?* Gerçek o anda Meredith'in zihnine bir balyoz gibi iniverdi.

Ona baktığında hep arzuladığı fakat asla sahip olamayacağı şeyi görüyordu.

Korkutucu gerçekler dudaklarından dökülüverecek korkusuyla atının dizginlerine asıldı genç kadın. Ne var ki, kısrağı hareket etmiyordu. Gözlerini aşağıya çevirince dizginleri sıkı sıkı tutmakta olan genç adamın, kaçmasına izin vermeyeceğini anladı.

Nick'in savurduğu ani ve kısa süren kahkaha yankılandıkça Meredith içinin çalkalandığını hissetti. **"Beni birazcık bile tanıdığınızı sanmıyorum. Küçük bir kızı arzulamak benim gibi bir adamın aklından geçecek en son şeydir."**

Onun gibi bir adamın mı? Bir hovardanın mı yani? Meredith kusmayı beklediği acı sözleri daha fazla saklayamadı. **"Sahi mi? Biraz önce hiç de öyle görünmüyordu ama."** Sakin görünmek için elinden geleni yaparken sesine çekidüzen vererek ekledi. **"Sizin kadar çıkarıcı bir adam için Catie gibi saf kızlar kolay lokmadır."**

Doğruydı. Kendisi de—basit bir papaz kızı olarak—Edmund tarafından zalimce kurban edilmemiş miydi? Üstelik bu adam Edmund'dan daha tehlikeliydi. Bu adama bakınca insanın aklına, saklı kıyı göllerinden çırılçıplak çıkıveren, kaskatı bedenlerinden sular damlayan ve bedenleri buz gibi havada buharlaşıp uçuveren efsanevi kahramanlar geliyordu. Meredith yutkunarak zihninde beliren hayalleri dizginlemek istercesine silkindi. Yüce Tanrı. Eğer bu adam onun gibi gönül kapılarını aşka uzun süre önce kapatmış bir kadının içinde bile böyle duygular uyandırabiliyorsa, kim bilir Catie'nin zihninden neler geçiyordu?

"Topraklarımda yaşayan insanların huzuru benim için kutsaldır, Lordum."

"İçiniz rahat olsun, Leydim. Catie'ye benden zarar gelmez. Ben daha olgun hanımları tercih ediyorum..." Nick tehlikeli bakışlarıyla

Meredith'i süzdü ve genç adamın gözleri genç kadının karmakarışık saç buklelerine takılıp kaldı, **"Daha deneyimli olanlarını..."**

Meredith bu adamın kendisini deneyimli ve olgun kadınlar sınıfına dâhil ettiğini anlamıştı. Hah! Keşke bunun pek de doğru olmadığını bilebilseydi. Onun tercihini şehirdeki görmüş geçirmiş ve güzel kadınlardan yana kullanması gerekirdi, değil mi? Onun gibi sıradan bir soğuk nevaleyi ne yapacaktı? Belki de başka bir adamın çocuğunu taşıyor olmasını umursamıyordu, kim bilir? Meredith onun için elde edilebilir bir kadın olabilirdi; karşısında çocuklu bir dul vardı ve bu adam kimseye hesap vermek zorunda olmadığı için ona olan ilgisini saklamaya gerek duymayabilirdi. Karşısında duran bu kadının yatak muhabbetlerinden hoşlandığını ve kocasının yokluğunda bu muhabbetlere hasret kaldığını da düşünüyor olabilirdi. Meredith evlendiği gün verdiği baştan savma öpücük dışında bir adamla hiç doğru düzgün öpüşmemişti bile. Komik ama belki de Catie bile bu konuda neredeyse iki katı yaşındaki Meredith'ten daha deneyimli sayılabılırdi.

Zihni bu lüzumsuz düşüncelere dalıp gitmişken atının dizginlerine kurtarmak istercesine asıldı. **"Daha olgun ve deneyimli bir kadının sizinle kaybedecek vakti olduğunu sanmıyorum."**

Genç adam ukala ve laubali bir tavırla kıkırdadı. Meredith tüylerini diken diken eden bu gülüşle göğüslerinden boynuna kadar ürperdi. **"Deneyimli kadınlar da bana bayılıyorlar aslında. Onlara istediklerini verebileceğimi biliyorlar."**

Genç kadın bu adamın kışkırtıcı sözleri, küstahlığı ve bu tavır karşısında kendisinin sergilediği tutumdan da utanarak konuşmayı bir an önce sona erdirmek istedi. **"Ondan uzak durun, Lordum."**

"Bana Nick diyebilirsiniz," dedi genç adam aniden.

"Bu yakışık almaz." Nick. Son derece çiğ ve kaba... Meredith genç adamı baştan aşağı süzdü. Bu nitelikler onu gayet iyi tanımlıyordu aslında.

"Ben de size Meredith diyeceğim." Pek çok kişi bu ismi kabaca ve özensizce telaffuz ederdi oysa. Onun ağzından çıkınca kulağa hiç de öyle gelmiyordu. Onun bu ismi vurgulayışı tuhaftı. Derin sesi sanki genç kadının adına bir alım katıvermişti. Son derece çekici bir isim gibi...

"Böyle seslenmemenizi tercih ederim."

Yüzünde yine o çapkın gülüş beliriverdi. Bembeyaz dişleri yanık tenli yüzünde nasıl da parlıyordu. **"Nedenmiş o? Biz bir aile değil miyiz? Ben sizin erkek kardeşiniz sayılırım."**

Erkek kardeş mi?

Meredith tikanıp kalmıştı. Bu adamla yan yana gelince kafasının karmakarışık olduğu doğrudu ama bir gerçeğin asla ve asla şüphe uyandırmadığı kesindi. *Bu adam onun erkek kardeşi falan değildi.*

Meredith'in, karşısındaki adamın da kendisini bir kız kardeş gibi görmediğini anlaması için onun gülen gözlerine bir kere bakması yetti. Bu adam alaycı sözlerle kafa buluyordu sadece.

"İyi günler, Lordum." Meredith genç adamın unvanının resmiyetine sığınmış, bu unvanı adeta bir duvar gibi aralarına sokmuştu. Nick'in yulara sımsıkı yapışmış eli genç kadının ilerlemesine izin vermedi. **"Atımı bırakın,"** diye çıkıştı Meredith. Petunia kişnedi. Kısarak başını kaldırıp indirdikçe yuları şangırdayıp duruyordu. At sanki sahibesinin huzursuzluğunu sezmiş, bu adamın elinden bir an önce kurtulmak istiyordu.

Nick'in alaycı tavrı bir anda silinip gitti. **"Şu ana kadar düşünmemiştim ama... Bu halde at sürmeniz sakıncalı değil mi?"** diye sordu genç adam.

Genç kadın adamın neden bahsettiğini anlamamış, bomboş gözlerle bakıyordu. Sonra birden akli başına geldi. Genç kadın elini kuşkulu bir yaşamın belirlediği yere, karnına doğru sürükledi. Bu yaşamın varlığını tamamen unutmuştu; çünkü öyle bir yaşam yoktu. **"Biraz hareket iyi gelir diye düşündüm."**

Nick kaşlarını çattı. **"Sizin durumunuzdaki hanımların ata binmesi doğru mu?"**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Maalesef haklıydı. Çoğu kadın hamilelik döneminde ata binmekten kaçınırdı. Bu sabah evden çıkmadan önce nasıl olup da bunu düşünmediğine hayıflandı Meredith. **"Açıkçası at sürmekten sakınmam söylenmemişti."**

Nick gözlerini kısmış ona bakıyordu. **"Aslında durumunuzu göz önünde bulundurursanız böyle bir konuda tavsiye almaya ihtiyacınız yok. Artık düşünmeniz gereken bir can daha taşıyorsunuz."**

Bu adamın zorbalığı Oak Run kadar Meredith'in benliğini de esir etmek zorunda mıydı? Genç kadın, karşısındaki adamın müdahalesine daha fazla tahammül edemeyecekti. Yönetilmeye ihtiyacı yoktu.

"Beni çocuk gibi paylayamazsınız. Ben kendi hayatımı yeterince önemsiyorum. Başkalarınınkini de... Yıllardır tek sorumluluğum budur."

"Öyleyse niçin bugün bazı durumları anlamamakta ısrarcısınız?" diyerek karşılık verdi genç adam. Siyah kaşlarından biri mağrurca havaya kalkmıştı.

"Ne!" Genç kadın atının dizginlerine katıksız bir öfkeyle yapışıverdi. **"Rica ederim, kendi işinizle ilgilenin."**

"Ben sorumluluğumun sınırlarını birlikte belirlediğimizi sanıyordum; sizin ve çocuğunuzun yaşamı da bu sınırların içine dâhil." Nick yuları bıraktı ve kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Dert etmeyin. Ben kendime bakabilirim."

"Kendinize iyi baktığınız müddetçe, size tek laf etmeyeceğim, Meredith."

Küstah adam! Bu adamın kendisine kasten adını kullanarak hitap edişi genç kadının çoktan bozulmuş sinirlerini iyice tepesine çıkarmıştı. Meredith'in atının üzerine eğilip, Finney'lerin bahçesinden hışımla fırlarken ne kadar pervasız bir görünüm sergilediği hakkında en ufak fikri dahi yoktu. Topuklarını Petunia'nın böğrüne vurarak zamana meydan okurken Nicholas Caulfield'in yakışıklı yüzünü toprak ve çamur seline boğmaktan başka bir şey düşünmüyordu genç kadın.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Bu memnuniyeti uzun sürmedi. Genç kadın atını dörtnala sürerek uzaklaştıkça son derece ahmakça bir tutum sergilemekte olduğunu geç de olsa anlamaya başladı. Eğer bu adamın, oğlunun doğumundan uzun süre önce çekip gitmesini istiyorsa cüretkâr öfkesini dizginlemesi gerekiyordu. Eğer böyle dikkatsizce davranırsa Nick onun kendisine ve Oak Run'a sahip çıkabilecek kadar yetenekli olduğundan nasıl emin olabilirdi ki? Meredith bir şeyden kesinlikle emindi. *"Doğum yaparken"* bu adamın Oak Run'da olmaması gerekiyordu. O daha ayakaltında dolaşmaya başlamadan işler zaten yeterince karışmıştı.

"Lanet olsun?" diye homurdandı Meredith. Atını yavaşlatarak tırıs gitmeye başlamıştı. Nick ortalardayken gözü kara davranmaktan sakınmalıydı. Onunla yan yanayken ne yapıp edip alçak gönüllü, ağırbaşlı, nezaket kumkuması gibi davranmalı; sıkıcı olmalıydı. Bu adamı bezdirmek için onu sonsuz sıkıcılıkla boğmaktan başka çare yoktu.

Bu kadın onu büyülemişti.

Meredith hiç de Nick'in sandığı gibi bir buz nevalisi değildi. Genç kadının, çıplak göğsüne takılan gözleri bunu kanıtlamaya yetiyordu. Tartışırken yeşil gözleri ateş saçan bir cadının gözleri misali kıvılcımlar saçarak Nick'in kalbinin derinliklerinde dinmeyen yangınlara sebep oluyordu. Bu kadın hiç de onun düşündüğü gibi taş kalpli, ağırkanlı o misafir salonuna yakışan hanımlara benzemiyordu doğrusu. Ona tutkuyla bakan bu kadın onlardan biri olamazdı. Nick için bu kadını zihninden silip atmak her geçen gün daha da zorlaşıyordu. Özellikle de onun bir şeyler gizlemekte olduğunu sezdiğinden beri... Genç kadının, yakınındayken böylesine tedirgin tutumlar takınması salt bedensel çekimin etkisiyle açıklanamazdı.

Nick onun pervasız bir hızla fırtına gibi çekip gidişi karşısında öfkelenmekten kendini alamadı. Genç kadının kumral saçları ardında deli gibi savrulurken bağlı kalan birkaç saç örgüsü de rüzgârla çözülüp dağılıvermişti. Nick bir an peşine düşüp onu o lanet olası atın üzerinden

sürükleyerek indirmeyi bile düşündü. Ne kadar çekici görünürse görünsün bu kadın doğmamış çocuğunu ve kendini göz göre göre tehlikeye atıyordu. *Böyle at sürmenin ne anlamı vardı ki?* Onun bu alev alev yanan öfkesini dindirerek içindeki tutkuyu keşfetmek fikri Nick'in başını döndürüyordu. Genç adam Meredith'in ardından ters ters bakarak atının dizginlerini eline aldı ve kolay bir hamleyle eyerin üzerine yerleşti.

Bu kadın böylesine ihtiyatsız davranarak bunca yıl bu işlerin üstesinden gelmeyi nasıl başarmıştı ki? Nick derin derin göğüs geçirerek atıyla tırıs gitmeye başladı. Daha da önemlisi bu niçin genç adam için bu kadar önemliydi? Neden yalnızca arkasını dönüp gitmiyordu ki? Kendi yaşamına dönüp ağır ağır yol alması gerekmez miydi? Birbirlerinin yaşamına zorla karışmışken niçin bu kadına karşı lanet olası bir sorumluluk hissediyordu?

Nick beyninin içinde sinir bozucu bir sinek gibi vızıldayıp duran o yanıtı duymak istemiyordu. Fakat boşuna uğraşıyordu. Erkek kardeşinin dul eşini, Edmund'ın bebeğini taşıyan bu kadını istiyordu o. Genç adam başını hafifçe silkti. Sayısız nedenle, kabul edilemeyecek bir gerçektir bu. Fakat varlığını kabul etmekten başka çare yoktu.

Kendi gerçeklerini yadsımayı öğrenmiş bir adam için bu çaresizlik bela demektir. Tek bir çözüm yolu vardı aslında. Çekip gitmeliydi. Hemen... Meredith'in kumral saçları ve çekici kıvrımlarına esir olduğunu kendine itiraf etmeden çekip gitmeliydi.

ALTINCI BÖLÜM

Meredith yemek odasına geçtiğinde etrafta kimsecikler yoktu. Bir pazar günü için hiç de şaşılabilecek bir durum değildi bu. Halası kilisedeki ayine giderken, özellikle de kasaba papazının akşam yemeği için evlerine konuk olacağı ayın o ilk pazar gününde, kıyafeti ile türbanını özenle seçmek için haddinden fazla zaman harcamaya alışık olduğundan

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

sabah kahvaltılarını genellikle kaçırdı. Eleanor o gün şık görünmeye çok dikkat ederdi.

Meredith derin bir soluk alıp verince o ana kadar Nick ile yüz yüze gelecek olmanın heyecanı -ve korkusu- ile nefesini tutmakta olduğunu ancak fark edebildi.

Tirizli pencerelerden parlak hüzmeler halinde sızan gün ışığı havaya belli belirsiz, küçücük zerreler halinde yayılıp odaya ısıll ısıll bir neşe saçıyordu. Genç kadın güneşin elbisesine sızan sıcaklığını hissetmek için döndü. Büfeye yayılmış onlarca çeşit yiyecek arasından tabağına biraz yumurta ve tütsülenmiş balık alırken bedenini ısıtan gün ışığı sırtına vuruyordu şimdi. Maree, genç kadının babasının kolunda odaya girdi ve yaşlı adamın dirseğinden sıkıca tutarak onu sandalyesine oturttu.

"Siz oturun, ben de tabağınıza lezzetli yumurtalar koyup getireceğim ve biraz da..."

"Kahve... Bol kremalı olsun," diyerek Maree'nin sözünü kesti yaşlı adam. Sandalyesine yerleşirken hırçınlığı sesine yansımaktaydı.

Meredith'in babası son yıllarda hayli değişmiş olsa da bol kremalı kahve alışkanlığından vazgeçmemişti. Meredith babasıyla Maree arasında geçen konuşmayı işitince gülümsedi. Genç kadın tatlı zaafına yine yeniliyordu; büfede duran şekerli tombul çöreklerden bir tane almadan edemedi.

Maree yaşlı adamın tabağını hazırlarken Meredith kendininkini kenara bıraktı ve babasının kahvesini doldurmaya girişti. Genç kadın kahveye bol krema eklemeyi de ihmal etmedi. **"Buyurun, baba."** Genç kadın babasının kahvesini masaya koyarken yaşlı adamı uyardı. **"Sıcaktır."**

Babası kızının ikazına kulak asmadan kahvesini höpürdetti. Sıcak kahve büzülmüş dudaklarına değince bir ısıklık duyuldu.

Meredith sırtını sıvazlayarak yaşlı adamı payladı. **"Dikkat edin!"**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Yaşlı adam kızını hiç dinlemeden kahvesini yudumlamaya devam ediyordu. Maree ve Meredith sessizce bakıştılar. Kahve içerken dünya yansa yaşlı adamın umurunda değildi.

Odada şapırtılar yankılanırken Nick içeri girdi.

"**Günaydın,**" dedi genç adam. Bakışları Meredith'in üzerinde şöyle bir gezinip büfedeki yiyeceklere yöneldi.

"**Günaydın,**" diye karşılık verdi genç kadın. Bu gelişi güzel bakışın hayal kırıklığıyla içi burkulsa da belli etmedi.

Babası kahve fincanının üzerinden dalgın gözlerle Nick'in sırtına bakarken Meredith onun yine saldırmaya kalkışacağından korkarak bir an nefesini tuttu. Babasının kahvesini yudumlamaya devam ettiğini görünce rahat bir nefes aldı genç kadın. Yaşlı adam odada bulunanlara karşı kayıtsız bir tavırla dönüp gün ışığıyla parlayan pencerenin gerisinde uzanan yemyeşil engin kır manzarasına dalıp gitmişti.

Meredith dev yemek masasındaki yerini aldı. Düşüncelerini çoktan tutsak eden adama bir kere olsun bakabilmek için yanıp tutuşurken içindeki arzuyu bastırmaya çalışarak kahvaltı tabağına odaklandı. Büfenin önünde ilerlemekte olan genç adamı kirpiklerinin altından çaktırmadan takip etti. Gözleri bu kez de Nick'in muhteşem binici pantolonuna takılıvermişti. Yine beynine üşüşen düşüncelerden utanarak bakışlarını güçlkle ondan ayırdı ve şerbetli çöreğinden büyük bir lokma alıp ağzına tıkiverdi.

Nick karşısındaki sandalyeye otururken Meredith yanakları al olmuştur vaziyette ağzındaki lokmayı yutmaya çalışıyordu hâlâ. Genç adam peçetesini havada şöyle bir silkerek kucağına örttü. Meredith çay fincanına uzanırken genç adamın bakışlarının üzerine odaklandığını fark etti. Nick, jambonlu tostunu bıçağıyla küçük dilimlere ayırırken manalı gözlerle genç kadını süzmekteydi şimdi. Meredith gözlerini kaçırarak bakışlarını iki eliyle sıkıca kavradığı fincanının içindeki sütlü kahverengi çaya çevirdi.

"**Bu sabah büyüleyici görünüyorsunuz, Meredith.**"

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Genç kadın kıyafetine baktı. Üzerindeki elbise kilisedeki ayinlerde giymeyi tercih ettiği yas kıyafetlerinin içinde en şık olanıydı. Fakat yine de iç sıkıcıydı işte. Diğerlerinden farklı olarak biraz daha dantelliydi ve elbisenin sade yakası siyah incilerle süslenmişti. Ne var ki bu elbiseyle *büyüleyici* olduğunu düşünmek yersizdi. Üstelik Meredith söz konusu sıkıcı elbiseye benliğiyle bir güzellik katmış olduğuna da hiç ihtimal vermiyordu doğrusu.

"Saçlarınız da böyle güzel olmuş," diye ekledi Nick.

Genç kadının eli gayriihtiyari bir tavırla saçlarına sürükleniverdi. Meredith kiliseye uygun olsun diye her seferinde buklelerini kıvrımlı topuz biçiminde toplar ve bu işle bir hayli uğraşırdı. Gelgelelim bu uğraş, karşısındaki adam için özel bir çaba gösterdiği anlamına gelmiyordu.

Meredith, Nick'in bu sonuca varmasından ürkererek hemen karşılık verdi. **"Teşekkür ederim. Kiliseye giderken özen gösteriyorum."**

Genç adam nazikçe başını salladı ve kahvaltısına odaklanıp iştahla yemeye devam etti. Yemek pişirmeyi seven Meredith mutfakta iddialı olduğunu düşünüyordu. Gerçekten de hanımların çoğu böyle bir meziyete sahip olduğunu düşünmez, hatta böyle bir niteliği barındırmaya ihtiyaç bile duymazdı. Fakat Meredith bir kontes olarak doğmamıştı. Oak Run'a gelmeden önce evlerinde yalnızca iki hizmetçileri vardı ve mutfakta yardıma ihtiyaç duyulduğunda bu işi üstlenen genellikle Meredith olurdu, Nick tatlı çöreğinin tadına bakarken genç kadın onu izliyordu. Genç adam çöreklerin leziz tadına varıp gözlerini kapatınca Meredith merak etmeden duramadı. Acaba Nick bu çöreklerle onun da elinin değdiğini bilse ne düşünürdü?

Tuhaf bir sessizliğin hüküm sürdüğü birkaç dakikanın ardından Meredith hatırlatma gereği duydu. **"Saat dokuzda kasabanın kilisesine gidilecek, Lordum."**

Nick karşılık vermeden önce gözlerini kırptırdı. **"Ne güzel, Leydim. Size eşlik edemeyeceğimi söylememe gerek yoktur herhalde."**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Meredith cinlerinin tepesine çıktığını hissediyordu. Hiç şaşırmadığını bu adamın suratına haykırmak istese de sustu genç kadın. Çünkü şaşırmıştı. Lordun da onlara eşlik edebileceğini düşünmüştü aslında. Pazar günleri saygın cemiyet mutlaka kiliseye giderdi.

Genç kadın bunun yerine şöyle demekle yetindi. **"Attingham'a geldiğiniz duyuldu. Sizi görmeyi umuyorlardır. Eğer orada bulunmazsanız... söylentiler yayılabilir."**

Nick çatalını ve bıçağını tabağına bırakınca bir şingirti duyuldu. Genç adam arkasına yaslandı ve Meredith'i manalı gözlerle uzun uzun süzdü. Onun bu ateş saçan bakışlarından kaçmak ne mümkündü!

"Beni tanıdıkça etraftakilerin beklentilerine göre hareket etmeyen biri olduğumu daha iyi anlayacaksınız. Ömrümü asla birilerini memnun etmek için harcamam ben."

Genç kadın elinde duran çatalıyla bıçağını şiddetle sıkmakta olduğunu fark etmedi bile; yalnız öfkeyle haykırdığı sözler geliyordu kulağına. **"Bir ömrü kendinizi dahi düşünmeden geçirmek çok kolay olsa gerek."** Meredith bu kelimelerin ağzından dökülüverdiğini anladığı anda şaşıp kaldı. Bu adamın karşısında niçin aklına ilk geleni söylemekten geri duramıyordu? Böyle düşünmeden *konuşmasına* sebep olan da neydi?

Nick gözlerini kısarak karşılık verdi. **"Açıklamasını nasıl yaparsanız yapın. Pazar günleri ilahiler söyleyip, haftanın geri kalanını çıkarcılıkla geçiren yüksek sosyete mensuplarıyla dolu bir kilisede oturup onların ikiyüzlülüklerine katlanacak değilim."**

"Böyle saygısız bir saçmalığı ömrümde işitmedim!"

Nick tek kaşını havaya kaldırıp nazikçe sordu. **"Sahi mi? Kasabada yaşamak sizi etraftaki gerçeklerden bihaber kılmış demek ki."**

Meredith tehditkâr bir tavırla kaşlarını çattı. Karşısındaki adamın herhangi bir konuda *yetersiz* olduğunu ima etmesinden hiç hazzetmemişti. **"Kiliseye giden pek çok insanın pazar günü verilen vaazlara uygun hareket ettiğini savunmayacağım. Sonuçta hepsi kul... Ne var ki, sizin de bir mensubu olduğunuz yüksek sosyete de dâhil**

olmak üzere pek çok insan doğru yaşamak için elinden geleni yapıyor."

"İşte burada yanılıyorsunuz. Bu düzenin içinde var olsam da ben bu insanların sınıfına dâhil değilim. Babam bu işin çaresine baktı." Genç adam başını aniden silkti. Gözlerindeki öfkeli ışıltı Meredith'e bir an önce konuyu kapatması gerektiğini ima eder gibiydi. Meredith, Nick'in, bildiğinin ötesinde bir adam olduğunu kabullenip, onunla kelime oyunları oynamaya kalkmamalıydı artık. Üstelik genç kadının az önce sarf ettiği cesur sözlerin ardından ağırbaşlı ve alçakgönüllü davranmaya çalışması yersizdi.

Meredith zihninden geçen bütün bu düşüncelere karşın diline hâkim olamıyordu. "Fakat buranın efendisi gibi davranarak bana meydan okumayı biliyorsunuz."

"Sizi temin ederim ki burada kalıcı değilim. Bir kız çocuk dünyaya getirseniz bile Oak Run'dan ve onunla birlikte edinilen unvandan uzak kalmanın bir yolunu bulacağım. Tabii sizden de."

O son söz Meredith'in içini sızlattı. İçinin acıması tuhaf değil miydi? Sonuçta kendisi de bu adamla bir arada olmaya meraklı değildi. Nick dikkatini kahvaltısına yöneltince Meredith onun şiddetli baskısının son bulduğunu düşünerek rahat bir nefes aldı.

Uzulca, "Özgürlüğüme yeniden kavuşacağım," diye mırıldandı Nick. Genç kadın bu sözleri güçlkle duymuştu. Genç adamın sözleri Meredith'in zihnine, derenin içinde yavaş yavaş batarak dibe oturan çakıl taşları misali ağır ağır işliyordu şimdi.

Genç kadın sandalyesine gömüldü. Gözleri aniden zihninde beliriveren ışığın etkisiyle kısılivermişti. Karşısındaki adamı ilk kez görüyordu sanki. Bu adam Oak Run'ın hiçbir şeyini istemiyordu. Meredith'in Edmund'ın bebeğini taşımakta olduğunu öğrendiğinde Nick'in yüzünde beliriveren aşikâr kayıtsızlık bundandı demek. Çünkü Nick bu durumu aslında hiç... umursamamıştı. Kontluk unvanı için yanıp tutuşmuyordu genç adam. Ona göre bu unvan ayağına vurulan bir prangaydı; toplumun boyunduruğu altına girmek, baskısını

hissetmek demektir. Oysa Nick şimdiye dek kendisinden başka kimseden emir almamıştı. O kendi kurallarından başkasını tanımazdı. Saygınlık, sorumluluk, Oak Run ve kontrol... Bunlar onun için ölüm cezasından farksızdı.

Bu fikirlerden cesaret bulan Meredith şimdi de Nick'in oynanmakta olan oyunu umursayıp umursamayacağını soruyordu kendine. Belki de ne olup bittiğini bilse o da bu dalavereye ortak olmak isterdi, kim bilir? Hayır, bu pek mümkün değildi. Üstelik bunu anlamak için riske girmek yersizdi. Yine de ona istediğini verecek olmaktan ötürü huzur duyuyordu genç kadın. Bir çıkış yolu... Ayağa kalktı ve peçetesini tabağına bıraktı.

Nick'in kaşları çatıldı. **"Daha dokuz olmadı. Cemiyete karışmaya pek heveslisiniz, bakıyorum,"** diye homurdandı genç adam gülerek. **"Onların haline aldanma Meredith. Sendeki yüce gönüllülüğün zerresi yok onlarda."**

Meredith, karşısındaki adamdan böyle bir iltifat duymayı ummadığından bu sözleri yanlış anladığını düşünerek şaşkın gözlerle Nick'e baktı. Bu adam, hakkında böyle bir yorum yapacak kadar tanımıyordu ki onu. Hem onun nasıl bir sahtekârlık tezgâhladığını bilse yüce gönüllü olduğuna inanmaya devam eder miydi acaba?

Nick az önce dile getirdiği alaycı iltifatını geri alıp doğuştan sahip olduğu fütursuzluğunu anımsatmak istercesine ekledi. **"Üvey kardeşim de dindardı herhalde, değil mi? O da sizinle kiliseye gelir miydi?"**

Meredith, Nick'in gözlerindeki nükteli pırıltıyı görünce huzursuz oldu. Bu adam Edmund'ı tanıyordu. Hatta belki de kendisinden çok daha iyi tanıyordu. Bunun için kaygılanmak boşunaydı aslında. Edmund'ın terzisi bile onu Meredith'ten daha iyi tanırdı şüphesiz. Meredith'in eski kocası hakkında bildiği tek şey o adamın kendisini istemediğiydi. Edmund karısını öyle itici buluyordu ki, evlendiklerinde onunla yatağa dahi girmek istememişti.

Meredith, Nick'in yüzündeki sırıtışı yok etmek istese de genç adamın alaycı sorusuna verecek yanıt bulamadı. Dönüp babasına baktı.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Onu Nick'le yalnız bırakmak konusunda kararsızdı. Ne var ki babası aralarında geçen konuşmadan bile habersiz görünüyordu. Bu iyiydi. Adamcağız şu anda bir dinsizle aynı masada oturmakta olduğunu bilse deliye dönerdi herhalde.

Genç kadın eteklerini hışırdatarak masadan kalktı. **"Kusura bakmayın, Lordum. Ayine yetişmeliyim."** Kapı eşiğinde durdu. **"Kasaba papazı bu akşam yemeğini bizimle birlikte yiyecek. Komşularının günahlarını onunla tartışsanız daha iyi olur bence."** Genç kadın dudaklarında yalın bir tebessümle odadan çıktı.

Nick, Meredith'in gözden kaybolduğu o kapıya dalgın gözlerle bakakaldı. Genç adam onu iğneleyip durduğu için kendini tam bir ahmak gibi hissediyordu şimdi. Hep böyle oluyordu. Onunla konuşmaya başladıktan sonra hiç vakit kaybetmeden onu kışkırtıyordu. Kendi kendine söverek bıçağını tabağındaki yumurtaya sapladı genç adam. Gerçek bir hanımefendiyle birlikte vakit geçirmeyeli uzun zaman olmuştu. Böyle düşüncesizce konuşması bir kadına nasıl davranacağını unutmış olmasındandı belki de.

Fakat tek neden bu değildi. Nick onu kızdırmaktan keyif alıyordu. Bu o kadar keyifliydi ki, şimdi Meredith'in canlılığından yoksun kalan bu oda bile bomboş geliyordu Nick'e. Onun gidişiyle bütün yaşam gücü de yitip gitmiş gibi geliyordu. Birdenbire kulağına çalınan şapırtı Nick'e odada yalnız olmadığını anımsatıverdi. Genç adam yüzünü ekşitmiş, Meredith'in babasının bitmek bilmeyen höpürtüsünü dinliyordu. Yaşlı adam titreyen elleriyle fincanını tabağa bıraktı ve bomboş gözlerle yeniden pencereden dışarı bakmaya koyuldu.

Meredith'in yokluğu Nick'in yüreğine taş gibi oturuverdi. Genç adam yıllardan beri ilk kez birinin varlığına ihtiyaç duyduğunu hissediyordu. Bu kişinin Edmund'ın dul eşi olması tuhaftı. Sadece bu gerçek dahi ondan uzak durması için yeterli bir sebepti oysa.

YEDİNCİ BÖLÜM

Eleanor Hala'nın yüzü asılmıştı. "Niçin bu kadar üzüldüğünü anlamıyorum, tatlım."

Meredith göğüs geçirerek içindeki bu huzursuzluğun sebebinin bir kez daha açıklamaya koyuldu. "Komşuların yarısını akşam yemeğine davet etmeden önce bana da bir danışsaydın hiç fena olmazdı."

"Abartıyorsun. Bay Browne, Sör Hiram ve Stubblefield'lar komşuların yarısı sayılmazlar."

"Felicia Stubblefield'dan âlâ dedikoducu yok ki. Sadece onu davet etmek bile kasabayı ağırlamak demektir. Üstelik Sör Hiram tüylerimi diken diken ediyor, biliyorsun."

"Ne yapacaktım yani? Yeni kontun burada olduğunu biliyorlar. Hem papaz zaten akşam yemeğine gelecekti. Felicia davet edilmek için gözümün içine bakarken onları geri çevirmem mümkün değildi."

Meredith, halasının dirseğinden tutup kadını misafirlerin beklemekte olduğu salonun kapısının önünde durdurdu. "Lord Brookshire bütün komşuların tepesine üşüşmesinden hoşlanmayabilir. Bunu düşündün mü hiç, peki? *Benim de bundan hoşlanmayacağım aklına geldi mi?* Hem adamın burada kalıcı olmadığını da biliyorsun." Meredith bu son cümleyi söylerken fısıldamıştı.

Şaşkına dönen Eleanor Hala eliyle ağzını kapatıverdi. "Ah, canım benim," dedi yaşlı kadın hüznünlü bir sesle. Ardından davet ettiği misafirlerin arasında dolaşan sinsi bir yılanı gözleriyle arar gibi dönüp usulca salona baktı. "Bunu hiç düşünmemiştim."

Meredith kendi zihnini her an meşgul eden bu gerçeğin nasıl olup da halasının aklından dahi geçmediğine bir türlü anlam veremiyordu. Çevirdikleri dalavere ufukta beliren kapkara bir bulut misali genç kadının üzerinde dolanıp duruyordu. Meredith zaman zaman huzursuzluktan ne yapacağını bilemiyor, her gününü birinin çıkıp

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

yüzüne, "Yalancısın sen, yalancı!" diye haykırmamasından korkarak geçiriyordu.

Meredith rahatlatmak ister gibi halasının omzuna nazıkçe dokundu. "Farkındayım, halacığım." Onu teselli etmeden içi rahat etmiyordu. "Endişelenme, üstesinden geleceğiz."

Genç kadın derin bir nefes aldı ve olumlu düşünmeye çalıştı. Halasının talihsiz davetinden iyi bir sonuç çıkabilirdi belki. Cemiyet mensuplarıyla yenecek akşam yemeği Nick'in Londra'ya dönme kararını hızlandırabilirdi.

Meredith gülümseyerek salona girdi. Elbisesinin uzun siyah eteği bileklerinin etrafında fırıl fırıl dönüyordu. Üç bey ayağa kalkıp reverans yaptı. Pembe muslinden elbisesinin içinde muhteşem görünen Baron Stubblefield'ın kızı bir imparatoriçe gibi koltuğa yayılmıştı. Genç kız Meredith'e belli belirsiz gülümsedi. Bayan Stubblefield şimdiden Attingham'ın yıldızı olmuştu. Ne var ki Meredith her seferinde buz gibi, alaycı mavi bakışlarını kendisine yönelten bu kızdan hiç hazzetmiyordu. Kıskançlığını dizginlemeye çalışan genç kadın başını dik tutarak Bay Browne'a dönüp sabah verdiği vaazı övdü.

Felicia gözlerini kapıya dikmişti. Durmadan sallanan ayağı sabırsızlığını dışa vuruyordu. Meredith genç kızın bu sabırsızlığının nedenini tahmin etmekte gecikmedi. Felicia nihayet dayanamayıp sorduğunda kuşkulananmakta haklı olduğunu anlamıştı. "Lord Brookshire bize katılmayacaklar mı? Bayan Eleanor kendilerinin de bizimle akşam yemeğine katılacağını belirtmişti de."

Genç kızın Eleanor'u hedef alan imalı bakışları Meredith'in gözünden kaçmadı. "Lord Brookshire yetişkin biridir ve sorumluluklarının farkındadır."

Salonda bulunan üç hanımdan söz ettiğini ima edercesine elini nazik bir tavırla savurarak, "Korkmayın, Bayan Felicia," dedi Sör Hiram, "hiçbir erkek böyle güzel konuklarla yenecek bir akşam yemeğini kaçırmaz."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"Kesinlikle haklısın," dedi Baron Stubblefield kıkırdayarak. Koca göbeğini sıvazlayarak ekledi, "Üstelik Leydi Brookshire'ın aşçısı bu kasabanın en iyisidir. Oak Run'da akşam yemeği fırsatını kaçırarak adamın aklına şaşarım."

Herkes gülerken Bay Browne çay fincanını büzülmüş, memnuniyetsiz dudaklarına götürdü. Bugün papazın vaazı haddinden uzun sürmüş, neredeyse bir törene dönüşmüştü. Meredith papazın Lord Brookshire'ı kilisede görmeyi umarak hayal kırıklığına kapılmış olduğuna inanıyordu. Ayinin hemen ardından papaz Meredith'e dönüp Lord Brookshire'ın nerede olduğunu sormuş ve genç kadını şüphelerinde haklı çıkarmıştı.

Topluluk yarım saat daha oturduktan sonra Nels, akşam yemeğinin hazır olduğunu bildirdi. Küçük misafir topluluğu sıra halinde yemek odasına doğru ilerlerken Meredith ile halası endişeli gözlerle bakiştılar. Lord Brookshire yemeğe katılmayacaktı herhalde. Meredith yumruklarını sıktı. Yüzünün utançtan kıpkırmızı kesildiğini hissediyordu genç kadın.

Masanın başındaki boş sandalye bütün ihtişamıyla orada durmaktaydı. Bu boşluk Nick'in yokluğunu anımsatarak herkesi selamlıyor gibiydi. Boş sandalyeyi görmezden gelir gibi davranmaya çalışan Meredith sözün dönüp dolaşıp Lord Brookshire'a varmasına engel olmak için elinden geleni yapıyordu. Buna karşın Bay Browne ile Felicia'nın bir sandalyeye, bir Meredith'e odaklanan bakışları genç kadını bu saygısızlıktan sorumlu tutar gibiydi.

Nihayet henüz ara sıcaklar takdim edilmeden Lord salona girdi. "Özür dilerim," dedi genç adam gülümseyerek. "Yemek saatini şaşırmışım."

Meredith kendini tutamayıp öfkeyle çıkıştı, "Size saat mi hediye etmemiz gerekiyor yoksa Lordum?"

Halası masanın karşısından yeğenine son derece kabalaştığını haykıran gözlerle bir bakış fırlatıverdi. Gelgelelim Nick masanın başındaki yerini alırken halinden memnun görünüyordu. Meredith'in

sözleri karşısında genç adamın gözlerinde muzip bir ışıltı belirmiş olsa da, o sadece omuz silkmekle yetindi.

Eleanor Hala hemen takdim etti. Çok geçmeden Felicia, Nick ile sohbetini bir hayli koyulaştırmış, geri kalan herkesi bu muhabbetin dışında bırakıvermişti. Meredith onların konuştuklarını işitebilmek için sola doğru eğilmeye çalışırken neredeyse sandalyesinden düşecekti. Genç kadın takındığı dalgın tavır yüzünden Sör Hiram'ın sürekli, sarf ettiği sözleri yinelediğini fark edince böyle yapmaktan vazgeçti.

"Lord Brookshire Oak Run'ın yönetimini üstleneceğine göre siz neler yapacaksınız, Leydim?"

Meredith asabi bir tavırla kıpırdanırken kucağında duran peçeteyi sıkıp duruyordu. Hamilelik haberi henüz duyulmamıştı ve kasabada kocasıyla arasındaki mesafeli ilişkiden haberdar olan kimselerin bunu öğrendiklerinde gösterecekleri tepkiden ödü patlıyordu. Dedikodunun önüne geçmek ne mümkündü.

Onun Edmund'la huzursuz bir evliliği olduğunu bilen Sör Hiram nicedir genç kadını rahat bırakmıyordu. Edmund'ın ölümünün ardından bu adamın ona yanaşması için hiçbir engel kalmamıştı artık. Orta yaşlı bir dul olan bu adamın bir zampara olduğu söylenemezdi tabii. Attingham'daki herkesi o veya bu şekilde rahatsız eden baş belası ikizleri şöyle dursun, Meredith bu adamın kendisine sırf yalnızlığını paylaşmak için yakın ilgi gösterdiğine inanıyordu. Zaten adamın iki belalı veledini üstlenmek hiçbir kadının işine gelmiyordu. Meredith'in kendisine en ufak ilgi göstermiyor olması da Sör Hiram'ı bezdirmemişti. Meredith gibi ihmal edilen bir kadın tam da onun aradığı gibi bir eşi doğrusu.

Sör Hiram neşeli gözlerle genç kadına bakmaktaydı şimdi. Meredith'in artık dul bir kadın olduğuna sevindiği gözlerinden okunuyordu. Hâlâ yanıt alamayan adam masanın altından usulca Meredith'in eline dokundu. Genç kadın bu dokunuşla zıplayınca elini dayamış olduğu dizi—Hiram'ın eliyle birlikte—masanın altına şiddetle yapıştı.

Hiram irkilerek elini çekiverdi. Ardından da kızaran elini öbür eliyle kavrayarak göğsüne dayadı. Nick'in meraklı bakışları onlara dönüverdi. Bu bakışlarda bir anlam daha vardı.

Felicia nihayet Nick'e odaklanan ilgisini, Sör Hiram'ın ardı arkası kesilmeyen sorularına yöneltmeyi başarmıştı **"Evet, nereye gideceksiniz şimdi?"** Sanki Meredith'in nerede yaşayacağını hiçbir önemi yokmuş gibi ağzına attığı lokmayı çiğnemeye koyuldu genç kız. Yanakları kocaman olmuştu. Masada herkes bir yanıt bekler gibi birbirine bakıyordu. Görünüşe bakılırsa herkes onun buradan kesinlikle ayrılacağı konusunda hemfikirdi.

"Leydi Meredith hiçbir yere gitmeyecek."

Bütün kafalar Nick'e çevrildi. Genç adam çatalını kızarmış patatesine batırdı. Nick bakışlara hiç aldırmadan iştahla yemeğini yemeye devam ediyordu. Sözlerini sürdürmeden önce şarap kadehini kafaya dikti. **"Leydi Meredith, kuşkusuz, burada kalacak. Burası onun evi..."**

"Sizinle birlikte mi yaşayacak?" diye sordu Felicia şaşkın bir tavırla. Genç kız bir Nick'e, bir Meredith'e bakıp dururken altın sarısı saç lüleleri sallanıp duruyordu. Felicia bu kez küçümseyen gözlerle bakmıyordu. Parlak mavi gözlerden kıskançlık akmaktaydı. **"Bu hiç uygun değil, Lordum."**

"Öyle mi?" Nick'in sesi neyin uygun olduğunu hiç ama hiç umursamadığını ifade eder gibiydi.

Meredith, Felicia'nın mosmor yüzü karşısında gülmemek için kendini güçlkle zapt ediyordu. Utanmasa oracıkta kahkahayı patlatıverecekti.

Bay Browne'ın tiz sesiyle yaptığı tatsız yorum salonda yankılandı, **"Nikâhsız iki insanın birlikte yaşaması kabul edilemez..."**

Nick bu fikre karşı çıktığını belirtmek istercesine kafasını salladı. **"Halası kendisine eşlik etse bile mi?"** diye sordu genç adam. **"Bunun ahlaka aykırı bir yanı olduğunu düşünmüyorum."** Genç adam gözlerini masada oturan beylere çevirdi. **"Başka türlü düşünerek Leydi**

Meredith'in adına leke sürmeye niyetlenen kişi karşısında beni bulur."

Bay Browne bu fevri tehdit karşısında burnunu çekerek daha fazla yorum yapmaktan kaçındı.

Biraz düşündükten sonra, **"Ayrıca,"** diye ekledi Nick, **"Leydi Meredith erkek kardeşimin bebeğini taşıyor; erdemini bundan daha iyi kanıtlayacak bir sebep düşünemem ben."**

Meredith o anda masaya yayılmasını umduğu uğultudan ürkererek gözlerini kapattı. Gözlerini açtığı anda Nick meraklı gözlerle ona bakıyordu. Genç adamın bakışları, Onlara söylemedin mi, der gibiydi.

Meredith kendi kulağıyla dahi güçlkle duyabildiği bir ses tonuyla açıklamaya koyuldu. **"Bu haberi açıklamak için doğru zamanı bekliyordum. Yani... Edmund'ın vefatının ardından bunun hiç de..."**

Felicia durumu çözmekte hiç zorlanmamıştı. Babası ile Bay Browne, Meredith'i tebrik ederlerken genç kızın sesi iki adamın konuşmalarını da bastırıverdi. **"Yani, siz kont musunuz, değil misiniz?"**

Herkes nefesini tutmuş merak içinde bir yanıt vermesini beklerken Nick o anın tadını çıkarmak ister gibi rahat bir tavırla arkasına yaslandı. **"Duruma bağlı."**

"Duruma mı bağlı?" diye soruverdi Felicia. Genç kız adeta karşısındaki adamın, ağzına layık bir lokma olup olmadığını sezmeye çalışıyor gibiydi. **"Hangi duruma?"**

"Çocuğun cinsiyetine."

Bütün gözler Meredith'e çevrildi bu kez. Herkes bakışlarıyla genç kadını yiyip bitiriyordu; bu sorunun yanıtı bedeninde saklıymış gibi kıyafetlerini çekip çıkartmak istiyorlardı sanki.

Yanında oturan Sör Hiram delirmişçesine tısladı. **"Leydi Meredith bu nasıl olur?"**

Genç kadının öfkesi patlamak üzereydi. Bu adam kim oluyordu da ona böyle bir soru sormaya cesaret edebiliyordu! Meredith, Sör Hiram'ın böyle sahiplenmekten vazgeçmesi için her şeyini vermeye razıydı. Ne

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

var ki genç kadın öfkesini kusmak yerine yutkundu. **"Ne demek istediğinizi anlayamadım, Sör Hiram."**

Sör Hiram kendini ifade etmek için kelimelerle boğuşmaya başlayınca Nick sordu. **"Evet, Rawlins, ne demek istiyorsunuz?"**

Sör Hiram ev sahibi ile sahibesine hakaret etmek üzere olduğunu fark edince soru sormayı bıraktı ve kadehini kaldırdı. **"Sizi kutluyor ve sağlıklı bir çocuk dünyaya getirmenizi temenni ediyorum."**

Meredith bu sözlerle teşekkür eder gibi nazikçe başını eğdi. Diğerlerinin de Sör Hiram'la birlikte kadeh kaldırdığını görünce gülümsedi genç kadın.

Nick kadehini dudaklarından uzun süre ayırmazken kadehin üzerinden manalı gözlerle Meredith'e bakmaktaydı. Genç kadın işleri yoluna soktuğu için minnettar olduğunu belli edencesine Nick'e bakıp istemeye istemeye, hafifçe başını eğdi. Halasına da teşekkür etmeliydi belki de. Yarın bütün Attingham bir bebek beklediğini öğrenmiş olacaktı. Bu haberi vermek derdinden kurtulmuşlardı. Kimse duyduğuna inanamamış olsa da...

Meredith nasıl uyandığını anlayamadı. Birkaç dakika yatağında öylece uzanıp sessizliği dinledi. Sonra bir şeyler çalındı kulağına.

Sesler... Alt kattan sesler geliyordu. Arı vızıltısı gibi sesler uçuşuyordu havada. Saat çok geç olmalıydı. Balkonundan görünen geceye bürünmüş gökyüzü zift karasıydı. Hava aşırı soğuktu. Genç kadın sabahlığını kaptığı gibi pamuklu geceliğinin üzerine geçirdi ve neler olup bittiğini anlamak için koştu. Merdivenlerin başında durdu ve aşağıdaki manzaraya şöyle bir baktı.

Genç Ben Finney kapının eşiğinde durmuş heyecan içerisinde bir şeyler söylerken ellerini deli gibi savurup duruyordu. Nels de oradaydı; çocuğun anlattıklarını dinlerken kafa sallayıp duruyordu.

"Nels?" diye seslendi Meredith yukarıdan. Sabahlığının yakasını tutuyordu. **"Kötü bir şey mi oldu?"**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"Bayan Finney doğum yapmak üzereymiş. Çocuk Maree'yi almaya geldi."

"Beni de bekleyin. Ben de onunla gideceğim."

Meredith odasına koşup hemen giyindi. Üzerine eski, kahverengi yün elbiselerinden birini geçirmişti. Saçlarını düzeltmekle uğraşmadı genç kadın. Gevşek saç örgüsüyle odadan fırlayıverdi. Nick'le holde karşılaşacağını bilse saçlarını belki de daha özenli toplardı.

Merdivenlerden inip genç adamı karşısında görünce sordu. "Lordum? Ne yapıyorsunuz burada?"

"Sesleri duydum." Nick, Meredith'e şöyle bir baktı. Gözleri genç kadının özensiz kıyafeti ile dağınık saçlarına takılmıştı.

Kendisi de aceleyle giyinmiş gibi görünüyordu aslında.

Beyaz patiska gömleğinin düğmeleri göğsüne kadar açılmış, gömleğinin beli koyu renkli pantolonunun içine gelişi güzel tıktırılmıştı. Bembeyaz gömlek yanık tenini iyice ortaya çıkartmıştı. Meredith ona baktıkça göğüslerinin tuhaf biçimde sertleştiğini hissediyordu.

"Sizi de rahatsız ettik. Kusura bakmayın. Bayan Finney'nin bebeği gecenin ortasında dünyaya merhaba demek istemiş anlaşılan," dedi Meredith.

Maree elinde ağır bir sepetle ağır ağır yaklaşıyordu. Nels koşup kadının elindekileri aldı. "Her şeyi aldım ama ocağı unuttum. Ah, herkesi uyandırdık mı yoksa?"

"Ben de sizinle geliyorum, Maree," dedi Meredith hevesle. Maree kafa salladı; kiracılar doğum yaparken Meredith'in de yanlarında olmasına alışmıştı artık.

Nick de onları geçirmek için dışarı çıktı. Meredith Finney'lerin at arabasına binecekken Nick ona yardımcı olmak için kolunu uzattı. Genç kadın sert koltuğa yerleşirken gözleri genç adamın bakışlarına kilitleniverdi. Zihninde Nick'in kendisine yardım ettiği bir başka an canlanıverdi birden. O güçlü elleri kalçasında hissettiği anı anımsayınca yanaklarının al al olduğunu hissetti Meredith. Araba yola koyulurken o

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

simsiyah bakışların sıcaklığını sırtında hissetse de dönüp arkasına bakamadı.

"Birileri size bakmaya doyamıyor anlaşılan," diye söylendi Maree.

Meredith panik içerisinde dönüp yanındaki çocuğa bakıverdi. Neyse ki Ben bu sözleri duyamayacak kadar endişeli görünüyordu. Fısıldayarak Maree'ye karşılık verdi genç kadın. **"Ne demek istediğini anlayamadım."**

Maree'nin zeki bakışları ve pişkin tavırlarına bakınca onun ne kadar görmüş geçirmiş bir kadın olduğunu anlamamak imkânsızdı doğrusu. **"Sizin bildiğiniz adamlardan değil o. Ömrümde onun gibi bir adam görmedim. Uşağı yok. Yanında bir tek valizle geliyor... Üstelik bir arabacısı da yok, ata biniyor."** Maree şaşkın bir tavırla kendi söylediklerine şaşırmış gibi kafasını salladı. **"Tamam, soyluluğunu kanıtlayacak tutumları var, ama gözlerine bir kere bakınca ne kadar farklı olduğunu anlamak mümkün."**

"Ne farklılığı?"

"Gözlerindeki bezginliği fark etmediniz mi? Acısı gözünden okunuyor. Sanki içinde bir yerler çoktan yitip gitmiş gibi. Sanki dünyada o yerlere erişebilecek kimse yok gibi. Siz bile..."

Meredith kaşlarını çattı. Nick'in yaralı bir ruhu olduğu doğrudu. Öyle bir geçmişten yara almadan kurtulması mümkün müydü? Fakat içinde bir şeyleri yitirmiş olamazdı. Bu onun ruhunu kaybettiği anlamına gelirdi ki Meredith nedense buna inanmak istemiyordu. Hiçbir ruh bütünüyle kaybolamazdı. Hem Nick'in gözleri yaşam ateşiyle parlıyordu. Özellikle de göz göze geldiklerinde.

"O bezgin falan değil," dedi Meredith. Sesinde belli belirsiz bir isyan yankılanıyordu. **"Hayat dolu tavırları var onun."**

Maree yan yan Meredith'e baktı. Karanlıkta genç kadının yüz ifadesini görmeye çalışıyor gibiydi sanki. **"Aman, Tanrım,"** dedi sonra gülerek. **"Ateş bacayı sarmış bile."**

Meredith bu çirkin sözlere karşı çıkmak istercesine ağzını açacakken Maree ona izin vermedi.

"Ona bakınca sizin âşık olacağınızı anlamalıydım. Dikkatli olun, Meredith. Ona âşık olmayı göze alamazsınız. Şununla olmaz." Kadın anımsatmak istercesine Meredith'in karnını sıvazladı. Kalın kaşlarını bilgiç bir tavırla çatmıştı, **"Siz bir karar verdiniz. Bunu unutmayın ve ondan uzak durmaya bakın."** Maree'nin sesi fısıltıya dönüşmüştü. **"Eğer gerçeği öğrenecek olursa bu efendiliğinden eser kalmaz. Erkekler kandırılmaktan hoşlanmazlar ve içimden bir ses bu adamın o konuda kesinlikle taviz vermeyeceğini söylüyor."**

Meredith, Nick'in dönen dolaptan haberdar olduğu takdirde nasıl bir tepki göstereceğini kestirmeye çalışırken endişeyle dudağını ısırdı. Mirası istemiyor olsa da kandırıldığı için Meredith'e teşekkür etmeyeceği aşikârdı. Maree bu konuda haklıydı.

At arabası çamura saplanıp sarsılınca Meredith daldığı derin düşüncelerden sıyrılıverdi. Genç kadın dengesini koruyabilmek için pürüzlü ahşap çubuğu sıkıca kavradı.

Sepeti kocaman kalçasına iyice bitiştirerek, **"Yavaş, oğlum,"** diye söylendi Maree. Katırlar dolambaçlı yolda döne döne ilerlerken arabanın tekerlekleri neredeyse yerinden fırlayacaktı. **"Bu arabayı devirip boynumuzu kırarsan annene bir faydamız dokunmayacak."**

Meredith ile Maree sağ salım Finney Çiftliği'ne varınca rahat bir soluk aldılar. Tom Finney oğullarıyla birlikte bahçede beklemekteydi. Adam hemen koşup iki kadının araçtan inmesine yardım etti.

Finney kadınlara kulübeye kadar eşlik ederken konuşup duruyordu, **"Geldiğinize çok sevindim. Doğum başlayalı çok oldu. Sally'nin önceki doğumları bu kadar uzun sürmemişti... Yani belki ilk doğumu biraz sıkıntılıydı ama zaten ilk doğumların hep öyle olduğu söylenir ya..."**

Maree engel olmasa neredeyse tüm Finney erkekleri kulübenin içine doluşacaktı. **"Kızlar zaten yeterince kalabalık; diğerleri dışarıda beklesin."**

Meredith kulübenin kapısından girerken berbat bir koku geldi burnuna. Sally Finney'nin usul usul inlediği duyuluyordu. Üç küçük kız

fal taşı gibi açılmış gözlerle tavan arasından aşağıya bakmaktaydılar. Büyük kızlar Catie ve Hannah anneleriyle ilgilenirlerken Meredith tavan arasındaki kızların minik suratlarındaki korkuyu okuyabiliyordu.

Maree hiç vakit kaybetmeden işe koyulup Sally'nin durumunu anlamaya çalıştı. Kadının titreyen bacaklarının arasından bakıp, **"İkinmeye başladın mı, tatlım?"** diye sordu Maree.

Sally yastığa bastırıldığı başını şiddetle salladı. Bakır rengi saç telleri terden yanaklarına yapışmıştı.

"Başlasan iyi olur," dedi Maree.

"Tanrı'ya şükür," dedi Sally göğüs geçirerek.

Catie'nin elindeki su kâsesini alırken, **"Bacaklarını dik tutabilir misin, yoksa yardım ister misin?"** diye sordu Maree.

"Yapabilirim..." dedi Sally. Ardından da titreyen bacaklarını bükmeye çalıştı. Ne var ki yarısında pes edince bacakları yatağın üzerine şiddetle yıkılıverdi. Meredith bir dizini sıkıca kavrayıp ona yardımcı olmaya çalışırken Catie de diğer dizinden yakaladı.

Sally Meredith'e usulca gülümsedi. **"Bu sonuncusu olacak. Söz veriyorum. Bir daha bunu yaşamayacağım."**

Annesinin dizine hafifçe vurarak, **"Sonuncusunda da böyle söylemiştin, anne,"** diyerek güldü Catie.

"Evet, haklısın, söyledim. Bundan sonra baban ahırda yatacak."

Herkes gülmeye başlayınca, ortalık neşeli bir havaya büründü.

"Tanrı bu acıyı bir şekilde unutturuyor insana. Ardından güzel bebeğin büyüyor ve sen bir başka bebeğe daha sahip olmak arzusuyla yanıp tutuşuyorsun." Maree, Sally'nin terden sıırıslam olmuş bacaklarının arasından ona bakıp gülümsedi. **"Doğru değil mi, tatlım?"** diye sordu sakın bir sesle.

Sally titreyen dudaklarla gülümsedi. **"Doğru."**

"Güzel, baskı şiddetlendiği an ıkın," dedi Maree.

Sally ıkındı, yüzü gerginlikten mosmor olmuştu. Kadının takırdayan dişleri arasından hırıltılı nefesi duyuluyordu. Çok geçmeden Sally'nin iniltileri acı dolu çığlıklara dönüştü. Çığlıkların arasında

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Meredith'in kulağına yukarıdaki çocuklardan birinin ağlayan sesi çalınır gibi oldu.

"Hannah," diye seslendi Meredith. **"Ufaklıkları dışarı çıkar. Burada durmalarına gerek yok."**

Hannah söyleneni yaptı. Anneleri doğum sancısı çekerken ufaklıkları kaptığı gibi dışarı çıkardı.

Sonunda kedi gibi miyavlayan minik, sıırıslıkla bir vaziyette dünyaya geliverdi. Maree onu ayaklarından tuttuğu gibi ters çevirip, poposuna şaplağı patlatınca ufaklık acı acı bağırdı. Sally yüzünde gururlu bir tebessümle başını yastığa gömüverdi. **"Cinsiyeti ne?"**

"Bir kızın oldu," dedi Maree gülümseyerek.

"Gidip diğerlerini çağır, Hannah," dedi Sally. Bitkin bir halde kapıyı işaret ediyordu. **"Onlara söyle, gelip küçük kız kardeşlerine merhaba desinler."**

Maree bebeği Sally'ye vermeden önce battaniyeyle iyice ovaladı.

Küçük kızı parmağına sıkı sıkı yapışınca, **"Çok güzel bir bebek,"** dedi Sally.

Maree, **"Güzel bebekler doğuruyorsun, Sally,"** diye karşılık verdi ona.

Finney ailesinin tamamı kulübeye üşüştü. Kâh gülüyor, kâh haykırıyorlardı. Sally bebeği yüzünde gurur dolu bir ifade beliren babasının kucağına verdi. Bu mutlu aile tablosunu karşısında gören Meredith kendisini bu portreden mahrum hissederken, yalnızlığı içini hafiften acıtıverdi. Genç kadın yakında sahip olacağı, sıkı sıkı sarılabileceği o bebeği düşünerek kendisini teselli etmeye çabalıyordu şimdi. Kendisi dünyaya getirmemiş olsa da ömrünün sonuna kadar sevebileceği bir çocuğu olacaktı. Meredith'in hayatında sevgisini geri çevirmeyecek biri olacaktı sonunda.

Maree, Sally'yle ilgilenirken Meredith, Tom Finney'nin karısına öpücük verdiğini gördü. Adam bir kolunda kızını tutarken, diğer eliyle karısının boncuk boncuk terlemiş alnını okşuyordu. İşte sahiplenmek, adanmışlık bu olmalıydı. Meredith onları izlerken hayattaki yalnızlığı

ona göz kırpıp duruyor, genç kadın kendini adeta davetsiz bir misafir gibi hissediyordu. Bir an Edmund'ı düşündü Meredith. Eğer o gerçek bir koca gibi davranıp daha evlendikleri gece karısına sırtını dönmeseydi hayatının nasıl olabileceğini hayal etmeye çalıştı genç kadın.

Meredith belli etmeden kapıya yanaştı; dışarı çıkacak fakat Maree'nin kendisine ihtiyaç duyabileceğini düşünerek fazla uzaklaşmayacaktı. Buz gibi rüzgâr aniden esiverince ensesindeki saç bukleleri uçuşuverdi. Isınabilmek için kollarını ovuşturdu genç kadın. Mutluluk çığlıklarının arasında yanı başından hayli tanıdık bir ses duyuldu sonra. **"Kutlama yapıyorlar."**

Meredith başını çevirince eşikte duran Nick'i gördü. Ardından Finney'lere baktı, **"Onlardan da bu beklenir. Mutlu bir aile onlar."**

"Ne güzel, bana çok uzak oysa."

Meredith, Nick'e düşünceli gözlerle dalgın dalgın baktı. **"Evet,"** diye mırıldandı sonra, **"tahmin edebiliyorum."** Biraz sonra sordu genç kadın. **"Burada ne işiniz var?"**

"Nels'e arabayla buraya gelip ikinizi alacağımı söyledim."

"Zahmet etmenize gerek yoktu, Lordum." Genç kadın Nick'e unvanıyla hitap ederken bu unvana tanıdık, eski bir zırh anlamı yüklüyordu sanki. **"Finney'nin oğullarından biri bizi getirebilirdi. Uykunuzdan ettik sizi de."**

Genç adam omuz silkti. **"Zaten fazla uyumam."**

Meredith kavuşturduğu kollarıyla bedenini daha da sıkı sardı. Ona yalnızlığını unutturacak kısacık bir sohbete sığınmak için can atarken diğer yandan Nick'in yalnızlığın ne demek olduğunu iyi bilen ruhu ile yakınlaşmaktan ürküyordu genç kadın. **"Öyle mi? Bizim kadar uyumuyor musunuz yani?"**

Nick de kollarını kavuşturmuştu. Kömür karası gözleri aniden parlayıverdi. **"Sizin kadar uyumam demedim. Sadece az uyurum ben. Niçin bilmiyorum ama hemen uykuya dalamam."**

Yatağın yanından el sallayarak, "**Leydim,**" diye seslendi Maree. Genç kadın bu kez Nick'in esrarengiz sözlerine karşılık vermek zorunda kalmaktan kurtulmuştu.

Meredith yatağa yaklaşıp Maree'nin işaret ettiği tarafa baktı. Gördüğü manzara karşısında adeta dili tutuldu. Yatağın altı kan gölüne dönmüştü. Hiçbir insanın bu kadar kan kaybedip sağ kalabilmesi mümkün değildi.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Meredith ile Maree yatağın ayakucunda soğukkanlı bir tavırla beklemekteydiler. Diğerleri hiçbir şeyin farkında değildi. Her geçen dakika benzi biraz daha solan Sally bile yeni bebeğin gelişini kutlayan ailesinin sevincine kaptırmıştı kendini.

"Onları dışarı çıkartalım," diye fısıldadı Maree.

Meredith kafa salladı. Burnuna kadar gelen gözyaşlarını içine akıtarak neşeli bir sesle konuşmaya çalıştı genç kadın. **"Haydi bakalım. Bu kadar heyecan yeter. Bebeği babasıyla bırakalım artık. Biz annenizin temizlenmesine yardım ederken dışarıda bekleyin."** Meredith çocukları kapıya kadar geçirdi. Onlar kulübeden çıkarken genç kadının gözleri Nick'in durumu sezen bakışlarıyla buluştu.

Meredith kapıyı kapatıp, Maree'ye döndü. **"Ne yapmamı istiyorsun?"**

Maree üzerindeki örtüyü sıyırıp Sally'nin durumuna baktı. **"Çok kan kaybediyor. Eğer durduramazsak onu kaybedeceğiz. Doğum esnasında iç organlardan biri zarar görmüş olmalı."**

Tehlikenin farkına varan Sally, **"Kızımı bana verin,"** dedi usulca.

Meredith battaniyeye sarılı bebeği Tom Finney'nin kucağından alıp Sally'nin kollarına bıraktı. Tom yalvaran gözlerle Meredith ile Maree'ye bakıyordu, iki kadının yüzündeki çaresiz ifade her şeyi izah ediyordu.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Adam dehşet içinde kafasını sallamaya başladı. Maree, Sally'nin bacaklarının arasından akan kanı durdurmaya çalışırken, **"Hayır!"** diye bağırdı Tom. **"Bir şeyler yapın!"**

"Elimden geleni yapıyorum."

Korku, şaşkınlık ve hiddet... Meredith, Tom Finney'nin yüzüne yansıyan duygulara tanıklık ederken kendisi de aynı duyguları bütün kalbiyle paylaşıyordu o an. Sally bebeğine son ninnisini mırıldanırken kocası alnını okşuyordu. Adamın yüzü acıdan kaskatı kesilirken bütün bedeni korkuyla ürperiyordu. **"Gitme, Sally. Beni bırakma."**

Bedeninden kan boşalırken, Sally'nin başı yastığa gömüldü, bakışları gitgide dondu. Kuruyan dudakları son kez aralandı. Bir daha kıpırdamadı. Saniyeler sonra Maree bebeği Sally'nin hareketsiz kollarından alıp gözyaşlarına boğulan babanın kollarına bıraktı.

Ardından Maree hiç vakit kaybetmeden Sally için son görevini yerine getirmeye koyuldu. Meredith, Tom Finney'nin acısının tarifi imkânsız bir acı olduğunun farkındaydı; genç kadın elinden ne gelirse yapmaya hazırdı. Maree ile birlikte kana bulanmış çarşafları kaldırdılar, cansız bedeni çevirip altına yeni çarşaflar serdiler. Maree başını salladı. **"Tamamdır."**

Meredith kollarını kavuşturup dışarı çıktı. Maree de onu takip etti. Tom Finney'nin hıçkırıkları bütün bahçede çınlıyordu, şüphesiz.

"Çocuklar," dedi Meredith bekleyen ufaklıklara. Sesi şefkat doluydu. **"Babanızın size ihtiyacı var."**

Catie içeri koştu. Diğerleri tereddütlü gözlerle bakmaktaydılar; korkuları havada öylece asılı kalmış gibiydi. Kızın acı dolu çığlığı geceyi yırttı. Öbür çocuklar korku içinde birbirlerine sokuldular. Çocukların kocaman açılmış gözleri dehşet saçıyordu. Maree küçük Bess ile Hegar'ı iki koluyla kavrayıp bedenine yasladı.

Meredith o anda nefes alamadığını hissetti. Havaya bir duman gibi yayılan keder genç kadını boğuyordu. Tökezleyerek koşup kendini bahçeden dışarı attı. Tarlalara doğru koşuyor, dakikalar önce hissettiği o yalnızlığı yeniden kucaklayacak bir yer arıyordu kendine. Son bir kez

daha derin bir nefes alarak arkasında bıraktığı manzaranın önüne kocaman bir duvar çekmeye çalıştı genç kadın.

Ölüm dersini ezberlemişti Meredith. Annesi öldüğünde babası kederi yasaklamıştı. Yaşlı adam acının şeytana mahsus olduğunu söylerdi hep. Ona göre yalnız inanmayanlar acı çekerlerdi. Biri Tanrı'nın yanına göçüp gittiğinde onun adına sevinmek gerekirdi. Bu kadar basitti. Genç kadın annesini kaybettiği o gün uyandığında tek damla gözyaşı dökememişti. Bir süre onu özlemişti Meredith. Ne var ki annesinin eksikliğini hissedeceği yaşa geldiğinde artık ağlayamayacak kadar büyümüştü.

Bu gece tanık olduğu olay ölümün o kadar da basit bir şey olmadığını kanıtlamıştı. Üzerinde durmaya değmeyecek sessiz bir veda değildi ölüm. Karmaşık, çirkin ve kırıcıydı. Herkesin bu duruma babası kadar metanetle katlanması mümkün değildi. Meredith, Finney Çiftliği'nde kendisini bekleyen bu kaskatı acıyla yeniden yüzleşmekten çok korkuyordu.

"**Meredith?**" Nick'in sesini duydu genç kadın. Gürleyen bu tok ses, tanıdıklığı ve yakınlığıyla Meredith'i kadife bir örtü gibi sarmalayiverdi aniden. Genç kadın bu adamı Oak Run'da istemediğini, onun varlığından duyduğu rahatsızlığı ve söylediği bütün küstah sözleri bir anda unutuvermişti. Şimdi önemli olan tek şey, Nick'in yanında oluşuydu.

Arkasına döndü Meredith. Gözleri hüznün karanlığında Nick'i seçmeye çalışıyordu. Nick ona doğru yaklaştı. Genç adamın ayaklarının altında kuru yaprakların çıtırtısı duyuluyordu. Meredith kollarını uzatıp Nick'in beline sıkıca sarıldı ve yanağını onun sert göğsüne yaslayarak bir başka bedende teselli bulmaya çabaladı. Yanağının altında Nick'in kaskatı göğsünün ağır ağır gevşediğini hissetti genç kadın. Genç adam da kollarını onun bedenine sarıp, Meredith'i kucakladı.

Elini kaldırmış genç kadının başını okşarken fısıldıyordu. "**Geçti.**"

Nick onu rahatlatmak için belli belirsiz cümleler fısıldarken Meredith genç adama sımsıkı sarılmış onun ferah kokusunu içine

çekiordu. "Oraya dönmek istemiyorum. Bunun bencilce olduğunu biliyorum ama dayanamıyorum."

Genç kadın gönülsüzce geri çekilip Nick'in kollarından ayrıldı. Gözyaşlarını öfkeyle silerek söylendi. "Finney ailesi orada acı çekerken benim böyle yaparak aciz ve bencilce davrandığımı düşünüyorsunuzdur tabii. Kendi annemi kaybettiğimde böyle olmamıştı hâlbuki."

"Belki de şimdi acı çekmenin sebebi budur," dedi Nick.

Meredith genç adamın gölgesine bakarken onun keskin yüz hatlarını zihninde canlandırdı. "Sally o yatakta ölümünü bekledi. Çok kan kaybetti. Her şey bir anda olup bitiverdi. Bir saniye önce yaşıyorsun, sonra..."

"Ölümünden başka gerçek yok işte." Nick, Meredith'in kollarını öyle sıkı tutuyordu ki genç kadın onun ellerinin sıcaklığını pelerininin altından bile hissedebiliyordu. "Biliyorum, bu haksızlık ama en azından bu gece biten bir yaşamın ardından yepyeni bir beden hayat buldu. Her ölüm böyle mucizeyle sonuçlanmaz."

Meredith önce dalıp gitti. Ardından başını salladı. "Evet, elbette. En azından bunu düşünüp huzur bulmalı insan. İkisini de kaybedebilirdik." Genç kadının dudaklarında titreyen bir tebessüm belirdi. "Bu gecenin bütün anlamını özetledin işte."

"Sanırım seni rahatsız eden başka bir şey var. Bu gece olanlardan bu kadar etkilenmene neden olan bir başka şey..."

"Neymiş o?" dedi Meredith anlamamış gibi yaparak. Sanki Nick'in neyi kastettiğini sezmiş ama duymak istemiyormuş gibiydi genç kadın.

"Sen de doğum yapmaktan ürküyor olabilir misin acaba?"

Meredith suskun bir halde Nick'e bakıyordu şimdi. Genç kadın bu adamın böylesine ilgili olmasından yine rahatsızlık duymuştu; özellikle de karşısındaki kadın onu alçakça aldatırken... Ne var ki bu adam onun nasıl bir zavallı olduğunu bilmiyordu. Ürpererek göğüs geçirdi Meredith. Şakakları zonklamaya başlamıştı.

"Sanmıyorum, yani..." Genç kadın duraksayarak kafasını salladı. Parmak uçlarını şakaklarına bastırıyordu. "Kendim için

endişelenmiyorum. Ailemdeki kadınların tümü sağlıklı doğum yapmışlar."

Genç kadın Nick'in kollarından sıyrılıp çiftliğe doğru yürümeye başladı. Yürürken ayakları birbirine dolanıyordu; sanki yalanlarından kaçmak istiyor gibiydi.

Nick ona yetiştirdi ve eşlik etmek için koluna girdi. **"Bundan korkman çok doğal ve bu gece böyle bir olayın yaşanması seni ürkütmüş olabilir."**

"Elbette," dedi Meredith. Suçluluk duygusu iliklerine kadar yayılıyordu. Genç kadın şu an karşısında yine o baskıcı ve çekilmez adamı görmek için neler vermezdi. Nick öyle davrandığı zaman ondan nefret etmek daha kolay oluyordu doğrusu. Böyle olmamalıydı. Böyle nazik ve şefkat dolu olmamalıydı bu adam.

"Belki de Londra'ya taşınıp doğuma kadar orada kalsan iyi olur. Şehirde çok iyi doktorlar var. İyi bir muayeneden geçersen kendini daha güvende hissedebilirsin. Doğum uzmanları var. Araştırıp, Londra'nın en iyi doktorlarından yardım isteyebilirim."

Meredith'in içindeki suçluluk duygusu gitgide büyüyerek genç kadını tedirgin etmeye başlamıştı. Bu adam onun için bir doktor mu bulacaktı yani? Karnından beş para etmez bir yastık parçası çıktığını görünce zavallı doktor ne yapardı acaba? Nick bu kadar zahmete niçin katlanıyordu ki? Birbirlerini doğru dürüst tanımıyorlardı bile. Genç kadın dönüp yanındaki adama şüpheli gözlerle baktı. Belki de kibarlık olsun diye yapmıyordu bunu; hamile olmadığından... şüphelenmiş olabilirdi Nick. Ya da daha kötüsü... Bu adam belki de düşündüğünden de zalim biriydi ve kazanılmış hakkını sağlama almak için bebeğe ve ona zarar verecek bir doktorla anlaşmayı kafaya koymuştu. Tıpkı Meredith'in onu aldattığı gibi o da Meredith'le oyun oynuyor olabilir miydi? Genç kadın bunları düşününce midesinin allak bullak olduğunu hissetti.

"Doğum zamanı geldiğinde, evimde olup rahat etmek istiyorum."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"**Meredith.**" Nick durdu ve genç kadının dönüp yüzüne bakmasını bekledi. "**Bu sadece bir öneri. Seni bu konuda zorlayacak değilim. Fakat böyle hassas bir konuda rahatlığını düşünmek marifet değildir; sağlığını düşünmek zorundasın.**"

Genç adamın şefkat dolu yumuşacık sesi Meredith'in zihninde az önce beliriveren şüpheleri teker teker çürütmekle kalmayıp utancını da ikiye katladı. Nick bu teklifi içten bir samimiyetle yapıyordu. Meredith'in hiç mi hiç hak etmediği bir içtenlikti bu. Ne de olsa o Nick'i kötü ve zalim bir adam olarak bellemek istiyordu kendince.

"**İlginize teşekkür ederim.**" Kabullenmiş gibi davranmanın daha doğru olacağını bildiği halde ne kadar uğraşırsa uğraşsın sesindeki isyanı bastıramıyordu genç kadın.

Nick içini çekti. "**Sen inatçı bir kadınsın. Bu konuyu şimdilik kapatıyorum. Fakat pes etmeyeceğim. Unutma ki bu gece ben de aynı trajediye şahit oldum. Ben de senin için endişeleniyorum.**"

Onun için endişeleniyordu. Biri onun için en son ne zaman endişelenmişti? Hiç onun için endişelenen biri olmuş muydu peki? Yürümeye devam ederlerken Meredith kollarıyla kendi bedenini sardı. Genç kadın bu ilgiye ne olursa olsun yenilmeyeceğine yemin ediyordu içinden.

Niçin halasına uymuştu ki? Bu yalan gereğinden fazla dallanıp budaklanmıştı. Meredith artık kendi kendine de yalan söylemeye başlamıştı işte.

Nick gitmeliydi. Dün gece gösterdiği beklenmedik ilgi son derece rahatsız ediciydi. Meredith onun her şeye karışmasına, küstahlığına hatta alaycılığına bile katlanmaya razıydı. Fakat şefkatli tutumu bardağı taşıran son damlaydı.

Şayet bu adam bir gün daha kalıp ona şefkat dolu tek kelime daha ederse genç kadın dayanamayıp her şeyi itiraf edecekti. Ne var ki Meredith, Nick'in doğru zamanı kollamadan oradan ayrılmayacağını biliyordu. Meredith öfkeyle başını sallarken acı gerçeği kabullenmek

zorunda olduğunu anımsadı; Nick'in kalması ya da gitmesi onun elinde değildi. Öfkesinden kafasını duvarlara çarpmak istiyordu genç kadın.

Böyle yapmak yerine teselliye dışarıda aramaya karar verdi. Temiz havanın iyi geleceğine inanıyor, bu sayede hiç değilse o adamı buradan uzaklaştırabilecek farklı bir yöntem bulabileceğini düşünüyordu.

Değirmen kenarı eski bir dost misali kollarını açmış genç kadının iyiden iyiye gerilmiş sinirlerini yatıştırmak için bekliyor gibiydi. Bu mevsimde su hayli soğuk olsa da Meredith dayanamadı. Genç kadın çizmelerini çıkardı, külotlu çorabından kurtuldu ve ayaklarını suya batırırverdi. Gölcüğün ucundaki değirmen bitap düşmüş bir halde ayakta kalmaya çalışıyordu. Tahtaları çürümüş ve basbayağı yıpranmış halde olsa da bu değirmen geçmişin canlı bir tanığı gibi orada duruyordu. Bu değirmenin eski görünümü Meredith'i hiç rahatsız etmiyor, bilakis genç kadın bu geçmişini anımsatan manzaradan gizli bir keyif alıyordu. Gölcüğün etrafını saran dev meşe ağaçları ile ağlayan kadınları andıran söğütler, bu küçük güzel tapınağı dünyadan gizlemek ister gibi gölgeliyordu.

Meredith buz gibi suyun dokunuşuyla dişlerini sıkarak eteklerini dizlerine kadar topladı. Ayaklarını sallarken suda küçücük köpükler uçuşuyor, yosunlar topuklarını ipeksi süngerler gibi gıdıklayıp duruyordu. Genç kadın saç topuzunu çözüp saçlarını dağıttı ve geriye doğru uzanıp avuçlarını nemli toprağa dayadı. Başının üzerinde uzanan dalları izlerken rahatlıyor, yalnızlığının tadını çıkartıyordu. Burayı seviyordu Meredith. Burada kendisini tıpkı kendine has büyümlü dünyasına hâkim olan bir orman perisi gibi hissediyordu genç kadın. Burada onu kimse rahatsız edemezdi.

"Bakıyorum da eski sığınağım keşfedilmiş."

Meredith davetsiz misafirin sesiyle irkildi ve kendi gizli mekânını basan kişinin kim olduğunu merak ederek dönüp baktı. Nick atını çalılıklardan birine üstünkörü bağlayıvermişti. Birkaç uzun adımda Meredith'in yanı başında bitiverdi genç adam.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"Beni bir gölge gibi takip etmeyi nasıl başarıyorsun?" diye söylendi genç kadın.

"Kesinlikle tesadüf," dedi Nick sırıtarak.

Meredith şüpheli bir tavırla homurdandı.

"Belki de gizli güçler iş başındadır." Nick'in koyu gözlerinde muzip bir pırıltı yanıp söndü aniden.

Meredith onu kuşku dolu gözlerle süzerken boynunun tutulduğunu hissediyordu. Gözleri genç kadının çıplak bacaklarına odaklanınca Nick'in uzun kirpikleri yanaklarına hilal gölgeler düşürerek kapanıverdi. Meredith bacaklarını sudan çıkarıp elbisesiyle örttü. Eteği ıslak bacaklarına yapışmış olsa da çıplaklığını bedeninde gezinip duran bakışlardan gizleyince içi rahat etmişti.

Aniden birbirlerine sarıldıkları o anı anımsadı genç kadın. Nasıl olmuştu da onu kucaklamaya cesaret edebilmişti? Meredith'in yüzünü ateş bastı birdenbire. Kollarını bükük dizlerine dolayıp suyun hafifçe dalgalanan yüzeyine dikti gözlerini. Nick'i görmezden gelmeye çalışıyordu. Bu imkânsızdı. Huzur dolu yalnızlığından eser yoktu artık. Meredith genç adamın yakan bakışlarının bedeninde dolaştığını hissettikçe onun varlığını yadsıyamıyordu.

Yok saymaktan vazgeçerek sordu. "**Daha önce de buraya geldin demek, öyle mi?**" Sesindeki öfkeyi gizlemeye çabalıyordu genç kadın. Yıllardır buradan yalnız kendisinin haberdar olduğunu düşünmüştü.

"**Çocukken gelirdim, evet. Pek çok kez geldim.**" Nick'in tok sesi bütün bedeninde yankılanıyordu. Bu sıcacık ses genç kadını kendine getirdi.

Genç adam gölcüğü izlerken Meredith bütün cesaretini toplayıp ona bir kez daha baktı.

"**Bu gölcüğün bir hisar hendeği olduğunu hayal ederdim ve bir fırtına çıkmış gibi var gücümle o kaleye ulaşmaya çalışırdım.**" Nick başıyla harap düşmüş değirmeni işaret ediyordu.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"İçindeki peri kızını kurtarmaya mı çalışıyordun?" diye sordu Meredith. Genç kadın saçma sapan, romantik hayaller kuran tek küçük çocuğun kendisi olmadığından adı gibi emindi.

"Elbette, orada bir kız vardı... Bazen iki kız..." Nick tekrar gülümseyince Meredith kalp atışlarının hızlandığını hissetti. "**Küçücük bir yermiş meğer; ne kadar tuhaf.**" Nick'in yüzündeki tebessüm kayboluverdi. "**Çocukken bu gölcük bir okyanus gibi görünürdü gözüme. Şimdi ise bir gölcük olduğunu görüyorum. Hem de oldukça küçük.**"

Kutsal mekânına yapılan bu sinsi saldırı karşısında Meredith'in tüyleri diken diken oluverdi. "**Bir çocuğun gözünde her şey olduğundan büyüktür.**"

Genç kadın ayağa kalkarak pürüzlü toprağın üzerinde dengede durmaya çalıştı. Nick ona yardım etmek için Meredith'in pelerininin altına elini sokup genç kadını kolundan tutuverdi. Meredith Nick'in dokunuşunu hissedince ürperdi ama kolunu çekmedi. İstese de yapamıyordu. Yalnızca onun derin, koyu bakışlarına tutsak gözlerle öylece bakakaldı genç kadın.

Nick onu baştan aşağı süzerken gözleri Meredith'in etek ucundan görünen çamurlu ayak parmaklarına takıldı. Parmakları gizlenmeye çalışır gibi toprağın içine gömülmüşlerdi. Meredith omuzlarına dağılan saçlarını şöyle bir savurdu; besbelli o ağır başlı kontes tavrını takınmaya çalışıyordu. Saçları dağılmış, parmakları çamurlu, perişan bir haldeydi oysa. Nick onun bu edalı hareketini izlerken isyankâr tavrına bir anlam vermeye çalışıyordu.

"**Edmund'la nasıl tanıştınız?**" diye sordu genç adam aniden. Gözlerinde tuhaf bir parıltı vardı. Meredith endişeyle dudaklarını ıslatırken gözleriyle kadının dilini takip eden Nick'in bakışları kapkara kesildi.

"**Kasabada. Babam bir papazdı, unuttun mu?**"

"**Bir aşk evliliği miydi?**" Nick bu soruyu sorarken dudakları öfke saçıyordu.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"Onun çocuğunu taşıyorum, farkında değil misin?" Meredith ses tonuyla meydan okuyordu sanki.

Meredith, Nick'in kolunu sıkmakta olduğunu fark etti. Genç adam onu kendine doğru çektikçe dokunuşu daha da sertleşiyordu. **"Bunun onu sevip sevmemenle ne ilgisi var ki?"**

Meredith şaşırmıştı. Gözlerini Nick'in yüzüne dikti genç kadın. **"Bu seni niçin ilgilendiriyor?"**

Nick'in çenesi kaskatı kesildi. **"Cevap ver bana. Onu sevdin mi?"**

Genç adamın bir yanıt beklediği delip geçen bakışlarından belliydi. Meredith'in vermeye hazır olmadığı bir yanıtı bu. Ne var ki, genç kadının gerçeği itiraf etmesi mümkün değildi. Edmund'a nasıl âşık olduğunu, onu sevmeyi ne kadar çok *istediğini*, fakat evlendikleri gece... Bütün romantik düşlerinin mahvolduğunu anlatamazdı ona.

"Bu sizi hiç ilgilendirmez, Lordum."

Aniden gülümsedi Nick. **"Onu sevmedin."**

Meredith geri çekildi. **"Ben öyle bir şey söylemedim."**

Nick genç kadının kolunu sıkmayı bıraktı. Parmak uçları Meredith'in kolunu okşuyordu bu kez. Genç kadını kendinden geçirmeye çalışıyordu sanki. Nick yüzünü yaklaştırdı. Genç adam mırıldanırken Meredith onun nefesini teninde hissediyordu. **"Onu sevmek zorunda değildin."**

Bir eli genç kadının kolunda boydan boya dolaşıyordu. Dokunuşu yumuşacıktı. Nick, Meredith'in bileğini kavradığı gibi elini göğsüne dayadı. Genç kadının avucu kalbinin tam üzerindeydi şimdi. **"Peki ya arzu? Kardeşimi arzuladın mı? Ona da bana baktığın gibi baktın mı?"**

Meredith şaşkın gözlerle bakakaldı. Elinin altında Nick'in güçlü kalp atışlarını hissederek fısıldadı: **"Böyle şeyler söylemeyin."**

"Neden?" Nick başını yana eğdi. Öbür eliyle Meredith'in beline dokunurken manalı bakışlarla genç kadını süzüyordu. Dokunuşu genç kadının elbisesini adeta delip geçerek tenini kavuruyordu. **"Bu doğru. Bana nasıl baktığını görüyorum. Ben de sana öyle bakıyorum çünkü."**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Meredith öfkeyle kafasını sallarken kolunu çekip Nick'in elinden kurtulmaya çalışıyordu.

Nick genç kadının elini kalbine daha sıkı bastırdı. **"Meredith..."**

"Hayır," diye haykırdı Meredith. Onun baştan çıkarıcı, tatlı sözlerini daha fazla işitmek istemiyordu genç kadın. **"Beni baştan çıkararak Edmund'dan intikam alamayacaksın."**

Nick'in yüzündeki ifade bir anda buz kesildi. Genç adam sanki ateşe dokunmuş gibi Meredith'i bırakıp bir anda geri çekildi. Duygusuz, buz gibi bir sesle karşılık verdi Nick. **"Çok kurnazsınız, Leydim. Tek amacım buydu."**

Meredith kuşkulu bir tavırla kafasını salladı ve çamurlara bata çıka Nick'in yanından uzaklaştı. Onun göremeyeceği bir yerde durup eğilerek çoraplarını ve çizmelerini giymeye koyuldu. Kirpiklerinin altından Nick'in kaskatı sırtına bakarken ona haksızlık etmiş olabileceğini düşünüyordu genç kadın. Belki de bu adam onu gerçekten istemişti. *Kendi kocası ona bakmaya bile tahammül edemezken, bu nasıl olabilirdi ki?* Olamaz, der gibi başını salladı Meredith. Nick'in kararlı duruşuna son bir kez bakıp arkasını döndü.

DOKUZUNCU BÖLÜM

"Sabahleyin buradan ayrılıyorum."

Meredith çorba kâsesindeki karanlık derinliğe öylece bakakaldı. Başını kaldıracak olursa, bu sözlerin yüreğinde açtığı yara belli olacak diye ürküyordu. Oysa rahatlaması gerekirdi; göğüs kemiğinin altında sızlayan bu ağrı da neyin nesiydi.

Masanın öbür ucundan Eleanor Hala'nın sesi duyuldu. **"Sizi özleyeceğiz. Sizi burada görmeye iyice alıştığımı itiraf etmeliyim."**

"Maalesef Londra'da beni bekleyen bir işim var." Nick halasına yanıt vermekte olsa da Meredith onun kara kaşlarının altına gizlenen koyu renkli anlaşılmaz bakışlarının kendisini takip etmekte olduğunu

hissediyordu. "Leydi Meredith burada her şeyin üstesinden fevkalade bir şekilde geliyor."

Çorbasını kaşıklarken, "Sürekli Londra'da mı ikamet ediyorsunuz, Lordum?" diye sordu Eleanor Hala.

"Evet, işim yüzünden yılın yarısından fazlasını şehirde geçiriyorum."

Öyleyse niçin burada bu kadar uzun süre kalıp Meredith'in hayatına burnunu sokmuştu ki?

Genç kadın leziz çorbasını keyifle yudumlarken sordu. "Tam olarak hangi işle uğraşıyorsunuz?"

Eleanor Hala'nın çatık kaşlarına bakılırsa yaşlı kadın yeğeninin sorduğu soruyu uygunsuz bulmuştu. Nedense cemiyette birinin çalışarak hayatını kazanması ayıp sayılırdı. Meredith, Nick'in işine dair herhangi bir soru yöneltmemesi gerektiğini anladı ama genç kadın hayatını kazanmak için dürüstçe çalışmakta hiçbir sakınca görmediğinden onun gibi bir adamı esir alan mesleğin ne olduğunu da sormadan edememişti.

Genç adamın neşeyle ışıldayan parlak gözleri Meredith'e çevrildi. "Kumarhane işletmelerini yönetiyorum."

Eleanor Hala masanın öbür ucunda huzursuzca kıpırdanıyordu. Erkeklerin sıklıkla uğraştığı bir meslek olmasına rağmen Meredith'in babası kumarla ilgili işlerden hiç hazzetmezdi. Eleanor Hala da bu hoş görülebilir uğraşın günahkâr bir yanı olduğu konusunda kardeşiyle hemfikir olmasına karşın, Meredith onun ara sıra arkadaşlarıyla iskambil oyunlarına katıldığına şahit olmuştu.

"Sahi mi?" Tabii ki Meredith yaşamı boyunca bir kez bile kumarhaneye gitmemişti. Misafir odalarında oynanan iskambil oyunları ile yetinmeyip kumar oynamak için böyle yerlere gitmek bayanlar arasında pek sık rastlanır bir durum değildi aslında.

"Zamanımın çoğu işlettiğim en büyük kumarhane olan Şanslı Leydi'de geçiyor."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Meredith'in kaşığı kâsenin içinde çınlayıverdi. Bu adam *Şanslı Leydi*'nin sahibi miydi yani? Halasıyla birbirlerine kenetlenen bakışları kuşku doluydu. Meredith gibi taşralı birinin dahi *Şanslı Leydi*'yi yaşamı boyunca hiç duymamış olması mümkün değildi. Ancak son derece itibarlı beyefendiler buranın müdavimleri sayılabilirdi. Söz konusu kumarhanenin yüklü meblağlarla oynanan oyunlara ev sahipliği yaptığı söylenirdi.

Bu durumda genç adama kalan miras onun mevcut mal varlığı yanında devede kulak kalıyordu. Meredith bu adamın maddi durumunun iyi olduğunu tahmin etmiş olsa da gerçek anlamda zengin bir mal varlığına sahip olduğunu düşünmemişti doğrusu. Kendisinin de belirttiği üzere annesiyle birlikte fakirlik çekmişlerdi. Bu zenginliği elde etmeyi nasıl başarmıştı öyleyse? Meredith şimdi ona daha farklı bir gözle bakıyordu. Bunun sebebi yalnızca Nick'in zenginliği değil, genç adamın bu zenginliği elde etmek uğruna verdiği mücadeleydi.

Yüzleştigi bu gerçek genç kadının içini rahatlatmıştı. Demek ki bir adamı ihtiyaç duymadığı bir mirastan mahrum bıraktığı için kendisini suçlu hissetmesine gerek yoktu artık.

"Kâğıt oyunlarında usta olmalısınız, Lordum," dedi Eleanor Hala.

"Çok da iddialı sayılmam."

"Meredith hayli yeteneklidir. Ne zaman oyun oynasa komşuları geliyor. Yemekten sonra ikinizi iskambil oynarken izlemek isterim."

Meredith gözlerini halasına çevirdi. "Lord Brookshire'ın acemilerle oyun oynamaktan keyif duyacağını sanmıyorum. Korkarım bu kendisi için pek de eğlenceli olmayacaktır."

"Rica ederim," diye karşılık verdi Nick. "Yemekten sonra iskambil oynamak çok keyifli olacaktır."

Meredith genç adamı dikkatle süzdüyse de yüz ifadesinde alaycı bir tavır sezmedi. Omuz silkti genç kadın. "Madem istiyorsunuz..." Meredith için keyifli olabilirdi. Halası sürekli yenildiğinden artık onunla oynamayı reddediyordu. Biraz rekabet iyi gelebilirdi.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Yemekten sonra Meredith küçük cilalı kutudan iskambil kâğıtlarını çıkardı ve bunları mermer kaplı küçük oyun masasının ortasına bıraktı.

Genç adam masada Meredith'in karşısındaki yerini alırken çıtır çıtır yanan şömineden yansıyan ışık Nick'in yüzünün biçimli kıvrımlarını ortaya çıkartıyordu.

"Siz başlayın," dedi Meredith.

Genç adam elini nazikçe kâğıtlara uzanıp itti. **"Siz buyurun lütfen. Siz ev sahibisiniz."**

Meredith bu beklenmedik iğnelemeyi duyunca tırnaklarını avucuna geçiriverdi. Bu adam artık bir misafir değildi ki. Genç kadın ne kadar inkâr etmek isterse istesin bu adam en azından birkaç aydır buranın efendisi ve sahibiydi işte.

Meredith başını inatçı bir tavırla kaldırarak kâğıtları Nick'e doğru itti. Bahanelere sığınmaya gerek yoktu. Şu güne kadar kendi evinde kendisini bir misafir gibi hissetmişti genç kadın. Onun keyfine göre yönettiği bir sığıntı gibiydi adeta. Nick'in bu gerçeği görmezden gelen tavrı genç kadının zekâsına hakaret etmekten başka bir anlam taşımıyordu.

"Siz başlayacaksınız, Lordum." Meredith nazikçe gülümsedi. Nick bu şansı değerlendirse iyi ederdi.

Nick'in işlettiği kumarhanelere sık sık uğrayan hanımefendiler de vardı tabii; dul bayanlarla böyle alışkanlıklarını görmezden gelebilen kocalara sahip hanımlar mesela... Ya da saygın bir aileye ve zenginliğe sahip özgür kadınlar. Ne var ki, bu tarz kadınlar bile Nick'in şu anda karşısında oturmakta olan kadınla kıyaslandıklarında hassas ve zayıf sayılırlardı. Nick o kadınların hiçbirinin, topraklarında yaşayan halk için Meredith kadar şevk ve özveriyle didindiğini sanmıyordu. Onlardan hiçbirinin bir kiracısının zorlu doğumunda sorumluluk alıp, anne kaybedilince o ailenin acısını Meredith kadar yürekten paylaşabileceğini de düşünmüyordu. Tuhaftı belki ama Nick, Meredith'in sırf geleneklere aykırı düşen davranışlarından ötürü onun öbür kadınlardan çok daha

soylu olduğuna da inanıyordu. Bu davranışlara rağmen değil, sırf bunlar yüzünden.

Nasıl olmuştu da çocukluk hatıralarında yer alan vasıfsız bir erkek kardeş, Nick'in yaşamına genç adamı böylesine şaşırtan cesur bir kadınla girebilmişti? Nick'e göre bir papazın kızı için bir kontun oğluyla evlilik, şüphesiz, bulunmaz bir kismetti. Belki de kardeşi, Meredith'in mükemmel bir kontes olabileceğini sezmişti. Geçen hafta boyunca Nick, Meredith'in usta yöneticiliğine tanık olmuştu. Oak Run bu kadın tarafından idare edildiği müddetçe orada Nick'e ihtiyaç yoktu. Kiracıları ona tapıyordu. Malikâne çalışanları ona saygı duyuyordu. Mahsullerle bile ilgileniyordu. Tarlada hasatla uğraşan çocuklar için ihtiyaçları olmadığı halde bir okul yaptırmaya girişmesi bu kadının Oak Run sakinleriyle ne kadar alakadar olduğunun bal gibi kanıtıydı.

Nick, Meredith'e şöyle bir baktı. Gözleri genç kadının başının üzerine bir topuz halinde tutturduğu saçlarına takıldı sonra. Şöminenin ateşinden yansıyan ışıkla parlak kahverengiye dönüşen saçları beyaz teniyle nasıl da tezat oluşturunuyordu. Bess'in boya kutularından hiçbirisi bu rengin bir suretini yaratamazdı. Meredith'in su damlacıklarıyla ıslanmış, pürüzsüz bacaklarının görüntüsü Nick'in bir türlü aklından çıkmamış, genç adam bütün gün bu düşünceyle kıvranıp durmuştu. Bu bacakların beline dolandığını düşündükçe içi bir hoş oluyordu. Ona önce kardeşinin sahip olması ne acıydı! Nick'in süngüsü dün düşüvermiş, genç adam ona olan arzusunu gizleyememişti. Bir daha böyle bir zaafı asla göstermeyecekti. Bu kadın onun asla sahip olmayacağı kadındı.

Genç adam sakın bir tavırla elindeki kâğıtları karıştırdı. Kâğıtlar havada uçuşurken dönüp duran kelebekleri andırıyordu. Meredith'in gözlerinde meraklı bir bakış belirdi. Bu ustaca hareket karşısında genç kadının dudakları hayranlıkla aralanıverdi. Nick onu etkilemiş olduğunu fark edince gülümsedi. Dudakları ne güzeldi. Dolgun, körpe ve davetkâr... Genç adam zihnine doluşan bu düşüncelerden sıyrılmak ister gibi kaşlarını çattı ve karşısındaki kadının bir başka adamın çocuğunu taşımakta olduğunu anımsattı kendine. Edmund'ın çocuğunu.

Yalnız bu sebep bile içindeki ateşi soğutmaya yetmeliydi. Bu kadın onun zihninde bir rahibeden bile kutsal sayılmalıydı.

Nick tekrar Meredith'e odaklanmadan önce kendi elini gözden geçirdi. Kolay lokmaydı Meredith; eli iyi değilse dudağını ısırın, iyiye gülümseyen tiplerden.

İlk elde genç kadını yenince Leydi Brookshire'ın kötü bir oyuncu olduğu gün gibi ortaya çıkmıştı.

Başını iğne oyasından kaldırıp, **"Ne güzel!"** diye seslenerek böbürlendi halası. **"Daha önce Meredith'i yenen olmamıştı."**

Meredith'in yanakları kıpkırmızı kesilirken Nick'in dudakları neşeyle titriyordu. Asil hanımefendi fazla kibirliydi anlaşılan.

Halası yerinden kalkıp elindeki işi koltuğa bıraktı. **"Bu güzel akşamın ardından hayli yorulduğumu itiraf etmeliyim. Dinlensem iyi olacak."** Yaşlı kadın bir şeyler ima etmeye çalışır gibi yeğenine baktı.

Meredith'in kararlılıkla parlayan bakışları Nick'in gözlerine kilitlenmişti o an. Genç kadının gözleri de güzeldi. Gölgeyi andıran karanlık, güzelim yeşil gözler... Bu gözlerin derinliğinde Nick'i alt etme arzusu saklıydı şimdi. Güzel saçlar, biçimli bacaklar ve etkileyici gözler bir kadın için fazla değil miydi? Davetkâr dudakların lafını bile etmeye gerek yoktu.

"Bir oyuna daha var mısınız, Lordum?" dedi Meredith meydan okuyan bir sesle.

"Reddedebilmem mümkün mü?"

Halası esneyerek elini dudaklarına götürdü. **"Öyleyse ben yatıyorum. Uykusuzluğa ancak gençler dayanabilir."**

Meredith, Nick'le yalnız kalmaktan ötürü huzursuz olduysa da bunu belli etmedi. Genç kadın elindeki kâğıtlara odaklanmıştı. Sessiz ve dalgın bir hali vardı. Nick fırsattan istifade ona uzun uzun bakıp gözlerine ziyafet çekebilirdi. Saçlarının kıvılcık gölgeleri, düşünürken dudaklarının büründüğü biçim... Hepsi genç adamın dikkatini çekiyordu. Yine onun o güzel bacaklarını anımsadı Nick. Ayaklarının nazik kıvrımları geldi gözünün önüne. Meredith'in zafer kahkahası genç

adamin derin düşlerini silip süpürüverdi. Genç kadın kibirli bir tavırla elini açtı.

Nick önce kaşlarını çattı; ardından onun sinirlerini nasıl bozacağını bile bile, kısasa kısas sözlerle Meredith'in tutumuna karşılık verdi. **"Berabereyiz, sanırım."**

Genç kadının gözleri gün ışığında parlayan zümrütler misali alev alev tutuştu. **"Bir oyun daha,"** diye çıkıştı Meredith.

Bu kez Nick işini şansa bırakmayacaktı. Yıllardır yapmadığı bir şey yaptı genç adam. Kâğıtlardan birini gömleğinin koluna sıkıştırıverdi. Ne var ki, oyunu kazandığında Meredith'in yüzünde oyuncağı elinden alınmış bir çocuk kadar harap bir ifade belirmişti. Nick onun bu haline dayanamayıp gömleğinin kolundaki kâğıdı genç kadına gösterdi. Alt tarafı bir oyundu bu. Bunca yıldır bu işin içinde olan Nick, ne olursa olsun bir oyunun ciddiye alınmaması gerektiğini biliyordu. Fakat Meredith duruma aynı hoşgörüyü yaklaşmıyordu anlaşılan. Genç kadın silkinerek sandalyesinden fırladı. Yeşil gözleri öfkeyle kararmıştı.

"Beyefendi, bu yaptığınız centilmenliğe hiç sığmadı!"

Nick'in dudaklarında bir gülüş belirdi. Meredith öç almaya çalışan hiddet dolu bir melek misali karşısına dikilmişti. Soluk alıp verirken öfkeyle yükselip alçalan göğsü siyah elbisesinin mütevazı yakasından taşacak gibi duruyordu. Genç adam bu manzaranın tadını çıkartırken arkasına yaslanmış elindeki kâğıtları karıştırmaktaydı. **"Doğru. Bir beyefendi gibi yetiştirilmedim zaten."**

Meredith bu yanıt karşısında gözlerini kırıştırdı. Ne var ki genç kadının öfkesi dinmek bilmiyordu. **"Hayatınızı böyle mi kazanıyorsunuz siz? Sizin kumarhanelerinizden birine uğrasam hilelerle oyun kaybedeceğim yani öyle mi?"**

Nick kendini gülmekten alamıyordu. **"Sanmam. Böyle hilelere daha çok bunun gibi misafir odası eğlencelerinde başvuruyorum."**

"Belki de sizin için bir kadını kandırmak kolaydır. Erkek olsaydım cesaret edemezsiniz."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Nick ayağa fırladı. Aralarında bulunan oyun masasına rağmen genç adam Meredith'in karşısında kocaman bir dev gibi doğrulup yükselmişti. Manalı bakışları genç kadının üzerinde ağır ağır geziniyordu. **"Eğer erkek olsaydın, üçüncü oyunu oynamamıza gerek kalmazdı."**

"Sahi mi?" dedi Meredith alaycı bir sesle. **"Nedenmiş o?"**

Nick masanın etrafından dolaşp yanına yaklaştı. **"Çünkü dikkatim dağılmazdı. Erkek olsaydın sana bakmak yerine elimdeki kâğıtları takip ederdim."**

Meredith'in gözleri fal taşı gibi açılıverdi. Genç kadın içinde bulundukları bomboş odaya baktı. Ardından dudaklarını ısırarak pusuya yatmış bekleyen vahşi avcısından kaçmak için geri geri ayak sürümeye başladı.

Nick o an Meredith'in dudaklarını dişleri arasına alarak çürütene dek yalayp yuttuğunu canlandırıyordu zihninde. **"Verecek cevabın yok mu, Meredith? Hani karşılık vermeden duramıyordun."**

Genç kadının sırtı duvara yapışınca duvardaki birkaç çerçeve şangırdayarak yerinden oynadı. Nick ellerini Meredith'in iki yanından uzatıp duvara yasladı ve genç kadını kapana kısıtır gibi hapsetti.

"Na... Nasıl dağıldı dikkatiniz?"

Nick böyle bir soruyla karşılaşacağını tahmin etmişti. Genç adam kadınları gayet iyi tanıdığı için bir kadının bir şeyin sebebini ve anlamını öğrenmeden rahat edemeyeceğini biliyordu. Bir erkek Nick'in sözlerinin ne kadar açık olduğunu sezebilirdi oysa. Bu kadını istiyordu işte. Onu kollarına almak istiyordu. Onunla yatağını paylaşmak istiyordu.

Genç kadının gözleri aniden Nick'in dudaklarına kilitlendi. Genç adamın içine sıcak bir his yayılıverdi. Nick kanına yayılan bu sıcaklığı hissettiği anda bu arzuya hiç de yabancı olmadığını anımsadı. Genç adam hayatı boyunca eline bir fırsat geçtiği müddetçe arzuladığı kadınlardan kendini esirgeme gereği duymamıştı. Yaşam boyu elde ettiği başarıları da yakaladığı fırsatları iyi değerlendirmiş olmasına borçluydu ve karşısındaki kadın asla geri çeviremeyeceği bir fırsattı

onun için. Bu yüzden Nick o an için bile olsa bu kadının kim olduğunu ya da Edmund'ın çocuğunu taşımakta olduğunu unutmayı yeğledi.

Bir elini duvardan çekti genç adam. Meredith'in yüzünü okşamaya başladı. Genç kadının süt gibi teni avucunun içindeydi şimdi. Parmaklarını kulağının arkasındaki ipek gibi saçların arasına soktu ve genç kadının başını geriye yasladı.

Başparmağıyla dudaklarına dokunurken bu dudakların biçimini kanıksıyor, dokusunu adeta ezberliyordu Nick. Genç kadın gözlerini kapattı. Nick'in dudakları Meredith'in dudaklarına sokuldu. Şimdi bu dudakların arasında yalnız genç adamın başparmağı duruyordu. Genç kadının dudakları aralanınca Nick, Meredith'in tatlı nefesini içine çekti. Meredith genç adamın başparmağının pürüzlü dokusunu hissetmek için dilinin pespembe ucunu değdirince Nick afalladı.

Erkekliğin bir anda kaskatı olduğunu fark etti genç adam. Onu her şeyiyle, deli gibi istiyordu artık. Bedenini yumuşacık kıvrımlarına yaslayarak genç kadını duvara dayadı ve kendini onun davetkâr sıcaklığına bıraktı. Meredith arzuyla yanıp tutuşan gözlerini ağır ağır araladı.

Genç kadın buğulu gözlerle ona bakarken Nick'in başparmağını dudaklarının arasına aldı. Meredith'in dili tenine değince genç adam bembeyaz bir sıcaklığın her yerini sardığını hissetti. Önce usulca yaladı Meredith. Sonra vahşice emmeye başladı. Tanrı aşkına, bu kadının alev alev yanan dili parmağını bir şeker misali yalayıp yutuyordu.

Nick katıksız bir susamışlıkla inledi. Ona başparmağının yerine dudaklarını sunmak üzereyken içinde yükselen arzudan ürkerek geri çekildi genç adam. Fırsatları iyi değerlendirdiğini düşünmekle yanılmıştı anlaşılan.

Meredith gözlerine baktı. Genç kadının şaşkın bakışları hasret doluydu. Hızlı hızlı soluk alıp verirken göğsü inip çıkıyordu. Nick kendisini tutmak zorunda kaldığı için bedeninin acıdığını hissederken sendeleyerek geri adım attı. Meredith'le aralarında dinmek bilmeyen bir tutkunun varlığına şahit olmak onu da çok şaşırtmıştı.

"Özür dilerim." Nick elini ensesine götürürken bakışlarını kaçırıldı. Genç adam Edmund'ın dul eşine karşı hissettiği zaaf yüzünden kendisine acıyordu. **"Bir daha olmayacak."**

Dönüp hızlı adımlarla uzaklaşırken arkasını dönüp bakmamak için kendisini zorluyordu. İki yanına uzanmış savrulan elleri Meredith'in yokluğuyla acıyarak kaskatı kesiliyordu. *Tanrı aşkına, onu nasıl da istiyordu.* Kahretsin. Gerçekten de Nick, yaşamı boyunca hiçbir kadını bu kadar arzuladığını hatırlamıyordu. Buradan ayrılmak için yarını beklemek bile Leydi Meredith'in, bu gece kalbinde yaktığı ateşi söndürmeye yetmeyecekti.

Merdivenleri ikişer ikişer atlayarak çıkarken kendi kendine sormadan edemiyordu genç adam. Acaba o kadın Edmund'ın eşi olmasaydı, eğer onun çocuğunu taşıyor olmasaydı ne yapardı ona?

Nick sert, alaycı bir kahkaha patlatıverdi. Onu oracıkta soyup misafir odasının duvarında mest ederdi.

Şafak sökerken Meredith at arabasının duruşuyla çınlayan çan sesini duyar gibi oldu. Ardından atların kişnediği çalındı kulağına. Uyuyamamıştı genç kadın. Nick'in hayali gecenin karanlığında ışık seli gibi bir görünüp bir kaybolmuştu bütün gece. Nick'in kendisine dokunmasına izin verdiği için utanıyordu Meredith. Parmağını dudakları arasına almaya nasıl cesaret edebildiğine şaşıyor, bir yandan da genç adamın daha ileri gitmeyeişine içerliyordu.

Bunca yıldır kendini kandırmıştı genç kadın. Şehvet gibi esaslı bir duyguya teslim olmayacak kadar iradeli olduğuna inanmıştı. Eğer Nick durmasaydı, kendisinin onu durdurmayacağı açıktı.

Meredith bacaklarını yataktan aşağı savurup ayağa kalktı. Çıplak ayaklarıyla halının üzerinde ağır ağır ilerledi. Şam kumaşı perdeyi usulca araladı ve buğulu camı eliyle siliverdi. Soğuk cam genç kadının dokunuşuyla gıcırdarken Meredith yeni doğan günü izliyordu. Nick taş merdivenlerden inerek mahmur bakışlı bir uşağın, başında beklediği

atına yaklaştı. Genç adam iri cüssesiyle çevik bir şekilde eyere yerleşerek yuları eline aldı.

Son anda, sanki Meredith'in kendisini izlemekte olduğunu anlamış gibi başını yukarı kaldırdı. Gözleri buluştu. Genç kadın şafak vaktinin belli belirsiz loşluğunda bu bakışlardan hiçbir anlam çıkaramadı. Nick'in kalbinde de onun içini kaplayan hüznün zerresi var mıydı acaba? Genç adam başını nazikçe eğerek onu selamladıktan sonra atını döndürüp araba yolunda dörtlüye koşturarak uzaklaştı.

Meredith boğazına düğümlenen hıçkırığı daha fazla dizginleyemiyordu; parmaklarını dudaklarına götürdü genç kadın. Günlerdir bu adamın gitmesi için dua etmişti. Meredith ancak Nick gözden kaybolunca kapattı perdeyi. Ağır kumaş bir kırbaç gibi havayı yırtıp geçti.

Zihninin derinliklerinden gelen o umutsuz ses çınlıyordu şimdi.
Gitme.

ONUNCU BÖLÜM

Meredith yeni dikilmiş yüksük otunun etrafındaki toprağı dibine doğru bastırırken elini alnına götürüp terini sildi. Yere çömelmiş vaziyetteyken başını kaldırıp gözlerini kısarak güneşe baktı. Bugün hava nedense aşırı sıcaktı ve Maree tarafından genç kadının karnına yerleştirilen destek yüzünden Meredith iyiden iyiye bunaldığını hissediyordu. At tüyüyle iyice kabartılan bu destek Meredith'in korsesine tutturulmuş ve genç kadına hamileliğinin ileri dönemlerinde olmayan fakat hamilelik belirtilerini bir o kadar da belli eden bir görünüm katmıştı. Meredith ilk başta bu destek için at tüyü kullanılmasına karşı çıktıysa da Maree ona at tüyünün mobilya yastıklarını doldurmakta kullanıldığından söz etmişti. Bu sayede biri onun karnına dokunmaya cesaret edecek olursa karnının daha sert olduğunu hissedecekti.

"**Leydim?**" Nels bahçenin çakıl taşlı yolunda göründü. Meredith onu görebilmek için elini gün ışığından kamaşan gözlerinin üzerine siper etti.

"**Günaydın, Nels. Nasıl olmuş?**" Meredith eliyle mor yüksük otlarının uzun saplarını işaret ediyordu.

Nels çiçeklere üstünkörü bir baktı ve kafa salladı. "**Güzel olmuş, Leydim. Donald az önce bir beyin geldiğini bildirdi.**"

Meredith'in kalbi heyecanla çarpmaya başladı. O anda hayalinde canlanıveren esmer, yakışıklı adamın ta kendisi olabilir miydi bu?

"**Donald o züppeyi buralarda dolaşırken görmüş. Pek de hayra yormamış doğrusu. Adam eve uğramaktan ve kendisini tanıtmaktan kaçınmış.**"

Meredith hayal kırıklığına uğradı. Bu adam Nick olamazdı. Genç kadın kaşlarını çatarak ellerini çırpı ve eline taktığı bahçıvan eldivenlerine bulaşan toprakları silkeledi. "**İlginç. Peki, nerede şimdi bu adam?**"

"**Donald onu en son aile mezarlığına doğru giderken görmüş.**"

Meredith ayağa fırlayıp eldivenlerini çıkardı. "**O adamın kim olduğunu derhal öğreneceğim.**"

"**Ben de sizinle geleceğim, hanımım...**"

Meredith onu rahatlatmak ister gibi Nels'in koluna hafifçe vurdu. "**Buna gerek yok, Nels.**"

Nels iri yarı kollarını kaslı göğsünün üzerinde kavuşturdu; bu duruşu hanımefendisine bağlılığını en güzel biçimde ispatlıyordu. Meredith'in dudakları titredi. "**Ah, peki, Nels. Adamı korkutma bari.**"

Bahçenin evin gerisindeki çimliğe açılan arka kapısından dışarı çıktılar. Patika yol, tam da oradan yukarı doğru hafif meyilli uzanmaya başlıyordu. İkili bayırı tırmanıp Brookshire'in tüm geçmiş nesillerinin ebedi istirahat mekânı olan küçük çitlerle çevrili mezarlığa ulaştılar. Edmund'ın bol, koyu toprakla kısa süre önce örtülmüş mezarının üzeri çimlenmeye başlamış, kolayca ayırt edilmekteydi. Sözü edilen yabancı, mezarın başında beklemekteydi.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Bir bakışta bu adamın buralarda yabancı olduğunu anlamak mümkündü. Küllü gri bir ceket, gümüş rengine brokardan bir yelek ve siyah pantolon giymişti. Buralarda hiç kimse bir toplantıya katılırken bile böylesine abartılı giyinmezdi. Meredith, adamın hayli muntazam bağlanmış, menekşe rengi parlak kravatına bakınca gözlerini kırptırdı. Ömründe böylesine dikkat çekici bir kravat görmemişti şüphesiz.

"İyi günler, efendim. Neye bakmıştınız?" diye sordu Meredith kibar bir sesle. Nels bir dev gibi genç kadının tepesinde dikiliyordu.

Adam bakışlarını Edmund'ın mezarından ayırdı. Mavi gözleri nemliydi. **"Münasebetsizliğimi bağışlayın, sadece kısa süre önce kaybettiğimiz Lord Brookshire'in mezarını ziyaret etmek istemiştım. Kendisiyle çok iyi arkadaştık."** Adam kafasını kaldırdı. **"Bendeniz, Adam Tremble, hanımefendi."**

"Beni bağışlayın. Bay Tremble, fakat sizi cenazede gördüğümü anımsamıyorum. Kocamla nereden tanışıyordunuz?"

"Siz Edmund'ın eşi misiniz?"

Tremble'ın süzen bakışları karşısında Meredith kafasını salladı. Adamın bakışları genç kadının şişkin karnına takılıp kaldı önce. Ardından meraklı gözleri bir anda Meredith'in yüzüne odaklanıverdi. **"Karnınızda taşıdığınız Edmund'ın bebeği mi?"**

Meredith adamın bu laubali üslubu karşısında şaşkına döndüyse de ilk anda bir tepki göstermedi. Fakat Nels dayanamadı. Kâhya adamın üzerine yürüyüp parlak kravatına yapıştığı gibi onu şöyle bir silkeledi. **"Sözlerine dikkat et, küçük züppe. Yoksa aynada o güzel yüzüne bir daha bakamayacaksın, ha?"**

Adam Tremble, Nels'in yumruğunu havada yakalayıarak kekelemeye başladı.

Meredith, Nels'in omzuna usulca dokundu. **"Nels, rahat bırak. Yanlış bir şey ima etmeye çalıştığını sanmıyorum."**

Nels adamı bırakınca Tremble bir hamlede kravatına çekidüzen verdi. Kızgın gözlerle önce Meredith'e, ardından Nels'e şöyle bir baktı. Teninin parlaklığı neredeyse kravatının rengiyle yarışyordu.

"Durumumdan haberdar olan birkaç kişi var, Bay Tremble. Edmund'ın cenazesi esnasında hamile olduğumu ben de bilmiyordum. Yani bu haberin sizi de şaşırtmış olması doğal," dedi Meredith. Genç kadın endişesini nazik bir gülüşle örtmeye çabalıyordu.

Bu adam Edmund'ı, evliliğinin normal bir evlilik olmadığını, hatta karısıyla arasındakine bir evlilik bile denemeyeceğini bilecek kadar yakından tanıyor olamazdı herhalde. Bu iki erkeğin konuşacağı bir mevzu değildi elbette, öyle değil mi? Hem bu adam söz konusu durumdan şüphelense bile bunu dile getirerek Meredith'i mahcup edemezdi. Meredith, Edmund'ın resmen eşiydi ve bu gerçek, yabancı bir adamın şüphelerini çürütmeye yeterdi.

"Bu habere çok sevindiğinize eminim, Leydim." Bu sözler adamın ağzından nazikçe dökülmüştü ama nedense gözlerinde anlaşılması güç bir ifade vardı. "Sizin için ne kadar büyük bir teselli olmuştur." Adamın kırıcı ses tonu oldukça kinayeliydi. Meredith bu adamın kendisine inanmadığını anlamıştı. Genç kadın başını dik tuttu ve adamın bakışlarına cüretkâr bakışlarla karşılık vererek ona meydan okuduğunu açıkça belli etti.

Elini karnına götürdü Meredith. "Evet, biraz olsun içim rahatladı."

Tremble dudaklarını büzerek dönüp Edmund'ın mezarına uzun uzun baktı. Meredith bu adamın merhum Edmund'a bir mesaj göndermeye çalıştığına iyiden iyiye inanıyordu artık. Tremble bakışlarını mezardan ayırıp yeniden Meredith'e çevirdiğinde, genç kadın o gözlerin kararlılıkla parladığını gördü. Adam kravatının kırışmış kıvrımlarına dokundu. "Beni eve davet etmenize hiç gerek yok. Şehre dönmeliyim. Görüşmek dileğiyle, Leydim." Başını sertçe eğerek Meredith'i selamladı.

Genç kadın da bu sözlere aynı kibirli tutumla karşılık verdi. "Yeniden görüşeceğimizi sanmıyorum, Bay Tremble. Londra'ya pek yolum düşmez."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"Ah, bir yerlerde mutlaka karşılaşırız." Adam, Nels'e hiç yanaşmadan arkasını dönüp uzaklaşırken dudaklarında belli belirsiz bir tebessüm belirmişti.

Meredith ile Nels, Adam Tremble'ın bayır aşağı salına salına inişini izlerken bir süre öylece beklediler.

Sonunda Nels dile geldi. **"Biliyor."**

Meredith, Nels'in ne demek istediğini gayet iyi anlamıştı. Genç kadın kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. O ılık akşamüzerinde ürperir gibi olmuştu Meredith. Başını kaldırıp Nels'in derin düşüncelere dalan gözlerine baktı ve ardından bakışlarını gitgide uzaklaşan Adam Tremble'a çevirdi. **"Ne yapabilir ki?"**

"Bana kalırsa yolunu kaybedecek ve Londra'ya dönemeyecek." Meredith sert bakışlarını Nels'in amansız bir ifadeye bürünerek kaskatı duran yüzüne çevirse de, onun hanımefendisinin bu manalı bakışlarına tepki göstermeyeceğini biliyordu. İçini çekti genç kadın. Ruhu, bir takım yalanları gözünü kırpmadan söyleyebilecek kadar kirlenmiş olsa da bir yabancının katline sebep olacak kadar da gaddarlaşmamıştı Meredith.

Genç kadın kâhyanın güçlü yumruklarından birini sıktı. **"Buna gerek yok. O adam hiçbir şey yapamaz. Üzerine düşünmeye bile değmez."**

Genç kadın her ne kadar ikna edici sözler sarf etmiş olsa da bu sözler sırf Nels'in Tremble'a zarar vermesini engellemek uğruna söylenmişti. Aslında Meredith uzun bir süre Tremble'a kafayı takıp kendi kendine endişeleneceğini de biliyordu.

Gösterişli döşemelerle kaplı, kabarık yastıklı koltuğa yerleşmiş, oturan Nick, kendi kendine soruyordu. Böyle akşamlardan gün gelip de bıkmak mıydı acaba? Bu ağır sigara dumanı, insan kalabalığı, seslerin uğultusu, rulet tekerleklerinin pır pır edişi, sevinç naraları... Bunların hepsi sinirlerini bozuyordu. Her akşam dipsiz deliklerden doğruca Nick'in ceplerine paralar fırlatan insanlarla dolup taşan *Şanslı Leydi*'nin servetine servet katması artık onun için bir anlam ifade etmiyordu.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Onun deli gibi istediği... başka bir şey vardı. Oak Run'ı, ağaç ve toprak kokan o havayı, dürüstçe çalışan insanların ektiği tohumlarla zenginleşen o uçsuz bucaksız tarlaları—yani onu—anımsatan her şey Nick'in en derin düşüncelerinde gizliydi.

"Derring yine bildik numaralar peşinde," diye söylendi Mac. Purosunu ötekilerle birlikte kâğıt oynayan Dük'e doğru savurarak adamın oturduğu tarafı işaret ediyordu. Nick asilzadenin sinirli bir tavırla elini saçlarına götürdüğünü gördü. Dük zaten karmakarışık olmuş saçlarını öfkeden iyice karıştırıyordu.

"Yine kaybediyor anlaşılan," dedi Nick soğuk bir sesle.

"Of, lanet olsun. Piyangodan çıkana baksana." Yüzünü ekşiten Mac, kolunda alımlı bir sarışınla masaların arasında dolaşmakta olan uzun boylu sıska adamı işaret ediyordu. Yanındakinin bu gece için kiralandığı kesindi. Yüzündeki kabarık lekeler Skelly Fairbanks'in görünümünü itici kılsa da Londra'nın dört bir yanına yayılmış genelevleri sayesinde parayı bulan bu adam kendine eşlik edecek güzel kadınlar kiralamakta hiç zorlanmıyordu. Nedense Skelly, Nick'i bir iş rakibi gibi görüyordu. Kendi geçmişiyle övünmese de, Nick'in kendisini bu adamla aynı kulvarda kabul etmesi mümkün değildi.

Kadın satıcısı masalarının önünde durunca, **"Merakını gidermeye mi geldin?"** diye sordu Mac.

Skelly'nin dudakları ukala bir tebessümle aralanınca kahverengi, çürük dişi görüldü. **"Bu kadar iddialı olduğunuzu görmek güzel."** Adamın gözleri Nick'e çevrildi. **"Bütün soyluları mekânına doldurmayı nasıl başarıyorsun, bilmiyorum, Caulfield."**

"Basit." Nick parmaklarını kadehinin kenarında dolaştırıyordu. **"Ben kaliteli bir mekân işletiyorum. Sense alt tabaka kerhaneler işletiyorsun."**

"Kendindesin, değil mi?" Skelly'nin dudakları küstahça büzüldü. **"Yerinde olsam arkamı kollardım."**

Nick kafasını kaldırıp adamın öfke dolu bakışlarına meydan okudu. **"Bu bir tehdit mi, Skelly? Haydi, gel şunu açıklığa"**

kavuşturalım. Görülecek hesabımızı şafak sökerken halledebiliriz. Silahlarla... yoksa kılıç kullanmayı mı tercih ederdin?" Nick, düellonun Skelly'nin işine gelmeyecek kadar onurlu bir teklif olduğunu biliyordu. Bu adam düşmanını ancak karanlıkta, kahpece sırtından bıçaklayacak karakterde bir adamdı.

"Havana bakan da seni bir halt zanneder." Skelly kemikli, uzun parmaklarını alaycı bir tavırla Nick'e doğru salladı. "Sırf mekânında asilzadeler var diye onlardan biri sanma kendini. Gecenin sonunda sen de tıpkı benim gibi sokaklardan kopup gelen bir hırsız ve dolandırıcıdan başka bir şey değilsin."

"Aslında," dedi Mac memnun bir tavırla, "Kendisi soylu bir bey. Artık bir unvanı da var."

Mac'in sözlerinin ciddi olduğunu anlayan Skelly'nin yüzündeki tebessüm yok oluverdi. "Ne demek istiyorsun?"

Mac elini kibirli bir biçimde savurarak Nick'i işaret etti. "Karşında lanet olası bir kont var; Brookshire Kontu."

Nick, Mac'in bu saçmalığa bir son vermesini ister gibi kaşlarını çattı. Genç adam herhangi birinin, özellikle de Fairbanks gibi pisliklerin kişisel meselelerinden haberdar olmasını istemiyordu. Whitechapel'de büyürken yeterince düşman edinmişti zaten; hakkında bilgi sahibi olan ne kadar az kişi olursa, o kadar iyiydi.

"Kont mu?" Skelly'nin deliklerinden fırlayan gözleri sıska yanaklarının üzerinde erik kadar görünüyordu. "İyi ama sen sokaklarda büyüdün."

Nick omuz silkti. "Beni babam büyütmedi ki."

"Bütün o havaları numara değildi yani. Kendileri gerçek bir soylu," dedi Mac kahkahayı patlatarak.

"Lanet bir asilzade ha," dedi Skelly alaycı bir sesle. Gözlerindeki nefret cilalı bir taş gibi parlıyordu. Sert bir hamleyle elini savurarak etraftaki kalabalık masaları işaret etti sonra. "Onlardan biri olduğunu tahmin etmeliydim."

"Bu kadar gösteri yeter. Artık yaylansan fena olmaz, ha?" Bu sözler kulağa her ne kadar bir soru cümlesi biçiminde çalınsa da Nick'in gözlerindeki bakış bunun bir emir olduğunu yeterince belli ediyordu.

Skelly homurdanarak dönüp kapıya yöneldi.

Bess elinde şişeyle Nick'in yanına yaklaştı. **"Ona dikkat et. Alçak herifin teki o. Yanındaki kızları çalıştırmaya doymuyormuş. Hatta birinin ayak dirediğini duyunca kızı öldürmüş."**

"Benimle yüzleşemeyecek kadar kaypak bir adam o."

"Onun gibilerin işine gelmez ki," dedi Mac. **"Ancak bir kadına meydan okuyabilir öyleleri. Bir erkeğin karşısında asla duramazlar."**

"Ben de bu yüzden endişeleniyorum işte. Ona haddini bildirdiğin için sana karşı iyice bileniyor." Bess, Nick'in koltuğunun koluna oturdu. Genç adamın saçlarını okşarken kadehine biraz daha kanyak doldurdu. Nick huzursuz bir tavırla kafasını çekerek dönüp kadına sinirli bir bakış fırlattı. Bess'in boyalı dudakları sarkıverdi. Kadın hışımla ayağa fırlayıp Nick'in yanından uzaklaştı. Bess yürürken, bir zamanlar Nick'in gözlerini alamadığı kalçası abartılı bir biçimde salınıyordu.

Mac kıkırdadı. **"Âşıklar bozuştı mı?"**

"Biz âşık falan değiliz."

"Öyle mi?" Mac kuşkulu bir tavırla çenesini ovuşturdu.

"Artık yok öyle bir şey," dedi Nick. **"Bess iyice bıktırdı. Sırf kendisine aitmişim gibi davranıyor. Hiçbir kadın bana sahip olamaz."**

Mac, Bess'e baktı. Kadın, Nick'in, az önceki kıskırtıcı yürüyüşünden etkilenip etkilenmediğini anlamak için çaktırmadan Nick'e bakıyordu.

"Sanırım bu konudaki fikrini değiştirebileceğine inanıyor," dedi Mac.

"Hiç de özel şeyler paylaşmadık biz. Unutur."

Mac yüzünde şaşkın bir ifadeyle Nick'i süzüyordu. **"Bütün bunlar ne zaman oldu? Sen Oak Run'dan döndükten sonra mı?"**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Nick keskin bakışlarıyla Mac'i adeta parçalara ayırdı. "Bunu konuşmanın ne gereği var şimdi? İlişkimiz bitti, hepsi bu. Sürdüğü müddetçe de Bess ve ben iyi vakit geçirdik."

"Eh," dedi Mac alaycı bir tavırla, "Bess senin bu ilgisizliğinin bir başka kadın yüzünden olduğunu bilse, böylesine ısrarcı davranmayabilir..."

"Başka bir kadın falan yok," dedi Nick. Dudakları kaskatı kesilmişti. "Bir erkek bir başka kadın olmadan ilgisini yitiremez mi yani?"

"Hımm," dedi Mac derin düşüncelere dalmış gibi yaparak. Gözleri yaramaz bir çocuk gibi fırıl fırıl dans ediyordu. "Kardeşinin dul eşinden hiç söz etmedin. Merak ettim doğrusu. Büyüleyici bir fıstık mıydı yoksa?" Mac elini kaldırdı. "Simsiyah yas elbisesine bürünmüş, sarışın, narin bir melek geliyor gözümün önüne."

Nick homurdandı. "Meredith öyle değil."

"Adı Meredith'ti değil mi? Haydi anlat bana. Nasıl biri bu Meredith?"

"O bir kumral. Yani, kumral da denebilir. Saçları kıvılcımsı kahve... Özellikle de gün ışığı vurunca..." Nick, Mac'in manalı gözlerle kendisine bakmakta olduğunu görünce sesini kesti.

"Saçlarının üzerine ihtisas yapmış gibisin."

"Ondan bana ne," diyerek gereğinden de sert bir tavırla çıkıştı Nick. "O bir başka adamın çocuğunu taşıyor. Ona karşı hissettiğim, sorumluluktan öte bir şey değil. O bir hanımefendi; oldukça muhafazakâr, dindar tiplerden. Kendisine bakacak bir erkeğe ihtiyaç duyan kadınlardan." Nick neredeyse söylediği bu koskoca yalanın içinde boğulacaktı. Genç adam yaşamı boyunca bir erkeğin yardımına Meredith kadar az ihtiyaç duyan tek bir kadın dahi tanımamıştı.

"Eğer onu beğendiysen, evlen gitsin," dedi Mac omuz silkerek. "Çocuğu babasız kalmasın. Senin de evinin yolunu bilip, saygın bir hayat kurma vaktin geldi."

"Sen neden bahsediyorsun, Tanrı aşkına?"

"Zaman geçiyor, Nick. Artık evlenme vaktin geldi diyorum."

Nick öne doğru eğilerek birini arıyormuş gibi etrafına bakındı. Peşinden de aradığı kişiyi bulamamış gibi yaparak Mac'e dönüp işaret parmağını salladı. **"Mac'i gördün mü? Karşımda oturan lanet adamın kim olduğunu bilmiyorum."** Nick parmağını çekti ve etrafta kendilerine bakan kimse olup olmadığını umursamadan elini aralarında duran masanın üzerine hışımla indirdi. **"Senin evlenip de çoluk çocuğa karıştığını görmeyeyim."**

Mac'in gözleri dehşet içinde fal taşı gibi açıldı. **"Benim mi? Benimle hiçbir kadın evlenmez ki. Bazı erkekler medeni olmayı beceremezler."**

"Ah, ben becerebilir miyim yani?"

Mac ciddi bir tavır takındı. **"Tabii. Sana yakışır."**

"Nick, aşkım," diyerek araya girdi Bess. Mac'le aralarında sürüp giden muhabbetten kaçmanın yolunu arayan Nick o anda Bess'e minnet duyuyordu. **"Bu arkadaş seninle görüşmek istiyor."**

Nick, Bess'in arkasında duran adama bakıp gözlerini kırptırdı. Adamın boynundaki cart kırmızı kravat insanın gözünü alıyordu. Nick eliyle işaret ederek boş sandalyeyi gösterdi. **"Size nasıl yardımcı olabilirim, efendim?"**

Mac sandalyesine otururken adam manalı gözlerle ona baktı. **"Yalnız görüşebilirsek sevinirim, Lord Brookshire."**

Nick kaşını çattı. **"Bay Swell'in yanında görüşmemizin hiçbir sakıncası yok; kendisi ortağımdır."**

Dumanlı mekândan rahatsız olan adam dantelli mendilini burnuna götürerek söylendi. **"Bu iş meselesi değil, kişisel bir mesele."**

"Bir yabancı olduğunuza göre görüşmek istediğiniz konunun pek de kişisel olabileceğini sanmıyorum açıkçası."

O anda yabancıнын gözlerinde beliriveren ışıltı adeta meydan okuyordu. **"Sahi mi? Leydi Meredith adında bir hanımefendiyle kişisel bir bağınız yok mu?"**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Nick ensesinin karıncalanmaya başladığını hissediyordu. Sert bir sesle sordu genç adam. **"Kimsiniz?"**

"Ben Adam Tremble. Kardeşinizin yakın bir arkadaşıydım."

"Üvey kardeşimin..." Nick bu ayrıntıyı vurgulamadan edemedi.

Tremble asıl meselenin bu olmadığını belli edercesine elini sallayarak, **"Evet, biliyorum,"** dedi. **"Leydi Brookshire'la yeni tanıştım."**

"Siz ve kocası yakın arkadaşınız ama onunla daha önce hiç karşılaşmadınız, öyle mi?" diye sordu Mac şüpheli bir tavırla.

"Aynen öyle," dedi adam kibirli bir tonlamayla. **"Edmund'ın onunla hiçbir ilgisi yoktu. Onu yıllardır görmüyordu. İşte benim burada bulunmamın asıl sebebi de bu."** Tremble'ın gözleri doğrudan Nick'e odaklandı. **"Karnında taşıdığı çocuk Edmund'ın çocuğu değil."**

Nick kadehini sıkıca kavradı ve gözlerini kısarak Tremble'a baktı. **"Sözlerinize dikkat etseniz iyi olur. Belki de Edmund onu sizin bilmediğiniz bir tarihte ziyaret etmiştir. Adamın her hareketini takip edecek değilsiniz ya. Ne kadar yakın arkadaş olursanız olun."**

"Eminim. Size söylüyorum. Bakın, başka bir adamın piçini Edmund'ın çocuğu diye kakalamaya çalışıyor. Edmund'ı, bu evliliği babasını memnun etmek için yaptığını bilecek kadar yakından tanıyorum. Yaşlı adam Edmund'ı mirastan mahrum etmekle tehdit ederek oğlunu bu evliliği yapmaya mecbur bıraktı. Edmund o kadınla birlikte dahi olmadı."

"İşte şimdi uyduruyorsun," diye homurdandı Mac. **"Hangi erkek ayağına gelmiş, hazır bir fıstığı yatağa atma fırsatını kaçırmı ki?"**

Tremble kibirli bir tutumla burnunu çekti. Nazik yüzü sanki pis bir koku almış gibi gerildi. **"Bir Edmund, bir de ben."**

Nick masanın ucundan Adam Tremble'ı baştan aşağı şöyle bir süzdü. Kanyağından bol bir yudum aldı ve allak bullak olmuş sinirlerini bastırmaya çalıştı. **"Siz ve Edmund ne zamandan beri arkadaşınız?"** diye mırıldandı sonra.

"On yıldır. Fakat sekiz yıl birlikte olduk."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Sandalyesinden yalpalayarak kalkarken, "Yuh!" diye gürledi Mac. Nick'in çoktan sezdiği gerçeği yeni kavramıştı.

"Yani sen ve o..." Mac farkına vardığı durumu doğrulamak istercesine Nick'e döndü. "Erkek kardeşin bir... bir..."

"Görünüşe bakılırsa Bay Tremble inandırıcı olmak için türlü çarelere başvuruyor," dedi Nick alaycı bir tavırla.

"Niye yalan söyleyeyim? Bana bir şey kazandırmaz ki." Tremble, Nick yüz ifadesini açıkça görebilsin diye elindeki mendili yüzünden çekti.

"Leydi Brookshire ile Edmund'ın aslında hiç birlikte olmadıklarından emin misin?" diye sordu Nick ısrarla.

"Daha açık nasıl ifade edebilirim acaba?" Tremble elini kolunu savurarak konuştuğu elindeki mendil havada uçuşuyordu. "Çatılara çıkıp ben Edmund'ın sevgilisiydim diye bağırmam mı gerekiyor? Bir kadınla birlikte olmak gibi bir arzusu olmadığını ilan mı edeyim? Ömrü boyunca hiçbir kadınla birlikte olmadığını haykırayım mı?"

"Belki de farklı bir deneyim yaşamak istemiştir," dedi Mac yardımcı fikir sunmak ister gibi.

"Sanmam. Bir erkekle yatmak size ne kadar itici geliyorsa, Edmund için de bir kadınla yatağa girmek o kadar iticidir, emin olabilirsiniz." Tremble, Mac'in ekşiye yüzüne bakıp kurnazca gülümsedi. "Üstelik Edmund karısı hakkında tek güzel söz etmezdi. Onun vasat bir tip olduğunu söylerdi hep. Kızıl saçlar. Çiller. Kafasını kitaptan kaldırmayan bir tip işte... Edmund bir kadının tadına bakmak isteseydi de bu o olamazdı. O kadını bu... bu sahtekârlıktan alıkoyacağınızı umuyorum. Bir namussuzun bebeğini Edmund'ın çocuğu diye yutturmaya çalışıyor olabilir. Arkadaşlarımız Edmund'ın karısıyla bir çocuk sahibi olup bana sadakatsizlik yaptığını düşünürlerse rezil olurum." Tremble'in yüzündeki ifade acı dolu bir hal aldı. Adam ayağının etrafında dolaşıp duran bir yılanın varlığından rahatsız olmuş gibi irkildi.

"Tabii, ne kadar anormal..." diye söylendi Mac gözlerini devirerek.
"Kendi karısıyla hem de..."

Nick, Adam Tremble'a dikkatlice baktı. Ne var ki bir çift büyük, hilesiz yeşil gözden başka bir şey göremedi genç adam. **"Bunu dikkate alacağım. Buraya gelip bu bilgileri bizimle paylaştığınız için teşekkür ediyorum, ama konuştuklarımızın burada kalmasını rica ediyorum."**

Tremble ayağa kalktı. **"Yaptığının yanına kâr kalmayacağından emin olmak istiyorum."**

Nick, Meredith'in gözünü dahi kırpmadan söylediği o yalanları anımsayınca hafifçe gülümsedi. Bebekle Meredith için endişelendiği o anları da hatırladı Nick. Artık şüphelenmekte haklı olduğunu anlamıştı. O kadın bir şeyler gizliyordu işte. Ne zaman bir araya gelseler Nick'i nasıl kandırdığını düşünüp keyifleniyordu herhalde. Oysa genç adam Londra'ya döner dönmez Kraliyet Tıp Okulu ile görüşüp birkaç uzman doktor bile araştırmıştı. **"Sizi temin ederim ki, yaptıkları karşılıksız kalmayacaktır."**

Tremble yanından ayrılır ayrılmaz, Nick ayağa fırladı.

Mac elindeki içki kadehini paldır küldür masaya indirdi.

"Nereye?"

"Oak Run'a tabii ki. Leydi Brookshire ile bir görüşme yapmak için sabırsızlanıyorum." Nick kararlı adımlarla masadan uzaklaşırken bakışlarında yanan alev alev öfkenin dumanından göz gözü görmüyordu.

Mac mırıldanarak arkadaşının peşine düştü. **"Tanrı Meredith'e yardım etsin."**

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Nick aslan başlı kapı tokmağını sert bir biçimde iki kere vurdu. Genç adam son derece gergindi. Nels kapıyı açana kadar bir süre beklediler. Kapı açıldığında kâhya girişi bütün cüssesiyle kaplamıştı. Nick ile Mac'i sessizce süzdü Nels.

Nihayet Nick başını eğerek Nels'i selamladı. "Nels."

"**Lord Brookshire, sizi beklemiyorduk.**" Nels bu sözleri kibar bir tavırla söylemiş olsa da adamın haşın yüzündeki ifade hiç de nazik görünmüyordu.

"**Kendi evime gelmeden önce haber vermem gerektiğini bilmiyordum. Leydi Brookshire buradalar mı?**"

"**Kendileri halasıyla birlikte salondalar...**" Nels koca göğsünü şişirmiş, kapının ağzında dev bir gardiyan gibi geriniyordu, Yerinden kıpırdamaya pek de niyeti yok gibiydi.

"**Kendisiyle görüşebilir miyiz?**" Nick'in sert ses tonu öyle ya da böyle içeri gireceğini belli ediyordu.

"**Burada bekleyin. Geldiğinizi haber vereyim.**"

Nick, Mac'e döndü. Hiç de bir kâhyaya yakışır biçimde davranmayan bu adamın küstah tavrı karşısında Mac'in kaşları çatılmıştı. Nick kapının eşiğinden içeri daldı ve ardından kapıyı kapattı. Hızlı adımlarla kâhyaya yetişti. Genç adam, burada olduğunu öğrendiği anda Meredith'in yüzünün alacağı şekli merak ediyordu doğrusu.

Nels ikiliye yan yan baktı. Bakışlarıyla sözünün dinlenmemiş olmasından ötürü duyduğu rahatsızlığı belli etmeye çalışıyor gibiydi. Bu rahatsızlığı dile getirmek için bir an tereddüt ettiği anlaşılıyordu. Nick onun o anda fevri davranıp buna tepki göstermesini yeğlerdi aslında. Bu sinirle güzel bir kavgaya tutuşup tüm hıncını kâhyadan çıkarsa hiç de fena olmazdı. Nels, Nick'e dönüp bir kere daha baktı ve göğüs geçirdi. Ardından da salon kapısına yöneldi ve kapıyı açmadan önce bir kere çaldı.

"**Leydim, Lord Brookshire sizinle görüşmek istiyor,**" dedi Nels ve odadan çekildi. Kapının tıkırtısı, sessizliğin hâkim olduğu koca salonda yankılanıverdi.

Meredith bakışlarını kitaptan ayırıp da Nick'le göz göze gelince resmen benzi soldu. Adam Tremble'la yaptığı can alıcı görüşmenin ardından gitgide kabaran öfkesini gizlemeye dikkat eden Nick, hiçbir

şey yokmuş gibi soğukkanlı bir tavırla gülümsedi. Elini asla açık etmeyen zeki bir kumarbazdı o ne de olsa...

Meredith'in elindeki kitap parmakları arasından kayd ve eteklerini yalayıp hışırtyla yere düştü. Genç adam eğilip kitabı aldı. Gözleriyle genç kadının karnını yokladı ve şişkinliği gördü. Öfkesi burnundaydı Nick'in. Resmen hamile gibi görünüyordu bu kadın. Gerçekten hamile olabileceğini de hesaba katmak gerektiğini hatırladı. Birinin bebeğini taşıyor olabilirdi. Eğer öyleyse, Nick o adamın kim olduğunu öğrenip herifi gebertmekten mutluluk duyacaktı.

Ne var ki içindeki kumarbaz ruh bu kadının hamile olmadığını iddia ediyordu. Bu yüzden, gerçeği ortaya çıkarmak için Nick yanında Mac'i de getirmişti. Adam Tremble aksini savunuyor olsa da Nick, Meredith'in hiçbir erkekle birlikte olmadığından, hiç kimseyi yanına dahi yaklaştırmadığından adı gibi emindi. Bunu anlamıştı genç adam. Daha önce bunu kendine itiraf etmekten kaçınmış olsa da gerçeği şu an görebiliyordu. Tehlikeli, taştan bir kalbi olabilirdi belki ama bu kadının alçakgönüllü tavırları—Nick'in yanında sergilediği o huzursuz tutumu—onun el değmemiş bir kadın olduğunu belli ediyordu.

"İyi günler hanımlar." Nick başını eğip hanımları selamlarken kitabı Meredith'e uzattı. Kitabı alırken genç kadının parmakları titriyordu.

"Lord Brookshire," diyerek selamladı Bayan Eleanor, **"sizi tekrar görmek ne güzel. Arkadaşınızla birlikte gelmişsiniz."**

"Mackenzie Swell, hanımefendi." Mac hazır ola geçip iki hanımı da tumturaklı bir tavırla selamladı.

Nick öfkeden deliye dönmüş olsa da, arkadaşının bu hareketine gülmemek için zor zapt etti kendini.

"Beyler, oturmaz mısınız?" Bayan Eleanor nezaketli bir tavırla elini kaldırıp karşı taraftaki yüksek sırtlı iki sandalyeyi işaret etti. Mac elini geriye taranmış saçlarında gezdirerek oturdu. **"Böyle hoş hanımlarla karşılaşma fırsatını her zaman bulamıyoruz, Madam. Çok teşekkür ederim."**

Öbür sandalyeye yerleşen Nick, arkadaşına bu güldürüyü fazla abartmamasını tembihler gibi sert sert baktı. **"Swell, Kraliyet Tıp Okulu'ndan bir uzmandır,"** diye ekledi genç adam.

"Aman, ne kadar güzel," diye mırıldandı Bayan Eleanor.

Yaşlı kadının yeğenine odaklanan huzursuz bakışları Nick'in dikkatinden kaçmadı. Meredith gözlerini fal taşı gibi açmış Mac'e bakarken elindeki kitabı sıkıkça sıkıyordu.

"Kendinizi nasıl hissediyorsunuz, Leydi Brookshire?" diye sordu Nick.

Genç kadın aniden ona döndü. **"İyi, İyiyim. Çok iyiyim."** Tereddütlü sesi tir tir titremekteydi. Mac doktor olduğunu ima etmek ister gibi küçük siyah çantasını kucağına aldı. Meredith'in bakışları ateşe uçan pervaneler gibi bir anda çantaya odaklandı. Gözleri deliklerinden fırlamak üzereydi.

"Sevindim," diye mırıldandı Nick. Meredith'i omuzlarından tutup gerçeği söyletene kadar silkelemek için yanıp tutuşuyordu. Ne diyeceğini bilemeden soruverdi. **"Ya Finney ailesi? Onlar nasıl?"**

Genç kadın bakışlarını Mac'den—daha doğrusu Mac'in kucağındaki manalı çantadan—ayırdı ve şüphe dolu gözlerle Nick'e baktı. **"Ne kadar iyi olurlarsa... Zamana ihtiyaçları var ama dayanıyorlar işte. Üstesinden gelebileceklerinden emin değilim."**

"Eskisi gibi olması çok zor tabii," dedi Nick. Gözlerini Meredith'ten ayırmıyordu. O parlak yeşil gözler—o bütünüyle masum bakışlar—genç adamın öfkesini daha da azdırıyordu. **"Öyle büyük bir acıydı ki... O gecenin etkisinden bir türlü kurtulamadım. Sizin için ne kadar endişelendiğimi anlatamam."** Nick alaycı bir içtenlikle elini kalbine götürdü.

"Benim için mi?" Meredith boğazını ovuşturmaya başladı. Sanki gözüne kaçan bir şeyi çıkarmak ister gibi gözlerini kırıştırıp duruyordu genç kadın.

Delici bakışlarını genç kadının gözlerinden bir an olsun ayırmadan, **"Evet,"** diye karşılık verdi Nick. **"Doğum esnasında yaşanacak tatsız durumları yabana atmak mümkün değil."**

"Gerçekten de..." dedi Bayan Eleanor. Nick'in sözlerini onaylayacakken yeğeninin kendisine yönelen öfkeli bakışlarını fark edince sustu.

Meredith'in gözleri yeniden Nick'e çevrildi. **"Benim için endişelenmenize hiç gerek yok, Lordum. Bu kadar yolu sırf benim sağlığım için endişelendiğinizi belirtmeye gelmemişsinizdir, umarım. Sizi bir mektupla da durumumdan haberdar edebilirdim."** Genç kadın bu sözleri sarf ederken endişesini bir tebessümle gölgelemeye çalışsa da Nick'in bu duruma müdahale etmesinden rahatsızlık duyduğu belliydi. Nick bunun böyle olduğunu başından beri biliyordu elbet. Ne var ki genç adam artık bunun sebebini de öğrenmişti.

Kibar bir tavır takındı Nick. **"Fark ettim ki, size bu teklifi yapmadan içim rahat etmeyecek."**

Bu sözlerin ardından Meredith'in yeniden Mac'e sürüklenen bakışlarını büyük bir keyifle izliyordu. Genç kadının korkusu öyle somut bir biçimde gözler önüne seriliyordu ki, Nick uzanıp bu dehşete dokunabilecek gibiydi adeta. Görünüşe bakılırsa Meredith artık Nick'in niyetini ve bu ziyareti niçin yaptığını çok iyi anlamıştı.

Genç adam içinin heyecan ve zafer sarhoşluğuyla dolduğunu hissediyordu. Nick, Meredith'i kendi kurduğu tuzağa düşürmüş, genç kadın yalanlarıyla ördüğü ağa kendisi dolanmıştı. Yalancı cadı. Böyle bir oyunu sürdürebileceğini nasıl düşünebilirdi ki?

"Ne... Ne demek bu?" diye kekeledi Meredith. Aniden tırnaklarını ovuşturmaya başladı genç kadın.

Nick onun bu endişeli tavrı karşısında keyiflenerek sırıtıyordu. **"Size bir uzman ayarladım."** Mac'i işaret etti. **"Sizi muayene etmeyi kabul etti."**

"Ne?" Meredith'in sesi birkaç perdede çıkıyordu artık. Bu kez tırnaklarıyla uğraşmayı bırakıp koltuğunun kollarına yapıştı genç kadın.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Nick masum bir tavırla gözlerini kırptırdı. "Swell, bebeğinizle sizin durumunuzun iyi olup olmadığını anlamak için buraya..."

"Buna gerek yok."

"Muayene oldunuz yani, öyle mi?"

Meredith duraksayınca Nick onun zihninin iyice karıştığını fark etti.

"Hayır," dedi Meredith usulca, "fakat Maree bu konuda bir hayli deneyimlidir. Onun görüşlerine güvenim tamdır."

Nick'in şaşırtıcı önerisi karşısında kalakalan Bayan Eleanor'un dili nihayet çözülmüştü. "Evet, Maree oldukça bilgilidir."

"İyi bir doktor tarafından muayene ediliyorsanız, içim rahat edecek. Kendisi bu konuda uzmandır." Nick gözlerini kıstı ve kararlı bir sesle imalı sözlerini sürdürdü. "Bebeğiniz hakkında ne kadar endişe duyduğunuzu biliyorum. Bütün iyi anneler bu konuda kaygılanmaktan kendilerini alamazlar. İngiltere'nin en iyi doktorlarından biri ayağınıza gelmişken, bu fırsatı kaçırmak istemezsiniz herhalde."

Nick ile Meredith'in bakışları sessizce sürüp giden bir savaşın tarafları misali cesurca çarpışırken odaya ağır bir sessizlik çöktü. Genç kadın nasıl bir dolap çevirdiğini itiraf edip pes edecek miydi? Nick onu kurnazca köşeye sıkıştırmıştı. Meredith bu kez kendisine yapılan teklifi geri çevirip sergilediği inatçı tavrın arkasında durmayı nasıl başaracaktı ki? Nick bir şeyden kesinlikle emindi; hiçbir yere gitmeyecekti. Eğer Meredith gerçeği itiraf etmezse genç adam, işin aslını öğrenene dek bu evden dışarı adımını atmayacaktı.

"Korkmayın, Leydim," dedi Mac siyah çantasına hafifçe vurarak. Meredith dehşet dolu bakışlarını ona çevirdi. "Elim çok hafiftir." Ardından da yüzüzce göz kırptı.

Meredith dilini yutacaktı. Bayan Eleanor soluğu kesilmiş gibi öksürdü. Yeğenine biraz olsun cesaret vermeye çalışır gibi uzanıp Meredith'in eline dokundu. Yaşlı kadın başındaki türbanın ağırlığına güçlkle dayanıyordu sanki. Başını koltuğunun arkasına yasladı.

Nick, Mac'in sözleri karşısında tereddüt içinde kalmıştı. Bir taraftan bu sözlerle kahkahalarla gülmek isterken, diğer yandan arkadaşının gırtlığına yapışmak geliyordu içinden. Adam pavyondaki bir fahişeyi tatlılıkla ikna etmeye çalıştığını falan mı sanıyordu acaba?

Meredith elini halasının elleri arasından çekerek ayağa fırladı ve işaret parmağını Mac'e doğru savurdu. **"Bu yabancının bana dokunmasına izin vermeyeceğim."** Ardından aynı tehditkâr tavırla Nick'e döndü. **"Ve siz, efendim, haddinizi aşıyorsunuz. Beni muayene ettirmek için bir doktor kapıp gelmek de ne demek? Sanki benim gerçekten."** Meredith bir anda sessizliğe gömüldü. Bu kışkırtıcı sözlerinin devamını tahmin etmek için yere eğilen bakışlarını izlemek yeterdi. Bütün oda suçlu bir sessizliğe gömüldü.

Nick ayağa kalktı ve iki adımda Meredith'in yanına yaklaştı. Bakışlarını yakalamak için başını eğerek genç kadının sözlerini tamamladı. **"Sanki sizin gerçekten hamile olup olmadığınızı anlamaya çalışır gibi, değil mi?"**

Meredith aniden içini çekince göğsü şişiverdi. **"Saçmalık."**

Nick kendinden emin bir sesle usulca yanıtladı. **"Hayır, hiç sanmıyorum. Bence lanet gerçeğin ta kendisi..."**

Meredith'in yüzünü şaşkın bir ifade kaplayıverdi Biraz sonra bu şaşkınlığın yerini hüznün aldı. Nick, genç kadının zihninde dolaşıp duran tilkilerin kendilerine kaçacak bir delik bulup oracıktan sıvışmak istediklerini seziyordu.

Genç adam kararlı tavrını sürdürdü. **"Gerçek... Gerçeği derhal duymak istiyorum."**

Meredith'in dudakları birkaç kez aralandıysa da sözcükler bir türlü dökülmüyordu.

Nick odada bulunan diğer iki kişiye dönüp sert bir bakış fırlattı. **"Dışarı. İkiniz de."** diye haykırdı genç adam.

Mac denileni yapmak üzere ayağa fırladı.

Bayan Eleanor yerinden kıpırdamadan ellerini huzursuzca ovuşturdu. **"Meredith?"** dedi yaşlı kadın titreyen bir sesle.

Nick, Meredith'in halasına dönüp sert bir bakış fırlattı. **"Mac, Bayan Eleanor'a kapıya kadar eşlik eder misin?"**

"Özel bir görüşme yapmak gerektiğini sanmıyorum, Lordum." Meredith'in sesi odanın gergin havasında tir tir titremekteydi. **"İftiralarınız beni çok incitti; sizden gitmenizi rica ediyorum."** Genç kadın çenesini havaya kaldırdı ve her nasılsa Nick'in karşısında yine o küstah bakışlarını takındı. Nick hakkını yememeliydi. Bu kadının kendine güveni tamdı. Başkası olsa şimdiye dek çoktan pes etmişti.

Mac, Bayan Eleanor'un koluna girip kadının ayağa kalkmasına yardım etti. Yaşlı kadın ağlamak üzereydi. Yanlarından geçerken dayanamayıp Nick'in koluna yapıştı. **"Lütfen Lordum. Anlamıyorsunuz. Meredith iyi bir kızdır. Sadece hepimizi sokağa atmanızdan korktu o."**

"Eleanor Hala," diyerek çıkıştı Meredith. Halasının ihmalkâr sözleri yüzünden genç kadının kibirli tutumundan eser kalmamıştı artık.

Bayan Eleanor çenesini anında kapattı. Yaşlı kadın çileden çıkan yeğeni ile halinden oldukça memnun görünen, ukala Nick'in arasında kalmıştı şimdi. İyi niyetli, sevgili halası yeğenini korumak isterken ele vermişti. Nick kendine hâkim olamadı. Başını arkaya atıp kahkahayı patlattı genç adam.

Bayan Eleanor boşboğazlık ederek yeğeninin sırrını ifşa etmiş olduğunu ancak anlayabilmişti. Yaşlı kadının benzi atıverdi. O anda hıçkırı hıçkırı ağlamaya başladı. Mac'in kollarına yığılırken kadının durmadan titreyip duran türbanlı başı adamcağızın çenesine vurup duruyordu. Mac bu durumdan hiç hoşlanmamıştı doğrusu. Ağlayan bir hanımı teskin etmek konusunda oldukça deneyimsizdi.

"Of, her şeyi berbat ettim!" Bayan Eleanor şimdi de Mac'in ceketini yumuk yumuk beyaz elleriyle buruşturup duruyordu. Genç adam ne yapacağını bilmez bir halde omzunu ovarak yaşlı kadını dışarı çıkardı.

Kapı arkalarından kapanınca Meredith ile Nick nihayet yalnız kaldılar. Nick'in yüzündeki tebessüm kayboluverdi. Dudaklarını cüretkâr bir şekilde bükmüş bekleyen Meredith bu haliyle suçüstü

yakalanan bir çocuktan farksızdı. Nick, karşısındakinin oldukça olgun bir kadın olduğunu anımsatıyordu kendine. Genç adam bir adım geri çekilerek Meredith'in giydiği biçimsiz siyah elbiseye şöyle bir göz gezdirdi. Üzerindeki berbat elbisenin içine gizlenmiş olsa da genç kadının göğüslerinin güzel hatları apaçık ortadaydı. Bu yeterli bir kanıttı. Her şeyiyle bir kadındı o. Üstelik tehlikeli ve yalancıydı.

"Ne anlatacaksın?"

"Ne hakkında?" dedi Meredith lafı dolandırmaya çalışarak. Gözleri etrafta fırıl fırıl dönüyordu; bir kaçış yolu arıyor gibiydi.

Nick'in hiddeti de hayal kırıklığıyla birlikte durmadan şiddetleniyordu. Genç adam hayalinde böyle bir sahne canlandırmamıştı oysa. Nick'e göre Meredith'in şu anda hüngür hüngür ağlaması, onun affına sığınması ve merhamet dilemesi gerekiyordu. Oyun bitmişti. Yakalanmıştı artık. En azından pişman bir tavır sergilemesi gerekmez miydi?

"Bilmem ki. Söylediğın yalan hakkında mesela," diye gürledi Nick.

"Bunun şahsınıza karşı yapıldığını düşünmeniz doğru değıl. Anlamanız gerekir," dedi Meredith soğukkanlı bir sesle. Bu tavrı Nick'in öfkesini daha da alevlendirdi. Genç kadın birkaç adım geri gelip sandalyenin ucuna oturdu.

Nick üzerine yürüyüp genç kadını kollarından tuttu ve yerinden kaldırdı. **"Beni aptal yerine koymak hoşuna gitti mi?"**

Meredith'in gözleri kocaman açıldı. Bunun doğru olmadığını ima eder gibi delirmişçesine başını sallıyordu genç kadın. **"Öyle değıl, bu..."**

"Değıl mi?" diyerek çıkıştı Nick. **"Bu evin resmen bana ait olduğunu bile bile beni buradan postalamaktan korkmadın mı hiç?"**

Buzlar Kraliçesi eriyiverdi. **"Oak Run sana ait falan değıl! Burada doğdun diye buranın sana ait olduğunu savunamazsın! Bunca yıldır burası senin umurunda bile değıl,"** diye isyan etti Meredith. Gözleri alev alev parlıyordu.

Bu parlayan gözler karşısında içi erise de Nick genç kadını öfkeyle silkeledi.

"Peki, Oak Run'a bu şartlar altında bile sahip değilsem, sen nasıl sahip çıkabiliyorsun? Ben de babam olacak o adamdan kalan bir şeyleri hak etmiyor muyum? Bu zamana kadar benim için kılını bile kıpırdatmadı."

"Olabilir," dedi Meredith, "fakat ben buraya gelmeden önce bir çöplüktü burası. Bu evden sıcacık bir yuva yaratan benim. Bu evi bu hale ben getirdim."

Nick bu sözler karşısında şaşırıp kalmıştı. "Bir yanıt istiyorum. Hamile misin?"

Meredith canı yanmış gibi sıçradı. "Hayır, tabii ki değilim. Nasıl..."

"Yalancıdan başka bir şey değilsin, işte," dedi Nick. Zoraki bir tavırla omuz silkti genç adam. "Başka bir adamın çocuğunu taşımadığını nereden bileceğim ki?"

"Bırak beni!" Meredith gücünü yeniden toplayarak kollarını Nick'in ellerinden kurtarmaya çalıştı. Nick ellerini tutmasa Meredith'in ona saldıracağını biliyordu. Bütün bu yalanlarının ardından Nick'in sorduğu mantıklı bir soru karşısında böylesine incinmesi şaşılacak şeydi doğrusu.

"Yani başka biri yok, öyle mi?" Nick nedense içinin rahatladığını hissediyordu.

O anda debelenmeyi kesti Meredith. Saç topuzunu tutan iğneler birer birer gevşemiş, genç kadının alımlı saç tutamları dört bir yana dağılıvermişti. "Hayır. Hiç kimse girmediydi hayatıma." Sözleri yumuşacıktı; içli denebilecek kadar hüznü doluydu hatta. Solgun yüzüne bakınca gözlerinin dalıp gittiğini gördü Nick. Burnunun üzerine serpiştirilmiş çilleri ne de güzeldi.

Hiç kimse girmemişti hayatına. Bu kadının hayatındaki o ilk erkek olmak arzusu, onun tutkusunu dindirecek, onu bedeninin altında

eritecek ilk adam olmak hevesi Nick'in içinde coşup dursa da bunu yok saymaya çalışıyordu genç adam. Onu izliyordu şimdi. Meredith'i bıraktı, ellerini arkasında kavuşturdu ve geri çekildi. Bu ona dokunmaktan daha akıllıcaydı doğrusu.

Merakından çıldıran genç adam yutkunarak sordu. **"Böyle bir kandırmaca nereden geldi aklına? Kurnazlığına hayran kaldım. Şüphesiz bir erkek çocuk bulmayı da kafaya koymuşsundur. Nereden bulacaktın acaba?"**

"Bunu konuşmak zorunda mıyız?" diye fısıldadı Meredith. Başına aniden ağırlı girmiş gibi elini alnına götürdü genç kadın.

"Evet, her şeyi duymak istiyorum."

Meredith yanıt vermeden önce güzel gözleriyle Nick'in yüzüne uzun uzun baktı. **"Bakılmaya muhtaç bir sürü öksüz, yetim var."**

"Ah, tabii," dedi Nick topuğunu yere vurarak.

"Tamam, kulağa çirkin geldiğini biliyorum ama benim açımdan bakarsan hiç de öyle olmadığını anlarsın."

"Çirkin gelmek mi? Para için bu kadar ileri gidecektin yani, öyle mi? Yoksa unvandan mı vazgeçemiyordun?"

"Sebepe para değildi." Genç kadın burnundan solumaya başlamıştı yine. Yumruğunu avucunda sıkıyordu. **"Unvan yüzünden de değildi. Ailem..."**

"Şirin bahanelerini kendine sakla," dedi Nick.

Meredith ürktü. **"Lafımı bitirmemi beklemeyecek misin?"**

Nick genç kadının yüzüne dalıp gitti. Kıpırmızı kesilmiş yanakları, dolu dolu bakan parlak gözleriyle öyle çekici görünüyordu ki, genç adamın bir yanı hâlâ onun iyi kalpli ve masum olduğuna inanmak istiyordu. Nick omuzlarını dik tutup doğrulandı. **"Hayır."** Cesaret edememişti. Eğer bu kadına izin verecek olursa, Meredith büyüğü değneğini bir kez daha sallayıp onun başını döndürecekti.

Oak Run'da birlikte geçirdikleri o son geceyi anımsadı Nick; o gece neredeyse öpüşeceklerdi. Sırf Meredith Edmund'ın bebeğini taşıyor diye o gece kendine hâkim olmuştu. Edmund'ın geride bıraktığı eşine el

sürmek Nick'in midesini bulandırmıştı. Fakat evliliklerinin bir düzmece olduğunu öğrenmiş olsa bile çok şey değişmemişti. Bu kadın hâlâ yasaktı ona. Artık Meredith'e el sürmesi mümkün değildi. Ne kadar çekici olursa olsun, Nick böylesine bir yılanı dokunmaya cesaret edemezdi.

Genç adamın bakışları Meredith'in karnına sürüklendi sonra. Öyle merak etmişti ki, uzanıp karnına dokunmaktan alamadı kendini. Karnındaki şişlik oldukça sert ve hayli inandırıcıydı doğrusu. Meredith çığlığı basarak Nick'in eline vurdu. **"Bana dokunma."**

Belki de bu kadının tarzı buydu. Ya da Nick'in karşısında hâlâ cüretkâr davranmaya çalışıyordu. Ne olursa olsun, Nick bu tavırlarını umursamıyordu artık. Genç adam nasıl aldatıldığını öğrenmeye hakkı olduğunu düşünüyordu.

Ne var ki Meredith aynı fikirde değildi.

O an tıpkı taşan bir nehir gibiydi genç kadın. Nick'e saldırırken bu kez hedefi genç adamın kolları değildi. Hıçkırıkları duyulurken Nick'in üzerine yumruklar yağdırıyordu Meredith. Şüphesiz onu böylesine kışkırtan sadece az önceki dokunuş değildi. Bu an onun yenildiği andı; kaybetmişti genç kadın. İncelikli tuzağına sonunda kendi düşmüştü.

O gururlu kadının böyle darmadağın oluşuna şahit olmak Nick'in içini amansız bir zevkle doldurmuştu. Hanım hanımcık, ağırbaşlı bir kadın değildi o. O da Nick'in hayatı boyunca karşılaştığı kadınlar gibiydi işte. Kendini kollayan ve engellendiğinde de saldırıya geçen bütün o kadınlar gibi. Edmund'in onunla evlendiğine şaşmamak gerekirdi. Edmund'in cinsel tercihi de hesaba katılırsa birbirlerine son derece uygundular aslında. İkisi de kendini düşünüyordu işte.

Nick suratına inen yumruklara engel olmak için Meredith'i tutup kendine doğru çekti. Gözlerine bakmak için onu şöyle bir silkeledi ve karmakarışık saç tutamlarının arasından genç kadının yüzü göründü.

"Bırak gideyim," diyerek yutkundu Meredith. Nemlenmiş yeşil gözleri öfke kusuyordu. Sivri uçlu pabuçlarıyla Nick'e tekmeler savurmaya başladı. Bu tekmelerden biri genç adamın kaval kemiğine isabet edince Nick bacağının sıyrıldığını hissetti.

Acıyla inledi genç adam. Meredith'i sıkıca kavradığı gibi yerden kaldırdı. Onu koltuğun üzerine fırlattı, üzerine oturdu ve genç kadının iki yana uzanan kollarını dizleriyle sıkıştırıp hapsetti.

Ardından doğrulup işaret parmağını kaldırdı. **"Beni dinle, seni şeytan. Bunu dava etmediğim için çok şanslısın."**

Meredith koltuktan kafasını kaldırıp haykırdı. **"Etsene! Senden de ancak bu beklenir zaten."**

"Ah, suçlu benim tabii, değil mi?" Kollarını göğsünde kavuşturdu Nick. **"Günahlarını sayayım mı? Bu konuda senin eline su dökemem ben."**

"Kendini benim yerime koymayı bir denesen bunu niçin yaptığımı göreceksin. O zaman anlayacaksın. Ama senin de kardeşinden bir farkın yok; sapına kadar bencilsin işte."

Bu sözler Nick'in kalbine bir bıçak gibi saplanmıştı. Ailesiyle paylaştığı hiçbir şey yokken nasıl olup da babası ya da erkek kardeşine benzer bir yanı olacaktı ki?

Genç adam Meredith'e sokulup fısıldadı. **"Benim kardeşime hiç benzemediğimden emin olabilirsiniz. En azından ben *karımı* tatmin etmeyi becerebilirim. Açıkçası seninle yatağa girmek benim için sorun olmazdı."**

Meredith'in gözleri öyle kocaman olmuştu ki, soluk benzinde parlayan yeşil gözler neredeyse birer çay tabağı kadar büyümüştü. Nick'in altında bir anda kaskatı kesiliverdi genç kadın. **"Edmund'ın beni tatmin edemediğini nereden biliyorsun?"**

Nick bu soruyu duymazdan gelerek parmağını genç kadının çenesinde dolaştırıp boynundan aşağı doğru sürükledi. Meredith o anda nefesini tuttu. Nick'in parmağı genç kadının boynunun kenarında durdu. Nabzını hissedebiliyordu Nick. **"Bunu anlamak o kadar zor değil. Belki de tek derdin budur, ha? Seni bu asiliğinden arındıracak bir erkekle yatağa girmek mi derdin? Böylece dize gelirsin belki de."**

Meredith hiç konuşmadan başını bir sağa bir sola sallayıp duruyordu. Ağzını açıp tek kelime etmiyordu.

"Doğru mu?" diye sordu Nick usulca. Parmakları genç kadının boynundan aşağı sürükleniyordu bu kez. **"Bu kadar yıldır hiç merak etmedin mi?"** Parmakları Meredith'in elbisesinin yakasının en derin yerinde, göğüs çatalının üzerinde durdu. **"Bir adamı keşfetmek istemedin mi hiç?"** Meredith boğuluyormuş gibi öksürünce göğüsleri şişiverdi. Korsesinin dikişleri bu solukla öylesine gerilmişti ki, neredeyse patlayacaktı. **"Bir adamı bedeninin içinde hissetmek geçmedi mi aklından?"** Nick'in eli Meredith'in göğsünün üzerindeydi şimdi. Genç kadının göğüs ucu elbise kumaşının altında sertleşivermişti. Eli Meredith'in göğsünü okşarken genç adam bu sertliği avucunun içinde bütünüyle hissedebiliyordu.

"Hayır!" diye haykırdı Meredith. Nick'in bedeninin altında kıvrılan bedeni bu yanıtı yalanlıyordu.

Nick'in eli öylece kalakaldı. Genç kadının alev alev yanan, arzu dolu gözlerine baktı genç adam. Tanrı aşkına, onu hâlâ istiyordu. Hevesi tükenene dek bu kadının içine defalarca hapsolmak istiyordu.

"Hâlâ yalan söylüyorsun," dedi Nick boğuk bir sesle. Meredith'in üzerinden kalktı. Buruşan ceketini düzeltirken elleri titriyordu. Bacaklarının arasında hissettiği sertlik kasıklarına sancılar sokuyordu. Bunun sebebi oydu. O küçük cadı yüzündendi bu.

Meredith koltuğun üzerinde hareketsiz bir biçimde uzanmış, mermer bir heykel gibi tavana bakıyordu, **"Nereden biliyorsun?"** Bu soruyu sorarken dudakları kıpırdamadı bile.

Nick onun neyi kastettiğini biliyordu. **"Adam Tremble. Edmund'la evliliğiniz hakkında her şeyi biliyor."**

Meredith uzandığı yerde gözlerini kapatınca Nick, genç kadının utancından kahrolduğunu anladı. Niçin utanıyordu ki? Edmund'ın erkekleri tercih ediyor olması Meredith'in suçu muydu? En azından bu konuda onun hiçbir suçu olmadığı kesindi.

"Evliliğimin iç yüzü Adam Tremble'ı ilgilendirmez. Seni de..."

Nick bir süre sessizce bekledi. Meredith'in sesinde anlaşılan acı hiç de hoşuna gitmemişti. Nick onun bu konuda acı çekmesine bir anlam

veremiyordu. Ne yani, bu kadın Edmund'ı onun cinsel tercihinine dahi tahammül edemeyecek kadar çok mu sevmiştir? Nick'in içini anlatılması güç bir öfke kapladı. Niçin duygularına asla karşılık veremeyecek bir adam için üzülmüyordu ki?

"Senin evliliğinin iç yüzü beni zerre kadar ilgilendirmiyor. Sadece senin yalan söyleyerek beni kandırmaya çalıştığın ispatlanmış oldu, hepsi bu."

Genç kadın doğrulup ayağa kalktı. Başını kaldırıp Nick'e bakarken, gözlerinde o öfkeden eser kalmamıştı artık. Bunun yerine bezgin bir yenilgi vardı bakışlarında. **"Bunu duyuracak mısın?"**

Meredith'in sesindeki uysallık Nick'in öfkesini de dindirip söndürüverdi. **"Seni hapse attırmak gibi bir niyetim yok. Bebeğini düşürdüğünü söyleyeceğiz."**

Meredith başını eğip salladı.

"Bir haftaya kadar hazırlanıp buradan ayrılmanı istiyorum. Gönüllü olarak, sessiz sakın bir biçimde, dedikoduya fırsat vermeden ayrılacaksın."

Genç kadın yine kafa salladı.

"Senin için aynı sorumluluğu üstlenmemi bekleme. Akrabalarını ve istediğin kimseleri yanına alabilirsin. Barınma, beslenme masrafı gibi giderlerini ben karşılayacağım. Eğer hesaplı davranırsan mütevazı ve rahat bir hayat sürebilirsin." Nick bir an duraksayıp nefes aldı ve sözlerine devam etti, **"İçinde bulunduğumuz şartları hesaba katarsak yeterince cömert davrandığım açık. Babam, annemle benim için bu cömertliğin yarısını bile göstermemiştir."**

Meredith kafa sallamaya devam ediyordu. Elinden başka bir şey gelmiyormuş gibi yanıt vermeye bile gereksinim duymadan kafasını sallayıp duruyordu. Nedense bu Nick'i sinirlendiriyordu. Bu kadının cesaretine ne olmuştu böyle?

"Paranı tükettiğinde beni aramayacaksın, anlaşıldı mı?" Nick genç kadının çenesinden tutup başını kaldırdı ve onu gözlerine bakmaya zorladı. Parmaklarına değen bebek teninin yumuşaklığını hissetmemeye

çalışarak, "Anladım diyeceksin," diye emretti genç adam. "Hayatımdan tamamen çıkacağına söz vereceksin."

"Söz veriyorum." Meredith yutkundu. Gözlerinin yeşili ormanlarla kaplı vadiler misali derinleşiverdi. "Hayatınızdan büyük bir zevkle çıkacağım."

Nick keyifli bir tavırla arkasını dönüp kapıya yöneldi. Dönüp ona son kez baktı. Meredith'in gözleri hırsla parlıyordu yine. Genç kadının eli elbisesinin eteğini kavramış, sımsıkı gerilmiş bir yumruğa dönüşmüştü.

"Beni aptal yerine koydun," dedi Nick. Bunu itiraf etmek zorunda olmaktan nefret ediyordu genç adam. Bu kadın onun merhametini, arzularını gün ışığına çıkarmıştı. Bunlar Nick'in yaşamı boyunca hiçbir kadına karşı hissetmediği duygulardı. Bu hisler sadece ömrünün sonuna dek acı çeken annesi için hissettiği o melun duyguları anımsatıyordu.

Bunu anladığı anda gözlerini onun gözlerinden ayırıp odadan çıkıverdi Nick. Kapı, arkasından gürültüyle kapandı.

ONİKİNCİ BÖLÜM

Eleanor salon kapısının yanında duran büyük eğrelti otu saksısının arkasına sinmişti. Yaşlı kadın yumruklarını sıkmış kararlı bir tavırla bekliyordu. Bulunduğu yerden Meredith ile Lord Brookshire'in konuşmalarının neredeyse bütününe duyabilmişti. Doktordan kurtulmak biraz vakit almıştı tabii. Marifetin mutfakta olduğunu tahmin etmekle yanılmamıştı Eleanor; çoğu erkek için de aynı kural geçerli değil miydi zaten? Doktoru aşçının leziz zencefilli kurabiyeleriyle dolu bir tabakla baş başa bırakıp sıvışmıştı. Lord Brookshire'in kendileri hakkında yaptığı acımasız planı işitmişti yaşlı kadın. Azıcık parayla kaderlerine terk edilecek olmaları hiç içine sinmemişti.

Lord Brookshire odadan çıkarken Eleanor başını eğerek saksının arkasına iyice gizlendi. Birkaç dakika sonra Meredith odadan çıkarken

yaşlı kadın başını yine eğmek zorunda kaldı. İkisi de başka tarafa gitti. Yeğeni yukarı, Lord kütüphaneye...

Yeğenin hazırlanmaya başlayacağı belliydi. Eleanor gizlendiği yerden çıkarken türbanını düzeltti. Lord Brookshire'ın kendini hapsettiği kütüphanenin kapısına azimli gözlerle uzun uzun baktı. Bir şeyden kesinlikle emindi Eleanor. Ensesinde soluyan ağabeyi Katolik ajanları hakkında zırvalayıp dururken, ömrünün son günlerini, fare deliği kadar küçük, derme çatma bir yerde dışından tırnağından artırmaya çalışarak geçirmeyecekti yaşlı kadın. Artık bütün bu olup bitenlere el atma zamanı gelmişti. Derin bir soluk alıp doğruldu. Lord Brookshire'ın fikrini değiştirmeye çalışacaktı.

Napolyon'un ordusuyla karşılaşacak olsa ancak bu kadar korkardı doğrusu. Ne var ki aslında Lord'un öfkesi sadece Meredith'e karşı da olabilirdi. Adam Eleanor'un da bu işe dâhil olduğunu, bu fikrin yaşlı kadının başının altından çıktığını nereden bilecekti ki? Çok şükür. Hem zaten Eleanor, genç adamın öfkesinin erkeklik gururundan kaynaklandığına inanıyordu; yeğenin davranışı onu bu kadar öfkelen-dirmiş olamazdı.

Yaşlı kadın kütüphanenin önüne gelip durdu. Bardak sesi kütüphaneye açılan iki kapının ardından çınlıyordu. Lord Brookshire kendini kanyağa teslim etmiş olsa gerekti; beyefendiler bu içkide yalancı bir teselli aramaktan vazgeçemiyorlardı.

Meredith'in bir kocaya ihtiyaç duyduğunu ilk kez düşünüyor değildi Eleanor. Onu hak eden bir adama ihtiyacı vardı yeğenin. Belki de o zaman elinden kaçırıldığı mutluluğu yakalayabilirdi. Ah, evet, yeğeni yaşamından memnun *görünüyor*; Oak Run ve buranın sakinleriyle meşgul olmak onu mutlu ediyordu sonuçta. Aşk yüzünden olmasa da bu kızın yaşamındaki boşluğu bir şekilde doldurmak gerekiyordu. Eleanor yeğenin neye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Meredith halası gibi evde kalmış kız kurusu olmaktan memnuniyet duyacak, her işine burnunu sokan bir erkeğe tahammül edecek bir kız değildi aslında ama kızcağız daha önce söylememiş olsa da —hatta belki

kendisi bile bu isteğinden bihaber olsa da—Eleanor onun bir çocuk sahibi olmak istediğini biliyordu. Meredith'in, sevgisini Edmund'ın ya da babasının ve hatta kimi zaman halasının bile yaptığı gibi—ki Eleanor bunu artık kabul etmeliydi—reddetmeyecek bir varlığa ihtiyacı vardı.

Eleanor uzun zamandır kendi hatalarıyla yüzleşiyordu. Yaşlı kadın benliğinde anaç bir ruh barındırabilmeyi maalesef başaramamış ve Meredith'in annesinin yerini bir türlü dolduramamıştı. Anneliği beceremediği gibi bir de yeğeni daha tam olgunlaşmamışken ona destek olacağı yerde sırtını bu gencecik kıza yaslamıştı. Meredith, Attingham'a ilk geldiğinde dizinin dibinden ayrılmadığı stoacı* babasının dindar eğitimiyle hayli incelikli yetiştirilmiş, ağırbaşlı fakat bir o kadar da mutsuz bir kızdı. İşte o mutsuz kız büyüyüp mutsuz bir kadın haline dönüştü.

Eleanor derin bir nefes aldı ve yemin etti; yeğenine yardım edecekti. Belki de ömrü boyunca ilk kez yapacaktı bunu. Meredith farkında olmayabilirdi ama halası onun neye ihtiyacı olduğunu çok iyi biliyordu.

Yaşlı kadın kapıyı hafifçe iterek açtı. Lord Brookshire kendine içki doldurmaktaydı. Karanlık şimşekleri andıran duruşu yaşlı kadının ellerini titretiyordu. Eleanor yüreğinde kalan cesaretin uçuşan kırıntılarını toplamaya çalışarak yutkundu.

Nick aniden dönüp, kaşının üzerine düşüveren saç tutamının altından ters ters baktı. **"Ah, takviye kuvvet de gönderdi, değil mi?"** Genç adam kadehini kaldırıp yaşlı kadını selamladı. **"Yenildiğini asla kabul etmiyor."**

Eleanor titreyişine engel olmak için ellerini kavuşturdu. **"Burada olduğumu bilmiyor, lordum."**

"Fakat siz buraya onun adına yalvarmaya geldiniz, değil mi?" Nick bir elinde şişeyi, diğer elinde kadehini tutuyor olmasına karşın

* Stoacılık: Aklın egemenliğini, doğaya uygun yaşamayı, ruhun duyumsamazlığı ve dünya yurttaşlığı ülküsünü amaç olarak koyan Kıbrıslı Zenon'un kurduğu, öğretiyeye ilişkin derslerin stoa denilen direkli galeride verildiği öğretisi.

işaret parmağını yaşlı kadına doğru sallamayı başardı. **"Hiç zahmet etmeyin bence. İşinize bakın."**

Eleanor koltuğa yerleşti ve çevirdikleri dalaverenin kendi fikri olduğunu Nick'e anlatmaya karar verdi. **"Yeğenim sadece..."**

"O kadın aklını başına toplasa hiç fena olmaz. Dua etsin; ona hak ettiği cezayı vermedim. Aslında hapse girse aklı başına gelirdi." Genç adam kanyak kadehini kafaya dikti ve boşalan kadehi yeniden doldurdu. Usul usul söyleniyordu bir yandan. **"Ama ben o zavallı gardiyanların da başını yakacak kadar vicdansız değilim."**

Eleanor genç adamın son yaptığı acımasız eleştirisi karşısında yüzünü ekşitti. Normal şartlarda Lord Brookshire'ın sert mizaçlı bir insan olduğunu sezmişti Eleanor. Fakat öfkelenildiğinde korkutucu bir adam oluyordu. **"Öfkelenmekte son derece haklısınız. Onun, elinden tutacak birine ihtiyacı var. Ben yaşlı bir kadıyım. Onu nasıl idare edebilirim ki? Zaten ömrümün sonuna gelmişim. Meredith'in bir kocaya ihtiyacı var."** Aslında kendini ölüme hiç de yakın görmüyordu Eleanor, ama öyleymiş gibi konuşursa genç adamın insafa gelebileceğini düşünmüştü.

"Onun bir kocası vardı zaten," dedi Nick.

Eleanor'un, kalbinin üzerinde duran eli karnının üzerine indi. Yüzünde tiksinti dolu bir ifadeyle, **"Gerçek bir kocadan söz ediyorum,"** dedi yaşlı kadın, **"Onunla tam anlamıyla aynı çatı altında yaşayan bir eş iyi bir başlangıç olabilir."**

"Hangi erkek böyle yalancı bir kadınla evlenmek ister ki?" Brookshire parmağını uzatmış tavanı işaret ediyordu; üst katta şu anda muhtemelen hazırlanmakta olan Meredith'ten söz ettiği belliydi.

"O çirkin bir kız değildir," diye çıkıştı Eleanor. **"Ayrıca evi çekip çevirmekte gayet başarılıdır. Bunca yıldır kendi imkânlarıyla Oak Run'ı daha önce hiçbir erkeğin yönetmediği kadar başarılı bir biçimde yönetmiştir. O her erkeğin sahip olmak isteyeceği bir servettir."**

"Sizin tarif ettiğiniz kadın iyi bir kâhyadan başka bir şeye benzemiyor." Nick kadehiyle havada küçük bir daire çizdi. **"Artık**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

yeğeninizin nasıl bir yalancı olduğunu bildiğime göre kocası tarafından, neden yalnız bırakıldığını anlayabiliyorum."

Eleanor'un dili tutulmuştu. "Bu büyük acımasızlık, Lordum. Edmund asla onun gerçek bir eş olmasına izin vermedi."

Lord Brookshire, "Evet, vermedi," diyerek gönülsüzce bu sözleri onayladı. "Veremezdi de zaten."

Yaşlı kadın bu beklenmedik onay karşısında meraklı gözlerini kaldırıp genç adamın yüzüne baktı. "Siz de böyle düşünüyorsunuz, öyle mi?"

"Kardeşimin... Yapısını az çok biliyorum."

"Esaslı bir eşle birkaç çocuk Meredith'i mutlu edecektir." Yaşlı kadın derin derin düşünüp bir sonuca varmış gibi başını salladı. Sanki yıllardır buna kafa yoran kendisi değildi. "Böylece Meredith sizin değil, kocasının sorumluluğu altında olur."

Nick, Eleanor'u dikkatle süzdü. Yaşlı kadın gözlerini Nick'in keskin bakışlarından kaçırdı. Nefesini tutmuş bekliyor; amacına ulaşmak üzere olduğunu hissediyordu. Genç adamın kendisini dikkate aldığını fark edince sevindi ve ısrarcı tavrını sürdürdü. "Eğer evlenirse Meredith için kaygılanmak zorunda kalmazsınız. Biz de öyle..." Boğazını ovuşturdu Eleanor. Ne de olsa o da bu sorumluluğun bir parçasıydı.

Genç adam kadehini dudaklarına götürmek üzereyken duraksadı, "Alıcısı çıkar mı?" diye sordu Nick buz gibi bir sesle.

"Bu konuda böyle kaba bir benzetme yapmayınız, Lordum. Yeğenime bir mal muamelesi yapamazsınız."

"Kesinlikle haklısınız, hanımefendi. Elbette yapamayız. Kendisi yaşını başını almış yetişkin bir kadın." Nick kanyağını nazikçe çalkalayıp kadehinden bir yudum alıverdi. "Beni bu sorumluluktan kurtarmak için mutlaka evlenmesi gerekmiyor aslında. Ben yine kendi hayatımı yaşayabilirim."

Eleanor gülümsedi. "Söylemesi kolay. İnsanlar onu koruyup kollamanızı bekleyecekler."

"İnsanların ne beklediği umurumda bile değil."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Eleanor paniğe kapılır gibi oldu. Bu adamın evlilikten başka çare olmadığını görmesi gerekiyordu. "Meredith bir kontla evliydi. İyi bir çeyiz karşılığında bazı beyefendiler onunla evlenmeye can atacaklardır. Onu evlendirmek çok da güç bir mesele değil aslında."

"Gözünüze kestirdiğiniz bir ahmak var mı yoksa?"

"Hayır, fakat davetler yakında başlayacak. Meredith'in uygun bir kısmet bulması için iyi bir fırsat olabilir."

Nick sessiz bir ifadeyle yaşlı kadını bir süre izledi. Ardından bakışlarını dindeki boş kadehe çevirdi. Oturduğu koltuğun kollarını sıkıca kavramış, bekleyen Eleanor'un yumuk yumuk parmakları bembeyaz kesilmişti.

"Yeğeninizin davetlere katılmasını mı istiyorsunuz yani; sizce görücüye çıkmak için biraz geç kalmadı mı?"

"Çoluk çocukla uğraşmak yerine olgun bir kadını tercih edecek pek çok beyefendi vardır. Özellikle de iyi bir çeyizi varsa... Yeğenim için bir gelir düzenlemeyi teklif eden siz değil miydiniz?" diye sordu yaşlı kadın. Nick bu konuda kendisine tek kelime etmediği halde Eleanor'un kulak misafiri olduğu gün ışığına çıkıvermişti sonunda.

"Ben yeğeninize üvey kardeşimin bırakmadığı geliri telafi edecek bir kereye mahsus vasat bir düzen kuracaktım hepsi bu. Kendisine de böyle söyledim."

Eleanor eğildi. "İşte bu pekâlâ onun çeyizi olabilir." Yaşlı kadın Nick'in kaşlarının düşünceli bir biçimde çatıldığını görünce genç adamın yumuşamak üzere olduğunu anladı.

"Bir düşünsenize, bir daha asla adınızı ya da unvanınızı onunla paylaşmak zorunda kalmayacaksınız." Yaşlı kadın arkasına yaslandı. "Soyadınızı taşıdığı müddetçe hoşunuza gitse de gitmese de sonsuza dek sizinle bir bağı olacak. Öyle bir durum... Bizim elbette işimize gelir doğrusu." Eleanor yüzünde yapmacık bir endişeyle dudaklarını büzdü; sanki bu ihtimali de göz önünde bulundurmaya çalışıyor gibiydi.

Ve işe yaramıştı.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"Pekâlâ. Ben gereken her şeyi ayarladıktan sonra size haber göndereceğim; siz de şehre gelmek için hazırlanırsınız." Nick'in kaşları çatıldı. "Bunu sırf yeğeninizden yakamı sıyırmak için yapıyorum," diye ekledi genç adam kızgın bir sesle. "İyi bir kısmet bulsun da, bütün bu sıkıntıya boş yere katlanmış olmayalım bari. Onu alacak gariban düşünsün gerisini."

Eleanor oturduğu yerden fırlayıp genç adama sarılmamak için zor tutuyordu kendini. "Ah, bulacaktır, Lordum. Bunun için elimden geleni yapmaya hazırım ben. Ona haber vermek için sabırsızlanıyorum. Yoksa siz mi bildirmek istersiniz?"

"Kesinlikle sizden duymalı. Yeğeninizin yüzünü bir daha görmek istemiyorum. Kendisi evlenene dek yazışma yoluyla haberleşmek kâfidir."

"Fakat davetlere katılabilmesi için bir aracı gerekiyor. Şimdiye dek hiç görücüye çıkmadı. Bunu da ayarlayabilecek misiniz? Yani ben Meredith'i cemiyete takdim edebilecek kadar yüksek mevkiye mensup birini tanımıyorum ve öyle biri olmadan..."

Nick bıkkın bir tavırla elini salladı. "Tamam, tamam. Hallederim. Her şey hazır olunca size haber gönderirim." Genç adamın yüzü bir an şüpheli bir ifadeye bürünüverdi. "Umarım daha da külfetli bir işe kalkışmıyoruzdur."

Eleanor yüzünde sevinçli bir ifadeyle söze karıştı. "Uzun vadede neler getireceğini düşünün, lütfen. Biraz zahmetli olacak hepsi bu. Sonunda bir başka erkeğin sorumluluğu altına girecek ve sizinle hiçbir bağı kalmayacak."

Kütüphane kapıları Meredith'in ardından gürültüyle kapandı. Bu gürültünün sebebi kendisi olduğu halde yankılanan ses genç kadını ürküttü.

"Hani anlaşıştık," diye atıldı Meredith hiç düşünmeden. "Beni zorla evlendiremezsin. Onuncu yüzyılda yaşamıyoruz ve sen benim efendim ya da sahibim değilsin." Nick'in koltuğun üzerinde sızmış

olduğunu görünce bir an duraksadı genç kadın. Nick çizmeli bacaklarını koltuğun kolundan aşağı kayıtsız bir tavırla sallandırmış yatıyordu.

Genç adam gözlerini araladı ve pencereden sızan sabah güneşinin ışığı yüzüne vurunca koltuğun üzerinde büzülüverdi. Homurdanarak koluyla gözlerini kapattı Nick. **"Çılgılık atmayı keser misin?"**

"Ben çılgılık falan atmıyorum," dedi Meredith. Pabucunun ucuyla yerdeki boş kanyak şişesini hafifçe itekledi. **"Belli ki kafayı bulmuşsunuz, Lordum. Bu haldeyken fısıldasam bile davul çalıyor sanmanız doğal tabii."**

"Haklısınız, Leydim. Sesinizi biraz alçaltırsanız ben de memnum olacağım," dedi nazik bir ses arkadan.

Meredith dönüp arkasına bakınca Dr. Swell'in koltuklardan birine yığılmış, şakaklarını ovmakta olduğunu gördü. Adamın üzerinde hâlâ dün gece giydiği giysiler vardı. Nick'le birlikte kafayı bulduktan sonra ayılması zor görünüyordu. Doktorun oturduğu koltuğun dibine yuvarlanmış bir boş şişe daha dikkat çekiyordu.

"Dr. Swell," diye seslendi Meredith. Dün gece yaşananları anımsayınca yüzü kızarıverdi. Genç kadının eli gayri ihtiyari bir tavırla dün gece şişkin olan karnına sürükleniverdi. **"Günaydın."**

Nick bu adama her şeyi anlatmış olabilir miydi acaba? Anlatmadıysa bile iyi bir doktorun şu ana kadar her şeyi çözmüş olması gerekirdi zaten. Çocuk düşüren bir kadının ertesi gün böyle ayaklanması mümkün değildi elbette. Doktor, Meredith'in bu sabahki halini görünce anlayacaktı. Şayet Nick ona hiçbir açıklama yapmadıysa, adamcağız bir bakışta Meredith'in ne büyük bir kalleş olduğunu çözecekti.

Genç kadın odaya paldır küldür dalmış olsa da içindeki ağırbaşlı ev sahibesi yeniden hayat buluverdi. **"Hizmetçiler sizin için bir oda hazırlamışlardır. Burada uyumasaydınız."**

Swell koltukta doğrularak kafasını kaşıdı. Adamın saçları iyice karışmıştı. Kızarmış gözlerle Meredith'e baktı Swell. Susamış gibi ağzını şapırdattı. Meredith'in karnının dün geceki gibi olmadığını fark ettiyse de bunu dile getirmedi.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"Nick burada uyuyakalacaktı. Adamcağızın tek başına kafayı bulmasına gönlüm razı olmadı. Ben de ona eşlik edeyim dedim."

Meredith, doktorun Nick'ten bu şekilde teklifsizce söz etmesine şaşırmıştı doğrusu. "Lord Brookshire'ın sizin rahatınızı düşünmemiş olması ne kadar ayıp. Acıkmış olmalısınız, doktor. Kahvaltı hazırlamalarını söylememi ister misiniz?"

"Şey... Nick." Swell kafasını kaşımayı bırakıp eğilerek Lord Brookshire'a baktı. "Bana yardımcı olmayacak mısın, dostum?" Swell yüzünde mahcup bir ifadeyle bakışlarını yeniden Meredith'e çevirdi.

"Swell bir doktor değil," dedi Nick sikkın ve asabi bir sesle. Uykuya doyamadığı belliydi.

Meredith bu sözleri duyduğu anda hışımla döndü ve hâlâ bitkin bir halde uzanmakta olan Nick'e baktı. Genç adam, söylediği sözlerin hiçbir önemi yokmuş gibi koluyla yüzünü kapatmış, uyuklamaya devam ediyordu.

"Ne?" Genç kadın "*sözüm ona*" doktorun yüzündeki ifadeye şahit olmak ister gibi bu kez de dönüp Swell'e baktı. "Peki, siz kimsiniz öyleyse?"

Kapıya doğru yaklaşırken huzursuz bir sesle, "Mac Swell. Nick'in iş ortağım," diye karşılık verdi Mac omuz silkerek.

"Demek öyle, Bay Swell! Siz... Siz nasıl..." Meredith karşısında ödleğe geri çekilerek sıvışmaya kalkışan adama kinini kusmak için doğru kelimeleri aramakla meşgulken Mac önce davranıp odadan çıktı ve kapıyı kapattı. Meredith önce adamın peşine takılmayı geçirdi aklından. Ne var ki sonra bu büyük öfkenin asıl sorumlusunun hâlâ odada olduğunu fark etti.

"Yine çılgılık atmaya başladın," diye söylendi Nick.

"Evet, haklısın!" Hışımla arkasına döndü Meredith. Kızgınlığını sözlere dökemeyecek kadar öfkelenmişti genç kadın. Ellerini kalçasına yaslayıp bütün kinini kustu. "O adamı benim evime getirip, bana doktor diye yutturup, beni muayene ettirmeye nasıl cüret edersin?"

"Muayeneye gerek kalmadı ki. Blöf yaptım ve kazandım."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Meredith, Mac Swell'in kendisine göz kırptığını anımsayınca yumruklarını sıktı. **"Bana göz kırpmasından belliydi."**

"Söylenip durmayı kes. Kiminle dans ettiğini bilmiyorsun. Ben geçimimi insanlardan faydalanarak sağlıyorum. Odaya dalmanın bir sebebi varsa söyle, yoksa uyuyacağım tamam mı?"

Genç kadın sızım sızım sızlayan gururunu kalbine gömüp derin bir nefes aldı. Mac Swell'in sahte bir doktor olmasından daha önemli bir sorun vardı şimdi. Meredith, halasından işittiği sözlerin doğru olmaması, bütün o duyduklarının bir yanlış anlaşılmadan ibaret olması için dua ediyordu içinden. **"Halam tekrar evlenmemi talep ettiğinizi bildirdi."**

Genç adam homurdandı. Meredith bunun yeterli bir yanıt olduğunu düşünmüyordu elbette. Genç kadın sinirini yatıştırmak istercesine ellerini kolalanmış, pamuklu eteğine sürerek ovuşturdu. **"Bunu görüşmemiz gerekirdi."**

Sessizlik uzadıkça Meredith, Nick'in tekrar uyuyakaldığı hissine kapıldı.

"Böyle konuşmamıştık."

Hâlâ yanıt yoktu genç adamdan. Meredith yanına sokuldu. Eğilip Nick'in kolunun altından bakarak gözlerinin açık olup olmadığını anlamaya çalıştı. Genç adam hissetmiş olacak ki, aniden kolunu yüzünden çekip aralanan göz kapaklarının ardından Meredith'e baktı. Genç kadını burnunun dibinde görünce sordu. **"Sen hâlâ burada mısın?"**

Meredith alkol kokusunu alınca irkildi. Tiksintiyle dudaklarını buruşturarak doğruldu. **"İğrenç kokuyorsun."** Bu berbat kokuya daha fazla dayanamayarak eliyle burnunu kapatıverdi genç kadın.

Nick bikkın bir tavırla göğüs geçirdi. Sonra da uzun çizmeli bacaklarını yere sarkıtıp oturdu. **"Leydi, siz resmen bir baş belasısınız."** Önce yüzünü ovuşturdu, ardından ellerini saçlarına götürdü ve siyah saçlarını şöyle bir karıştırarak genç kadının yüzüne bakmadan sözlerini sürdürdü. **"Anlaşmamızın ardından fikrimi değiştirdim. Başiboş**

bırakıp daha fazla sorun yaratmanıza fırsat vermektense sizi evlendirmek çok daha akıllıca olacak. Böylelikle kocanız uğraşır sizinle. Ben değil."

Meredith yumruklarını sıktı. "Kaderime terk edilmeyi tercih ederdim."

"Sahi mi?"

Nick'in kayıtsız ses tonu genç adamın karşısındaki kadının hislerine hiç mi hiç değer vermediğini kanıtlıyordu. Meredith bu adamın bir gecede fikir değiştirmesine bir türlü anlam veremiyordu.

"Evlenmek istemiyorum," diye yineledi genç kadın. "Ortalıktan kaybolurum. Söz veriyorum. Benimle bir daha asla uğraşmak zorunda kalmazsınız. Bir köşeye çekilmeyi evliliğe yeğlerim."

Nick başını kaldırıp kanlı gözlerle Meredith'e baktı, "Sözünüzün benim için hiçbir kıymeti yok."

Genç kadın bu hakareti duymazdan gelmeyi tercih etti.

Duyduğu sözlere şaşırmıyor, hatta bu lafların hepsini hak ettiğini düşünüyordu artık. Yine de Nick'in fikrini değiştirmek için ısrarcı tavrını sürdürüyordu.

"Beni görücüye çıkartmak için davetlerle uğraşmak sizin için büyük bir külfet olacak. Böyle bir zahmete katlanmanıza hiç gerek yok."

Genç adamın dudaklarında alaycı bir tebessüm belirdi. "Beni düşünmeniz ne büyük bir incelik. Çok naziksiniz gerçekten. Fakat sizden ebediyen kurtulacak olmak birkaç ay zahmet çekmeye değer." Nick yüzünü yeniden ellerinin arasına gömdü. "Eğer illa bir erkeği delirtmeniz gerekiyorsa, bu kişi kocanız olsun bari. En azından onun kanuni olarak size el kaldırma hakkı var."

Meredith metanetini korumaya çalışarak derin bir soluk aldı. "Güveninize layık olmayı başaramadığım belli." Genç kadın boğazında düğüm düğüm olan kibrini yutmaya çalışıyordu. "Fakat başınızı derde sokmak gibi bir niyetim yok."

"Yeterince soktun zaten," diye çıkıştı Nick bıkkın ve asabi bir sesle. "Senin kadar berbat bir yalancı daha görmedim. Her hareketine bir bahane buluyorsun. İşine gelmeyince gururun mantığının önüne geçiyor ve doğru dürüst çarelere başvurmaktansa dalavere çevirmeyi tercih ediyorsun."

Meredith'in içini kavuran hiddet alevlenince yanakları kıpkırmızı kesiliverdi. Gerçekten de Nick'in söylediği kadar bencil biri miydi o? Söylediği affedilmeyecek kadar büyük bir yalan mıydı? Hayır. Buna inanmak istemiyordu genç kadın. O kendi hayatı için değil başkalarının yaşamını önemseydiği için umutsuzluğa kapılmış ve korkmuştu.

Fakat bir bebeğin olsun istiyordun ya, dedi içinden bir ses. Meredith şu anda özgürlüğü uğruna verdiği mücadeleyi layıkıyla sürdürebilmek için o sesi duymazlıktan geldi. Ne derece bencil bir kadın olduğunu daha sonra da düşünebilirdi elbet.

"Peki, sana ne demeli? Arkana yaslanıp, elini savurarak bana evlenmemi emrederken en ufak bir sıkıntı duymuyorsun. Bu yüzden yalan söyledim işte. Senin bir zorba gibi buraya dalıp kafana göre hayatıma müdahale ederek beni ve yakınlarımı hiçe saymandan korktum." Ayağını yere vurdu genç kadın. "Evlenmek istemiyorum ben. Fakat bu senin umurunda bile değil, öyle değil mi? Senin için en kolay kaçış yolu bu çünkü." Meredith nefesini tutmuş, gözlerini Nick'e dikmiş bekliyordu. İçinden genç adamın bir kere daha düşünmesi için dua ediyordu.

Genç kadının bu duygu patlaması karşısında hiç etkilenmemişti Nick. "Evleneceksin," dedi omuz silkerek.

Meredith genç adamın yüzündeki kararlı ve sert ifadeye tanık olunca bu konuda fikrinin değişmeyeceğini anladı.

"Bununla yetin," dedi Nick. Küstah sesi genç kadının çoktan yıpranmış sinirlerini daha da bozuyordu. "Zorbalığıma yalnızca evlenene dek katlanacaksın o kadar. Bu yüzden iyi bir seçim yap. Senin de söylediğin gibi, bu senin hayatın..." Genç adam ayağa kalktı

ve bir an başı dönmüş gibi duraksayarak ellerini şakaklarına yasladı. Ardından kararlı adımlarla kütüphaneden çıktı.

Meredith yeniden evlenme fikrinin kalbinde yarattığı korkuyla kollarını kavuşturdu. Edmund'ın ardından bir kez daha reddedilecek olursa kalbi bu acıya katlanamazdı. O anda, oracıkta artık kalbinin değil, mantığının sesini dinlemeye karar verdi genç kadın. Bu kez yanılsamalara ve bomboş hayallere meydan vermeyecekti. Mantıklı ve sıkıcı bir koca bulacaktı kendine. Böylece yüreği güvende olacaktı.

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Biraz zahmetli olacak... Nick, Derring'in Mayfair'deki konağının girişindeki merdivenlerde sağanak yağmurun altında beklerken Bayan Eleanor'un sözlerini anımsayarak yüzünü ekşitti. Kâhya genç adamı içeri davet etmeye bile tenezzül etmiyor, Nick, adamın bakışları karşısında kendini bir böcek kadar tiksindirici hissediyordu.

"Kartvizitinizi görebilir miyim, efendim?" diye yineledi kâhya. Kibirli ses tonu ilk seferinden daha da aşağılayıcıydı bu kez.

"Size söyledim, kartım falan yok benim..."

"O halde kusura bakmayın, efendim," diyerek kestirip attı adam. Buz gibi sesinde mahcubiyetten eser yoktu. "Kartvizitsiz kimseyi kabul etmiyoruz. Eğer bir kart edinirseniz hanımefendi hazretleri sizi kabul edecektir." Kâhya, Nick'in karşısında küstahça burun kıvırdı ve böyle bir ihtimali yok sayan bakışlarla genç adamı baştan aşağı süzdü. "Hanımefendi kendisiyle görüşmeye gelenleri yalnızca salı ve perşembe günleri saat iki ile dört arasında kabul ediyor."

Nick şiddetli yağmurun gürültüsünü bastırmak için sesini yükseltti. "Sana sadece adımı söylesem olmaz mı, kartvizitten okuyormuş gibi yapıverirsin."

"Üzgünüm, efendim."

Nick'in sabrı taşmıştı. "Adın ne senin?"

"Adım mı?" Kâhya gözlerini kırıştırdı. Daha önce hanımefendinin yüce huzuruna çıkmak isteyen hiç kimse ona adını sormamıştı doğrusu. "Finch, efendim."

"Bak, Finch. Benim adım Nick Caulfield. Bu ismi belleğine kazı; çünkü ben içinde bulunduğun bu evin ve Leydi Derring'in torunu tarafından kumarda kaybedilen her şeyin yeni sahibiyim. Şimdi Leydi D'nin yerini alıp patronun olmamı istemiyorsan beni hanımefendiyle görüştüreceksin ve kendisinin torunu tarafından çarçur edilen aile servetini nasıl kurtarmayı düşündüğünü hep birlikte göreceğiz. Tabii öyle bir servet kaldıysa..."

Finch bir anda sus pus oluvermişti. Şimdi yalnız yere düşen yağmur damlalarının sesi duyuluyordu. Yağmur suları yüzünü sırlıklam edip görüşünü engellese de Nick gözünü bir kez olsun kırpmadan kâhyanın kararlı bakışlarına aynı azimle karşılık verdi. Sonunda Finch kenara çekildi. "Paltonuzu alabilir miyim, efendim?"

"Teşekkür ederim." Nick geniş hole girdi, paltosunu çıkardı ve kâhyanın suratına doğru silkerek beceriksizce kurutmaya çalıştı.

"Beni takip ediniz."

Nick, İtalyan mermeri ile kaplı zeminde peşi sıra su birikintileri bırakarak kâhyanın ardından misafir odasına doğru ilerledi.

"Hanımefendi birazdan burada olacaklar." Finch odadan çıktı ve ardından kapıyı kapattı.

Nick şömineye yaklaşp ellerini uzatarak biraz ısınmaya çalıştı. Bir gürültü duyar gibi olunca dönüp yan yan baktı genç adam. Büyük kapılar hâlâ kapalıydı ve odada ondan başka kimse yoktu. Oda pastel tonunda mobilyalarla doldurulmuştu. Rengârenk kumaşla kaplı tek eşya göbekli konuklar için yaptırıldığı aşikâr olan dev sandalyeydi sadece. Odanın farklı yerlerine yerleştirilmiş heykelcikler genç adamı selamlamaktaydı. Nick duyduğu sesin bir yanılsamadan ibaret olduğunu düşünerek omuz silkip şömineye döndü.

"Sen kimsin?" diye sordu yumuşacık bir ses. Bu ses öyle belirsizdi ki, genç adam bunu da hayalinde yaratmış olabileceğini düşündü bir an.

Yeniden arkasına dönüp kimseyi göremeyince zihninin gerçekten de bir oyun oynamakta olup olmadığını merak etmeye başladı.

"Sana kim olduğunu sordum." Bu kez fısıltı buyurgan bir sese dönüşmüştü.

O anda piyanonun üzerinden bakmakta olan gözlüklü bir yüz gözüne ilişiverdi. Taş çatlasın on altı yaşlarında gencecik bir kızdı bu. Üzerindeki basit elbisenin rengi nergis sarısının en berbat tonuydu. Simsiyah saçları elbisesinin parlak sarısını daha da parlak kılarak insanın gözünü alıyordu. Üzerindeki bu elbise dümdüz bedenine göre fazlasıyla büzgülü ve fırfırlıydı. Yakasına iştirilmiş fırfırlar dümdüz göğüslerini gizlemek için özellikle dikilmiş gibi duruyordu.

"Nicholas Caulfield."

"Adınızı hiç duymadım," diye karşılık verdi kız. Piyanonun arkasında usulca dikilerek ayağa kalktı ve bir daha çömelmedi.

"Hiç şaşırmadım," Omuz silkti Nick. **"Niye saklanıyorsun?"**

"Bay Humphrey'den saklanıyorum."

"Bay Humphrey de kim?" diye sordu genç adam. O da genç kızın yaptığı gibi fısıldıyordu.

"Dans öğretmenim. Ama sıkıcı biri..." Kız elini bir yelpaze gibi sallayarak sıkıldığını belirtmeye çalıştı. **"Yanlış adım attığım zaman çocukmuşum gibi azarlıyor beni."**

"Kaç yaşındasın?"

"On yedi."

"Azarlanacak kadar küçük değilsin bence." Nick ellerini arkasında kavuşturdu.

"Kesinlikle değilim." Kız başını sallarken gözlükleri incecik burnunun üzerinden aşağı kayıverdi. **"Fakat bu sene cemiyete takdim edileceğim; bu yüzden haftada bir saat yerine üç saat dans dersi alıyorum. Bu bile büyükannemin gözünde tam anlamıyla zarif bir hanımefendi olmam için yeterli değil."** Genç kız dertli dertli göğüs geçirdi. Ardından da kuşkulu gözlerle Nick'i süzdü. **"Büyükannemin tanıdığı beyefendilerin hepsini, özellikle de gençleri ben de**

tanıyorum. Büyükanнем sayesinde tabii. Siz de onun misafir odasında olduğunuza göre sizi de tanıyor olmalıyım aslında."

"Ben büyükanнемizin size takdim edebileceği beylerden biri değilim."

"Öyleyse siz tam da benim tanımak isteyeceğim bir beyefendi olmalısınız."

Nick kahkahayı patlattı. "Adın ne?"

"Portia. Ama sessiz olun lütfen." Genç kız işaret parmağını endişeli bir ifadeyle dudağına götürdü. "Burada olduğumu anlamasınlar."

"Özür dilerim." Nick kızın büyümüş de küçülmüş tavırları karşısında gülümsedi.

"Büyükanнемle ne hakkında görüşeceksiniz acaba?"

Bu kız aynı zamanda meraklıydı da. "Korkarım bu özel konu hakkında açıklama yapamam."

Kız bıkkın bir tavırla içini çekti. "Öyleyse kesin Bertram hakkındadır."

"Nereden biliyorsun?"

"Son günlerde özel olarak nitelendirilebilecek tek konu erkek kardeşimin aile servetimizi tükettiği gerçeği. Fakat bunu herkes bildiğine göre pek de özel bir konu sayılmaz aslında, değil mi?" Kız yine başını kaldırdı.

Nick kızın söylediklerini onaylar gibi kafa salladı. "Oldukça akıllı bir kızsın," diye ekledi ardından.

"Biliyorum, en büyük kusurum da bu; yani büyükanнем öyle diyor." Kız aniden gülümseyince yanaklarında yüzünü güzelleştiren bir çift gamze beliriverdi. "Ailemin bizi kurtaracak zengin bir koca bulayım diye bana bel bağladığını da biliyor herkes."

"Çekilecek dert değil," diye mırıldandı Nick.

"Bence de. Hem öyle ahım şahım bir güzelliğim de yok benim; yani büyükanнем öyle söylüyor. Üstelik sizin de söylediğiniz gibi zeki bir kıyım ben." Portia yine göğüs geçirdi. Ne var ki dertli dertli iç

çekip durmasına rağmen güzel olmadığı için tasalanmadığı belliydi. Onun derdi büyükannesinin sözleriydi anlaşılan.

"Peki, zeki olmanın nesi kötü?"

"Zekâ beyefendilerin bir kadında aradığı özellik değil; yani büyükannem öyle diyor."

"Söyler misin, niçin kurduğun cümlelerin sonuna 'büyükannem öyle diyor' diye ekleyip duruyorsun?"

Kız gülmeye başladı ama gürültüyü bastırmak için hemen ağzını eliyle kapatıverdi. Aralanmış parmakları arasından fısıldadı sonra. **"Büyükannemi tanımadığınız belli. Tanıyınca anlarsınız. Pek çok kimse onun zorba bir kadın olduğunu düşünüyor."**

Nick anlayışlı bir tavırla başını salladı. **"Ah, o yüzden adını saygıyla anmadan geçemiyorsun."**

Kız bunu doğrular gibi kafa sallayarak karşılık verdi.

Nick kızını avutmak zorunda hissetti kendini. **"Bir erkeği güzellik dışında başka özellikler de cezbeder."**

"Gerçek beyefendiler hep böyle düşünürler," dedi genç kız sert bir sesle. Yaşına göre hayli bilgiç sözlerdi bunlar.

Nick genç kızın bu hoş iltifatına karşılık vermek üzereyken kapı açıldı. Büyükannesinin odaya girdiğini gören Portia piyanonun arkasına gizleniverdi yeniden.

Dul düşes koltuğuna yerleşene dek Nick'in yüzüne bakmadı. Ardından iki elini gümüş topuzlu bastonunun tepesinde kavuşturarak buz gibi bakışlarını genç adama çevirdi. Burnundan soluyordu yaşlı kadın. **"Duyduklarım da ne demek oluyor? Bu ev üzerinde hak iddia ediyormuşsunuz, ne demek bu?"**

"Tam olarak öyle, evet..." Nick ceketinin üzerine konan tozları silkeler gibi yaparak ekledi. **"İsterseniz torununuzun imzaladığı senetleri size gösterebilirim."**

Bu sözü işiten Düşesin az önceki kibirli tavrından eser kalmadı. Artık yalnızca yaşlı bir kadındı o.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Bastonunu kavrayan parmaklarını esneterek, "Bertram..." diye homurdandı. "Bu çocuk ölümüne sebep olacak."

"O tanıdığım en kötü kumarbaz. Kendine başka bir uğraş bulsa iyi olacak bence. Ne bileyim, kendine bir eş falan bulsa mesela."

Yaşlı kadın kurumlu tavrını yeniden takındı. Çınlayan bir sesle Nick'e karşılık verdi. "Torunumun yeni bir iş edineceğine sizi temin ederim; ayrıca kendine hali vakti yerinde bir eş de bulacak. Sahip olduğu unvan sayesinde bu konuda sıkıntı çekeceğini sanmıyorum. Kız kardeşi de çok yakında iyi bir evlilik yapacaktır. Bu konuları pek önemsemediğinizin farkındayım tabii ama size borcumuzu ödeyeceğiz, Bay *Caulfield*." Yaşlı kadın Nick'in adını telaffuz ederken yüzünü buruşturdu. "Bu arada beni bir daha evimde rahatsız etmezseniz sevinirim. Cebinizde senetler olabilir ama benim de yüksek mevkilerde ahbaplarım var. Sizin bu eşkıya tavırlarınıza pabuç bırakacak değilim."

"Ya size bütün bu borçlarınızı silebileceğimi söylersem?"

Yaşlı kadın bir anda sus pus oluverdi. Soluk mavi gözlerini kısıp Nick'e baktı. Portia büyükannesinin oturduğu koltuğun arkasından başını çıkarıverdi aniden. Genç kızın gözlüğü şaşkın yüzünde yamulmuş duruyordu. Nasıl becerdiyse piyanonun arkasından emekleyip büyükannesinin oturduğu koltuğun arkasına gizlenmeyi başarmıştı. Nick onun bu halini görünce gülmek için zor tuttu kendini.

"Durup dururken böylesine cömert bir davranış sergilemenizin sebebini merak ettim doğrusu." Yaşlı kadının içini saran kuşku sesine yansımaktaydı. "Neyin karşılığında?"

"Bir iyiliğin."

Yaşlı kadın Nick'i dikkatli gözlerle süzdü. "Daha açık konuşun."

"Davetlerde vefat eden üvey kardeşimin dul eşini himayeniz altına alarak ona münasip bir eş bulmanızı istiyorum."

Leydi Derring derin bir soluk alıp geniş gövdesini şişirdi. "Sıradan hiçbir kadını takdim edemem ben. Himayem altında olmak isteyen

kaç kız var, haberiniz var mı sizin? Kim bu kadın? Beni *cemiyetin* önünde rezil etmeyeceğini nereden bileceğim?"

"Kendisi iyi bir terbiye almıştır."

"Fakat sizin akrabalarınızdan biriyle evlenmiş sonuçta, öyle değil mi?" diyerek söze karıştı Düşes. Karşısındaki genç adamı küçümsediği ve onun sözlerine itimat etmediği her tavrından belliydi. "Soyluların arasına karışmasının pek de münasip olacağını sanmıyorum."

Bu sözlerle bakılırsa yaşlı hanım Nick'in bir lağım deliğinden fırlayıp çıktığını sanıyor olmalıydı. Ona göre ne bu adam ne de ailesine mensup herhangi biri soyluların sınıfına dâhil olamazdı.

"Niçin böyle düşündüğünüzü anlayamıyorum. Kardeşim bir konttu."

Bu ayrıntıyı dile getirince dul düşesin küçük mavi gözlerinin şişman yanaklarından patlayacak gibi fırladığını görmek Nick'in neşesini yerine getirmeye yetti doğrusu. En azından unvan bir işe yarıyordu işte. Ukala moruğun bir anda afalladığına şahit olmak büyük zevkti.

"Şaka yapıyorsunuz. Kardeşiniz kont olduğuna göre siz de..."

"Unvanım mı? Evet, yeni kont benim."

Yaşlı kadının sinsi bir düşmanı andıran yüz ifadesi aniden anlayışlı bir ev sahibesine dönüşünce Nick tiksintisini gizleyemeyerek yüzünü ekşitti. Birkaç saniyede nasıl da değerli, saygın oluvermişti. Artık bu kadının itibarını hak ediyordu.

"Caulfield... Caulfield." Düşes hafızasını yoklarken bastonunu yere vurup duruyor, duyduğu ismi tekrar tekrar mırıldanıyordu. Nick bekledi.

Sonunda yaşlı kadının anımsamasına yardımcı olmak ister gibi söze karıştı. "Kardeşim Brookshire Kontu Edmund Caulfield'dır."

"Ah, tamam. Münzevi bir adamdı. Şehre pek gelmezdi." Bu ayrıntıları hatırlayan Düşes'in gözleri parladı. "Fakat babasının vakti zamanında İtalyan bir opera sanatçısıyla evlenip boşanması hayli konuşulmuş..." Yaşlı kadın zırvalamayı kesip derin bir nefes aldı;

karşısındaki esmer adamın yakışıklılığı her şeyi açıklamaya yetiyordu. Düşes'in gözleri aniden ışıldadı.

"Parçaları birleştirdiniz sanırım," dedi Nick hafifçe gülümseyerek.

"Öyle zannediyorum," diye mırıldandı Düşes. "Şimdi gelelim yengenize. Teklifinizi kabul etmem için ne gibi niteliklere sahip olduğunu bilmem gerekir değil mi? *Kesinlikle* bilmem gereken özellikleri olmalı."

Nereden başlamalıydı ki? Amacına ulaşmak uğruna her şeyi yapabilecek yalancı, namussuz bir düzenbazdan başka bir şey olmadığını mı söylemeliydi? Böylece Düşes'in gözünde bir kıymeti olurdu belki de.

"Kendisi oldukça alçakgönüllü biridir. Bütün hayatını kasabaya adamıştır. İyi bir çeyizi olacak; bu meseleyle bizzat ilgileneceğim. Münasip bir eş bulmakta zorlanmayacağınızdan eminim. Onu davetler başlamadan önce yanınıza göndereceğim. Böylelikle siz de kendisini uygun gördüğünüz biçimde donatabilirsiniz."

"Güzel mi?"

Meredith'in güzel saçlarıyla, biçimli ve davetkâr dudakları Nick'in zihninde canlanıverdi. Genç adam bu hayali zihninden kovalayıp kayıtsızca elini savurdu. "Vasat."

"Bir kaldırım çiçeği daha," dedi Düşes göğüs geçirerek.

Bu yorumu işiten Portia başını kaldırıp büyükannesinin arkasından dilini çıkardı. Genç kızın bu nahoş tepkiyi göstermeye alışık olduğu belliydi.

Nick kızı ele vermemek uğruna içinden yükselen kahkahayı bastırdı. "Sizin gereken hazırlıkları yapacağınızdan eminim. Takdir edersiniz ki benim genç bir hanımı cemiyete takdim edebilecek çevrem yok. Bu yüzden yardımınıza ihtiyacım var, Leydim."

"Eğer daha önce hiç takdim edilmediyse onu ortalığa çıkarmadan önce hazırlamamız gerekecek." Yaşlı kadın homurdanarak içini çekti. "Bir kontun karısının nasıl olup da cemiyet yaşamına hiç bulaşmadığını anlamakta da zorlanıyorum doğrusu."

"Söylediğim gibi kendisi kasabada yaşıyor ve şehirli asilzadelerle aynı ortamda bulunmaya pek alışkın değil." Nick'e göre Meredith'in bu özelliği bir erdemdi.

"Ona yardımcı olabileceğimi düşünüyorum ama şu senetleri almam gerekiyor." Yaşlı kadın yüzüklü elini uzatıp tombul parmaklarını sallamaya başladı.

Nick ceketinin önünü kapattı. "Leydi Brookshire'ın uygun bir eş bulduğunu göreyim; o zaman veririm."

"Gerçekten şaka yapıyorsunuz." Düşes elini indirdi. "Bu tamamen onun kişisel becerisine bağlı. Ben yalnızca ona yardımcı olup kılavuzluk edebilirim, hepsi bu. Nasıl bir beyefendiyle karşılaşacağını garanti edemem."

"Elinizden geleni yapacağınızdan emin olmalıyım, Leydim. Kendi torunlarınızın evlilik talepleriyle ilgilenirken Leydi Brookshire'ın refakatinden ödün verip kendisini ihmal edecek olursanız üzülürüm." Yaşlı kadın öfkeli gözlerle Nick'e bakıyordu. "Ben onun davetlerde gezip tozup eğlenmesini değil; bütün bu çabanın sonunda derhal nişanlanıp evlenmesini istiyorum. Başka bir enayinin başına kalmalı. Anlaşıldı mı?"

"Ben bir sihirbaz değilim ama niyetinizi anlıyorum. Şimdi beni de dinleyin bakalım. Siz bir kontsunuz." Düşes usulca eğildi, kurnaz gözleri kararlılıkla parlıyordu. "Dolayısıyla saygın bir mertebeye sahipsiniz. Zenginliğiniz ve yakışıklılığınız da cabası."

Nick şaşkınlık içerisinde kaşlarını çatı. "Daha birkaç dakika önce içeri girebilmek için kâhyanızı tehdit etmek zorunda kaldım ama."

Yaşlı kadın Nick'i susturmak ister gibi elini salladı. "Kendi çabanızla edindiğiniz servetin hayli yüklü olduğu ortada. Fakat yeni unvanınız varlığınıza varlık katacaktır. *Cemiyet* mensupları kızlarını size takdim etmek için sıraya gireceklerdir. Bu unvanınızla yılın en gözde bekârı siz olacaksınız."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Nick aniden ürperiverdi. "Teşekkür ederim ama kızlarını kakalamaya çalışan soylularla birlikte davetlerde boy göstermeye pek meraklı değilim doğrusu."

"Bu konuda yanlış düşünüyorsunuz. Eğer ben bu işte size yardımcı olacaksam sizin desteğiniz olmadan bunu yapamam. En azından önemli davetlere katılmanız hayati önem arz ediyor."

Genç adam midesinin allak bullak olduğunu hissediyordu. "Hayati önem mi arz ediyor?" İnatçı bir tavırla başını salladı Nick. "Nasıl?" Oysa genç adam başka türlü hayal etmişti. Meredith, Leydi Derring'in gözetimi altında davetten davete koşarken o, şöminenin karşısına geçip keyif sürecekti, sonunda Meredith soylu bir ailenin sulu gözlü ortanca ya da küçük çocuğuyla evlenerek İngiltere'nin öbür ucuna çekip gidince de derin bir oh çekecekti. Nick'in asilzade rollerine soyunup yeni yetme kızların rüyalarını süsleyen prensler misali vals yapıp durması gerekmecekti sözde.

"Yengenizin iyi bir evlilik yapabilmesi için sizin de katkıda bulunmanız gerekiyor. Sonuçta siz de bunu istiyorsunuz, öyle değil mi?"

"Ben o davetlere katılınca ne değişecek, açıklayın lütfen," diyerek ısrarcı tavrını sürdürdü Nick. Londra'nın sosyete hayatına dâhil olmak işkencesine katlanacaksa bunun ikna edici bir sebebi olmalıydı.

"Sizin de bize eşlik edecek olmanız herkese Leydi Brookshire'ın sizle bir akrabalığı olduğunu bir kez daha anımsatacak. Böylece beyler onunla evlendikleri takdirde varlıklı bir aileyle akrabalık edeceklerini unutmayacaklar. Yani sizinle..." Yaşlı kadın bakışlarını yere çevirerek muzipçe ekledi. "Bu arada benim torunumu da birkaç kez dansa kaldırma nezaketinde bulunursanız onun diğer erkeklerin gözündeki itibarı da artacaktır."

"Büyükanne!" Leydi Portia, koltuğun arkasından hışımla fırlayınca elbisesinin fırfırları havalanıverdi.

Koca kalçasını tutmak isterken bastonunu yere çarpan Düşes feryadı bastı. "Portia! Bizi dinlemeye nasıl cüret edersin..."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"Asıl siz benimle dans etmesi için birine rüşvet teklif etmeye nasıl cüret ediyorsunuz?" diye karşılık verdi genç kız. Haykırırken sarı dantelli ince kollarını savurup duruyordu.

"Pek de rüşvet denemez aslında..." diyerek söze karıştı Nick. Olup biteni neşeli gözlerle izliyordu.

"Ve siz!" Portia ellerini bir erkek çocuğununkini andıran daracık kalçasına yaslayıverdi. "Şu zavallı hanımefendi sizin ne planladığınızı biliyor mu? Onun geleceğini duygusuzca tartıştığınızı duymak kanımı dondurdu da. Bir de kalkmış büyükanneme en kısa sürede evlendirilmesini emrediyorsunuz. Utanmadan."

Nick'in yüzündeki tebessüm uçup gidiverdi. "Öyle olması gerekiyor."

"Tabii, eminim kendisi de bir... Enayi mi demiştiniz?" Genç kız o kelimeyi tiksintiyle telaffuz etti, "Bir enayiye yamanmaktan memnuniyet duyacaktır."

"Belki de bu genç hanım nasıl davranması gerektiğini biliyordur," diye çıkıştı Düşes sert bir sesle. "Belki de kendisi onun adına hayatını önemseyen ve iyi bir evlilik yapması gerektiğini düşünen kişilere müteşekkirdir."

Nick bu sözleri duyunca hoşnutsuz bir tavırla dudaklarını büktü. Meredith hiç de böyle düşünebilecek biri değildi. Hatta Meredith, Leydi Derring'in başına torunundan da beter bir bela olabilirdi. Şimdilik bu konuya hiç değinmemek akıllıca olacaktı.

Leydi Portia ağzını bir balık gibi birkaç kez açıp kapattı ve nihayet gücünü toplayıp haykırdı. "Onunla dans etmem ben." Sonra da hışımla odadan çekip gitti. Nick ile Düşes şaşkın gözlerle birbirlerine bakakaldılar.

Kayıtsız bir tavırla omuz silkerek, "O fikrini değiştirir nasılsa," dedi yaşlı kadın. "Biz konumuza dönelim; zorunlu birkaç davete katılacağınıza söz vermelisiniz."

Mac, Nick'in bir araya gelmemeye yemin ettiği asilzadelerle kol kola girmek zorunda kalacağını duyunca nasıl gülecekti kim bilir. Genç

adam yaşlı kadının karşısında istemeye istemeye başını salladı. "Üzerime düşeni yapacağım. Fakat katıldığınız her davete, çaya, baloya eşlik etmemi beklemeyin benden."

"Elbette, bu gereğinden fazla zamanınızı alır zaten." Düşes anlaştıklarını belirtir gibi kafa salladı. "Şöyle on beş, yirmi davet yeterlidir."

Lanet olsun.

Nick dönüp çıkmak üzereyken, "Bir şey daha var," diye ekledi Düşes. "Yengenize insanların içinde ilk adıyla hitap etmeyin. Bu samimiyetinizi hoş karşılamayacaklardır."

ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

"Doğru adrese geldiğimizden emin misin?" Meredith en az beş katlı taş konağa bir kez daha bakmak için başını hafifçe geriye doğru uzattı.

"Evet. Lord Brookshire'ın mektupta belirttiği adres burası hayatım. Şehirdeki Brookshire Konağı'na yerleştikten sonra Leydi Derring'i bu adreste bulabileceğimizi yazmış."

Meredith başka seçeneği olmadığını anlamış ve geçen birkaç hafta boyunca kendisini yeniden evleneceği fikrine alıştırmaya çalışmıştı. Aslında bunu hiç istemiyordu genç kadın.

Bu durumda en iyi çıkış yolu ihtiyaçlarını tastamam karşılayacak bir koca bulmaktı. Önceki gibi olmayacaktı bu evlilik. Londra'da geçireceği zamanın hakkını verecek ve *doğru eşi* bulacaktı Meredith. Ne var ki bu *doğru eşin* ne gibi niteliklere sahip olması gerektiğini anlamak kolay olmamıştı. Olmazsa olmaz birkaç nitelikte karar kılmak için bile kaç gecesini uykusuz geçirmişti genç kadın.

Öncelikle kocasını sevmesi ya da çekici bulması gerekmiyordu. İkincisi, söz konusu aday maddi yönden bütün ailenin masraflarının altından kalkabilecek kadar güçlü olmalıydı. Üçüncü, fakat ilk ikisi kadar önemli olmayan nitelik ise beyefendinin kasaba yaşamına ayak

uydurabilecek bir karaktere sahip olmasıydı. Meredith ömrünün sonuna dek şehirde yaşamaya katlanamazdı. İçeride dönük, kasaba yaşamına düşkün, hali vakti yerinde—genç kadının birkaç tuhaf akrabasıyla hizmetçilerine katlanabilecek—bir beyefendi Meredith'in ihtiyacını ziyadesiyle karşılayabilirdi. Genç kadın böyle bir adama *güvenebilirdi*.

Meredith özgürlüğüne düşkün bir kadın olduğu için bulacağı adam bütünüyle gaddar da olmamalıydı. Gelgelelim fazla bir beklenti içine de giremezdi genç kadın. Özellikle de koca bulmak için fazla zamanı yokken. En son aceleyle evlenmeye kalkıştığında başına gelenler ortadaydı. Bu süre içerisinde çok aceleci de davranmayacaktı tabii.

Onunla evlenmeyi hak edecek adayın sahip olması gereken son bir özellik daha vardı. Hatta bu en önemlisiydi belki de. Bu kişi çocuk sahibi olmaya istekli biri olmalıydı. Meredith çocuk istediğini belli edecekti. Yeniden evlenmeyi göze alacaksa bu evliliğin yegâne amacına ulaşması gerekiyordu.

Kâhya, Meredith ve halasını misafir odasına götürdü. Ağır ağır odadan çekilirken, "**Hanımefendi birazdan burada olacaklar,**" dedi kâhya.

"**Gerçekten de tam bir hanımefendi olmalı,**" diye mırıldandı Eleanor Hala. Yaşlı kadının gözleri odanın göz alıcı dekoru üzerinde gezinmekteydi. Dev şöminenin yanına yerleştirilmiş büyük, porselen köpek heykelinin burnunu nazikçe okşadı Eleanor. Geri çekilip parlak kumaşlı koltuğa otururken heykele bakıp, "**Ne kadar da gerçekçi,**" diye mırıldandı yaşlı kadın.

Meredith yüksek arkalıklı sandalyelerden birine yerleşirken başını sallayarak halasının sözlerini onayladı. "**Evet. Lord Brookshire'ın Leydi Derring'le nereden tanıştığını merak ediyorum doğrusu. Hanımefendi beni himayesi altına almayı kabul ettiğine göre hatırı sayılır bir ahbaplıkları olmalı.**"

Meredith'in sınırsız hayal gücü işlemeye başlayınca genç kadının kalbine inceden inceye bir kıskançlık sızısı yayılır gibi oldu. Leydi Derring, Nick'in tercih ettiği o deneyimli, olgun kadınlardan biri

olmalıydı. Görmüş geçirmiş, gözde, kültürlü ve çekici bir sarışındı şüphesiz.

Kapının açıldığını duyunca Meredith'in dikkati dağılıverdi. Gözlüklü, siyah saçlı bir kız kapının girişinde dikilmiş ellerini erkek çocuğu gibi kalçasına yaslamış duruyordu.

"Siz Leydi Brookshire mısınız?"

Bu kızın söz konusu sarışın afet olmadığı kesin, dedi Meredith içinden. Leydi Derring o olabilir miydi? Bu kız okuldan fırlayıp gelmiş gibi duruyordu. Belki de Leydi'nin bir akrabasıydı, kim bilir?

"Evet."

"O adamın anlattığından daha güzelsiniz."

Meredith *adamın* kim olduğunu tahmin etmekte zorlanmayarak kızardı. Başkalarının önünde güzelliğinin, daha doğrusu kusurlarının tartışılmış olduğunu anlayınca çok bozulmuştu genç kadın.

Genç kız uzun ve kararlı adımlarla odaya daldı. **"Size olan nefreti o adamın gözünü kör etmiş bence."**

"Lord Brookshire yeğenimden nefret ettiğini mi söyledi?" diye sordu Eleanor Hala alıngan bir tavırla. **"Ne ayıp."**

"Hala!" diyerek çıkıştı Meredith.

"Ayıp ama," dedi Eleanor Hala. Yaşlı kadın karşılarındaki kızın bu sözlerden nasıl olsa bir şey anlamayacağını düşünerek yüksek sesle fısıldıyordu. **"Ne yapmış olursan ol seni başkalarının önünde küçük düşürmesi büyük kabalık. Bunu bir dahaki görüşmemizde derhal dile getireceğim."**

"Onunla bir daha görüşebileceğimizi sanmıyorum," dedi Meredith. Nick *cemiyettekilere* duyduğu nefreti daha baştan ifade etmişti ne de olsa. Meredith onun ortalıkta sık görünüp sosyeteye karışmak için fırsat kollayacağını pek sanmıyordu. Bu memnuniyet vericiydi doğrusu. En azından Meredith için... Genç kadın katıldığı her davette ya da her yemekte Nick'in o aşağılayıcı, buz gibi bakışlarına maruz kalmaya katlanamazdı.

"Ah, kendisi Leydi Brookshire'dan hoşlanmadığını açıkça söylemedi ama öyle olduğunu anlamak pek zor olmadı. Ben pek de hoşlanmadığını düşündüm."

"Beyefendinin duygularının karşılıklı olduğundan emin olabilirsiniz," diye mırıldandı Meredith. Ne var ki bunu önemsemiyor gibi görünmeye çalışsa da genç kadının pek de başarılı olduğu söylenemezdi.

"Adım Portia ve evet," diye ekledi genç kız sanki kendisine sorulmuş gibi, "annem sadık bir Shakespeare hayranıydı. Büyükkanneme göre herhangi bir yazarın sadık okuru olan herkes gibi o da oldukça yapmacık ve erkeksiydi. Fakat büyükkannem zaten annemden pek hoşlanmazdı ve onun kadın cinsine aykırı bir karakteri olduğunu düşünürdü... Annem çok okuyan bir kadın olduğu için tabii." Leydi Portia soluksuz konuşmasını kesip nefes aldı. "Açık artırmaya birlikte çıkarılacağımıza göre sanırım sizinle yakın bir arkadaşlık kuracağız. En azından büyükkannem böyle olmasına karar verirse... Ki öyle de olacaktır." Portia göğüs geçirerek konuşmasını sonlandırdı.

"Büyükkanneniz mi?" diye sordu Eleanor Hala. Dur durak bilmeden konuşan kızın anlattığı saçmalıklardan ötürü Eleanor'un başı döner gibi olmuştu.

"Büyükkannem evet... Görüşeceğiniz kişi... Dul Derring Düşesi."

"Düşes mi?" Eleanor Hala şaşkınlıktan dilini yutacakmış gibi dönüp neşeli gözlerle Meredith'e baktı. "Bir düşes tarafından takdim edilecek olmak ne büyük bir şeref."

"Evet Lord Brookshire'ın bu işi nasıl becerdiğini merak ediyorum doğrusu," diye söylendi Meredith. Şayet Nick'in büyükkannelere karşı bir zaafı yoksa o ikisi Meredith'in ilk başta düşündüğü gibi sevgili olamazlardı. Üstelik adam deneyimli ve olgun kadınlardan hoşlandığını söylerken *bu kadar* olgununu kastetmemişti herhalde. Peki, öyleyse bir düşesi Meredith kadar sıradan bir kızı himayesi altına almaya nasıl ikna etmişti ki bu adam?

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Meredith'in zihninde uçuşan soruları okumuş gibi, "Şantajla," diye yanıtladı Portia kayıtsız bir tavırla.

Meredith ve halası aynı anda, "Ne?" diye haykırdılar. Sesleri koro halinde yüksek tondan çıkıvermişti.

Portia gözlerini kırptırırken yanlış bir kelime kullanıp kullanmadığından emin olmaya çalışıyor gibiydi. "Yani, tam olarak da şantaj denemez aslında. Adil bir iş anlaşması olduğunu da söyleyebiliriz."

"Ne tür bir iş?" diye üsteledi Meredith.

"Ah, Lord Brookshire adil bir adam. Ailemin bütün servetini ve varlığını bağışlamayı teklif etti. Büyükanneemin sizi himayesi altına alması karşılığında ağabeyimin kumarda kaybettiği her şeyi geri verecek."

"Fakat," diye söze atıldı Eleanor Hala kuşkulu bir tavırla, "bence bu Lord Brookshire'ın salt adalet duygusundan kaynaklanmıyor."

"Son derece çirkin bir davranış bu..." Meredith'in gözleri öfkeden alev alev parlıyordu. "Bu resmen şantaj; beni zavallı büyükanneinizin başına kakalamış. Kadıncağıza beni himayesi altına almaktan başka seçenek bırakmamış ki. Düşes için ne büyük zahmet, kim bilir."

"Büyükanneem bundan sıkılmadı. Yani yaşamımızı geri alacağımızı düşünürseniz karşılığında bu küçücük bir bedel aslında... Ayrıca büyükanneemin pek *zavallı* bir yanı da yok. O cadalozun önde gidenidir. Hiç acımayın ona. O kadın, istemediğim halde beni, öz torununu açık arttırmaya sunarak resmen satacak. O bir köle tüccarı!"

"Açık arttırma derken neyi kastediyorsun, kuzum?" diye sordu Eleanor Hala şaşkın bir tavırla.

"Bazıları buna görücü de diyor. Fakat bunun kölelikten farkı yok işte. O kadar basit." Kız saldırgan bir tavırla yumruklarını sıktı. "Takdim edilen kızların o kölelerden tek farkı dişlerinin damat adayları tarafından incelenmemesi."

Meredith gülümsedi. Haftalardır ilk kez gülümsüyordu belki de. **"Bu durumu daha farklı bir açıdan da değerlendirebilirsin aslında,"** dedi genç kadın.

Portia kafasını kaldırdı. **"Nasıl?"**

"Aslında açık arttırmaya çıkan erkekler oluyor. Bizim reddetme şansımız da var."

Portia gönülsüzce gülümsedi. **"Sizin için öyle olabilir ama benim için öyle değil. Büyükannem benim adıma her türlü reddetme ve kabul etme hakkına sahip. Ayrıca sıra size geldiğinde sizin de pek ayrıcalıklı olabileceğinizi sanmıyorum. Lord Brookshire sizin ilk gelen teklifi kabul edip bir an önce evlenmenizi arzu ediyor."**

"Öyle mi söyledi?" Meredith kol çantasına sıkı sıkı yapıştı. Genç kadının sinirleri geriliyordu yine.

"Öyle de denebilir."

"Karar bana aittir," diye çıkıştı Meredith. Tırnakları çantanın yumuşak kumaşına saplanmıştı.

"Fakat birini seçeceksin, değil mi?" diye sordu Eleanor Hala endişeli bir sesle. **"Biliyorsun, bu anlaşmanın bir parçası, hayatım."**

"Tabii, tabii. En kısa zamanda evleneceğim. Öyle olması gerekiyor." Genç kadın umursamaz bir tavırla elini salladı. **"Fakat avcı benim."**

Portia sırtıttı. **"Ben de öyle diyorum; avcılık bu. Ve avcı da biziz. Av değiliz. Evet, aslında böyle bakıldığında kulağa hoş geliyor."** Genç kız düşünceli bir tavırla başını yana yatırdı.

O anda Leydi Derring çıkageldi. **"Portia, bakıyorum konuklarımızla tanışmışsın,"** dedi yaşlı kadın kırıtarak. Bu durumdan hoşnut olmadığı belliydi. Tepeden tırnağa siyah bombazine* bürünmüş Düşes, Meredith'e bir ölüm meleğini anımsattı. Yaşlı kadın yere vurup durduğu bastonuna abanarak genç kadının yanına yaklaştı.

"Leydi Brookshire siz misiniz?"

*Bombazine: Çözüğü ipek ve atkısı yün olan ince kumaştan yapılmış yas döneminde giyilen kıyafet.

"Evet, Ekselansları."

Düşes Meredith'in yanında duran Eleanor Hala'ya bakarak sordu; "Siz?"

Meredith, "**Bayan Eleanor Buchanan, halamdır,**" diyerek Eleanor'u takdim etti.

Düşes, Eleanor Hala'nın alımlı reveransına nazıkçe başını eğerek karşılık verdi ve ardından tekrar Meredith'e döndü. "**Ayağa kalkın da davetlerde nasıl bir güzelliğe eşlik edeceğimizi bir görelim.**"

Meredith kabalaşmamak için zor zapt ediyordu kendini; satılık eşya muamelesi görmek hiç hoşuna gitmemişti. Portia yüzünde, "*Ben sana söylemiştim*" der gibi bir ifadeyle ona bakıyordu. Gerçekten de tam bir cadalozdu bu kadın. Meredith ayağa kalktı ve Düşes'in inceden inceye süzen bakışlarına maruz kaldı.

"**Dul kıyafetlerinden kurtulacağız.**"

"**Daha beş ay oldu,**" dedi Meredith. Düşes'in lafını bölerken hiç tereddüt etmedi genç kadın. "**Herkes ne der...**"

"**Bu konuda dedikoduya yer vermeyecek kadar uzun zaman geçmiş zaten. Ayrıca burada seni evlendirmek için uğraşıyoruz. Böyle çuvalların içinde hiçbir erkek yanına yaklaşmayacaktır.**" Yaşlı kadın elini kibirli bir tavırla savurarak Meredith'in kıyafetini işaret etti.

Aslında genç kadın da canlı renkli, şahane elbiseler giymek için sabırsızlanmıyor değildi. Madem Düşes şartlara göre hareket etmekte bir sakınca görmüyordu; onun canına minnetti öyleyse.

Meredith zihninde bu soruları yanıtlayıp dururken, "**Sen düşük yapmamış mıydın?**" diye sordu Düşes aniden.

Genç kadının yüzü kıpkırmızı kesildi. Meredith kendisine bu konuda bir soru yöneltilebileceğini düşünmemişti doğrusu. Bu kadar ileri gidilebileceğini tahmin etmemişti. Nick Düşes'e söylemiş miydi acaba? Bu dedikodunun Londra'ya kadar uzanması imkânsızdı. Burada Meredith'i *çekiştirmeye* meraklı kimse yoktu ki.

"Evet."

"Evet, ama hayli iyileşmiş görünüyorsun doğrusu. Bazıları böyle bir durumun ardından eriyiverir. Ne var ki senin birkaç kilo fazlan bile var gibi görünüyor. Neyse, bu konuyla bizzat ilgilenip aşçıya senin için hazırlaması gereken yemekler konusunda talimat veririm. Hiç merak etme; kısa sürede ideal kiloya ulaşırsın."

Düşes, Meredith'in fazla kilolarını aslında hiç geçirmediği hamilelik dönemine bağlayınca genç kadın hem şaşırdı, hem de güldü içinden. Oysa kiloların asıl sebebi belliydi; bol bol ballı çörek...

"Teşekkür ederim, Ekselansları," diye mırıldandı genç kadın.

Yüzünü ekşitip kafa sallayarak, "**Bir de bu kızıl saçlardan kurtulmalıyız,**" dedi Düşes.

Meredith şapkasının altından sıyrılan saç tutamına dokundu. Tam kızıl değildi aslında saçları. Kırmızı gölgeli kestane rengiydi. Birdenbire kel olduğunu düşününce, "**Kurtulmak mı?**" diye sordu genç kadın endişeli bir sesle. Saçlarından kurtulmayı nasıl göze alabilirdi ki? Yani bu kadının kastettiği...

"**Kızıl saç basitliği ve kötü mizacı çağrıştırır.**"

"**Kraliçe Elizabeth kızıl saçlıydı,**" diye öttü Portia, "**ve Boadicea*** da öyle. Sonra..."

"**Portia terbiyeli ol ve sus.**" Düşes kızgın bir tavırla göğüs geçirdi. Gözlerini torunundan hemen kaçırarak, sert bir tavırla sözlerini sürdürdü. "**Kızıl saçların ne kadar demode olduğunu söylememe bile gerek yok. Bu saç rengine gidecek kıyafet seçmek de zordur.**"

"**Ne öneriyorsunuz?**" diye sordu Meredith. Sesi telaşlıydı.

"**Boyayacağız elbette.**"

"**Boyamak mı?**" Eleanor Hala neredeyse düşüp bayılacaktı. "**Bu çok... Basit olmaz mı?**"

Acımasız ve kırıncı bir sesle, "**Asıl kızıl saçlı olmak basitliktir,**" diyerek çıkıştı Düşes. Yüzünde sert ve kararlı bir ifade belirmişti. "**Eğer**

* MS 61 yılında Romalıların Britanya'daki işgalci güçlerine karşı bir isyan başlatan, Kuzey Britanya'nın Norfolk bölgesinde yaşayan Iceni kabilesinin kraliçesi

amacımız seni evlendirmekse, bu şart." Yaşlı kadın meydan okur gibi kaşlarını kaldırdı. "Evlilik konusunda ne kadar ciddisin, söyler misin?"

Meredith de saçlarına bayılmıyordu aslında. Çocukken saçları havuç rengindeydi ve bunu hep bir sorun gibi görmüştü genç kadın. Yıllar geçip de saçlarının rengi kestaneye döndükçe içi rahat etmişti. Bir yandan da Tanrı vergisi bir özelliğinden yakındığı için kızıyordu kendine. Peki, ya boyanınca daha kötü olursa ne olacaktı?

Düşes hâlâ bir yanıt beklemekteydi. Süre doluyordu. Biraz sonra kafa salladı Meredith, "Pekâlâ. Bunu yapabilecek yetenekli biri vardır değil mi?"

"Korkma, Henrietta bu işi becerebilir. O, saç konusunda çok yeteneklidir. Boyanmış olduğunu kimse anlamayacak."

Meredith derin bir soluk aldı. "Güzel. Başka bir şey var mı, Ekselansları?"

Düşes biraz daha düşündükten sonra ekledi, "Doğru saç rengi ve kıyafetlerle Lord Brookshire'ın iddia ettiği kadar çirkin görünmeyeceksin bence."

Bu sözlere incinmemeliydi aslında ama incindi. Göz pınarlarında yaşlar birikse de genç kadın ağlamamak için kendini var gücüyle sıktı. Bu yaşlı cadaloza daha ilk tanışmada kendisini ağlatma zevkini tattırmayacaktı Meredith.

"Kısa sürede yapmamız gereken çok iş var. Önümüzdeki hafta bir akşam yemeği daveti vereceğim. Küçük bir davet olacak. Resmi davetler henüz başlamadı; bu yüzden çok kalabalık olmayacak. Yaklaşık elli kişi olur. Fakat seçkin kimseler davet edilecek tabii. Tanışabileceğiniz beyler de olacak."

"Meredith henüz cemiyete takdim edilmedi," dedi Eleanor Hala.

"Böyle küçük bir davet için çok da önemli değil. Ay sonunda Portia ile birlikte onun da takdimi yapılır. Burada kalacağınızı umuyorum; böylesi daha doğru olacaktır."

Meredith yılgın gözlerle halasına baktı. Dul düşesle aynı çatı altında olup onun bitmek bilmeyen müdahalelerine maruz kalmak

düşüncesi genç kadının içini sıkıntıyla doldurmuştu. Brookshire Konağı'nda hiç olmazsa kafalarını dinliyorlardı. **"Fakat biz eşyalarımızı Grosnevor'daki Brookshire Konağı'na bıraktık bile."**

"Bir hizmetçi gönderip eşyalarınızı getirtmek hiç mesele değil."

Meredith yeni bir bahane uydurmaya çalıştı. **"Fakat..."**

"Çok düşüncelisiniz, Ekselansları. Teşekkür ederiz," deyiverdi Eleanor Hala.

Meredith halasına bakakaldı.

Eleanor Hala da yeğeninin bakışlarına sessizce özür diler gibi karşılık verdi.

"Hiç kaygılanmayın. Sizi evlendirmekle yükümlüyüm Leydi Brookshire. Torunum için göstereceğim gayreti sizin için de göstereceğim."

"Sana da yazık oldu," diye mırıldandı Portia çaktırmadan.

Meredith belli belirsiz gülümseyerek minnettar görünmeye çalışsa da burada geçirdiği her saatin kendisi için bir işkenceden farksız olacağını biliyordu. Düşes'in baskın bir tip olduğu belliydi. Tıpkı kendisi gibi... Ve Meredith'e göre iki cambazın bir ipte oynaması mümkün değildi.

Kim bilir belki de Düşes'in pençesinden kurtulmak için gelen ilk teklifi kabul etse fena olmayacaktı.

ONBEŞİNCİ BÖLÜM

"Bu ne zaman geldi?" Nick, Feebler'a haykırarak sordu.

İsimsiz notun kim tarafından gönderildiğini gayet iyi biliyordu genç adam.

"Dün akşama doğru, efendim." Eski denizcinin elleri yaşlılıktan ve vakti zamanında çok içki içmiş olmaktan ötürü titriyordu. Nick, adamcağızı beş kuruşa muhtaç bir halde açlıktan ölürken sokakta bulmuştu. Haline acıyıp yanına almıştı. Ona kolay bir iş bulmak zor olmamıştı. Nick, Feebler'ı mektup tasnif etmek ya da mesaj iletmek gibi

ufak tefek ayak işlerinde çalıştırıyordu. Adamın elinde günün sonuna dek çoktan kırış kırış olmuş mektuba bir göz attı. Görünüşe göre bir mesajı süratle iletmek dahi Feebler'a göre güç bir işti artık.

"Peki, niçin bu saate kadar bana ulaştırılmadı?"

"Masanıza bırakmıştım, efendim," diye kekeledi Feebler. **"Geç olmuştu; aşağıdaydınız ve sizi orada rahatsız etmek istemedim..."**

Nick, adamın sözlerinin devamını işitmedi bile. Kaybedecek zaman yoktu. Genç adam *Şanslı Leydi*'nin arka tarafındaki ahıra koşup atını eyerledi. Biraz sonra Leydi Derring'in kapısında idi Nick. Finch kapıyı açtı; kâhyanın yüzünde her zamanki gibi hissiz bir ifade vardı.

"Evet, efendim. Sizin için ne yapabilirim?"

Nick kâhyadan daha iri yarı olmasına karşın adamın nasıl olup da kendisine böyle tepeden bakabildiğini anlayamıyordu. **"Kenara çekilip bana yol verebilirsin. Ayrıca hayır, halâ kahrolası bir kartvizit yaptırmadım kendime ama sen nasıl olsa benim kim olduğumu biliyorsun ve kendini sokakta bulmak istemiyorsan şayet, beni derhal içeri buyur edeceksin."**

Finch geri çekilip misafir odasını gösterdi. **"Hanımlar çay içmekteler, efendim. Zahmet olmazsa geldiğinizi kendiniz bildirmek istemez misiniz?"**

Nick o anda kâhyanın alaycı sözlerine karşılık veremeyecek kadar telaşlıydı. Genç adam mermer kaplı zeminde kararlı adımlarla ilerlerken zihninde mektupta yazanları tekrar ederek burnundan soluyordu. Çift kanatlı kapı açıldı ve Nick kapı girişinde duraksadı. Bakışları odadakileri tek tek taradı. Aralarında Meredith'i göremeyince midesinin allak bullak olduğunu hissetti genç adam.

Leydi Derring, Nick'in habersiz ziyareti karşısında şok olmuştu. Nick, Bayan Eleanor'un yüzündeki huzurlu ifadeyi fark edince mektubu yazan kişinin o olduğundan kesinlikle emin olmuştu. Leydi Portia çay fincanını sehpayı bıraktı ve keyifli bir sahneyi izlemeye hazırlanır gibi arkasına yaslanarak koltuğa kuruldu.

"Lord Brookshire, ziyaretinizi beklemiyorduk." Leydi Derring rahatsızlığını bir parça da olsa ses tonuyla ima etmeden geçemedi. "Sabah bu kadar erken vakitte bizi ziyarete gelmeniz sürpriz oldu. Önümüzdeki hafta verilecek akşam yemeği davetine dek beklemiyorduk sizi aslında. Gerçi davetiyeye yanıt vermediniz ama ben katılacağınızı düşündüm, yanılıyor muyum? Bu konuda biraz daha hassas davranmanızı beklerdim."

Düşes'in sözlerini duymazlıktan gelerek, "Meredith'in saçlarını boyamak saçmalığı da nereden çıktı?" diye çıkıştı Nick. Davetiyeyi almıştı genç adam; ne var ki Düşes'le yaptıkları anlaşmaya rağmen yemeğe katılıp katılmamak konusunda bocalamıştı. Nick en önemli alışkanlıkları insan hayatını harcamak olan o ukala sosyetiklerin arasında asla yer almayacağına yemin etmişti bir kere. Annesinin hayatını harcayanlar da onlardı.

Leydi Derring gözlerini kırıştıırıp yanında oturanlara şüpheli bir bakış fırlattı. "Nasıl haberiniz oldu?"

Elini sabırsızca sallayarak, "Bunun önemi yok," diye çıkıştı Nick. "Saçları boyandı mı?"

"Henüz değil ama şu anda Henrietta karışımı hazırlamakla uğraşıyor..."

"Bir daha benim iznim olmadan ona *el sürülmeyecek*. Şu andan itibaren dış görünümüne yapılacak herhangi bir müdahale ancak ve ancak bana danışılarak gerçekleştirilecek," diye emretti Nick. Düşes'e ters ters bakıyordu. "Saçlarını boyamak da ne demek? Aklınızı mı kaçırdınız siz?"

Dul düşes bu hakaret karşısında kaskatı kesildi. "Benimle konuşurken kullandığınız kelimelere dikkat edin, beyefendi. Benden onu evlendirmemi istediniz ve kızın kırmızı saçları varken bu çok zor."

"Siz de saçlarını basit bir fahişenin saçları gibi boyamaya karar verdiğiniz." Nick bu sözlerin Düşes'i incitme ihtimalini hiç düşünmeden kafasını salladı. "Beni yanına götürün de bu saçmalığa bir son verelim."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Portia yaramaz yüzünde bir tebessümle ayağa fırladı. **"Ben size eşlik ederim."**

Nick Düşes'in yanıt vermesini beklemeden genç kızın ardından odadan çıktı. Kıvrılarak yükselen gül ağacı basamakları süratle çıkarken öfkesi adımlarına yansiyordu adeta. Kaşlarının çatıldığını hissediyordu genç adam. Meredith böyle bir şeyi nasıl göze alabiliyordu ki? Bir papaz kızının daha mutaassıp olması gerekmez miydi? Portia üst kattaki yatak odalarından birine kapıyı çalmaya dahi tenezzül etmeden dalıverdi. Nick de hemen kızın peşinden odada aldı soluğu.

"Ah, kusurumuza bakma, Meredith." Portia paldır küldür odanın ortasına dalarken neşeli sesindeki pişmanlık tonu hiç de inandırıcı değildi doğrusu. **"Kapıyı çalmalıyım. Yarı çıplak olduğumu düşünemedim. Lord Brookshire da yanımda ama siz zaten aile sayılırsınız. Zararı yok bence."**

Çıplak ayaklı Meredith üzerinde sırf fanilasıyla çarşaf yığının üzerinde ayağa kalkıverdi. Saçları ıslaktı ya da Nick o saçların suyla ıslanmış olmasını umuyordu en azından. Uzun saç tutamlarından akmakta olan boya olmamalıydı. Boynundan ve köprücük kemiğinin üzerinden aşağıya süzülen su büyüleyici bir dere gibi kıvrılıyordu. İncecik fanilasını bedenine yapışmıştı. Bir kadının sahip olması gereken en biçimli kıvrımlara sahipti. Siyah elbiselerinin bu zamana dek ustalıkla gizlediği hatlardı bunlar. Nick genç kadının arkasındaki aynaya yansıyan muhteşem kalçasının kıvrımlarını görünce kanının kaynadığını hissetti.

Portia'nın sözleri beynine bir hançer gibi saplanıverdi. Aile mi? Nick, Meredith'e karşı kardeşçe hiçbir duygu beslemiyordu ki. Genç kadın korkmuş bir dişi geyik misali kıpırdamadan duruyor, dudakları **"o"** biçimini almış bir halde Nick'i izliyordu.

"Lordum?" Meredith göğüslerini kollarıyla örtünce Nick'in bakışları tam da gizlenen yere kilitlendi. **"Burada ne işiniz var?"**

"Saçlarının boyanmasına engel olmak için geldim."

Genç kadın şaşkın bir halde saç tutamlarına dokundu. **"Henrietta boyayı hazırlamakla meşgul."**

Sırıtmakta olan hizmetçi, kokusu her sabah ahırlardan gelen gübre kokusunu anımsatan bir şeyi karıştırıyordu.

"O şeyi saçlarına sürmeyeceksin." Kafasıyla hizmetçiyi işaret etti Nick. **"O iğrenç karışımı derhal odadan çıkartın. Gerek kalmadı."**

Hizmetçi Meredith'ten onay beklemeden söyleneni yaptı. **"Derhal, Mösyö."** Nick'in karşısında aceleyle reverans yapıp odadan çıkıverdi.

"Ne yapmaya çalışıyorsun?" Meredith şaşkınlık içerisinde kaşlarını çatmıştı. **"Saçlarımın boyanmasına karşı mı çıkıyorsun?"**

Bu kez Nick de yargılıyordu kendini; saçlarını boyaması niçin onu bu kadar ilgilendiriyordu ki? Niçin öfke dolu bir koca misali hiddetle o merdivenleri çıktığını kendisi de merak ediyordu doğrusu. Bu kadın saçlarını kazıtip kel bile kalsa umursamamalıydı işte.

"Eğer kendine bir koca bulmak istiyorsan doğal görünmeli, kendini bir... bir başkası gibi sunmamalısın." Duraksadı genç adam. **"Fakat sen bu kadar dürüst olamazsın tabii."**

Meredith soluğunun kesildiğini hissetti. Yeşil gözleri alev saçıyordu.

Nick, Portia'nın odada olduğunu tamamen unutmuştu. Genç kız ikilinin arasında kalmış, dişlerinin arasından ıslık çalıp dururken kafasını bir o tarafa bir bu tarafa çeviriyordu merakla.

Genç adam buraya Meredith'e hakaret etmek için gelmediğini hatırladı. Buraya sırf genç kadının büyük bir hata yapmasına engel olmak için gelmişti. Ne var ki onu karşısında bulunca kızdırmadan edemiyordu Nick.

"Portia," diye parladı Meredith aniden. **"Lütfen bizi yalnız bırakır mısınız?"**

"Yalnız mı?" Portia manalı gözlerle Meredith'in üzerindekiilere baktı.

Köpüren bakışlarını bir an olsun Nick'in gözlerinden ayırmadan o serinkanlı, kararlı sesiyle yanıtladı Meredith, **"Evet. Çıkarken kapıyı da kapat, lütfen."**

Portia'nın çok bozulduğu belliydi; genç kız dudaklarını büzüp odadan çıktı. Meredith kapının kapandığını duyar duymaz saldırıya geçti.

"Nasıl bu eve gelip, odama girip, bana emir vermeye cüret edersin! Beni Portia'nın önünde azarladın bir de."

Meredith üzerinde incecik fanilasıyla öfkeden tir tir titrerken çok tuhaf görünüyordu. Genç kadının ıslak saçları omuzlarından aşağı süzülürken Nick incecik kumaşın altından görünen çarpıcı göğüslerden gözlerini alamadı. Meredith öfkeden yarı çıplak olduğunu bütünüyle unutmuş olmalıydı. Nick, genç kadını sinirlendirdiği için üzülmemeliydi, yoksa bu manzara için ona minnettar mı olmalıydı, bilmiyordu doğrusu.

"Eğer biraz daha mantıklı davranmayı başarabilseydin senin saçma oyunlarından birini daha bozmak için buralara gelmek zorunda kalmazdım."

Meredith'in yüzü gözü kızarmış, genç kadın bembeyaz göğüslerine dek kıpkırmızı kesilmişti. Nick bu kızarıp bozarmaların genç kadının bütün bedenine yayılıp yayılmadığını merak etmeye başlamıştı. Bunu düşününce içi yine arzuyla kıpır kıpır oldu. Tanrı aşkına... Elinde olsa o incecik fanilayı yırtıp kendi gözleriyle görecekti genç adam.

"Koca bulmak için ne yaptığım seni hiç ilgilendirmez. Ben yalnızca senin beni evlendirmekle görevlendirdiğin kadının tavsiyelerine uyuyorum." Meredith işaret parmağını Nick'in göğsüne bastırırken genç kadının naneyle bal karışımı o tanıdık kokusu Nick'in başını döndürüyordu yine. **"Eğer saçımı boyamamdan rahatsız olduysan bunu Leydi Derring'e söyleyeceksin."**

"Kendin birazcık olsun sağduyulu davranamazsın yani, öyle mi?" Meredith'in durmadan sinir bozucu bir şekilde dürtüp durmasına bir son vermek için genç kadının bileğini sıkıca kavradı Nick. **"Fahişeler ve**

basit kadınlar saçlarını boyarlar ve ben öyle bir kadınla evlenecek erkek tanımıyorum."

"Belki de ben senin tanıdığın türde bir erkekle evlenmek istemiyorum. Senin tanıdıklarının sana benzeyen bir yanı vardır, benden uzak dursunlar."

Nick buz gibi bir kahkaha patlattı. Söze atıldığında Meredith'in bileğine yapışmış parmakları genç kadının iyiden iyiye canını acıtıyordu artık. "Evet, sen birazcık bile kafası çalışan bir erkekle yapamazsın, doğru. O tarz erkekleri kazıklamak kolay olmaz çünkü."

Nick elini kaldırıp indirdikçe Meredith parmak uçlarında yükselip alçalıyordu. "Bir beyefendinin tırnağı olamazsın ki sen," diye tısladı genç kadın.

"Birlikte geçirdiğimiz kısacık zaman dilimi içerisinde benim beyefendiliğim, senin hanımefendiliğini gölgede bırakmaya yetti ama."

Meredith'in öbür eli bir anda havaya kalktı. Nick ne olup bittiğini anlayıncaya kadar o el suratında şaklayıverdi ve genç adamın kafası öte yana savruldu.

Nick başını ağır ağır çevirip hayretler içerisinde Meredith'e baktı. Genç kadının gözleri fal taşı gibi açılmıştı yine; görünüşe bakılırsa o da gösterdiği bu ani tepkiye çok şaşırmıştı.

Nick, elinin kaşındığını hissedince bu tokata karşılık vermek üzere olduğunu korkarak fark etti. Birçok suç işlemiş olsa da, genç adam asla bir kadına el kaldırmamıştı. Meredith Nick'in misilleme yapacağını anlamış gibi panikledi. Genç kadın Nick'in kolları arasında adeta vahşi bir yaratık gibi nefes nefese hırıldayarak debelenip duruyordu şimdi. Bu hali genç adamı daha da tahrik ediyordu. Ne var ki Nick'in içinden gelen ona saldırmak değildi.

Genç adam onun bir türlü rahat durmayan, nemli bedenini kendine doğru hışımla çekerken birazdan olacakları seziyordu; ya öldürecekti bu kadını ya da öpecekti. Öpmek dururken... Genç adamın dudakları Meredith'in dudaklarına yapışıp genç kadının gırtlığından

yükselen sessiz haykırışı kana kana içmeye başladı birden. Dudakları birleştğinde kesinlikle şeytana uyduğunun farkındaydı Nick. Onu öldürmeliydi.

Bu öpücük ikilinin öfke dolu dudaklarını birbirine geçirdi. Nick ilk başta bu öpücüğün karşılıklı olacağını bilememişti aslında. Gelgelelim biraz sonra genç adamın cezalandıran dudakları keşif, tat ve zevk dolu bir yolculuğa çıkmış, Meredith'in dudaklarıyla birlikte tutkuyla eriyip gitmişti. İçinden yükseliveren susamışlığa şaşıp kalmıştı Nick. Üstelik bu susamışlığın derinlerinde uzun süredir kalbinde barındırmadığı iki şeyin var olduğu da aşikârdı: *His ve arzu...* Belki de o kalbinde barındırmadığını sanıyordu sadece, kim bilir...

Meredith'in içine süzölmek istedi genç adam. Elleri genç kadının sırtından başlayıp, beline değip, kalçasına ulaştı. Meredith'i kaldırıp sertleşen erkekliğini, bedenlerinin izin verdiği kadarıyla genç kadının o sıcacık yumuşaklığına bastırırken elleri kalçasının sımsıkı etlerini okşuyordu. Muhteşem bir uyumdu onlarınki. Fakat yetmiyordu işte. Nick bu bedeninin içine girmek istiyordu.

Olmadı. Bu kadından kurtulmalıydı genç adam. Bütün bu hissettiği duygulardan arınmalı, onu yaşamından bütünüyle silip atmalıydı. Yatağını paylaşmak da ne demekti...

Öpücük başladığı gibi bir anda sona erdi. Meredith'i bedeninden uzaklaştırdı Nick. Meredith'in bir yandan kolları arasında kalması, diğer yandan da aralarındaki mesafeyi korumak için bacaklarını açmış dengede kalmaya çalışırken elini kadının belinden ayırmadı. Pek çok sebep yüzünden uzak durması gereken bir kadını böyle arzulamakta oluşu sinirlerini bozuyordu. Ellerini onun bedeninden usulca çekti Nick.

Üvey kardeşinden senelerce nefret etmişken, lanet olası herifin karısını arzulamak yakışmazdı ona. Evliliklerinin gerçek bir evlilik olup olmamasının hiçbir önemi yoktu. Bu kadının Edmund'ı sevip sevmediği de önemli değildi. *Sonuçta bu kadın onun karısıydı.*

Bir de Meredith tarafından kandırıldığı gerçeği vardı tabii.

Bir heykel gibi duruyordu genç kadın yine. Karalanmış bir erdemlilik sembolü misali, parmakları yanıp tutuşmuş dudaklarına değiyordu şimdi. Çocuksu gözleri kocaman açılmıştı. Geniş yüzü, soluk teni... Burnunun üzerine dağılan çillere kadar her şeyi masum görünüşüne masumiyet katıyor; bu masumiyetiyle çevirdiği dolaplar daha da küstah görünüyordu Nick'in gözüne. Kandırıldığını anımsadıkça kendisini katbekat aptal hissediyordu genç adam. Bir de utanmadan öpmüştü bu kadını. Ya sinirleri bozulmuştu ya da aklını kaçırmış olmalıydı.

"Kendimi kaybettiğim için bağışla beni," dedi Nick Meredith'in çıplaklığını ima eder gibi elini salladı sonra. **"Giyinsen iyi olacak."**

Meredith üstüne başına şöyle bir bakıp çıplaklığını yeni fark etmiş gibi aceleyle bir bornoz geçiriverdi sırtına. Kuşağı süratle beline bağlarken incecik belinin altındaki dolgun kalçası görünüp kayboldu aniden. Nick canı acımış gibi gözlerini kapattı. Bu kadının her yanı dişiydi. Her nasılsa diğer erkeklerin dikkatinden kaçmıştı ama Nick bir şeyden kesinlikle emindi; Meredith şehirde kaldığı müddetçe fark edilmesi an meselesiydi. Leydi Derring beceriksizce gözden kaçırmıştı ama bu kadın böyle bir bedene sahipken keşfedilmemesi mümkün değildi. Genç adamın kalbini derin bir hüznün kapladı. Kalbinde hissettiği sızı kasıklarındakini aratıyordu şimdi. Nick onun başka bir erkek tarafından fark edildiğini görmeye nasıl katlanacaktı!

"İyi misin?" Meredith'in yumuşacık eli Nick'in alnına dokunuverdi aniden.

Genç adam kadının elini itip sanki ateşe dokunmuş gibi geri çekildi. Ne kadar karşı koymaya çalışsa da dokunuşları canını acıtıyordu. Meredith dokunduğunda alev alev yanan kanı bedenini kavuruyordu işte.

"Keşke zamanı geri döndürüp az önce olanları silebilseydik. Fakat bu mümkün olmadığından düşünmemeye çalışıp hiç olmamış gibi davranacağız."

"Şey..." Yeşil gözlerinin derinliğini apaçık bir hüznün gölgelediye de bu gölgenin yerini yeniden o buz gibi bakışlar alıverdi.

"Bu bir anlık şehvetten başka bir şey değil. Şehvet böyledir işte. Birbirinden nefret eden insanlar bile tadabiliyor bu duyguyu." Katı sözler söylüyordu Nick. Meredith kadar kendini de bu sözlere inandırmak ister gibi bir hali vardı.

"Evet. Bu içimi rahatlattı," diye karşılık verdi genç kadın. Bakışlarındaki serinkanlılık sesine de yansımıştı. **"Ben de bu kadar nefret ettiğim bir erkeğin öpücüğüne nasıl olup da karşılık verdiğimi anlayamamıştım. Açıklama yaptığın için teşekkür ederim. Böyle şeylere alışkın değilim ve müstakbel eşimin karşısında kendimi bir çaylak gibi hissetmek istemem doğrusu. Değer verdiğim biriyle öpüşmek zevkli olacaktır. Sabırsızlıkla bekliyorum."** Meredith mağrur bir tavırla başını kaldırdı. **"Fakat öpüşmeye başlayan ben değildim, sendin, unutma. Önümüzdeki günlerde aramızdaki sınırı aşma, lütfen. Kendime layık bir eş ararken senin gibiler yüzünden istikbalimden olmak istemem."**

Nick onaylar gibi kafa salladı. Pisicik pençelerini çıkarmaya başlamıştı yine.

"Söz veriyorum. Bir daha aynı hatayı yapmayacağım." Genç adam dönüp çıkmak üzereyken kapı eşiğinde durdu. **"Bu saç boyatma saçmalığını uzatmayacaksın, değil mi?"**

"Saç benim saçım," diye çıkıştı Meredith.

Nick, Meredith'in bu sinirli sözlerini duymazdan geldi. **"Doğal haliyle güzel olduğunu kabul etmen yeterli."**

"Zaten saçımı boyatmak isteyen ben değildim ki," dedi genç kadın. Kollarını göğsünde kavuşturmuş kızgın kızgın bakarken tapılacak kadar güzel görünüyordu Meredith. Sıkışıp kabaran davetkâr göğüsleri yerlerinden fırlayacak gibi duruyordu. **"Fakat isteseydim, bana engel olamazdın."** Genç kadın işaret parmağını kaldırıp tehditkârca savurdu.

"Benim sözümü dinlediğin müddetçe sorun yok," dedi Nick yan yan bakıp. Meredith'in yüzünün iyice kızardığını hissedebiliyordu. "Evlenene kadar benim sözümünden çıkmayacaksın."

Genç kadın bir karşılık verene kadar Nick çoktan odadan çıkmıştı. Ardından duvara çarpıp parçalanan bir şeyin şangırtısı duyuldu. Peşinden boğuk bir sesle savrulan bir küfür çalındı kulağına. Son sözü söyleyen kendisi olduğu için Nick'in keyfine diyecek yoktu.

ONALTINCI BÖLÜM

"Böğürtlen gibi oldum."

Portia'yı yüreklendirmek ister gibi, "Güzel görünüyorsun. Elbisenin rengi saçlarına çok güzel gitmiş," dedi Meredith. Kızcağız mavinin akla gelebilecek bütün tonlarında kurdele ve fırfırlarla kaplanmış elbisesiyle az da olsa böğürtlenlere benzemişti gerçekten. Oysa Leydi Derring bu tonun yumuşacık deniz köpüğü gibi alımlı duracağı konusunda ısrar etmişti.

"Keşke ben de dul olsaydım. Belki o zaman büyükannem beni de **senin gibi giydirdi.**" Portia, Meredith'in şeftali rengi elbisesinin biçimli kıvrımlarına gıptayla baktı. "Bir gelin adayının giyim tarzı konusunda son derece sabit fikirli bu kadın. Ne söylesem dinlemiyor." Portia bezgin bir tavırla incecik belindeki fırfırları avucuna doldurup büzüştürüyordu durmadan.

Meredith Düşes her an istilacı bir ordu gibi tepelerine çökebilir korkusuyla kafasını eğip genç kıza karşılık verdi. "Büyükannenden söz ediyoruz, doğaldır."

"Tanrı'nın adaleti nerede kaldı?" dedi Portia göğüs geçirerek. "Yine Teddy'yi yanına almış. Senin müstakbel kocanı çoktan gözüne kestirdi bence."

"Biraz genç değil mi?" diye sordu Meredith. Lord Havernautt'un nazik, çocuksu hatları vardı ve genç adam muhlis bir tavır sergiliyordu. Leydi Derring Vikont'un niteliklerini hiç de utanıp sıkılmadan övüp

durduktan sonra bütün gece ikisini yalnız bıraktı. Genç adam, Leydi Derring'in haddini aşan, aşikâr dalavereleri karşısında öyle metanetli davranıyordu ki, Meredith, Lord'un sabrına hayran kalmıştı. Yine de bu genç adam bir parça toy görünüyordu gözüne. Sohbeti de pek iç açıcı değildi doğrusu. İki lafın başında, *annem*, deyip durması da hiç hayra alamet değildi. Anasının kuzusu olmasaydı bari!

"Yirmi altı yaşında. Sen?"

"Yirmi beş."

"Öyleyse yaş konusu dert değil. Sana uygundur." Portia gözlerini kocaman açtı bir anda. **"Tabii bir ayağı çukurda bir koca arıyorsan, bilemem."** Genç kız düşüncelere dalmış bir edayla işaret parmağını dudağına götürdü. **"Aslında fena fikir de değil hani. Böylece yeniden özgürlüğüne kavuşabilirsin. Fakat cebinin dolu olduğundan kesinlikle emin olmalısın. Yoksa kendini yine açık arttırmada bulabilirsin."** Portia kararını vermiş gibi bilgiç bir tavırla kafa salladı. Sanki Meredith fikrini onaylamış gibi, **"Kesinlikle haklısın, Meredith,"** dedi genç kız. **"Ben de olgun bir adam bulmalıyım kendime. Böylece evlilik prangasını uzun süre takmamış olurum."**

Meredith, Portia'nın kolunu yelpazesiyile usulca dürttü. **"Yerinde olsam bunu bir kere daha düşünürdüm. Adam yüz yaşına kadar yaşarsa, gençlik yıllarını bakıcılık yaparak geçirirsin."**

Portia bu sözler karşısında ağzını burnunu buruşturunca genç kızın gözlükleri titreyiverdi. **"Bende bu şans varken, haklısın aslında."**

Leydi Derring kuyruğundan ayrılmayan genç adamla birlikte yanlarına gelince konuşmayı kestiler. **"Meredith, Lord Havernautt muhteşem piyano çalıyormuş. Birlikte bir düet sunmalısınız bize."**

Meredith sıkıntıdan iki büklüm oluverdi. Genç kadın *sosyetenin* pek çok saygın üyesinin önünde kedi gibi cıyakladığı takdirde bütün müstakbel koca adaylarını kaçıracağından emindi. **"Ben hiç de yetenekli bir şarkıcı değilimdir ama. Hatta babam sesimi duyduktan sonra ayinleri katılımın azalacağından korkarak kilise korosuna girmemi yasaklamıştı."**

Lord Havernautt bu sözleri duyunca gülmekten kendini alamadı.

Leydi Derring ise bu sözün üzerine gülmek şöyle dursun, tebessüm bile etmedi. **"Saçmalık."** Yaşlı kadın emreder gibi bastonunu yere vurdu. **"Ben de Lord Havernautt'a senin ne kadar yetenekli bir genç hanım olduğundan söz ediyordum. Hem akşam yemeğinden önce bir müzik ziyafeti çekmek eğlenceli olacaktır."**

Meredith'in sesini duyan konukların iştahlarının büsbütün kaçma ihtimali daha kuvvetliydi aslında. Meredith Düşes'in yüzündeki inatçı ifadeyi görünce tartışmanın gereksiz olduğunu anladı. İçini saran huzursuzluğa rağmen Lord Havernautt'un koluna girdi ve usulca uzaklaşırken başını çevirip umutsuz gözlerle Portia'ya şöyle bir baktı.

Zarafetini mümkün olduğunca takınmaya çalışarak Lord Havernautt'un kolunda piyanoya doğru ilerledi. Meraklı gözlerin üzerine odaklandığını hissediyordu genç kadın. Leydi Derring bastonuyla yeri göğü inletti. **"Hanımlar, beyler! Lord Havernautt ve Leydi Brookshire bize bir düet sunacaklar."**

Karşıdan bakan Eleanor Hala'nın ürkek bakışları yeğeninin bakışlarıyla buluştu aniden. Meredith'in şarkı söylemek üzere olduğunu duyan yaşlı kadının benzi atmıştı. Hoş giyimli hanımefendilerle beyefendiler nazik bir alkış tutturarak piyanonun etrafına dizilirken genç kadın sıkıntısını belli etmemeye çalıştı. Herkes yüzünde sakın bir tebessümle beklemekteydi şimdi. Meredith, Lord Havernautt'un yanında piyanonun başına dikilince göğsüne dolan sıkıntının daha da ağırlaştığını hissetti. İkili nota sayfalarını dikkatle çevirerek şarkılara göz attılar. Meredith bu şarkılara aşina olmadığını anlayınca bunların henüz Attingham'a ulaşmamış, daha güncel melodiler olduğunu düşündü. İkili tanıdık gelen bir şarkı bulamayınca Meredith'in hayal meyal anımsadığı eski bir köy şarkısında karar kıldılar.

Lord Havernautt çalmaya başladı; genç adamın parmakları tuşların üzerinde ahenkle sürükleniyordu. Meredith başlangıcı kaçırınca Lord nezaketinden ödün vermeyip hemen şarkının giriş bölümünü yineledi. Nihayet genç kadın bütün cesaretini toplayıp ağzını açtı.

Meredith'in sesi önce tereddütle kısıldı. Genç kadın şarkının ritmini yakalamaya çalışırken büsbütün titrek ve çatlak çıkıyordu sesi. Neyse ki ustalıkla değilse de cesaretle şarkısını söyledi Meredith. Notaların inceldiği yerde çatlayan sesi kalın notalarda boğuldu ve genç kadın nihayet sakin bir biçimde şarkının sonunu getirdi. Yüzü alev alev yanarken kalabalığın zoraki alkışına reveransla karşılık verdi. Genç kadın etrafındakilerle göz göze gelmekten sakındı; berbat söylediğinin farkındaydı ama insanların gözlerindeki alaycı ifadeyi görmese daha iyiydi. Leydi Derring'e şöyle bir baktı uzaktan. Yaşlı kadın hiddetten mosmor kesilmişti. Meredith onu en başından uyarmıştı oysa. Bu yaşlı cadının kulağına küpe olurdu da, ileride Meredith'in sözünü dinlerdi belki.

Kalabalığın içine karışırken Lord Havernautt cesaret vermek ister gibi kolunu sıktı. **"Cesaretinden ötürü kutlarım."**

Meredith müteşekkire bir tavırla gülümsedi. **"Berbat olduğumu size söylemişim."**

Lord yaramaz bir çocuk gibi gülümsedi. **"Gerçekten de öyleydiniz."**

Gülüştüler. Meredith o anda bu adamla *arkadaşlık* edebileceğini düşündü. Tuhaf bir fikirdi bu aslında. Daha önce hiçbir erkekle arkadaşlık etmemişti. Belki de bir arkadaşıyla evlenirse aralarında daha güçlü bir ilişki olabilirdi. Öyle bir durumda Meredith âşık olmak korkusunu taşımaz ve kalbini tehlikeye atmamış olurdu. Genç kadın yanındaki adama sinsi sinsi baktı.

Evet, gençti bu adam ve incecik yüzü bedeninin üzerinde kayboluyor gibiydi. Ne var ki içten ve sakin birine benziyordu. Güvenli... Bu adamı kolayca idare edebileceğini düşündü Meredith. Genç kadından aşk ya da itaat gibi şeyler de beklemezdi belki. Lord Havernautt aradığı eş olabilir miydi acaba? Daha ilk gecede uygun adayı bulmuş olabilir miydi? Bunu anlamamanın tek yolu bu adamı sınavıp, kriterlerine uyup uymadığını anlamaktı.

Aniden Nick'in hayali canlandı gözünde. Bütün o *arkadaşça* hisler zihninden uçup giderken yüzünün yine al al olduğunu hissediyordu. Nick'i anımsayınca kendini hiç de güvende hissetmiyordu genç kadın. Onunla öpüştüğü anı düşününce hiç bu kadar korktuğunu hatırlamıyordu; bütün gece gözüne uyku girmemişti. Nick, Meredith'in içindeki, varlığından bihaber olduğu arzu ve tutku gibi hisleri ortaya çıkartmıştı. Arkadaşların birbirlerinin kalbinde böyle hisler uyandıramaması ne fenaydı. Fakat ne olursa olsun bir evliliğin doğasında böyle duygular barındırması hiç de ona göre değildi. Onun kalbi güvenilir bir limana demirlenmeyi bekleyen bir gemiydi artık.

"Size akşam yemeğinde eşlik edebilir miyim, Leydi Brookshire?"

"Çok sevinirim." Konuklar ağır ağır yemek odasına doğru ilerlerken Meredith'in gözleri Portia'yı arıyordu. Genç kadın Leydi Derring'in kızcağıza hangi kavalıyeyi kakaladığını merak ediyordu doğrusu. Kızı ve... yanındaki adamı görünce Meredith'in kaşları çatılıverdi.

Onun burada ne işi vardı?

Leydi Derring'in davetine yanıt vermeyince Nick'in gelmeyeceğini düşünmüştü Meredith. İçi pır pır ediyordu. Genç kadın onu, odaya dalıp Henrietta'yı saç boyamaktan alıkoyduğu o günden beri görmemişti. O içini yakıp kavuran öpücükten sonra onu görmek arzusu ile korkusu arasına sıkışıp kalmıştı Meredith.

Koluna Portia'yı takmış yürürken genç kızın parlak mavi elbisesiyle Nick'in simsiyah takım elbisesi birbirine taban tabana zıt duruyordu. Hanımların gülüşmelerine ve fısıldaşmalarına bakılırsa genç adamın gelişi layıkıyla dikkat çekmeyi başarmıştı. Kadınlar Nick'in insanın aklını başından alan yakışıklılığını ıslıl ıslıl, vahşi gözlerle kana kana izlemekteydiler. Meredith bu bakışlardaki şehvetten bir hayli rahatsız olmuş gibiydi. Genç kadının içinden, bir sandalyenin üzerine çıkıp bu adamın sosyeteden ve iyi terbiye almış hanımlardan nasıl nefret ettiğini haykırmak geliyordu.

Portia ve Nick, kaygısız bir tavırla kol kola ikilinin yanına yaklaştılar. Nick'in gözleri Meredith'in bedeninde karış karış dolaşınca genç kadın utancından kıpkırmızı kesildi yine. Bir an derin yakalı elbisesinden görünen göğüslerini eliyle örtmek istese de hiç istifini bozmadı Meredith. O ana kadar güzel görüldüğünü düşünse de bu adamın varlığı onun kendine olan güvenini un ufak etmiş, kalbini kırmıştı.

Genç adamın dudakları alaycı bir tebessümle titredi. **"Felaket bir şarkıydı, Meredith."**

Portia eldivenin içine gizlenmiş elini dudaklarına götürdü. Yine de çocuksu kahkahasını bastırabilmesi mümkün olmadı. **"Bu işi başından savmaya çalıştı ama büyükannem oralı olmadı,"** dedi genç kız Meredith'i müdafaa edercesine. Mavi gözleri parlıyordu.

"İyi, Leydi Derring bir daha aynı hatayı yapmaz," diye homurdandı Nick.

Meredith iyice kızarıp bozarmıştı. Nick'in de orada durup diğerleriyle birlikte kendisini dinleme işkencesine katlandığını öğrenince genç kadının utancı katbekat artmıştı.

Lord Havernautt'un kolu Meredith'in parmakları arasında kasılıverdi ve genç adam mağrur bir tavırla sordu. **"Peki, siz kimsiniz, efendim?"** Meredith, bu tepkiye sevinmesi gerektiğinin farkındaydı aslında. Lord'un bu sözlerle sert tepki göstermiş olması gururunu okşamalıydı, ama genç kadın yine de onun kendisini korumaya kalkışmamasını yeğlerdi.

Nick, Lord Havernautt'u gözleriyle lime lime edip bakışlarını Meredith'e, daha doğrusu genç kadının göğüslerine çevirdi. Ardından umursamaz bir tavırla genç adamın sorusunu yanıtladı. **"Nick Caulfield... Lord Brookshire... Leydi Brookshire'in kayınbiraderiyim."**

Meredith, Nick'in kesinlikle istemediği unvanı dile getirdiğini duyunca şaşkına döndü. Bu davranış onun tam bir kont olmaya karar verdiğini mi kanıtlıyordu? Hakiki kontlar sosyete mensupları arasına karışırlardı. Hakiki kontlar kendileri gibi asaletli genç hanımlarla

evlenirlerdi. Bunu düşününce midесinin bulandığını hissetti genç kadın. Nick'in yüz ifadesi esefli bir havaya bürününce Meredith zihninden geçen soruların genç adam tarafından sezildiğini düşündü.

"Sizi tanımak şereftir, Lordum." Lord Havernautt itaatkâr bir biçimde hayranlığını sergiledi ve Nick'in karşısında saygıyla başını eğerken Meredith'in kolunu bırakıverdi. **"Leydi Brookshire kendilerine yemekte eşlik etmeme izin verdiler."**

Meredith'in tüyleri diken diken olmuştu. Bu adamın sanki Nick'ten izin alıyormuş gibi konuşmasına gerek yoktu ki. Lord, Meredith'i ilgilendiren hiçbir konuda Nick'ten müsaade istemek mecburiyetinde değildi. Hiçbir erkek mecbur değildi buna. Nick onun babası ya da velisi değildi. Meredith'e bir eşya muamelesi yapsa da, kimsenin ona danışmasına gerek yoktu.

"Gelin, Lord Havernautt." Meredith genç adamın koluna yapıştı. **"Herkes yemek odasına geçti."**

"Evet, tabii." Genç adam Nick'i hürmetkâr bir biçimde selamladı yeniden. Meredith sinirli bir tavırla dişlerini sıkarak Lord'un yaltaklanmasına bir son vermek ister gibi adamın kolunu çekiştirdi. Nick ve Portia ikilinin peşi sıra ağır ağır ilerlediler.

Uzun masanın ortası birbirinden leziz yemeklerle donatılmış olsa da Meredith'in boğazından tek lokma geçmiyordu. Nick sağında oturan Portia ve solunda oturan allık kutusuna düşmüş kontesle şakalaşıp dururken Meredith çaktırmadan onu gözetleyip duruyordu. Kontes durmadan Nick'in kolunu okşayıp dururken kadının kocası da aynı anda masanın öbür ucunda başka bir kadınla cilveleşiyordu. Her ikisi de birbirlerinin pervasız tavırlarına göz yumuyorlardı. Meredith ise gümüş şamdanların üzerinden olan biteni tiksinerек izlemekteydi. Attingham'da böylesi aleni bir ahlâksızlığı göz göre göre sergilemek mümkün değildi. Böyle durumlar yaşanıyor olsa da asla dışa vurulmazdı.

"Kekliği sevmez misin?" diye sordu Lord Havernautt kaygılı bir sesle.

"Severim tabii." Meredith bakışlarını Nick'ten güçlkle ayırarak küçük bir lokma attı ağzına. Ağzındaki lokmayı güçlkle çiğnedi ve keklik böreğinin incecik kabuğunu bile yutmakta zorlandı.

"Hoşlanmıyor olsaydınız da şaşırmazdım aslında. Bazı hanımlar keklik avından da hoşlanmaz. Annem bunun köylü âdeti olduğunu düşünüyor."

Meredith şarabını yudumlarken kayıtsızca karşılık verdi. Aklı hâlâ ellerini Nick'in üzerinden bir türlü çekmeyen kadındaydı. "Peki, annenizden bu akşam çıkmak için izin almayı nasıl başardınız, Lord Havernautt?"

Genç adamın yüzü kıpkırmızı kesilince Meredith böylesine densiz konuştuğu için kendine kızdı. Aslında onu incitmek değildi niyeti. Genç kadın, "Kusura bakmayın," diyerek özür diledi hemen. Kadehini elinden bırakıp Lord'un eline dokundu. "Kabalık ettim."

"Sürekli ondan söz ediyorum. Elimde değil. Babamı kaybettiğimden beri annem yaşamımdaki en değerli varlığım oldu."

"Siz iyi bir evlatsınız." Meredith genç adamı teselli etmek ister gibi gülümsedi. "Bunda utanacak bir şey yok."

"Utanç verici bir şey değil belki de ama evlenmeye niyetli hanımlar için caydırıcı bir durum olduğu kesin." Lord peçetesini dudaklarına götürdü. "Bunu yeterince gözlemledim."

"Doğru kadınlar bundan rahatsız olmamalıdır."

"Sahi mi?" Genç adamın bu hali mahzun bir erkek çocuğunu andırıyordu; Meredith, Lord'un gözlerinin umut ışııyla parıldadığını görünce genç adamın elini hafifçe sıktı.

"Elbette. Eğer bir kadın kocasının kendisine karşı kibar davranan bir eş olup olmadığını anlamak isterse, adamın annesine karşı nasıl davrandığını görmesi yeterlidir." Meredith elini Lord'un elinden çekmeden önce onu cesaretlendirmek ister gibi son bir kez daha sıktı.

Sanki biri kendisini izlemekteymiş gibi tüylerinin ürperdiğini hissetti sonra. Kafasını kaldırıp bakınca gözleri masanın karşısında

oturan Nick'in gözleriyle çarpıştı. Öfkeli bakışı genç kadının gözlerini delip geçti. Meredith şaşkın bir tavırla sessizce soru sorar gibi tek kaşını havaya kaldırınca Nick gözlerini kırıştırdı. O anda genç adamın bakışlarındaki hiddet kayboluverdi ve Meredith bir yanıt bulamadı.

Nick'in bakışları kolunu mıcıklayıp duran Kontese çevrildi yine. Genç adam meyve tabağından kaptığı çileği Meredith'in gözü önünde kadına kendi eliyle yediriverdi. Meredith öfkeden kudurmak üzereydi. Genç kadın dikkatini bu kez önüne konan tabağa çevirdiyse de kaşları huzursuzca çatılmıştı. Az önce Nick'in gözlerinden okunan hiddet bir hayalden ibaret değildi aslında, fakat genç adam şimdi yanında oturan kadına hayran tavırlar sergiliyor, Meredith'i bütünüyle yok sayıyordu. Onun Kontes'e gösterdiği ilgiye şahit oldukça genç kadının midesi daha da bulanıyordu. Meredith'in göğsünü sıkıştıran his kıskançlıktan başka bir şey değildi işte.

Yemeğin ardından küçük bir orkestra sahne alıp balo salonunun bir ucunda çalmaya başladı. Leydi Derring birkaç çifti dans pistine sürükledi. Meredith ve Lord Havernautt da bu çiftler arasındaydı elbette. Genç kadın diğer uygun adayları da keşfetmek niyetiyle başka beylerle de dans etti. Bütün parmaklarını çiğneyip, bakışlarıyla göğsünü yiyip bitiren şişman bir adamla ve bu sene sonunda taze hanımlarla— Meredith bu hanımlar sınıfına dâhil değildi tabii—evlenmek istediklerini ima eden iki adamla daha dans ettikten sonra biraz hava alıp dinlenmek için sabırsızlanıyordu genç kadın.

Şakakları berbat bir ağrıyla zonklamaktaydı. Uzun bir gece olmuştu. Hatta uzun bir hafta... Uyumadığı her anı *hazırlanmakla* geçirmişti Meredith. Saçları sadece bir başlangıçtı. Yeni elbiselere ihtiyaç duyulmuştu. Eldivenler, çantalar, ayakkabılar, takılar, iç çamaşırların pek çok çeşidi ve daha da çok elbise gerekmişti. Bir sürü zahmete katlanılmıştı. Waterloo Savaşı'nın taktikleri için bile bu kadar uğraşılmamıştı belki de.

Lord Havernautt Portia'yla dans ederken Meredith bir yolunu bulup verandaya kaçtı ve biraz hava alabilmek umuduyla aşağı, bahçeye iniverdi. Leylak kokusu havaya buram buram yayılmıştı. Bu mis gibi havayı içine çekti genç kadın. Yere eğilen dallardan birine uzanıp parlak ve kalın bir yaprak kopardı. Yaprığı parmakları arasında çevirip dururken taşlı patikada başıboş adımlarla yürüyor, kapkaranlık gökyüzünü izlerken yıldızların nereye kaybolduğunu merak ediyordu. Attingham'da gökyüzü yıldız dolu olurdu. Oysa burada karartıcı karanlıktan başka bir şey görünmüyordu.

"Buralarda yalnız başına dolaşmamalısın."

Elindeki yaprağı buruşturarak dönüp arkasına baktı Meredith.

Nick sarmaşıklı duvara yaslanmış, bir eli cebinde öylece duruyordu. Hain kalbi genç adamın bu hali karşısında çarpmaya başlayınca Meredith içinden gelen hangi hissin daha güçlü olduğunu bilemedi. Kaçıp gitmeli miydi? Yoksa aralarındaki uzaklığı bir adımda aşarak bıraktıkları yerden devam mı etmeliydi?

ONYEDİNCİ BÖLÜM

Meredith konuşmaya karar verdi. En azından bu daha güvenli bir fikirdi. **"Bahçede sinsi sinsi dolaşmaya mı başladın şimdi de?"** Soluğunu tutmuş, hızlı hızlı konuşuyordu genç kadın.

Nick'in yüzünde o her zamanki çapkın gülüşü beliriverdi. Bembeyaz dişleri bahçenin loş ışığında parlıyordu.

Meredith onun yanıt vermesini beklemek yerine bütün gece beynini kemiren soruyla devam etti sözlerine. Onu bu gece gördüğü ilk andan beri bir yanıt arıyordu genç kadın. **"Burada ne işin var? Beni Leydi Derring'e emanet ettiğini, böylece bu geceki gibi zahmetli davetlere katlanmak zorunda kalmayacağımı düşünmüştüm oysa. Saçlarımı boyamadığımdan emin olmak için mi geldin?"**

"Davet edildim."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Patika boyunca sıralanmış lambalar ısıt ısıt yanıyordu. Gelgelelim lambaların ışığı Nick'in gözlerini aydınlatmıyordu. Meredith genç adamın gözlerinin içine bakıp aklından geçenleri okumak için her şeyini verirdi o an.

"Soylu kont rolüne bürünmek istediğini bilmiyordum." Genç kadın biraz daha yaklaşırken en son baş başa kaldıklarında yaşananları anımsayınca duraksadı. Endişeli bir tavırla dudaklarını ıslatarak garip bir biçimde kıpırdandı.

"Leydi Derring katılmam konusunda ısrar etti."

"Yani buraya Leydi Derring'in hatırına mı geldin?" Meredith buna inanmakta güçlük çekiyordu.

"Düşes zengin ve itibarlı bir akrabanın senin yakınında olması halinde daha kolay koca bulacağını söyledi. Daha cezbedici olurmuş."

Meredith, Leydi Derring'in bu geceki davette torununu Nick'in koluna taktığını anımsayınca yüzünü buruşturdu. **"Tek amacının bu olduğunu mu düşünüyorsun?"**

"Bana kalırsa Düşes'in de kendine göre tasarladıkları var tabii. Evlenme çağına gelmiş bir torunu var sonuçta."

"O konuda sen ne düşünüyorsun, peki? Derring'ler itibarlı kimseler. Bir Dük'ün kızıyla evlenmek cazip gelebilir aslında."

"Bazılarına gelebilir, evet." Nick omuz silkti. **"Benim öyle bir niyetim yok. Evlenmek gibi bir niyetim de yok zaten. Özellikle de çömez bir kızla."**

"Hiç düşünmüyor musun evlenmeyi?" Meredith şaşkınlığını gizleyemedi.

"Benden iyi bir koca olmaz," dedi Nick. Bundan ötürü hiç pişmanlık duymuyormuş gibi davranmaya çalışıyordu.

"Bence de olmaz," dedi Meredith.

Nick içten bir kahkaha patlatınca genç kadın içine sıcacık bir hazzın yayıldığını hissetti. **"Nasıl olduysa ilk kez aynı fikirdeyiz."**

Meredith gülümsedi ve karşısında duran bu anlaşılmaz adama bakarak dalıp gitti. Bu adam kandırıldığını öğrendiği andan beri son

derece zalim bir tavır takınsa da Sally Finney'nin öldüğü gün Meredith'i rahatlatmaya çalışan da, hamile olduğunu sanarak genç kadının sağlığı için kaygılanan da oydu. Nick'in büyük bir kalbi vardı. Müşfik bir kalpti onunki. Soğuk bir duruşun ardına gizlenen bir kalpti.

Meredith zihnini bu düşüncelerden arındırmaya çalışarak dile geldi. **"Tuhaf bir adamsın. Pek çok erkek senin istemediğin şey için ruhunu satar."**

Nick çabuk ve sert bir karşılık verdi. **"Bazı kadınlar da senin yaptığın gibi dalavere çevirir, yalan söyler, kandırır."**

Genç kadının dudaklarındaki tebessüm yitip gitmiş, yüzünde tatsız ve öfkeli bir ifade belirmişti. **"Bunun sebebini anlayamazsın ki. Senin de kendi hayatını ve başkalarının yaşamını korumak adına yanlış bir şey yaptığın olmadı mı hiç? Ömrün boyunca sırf öyle olması gerektiğini düşünerek bir günah ya da suç işlemedin mi?"**

Nick bir süre yanıt vermedi. Meredith onun derin derin iç geçirdiğini duydu. Geçmişini yeniden yaşıyor gibi bir hali vardı. Genç kadın onun bu haline bakınca yanıtını aldı. Nick'in uzun süren bu sessizliği Meredith'in tahminlerini hiçbir sözün doğrulamayacağı kadar doğruluyordu. **"İşledin bence,"** dedi genç kadın. **"Korkunç bir histi değil mi?"**

Nick kafasını çevirip eve baktı. Kalabalığın uğultusu uzaktan gelen müziğe karışarak çalınıyordu kulağına. Aniden parlayan bir ışık demeti ikilinin üzerine vurunca Meredith genç adamın gergin yüz hatlarını görür gibi oldu. Genç kadının bir an için şahit olduğu bu dalgın tavrı bile Nick'in artık Leydi Derring'in bahçesinde Meredith'le birlikte olmadığını, çoktan geçmişin karanlığında kaybolduğunu kanıtlıyordu.

Meredith onun hakkında ne kadar az şey bildiğini düşündü sonra. Nick'in onunla tanışmadan önce yaşadığı hayat karanlık bir uçurumdu sanki. Annesini kaybettikten sonra neler olmuştu? Hayatta kalmayı nasıl başarmıştı? Meredith'in içinde bu hikâyenin hiç de hoş olmadığına dair bir his vardı.

"Çalmaktan başka çarem yoktu. Ya ölecektim ya öldürecektim. Sen benim karşılaştığım zorlukların onda biriyle karşılaşmamışsındır."

"Olabilir," dedi Meredith. Omuz silkerek Nick'in acı dolu sözlerinden etkilenmemiş gibi görünmeye çalıştı. "Fakat benim de gelecek kaygım vardı ve beni nasıl zorlukların beklediğini bilmiyordum. Nereden bilebilirdim ki?"

"Seni berbat bir gelecek beklemiyordu," dedi Nick kendinden emin bir tavırla. "Başına gelecek tek felaket bendim."

"Sen." Meredith alaycı bir tavırla gülümsedi. Kollarını iki yana açıp karşılık verdi genç kadın. "Ve sen de beni evlenmeye zorluyorsun işte..."

"Ne felaket bir kader ama," diyerek lafa karıştı Nick. "Sana cömert bir çeyiz hazırlayıp, kocanı seçme özgürlüğü tanıdığım için canavarın tekiyim ben. Gerçekten de kötü bir alinyazısı bu. Hangi kadın olsa lanet ederdi."

Meredith, Nick'in yüzündeki alaycı ifadeden kurtulmak için genç adamın yüzüne bir tokat patlatmak istiyordu. "Senin de evliliğe pek hevesli olduğun söylenemez. Evli çiftlerin çoğunun mutluluktan öldüğü söylenemez. Demek bunun pek de özenilecek bir kader olmadığının farkındasın."

"Bunu mu umuyorsun? Mutluluktan ölmeyi mi?" Genç adamın kahkahası Meredith'in midesini bulandırdı. "Hayal kırıklığına hazır olmalısın bence." Gürleyen kahkahası ağır ağır dindi. Ardından sanki yanıtını biliyormuş gibi ukala bir tavırla sordu Nick. "Peki, Edmund'la evliliğin nasıldı? Mutluluktan öldün mü?"

Ne diyebilirdi ki? Meredith Edmund'ı sevmeye çalışmıştı. Eğer Edmund ona bir şans verseydi, Meredith kocasını bütün benliğiyle sevmeye hazırdı. "Benim evliliğimi tartışmıyoruz."

Genç kadın Edmund tarafından reddedildiği gerçeğini zihninden atmak için konuyu değiştirmeye çalıştı. "Gerçekten ne için geldin

buraya? Sırf Leydi Derring'in gönlünü hoş tutmak için geldiğine inanmıyorum."

Nick bir süre sessiz kaldı. Meredith'in çabası üzerine konuyu değiştirmekle, Edmund'dan söz etmek arasında kalmıştı sanki genç adam. Sonunda yanıt verdi. **"Meraktan galiba. Cemiyete takdim edilmenin üstesinden gelip gelemeyeceğini merak ettim."**

Meredith ürpererek genç adama biraz daha yaklaştı ve Nick'in ceketindeki tozu silmek ister gibi elini uzattı. **"Benden nefret etmeye yemin etmiş bir adamın böyle bir itirafta bulunması ne kadar tuhaf."** Genç kadın elini Nick'in ceketinden çekmekte gecikti. Yumuşacık kumaşın altındaki sert göğsünü parmaklarının ucunda hissetmek hiç de zor değildi.

"Senden nefret ettiğimi hiç söylemedim ki," diyerek karşılık verdi Nick. Gözleri karanlıkta avını kollayan bir avcının kiler kadar keskindi şimdi. **"Ben sana güvenmiyorum, hepsi bu. Siz, Leydim, tehlikelisiniz... Karmakarışıkınız. Yaşamımda böyle bir karmaşaya ihtiyacım yok benim."**

Sözleri acı veriyordu. Tehlikeli... Karmaşık... Sanki sözünü ettiği bir insan değildi. Elden çıkarılması gereken eski bir eşyadan bahsediyordu sanki. Meredith elini genç adamın göğsünden çekti ve başını mağrurca kaldırdı. **"Sınavdan geçtim mi bari?"** Sanki Nick'e dokunan parmaklarını temizlemek ister gibi birbirine sürdü genç kadın.

"Şarkı söylemesen daha iyiydi. Arıları bal yerine sirkeyle çekemezsin, biliyorsun."

"Başka çarem yoktu," diye çıkıştı Meredith.

Nick uzanıp genç kadının omzundan aşağı zarafetle sarkan saç buklesine dokundu. **"Elbisenin rengi saçlarına uymuş. Neyse ki Leydi Derring senin için torunununkilerden daha zevkli elbiseler seçiyor."**

Meredith giydiği hareli ipek kumaştan şeftali rengi elbiseye şöyle bir baktı; bu ufaklık iltifat bile genç kadının hoşuna gitmişti.

Nick sanki bu iltifatı bir hakaretle dengelemesi gerekiyormuş gibi ekledi. **"Fakat yakası fazla açık."**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"Bu moda. Hem bu gece daha açık yakalı elbiseler giyen hanımlar da var," diyerek kendini savundu genç kadın.

"Ama buradaki diğer kadınlar senin kadar çekici değiller." Nick, Meredith'in buklesinden elini çekerken parmakları genç kadının yakasından hafifçe taştan şişkin göğüslerinden birine değiverdi.

Bu zararsız temas yüzünden Meredith'in yanakları al al oluverdi birden. Oysa Nick kasıtlı yapmamıştı bunu. Ona dokunmadan duramayan Meredith'in ta kendisiydi aslında. Bu adam onu istemediğini belli etmişti. Genç kadın gözlerini başka tarafa çevirerek onu görmezden gelmeye çalıştı. Yüzü gözünün önüne geliveriyordu yine. Meredith'in bakışları bomboş bahçede dolaşınca genç kadın bu ıssız yerde yapayalnız olduklarını anımsadı birden. En son yalnız kaldıklarında... Meredith'in soluğu kesildi yine. Genç kadın o heyecan verici anı anımsamamak için başka şeyler düşünmeye zorladı kendini.

Dudağını ısırdı. "Peki tavırlarım? Bu gece sergilediğim tavrı takdir etmiyor musun?"

"Benim takdirime ihtiyacın mı var, Meredith?" diye sordu Nick. Nazik bir sesle konuşuyor olsa da tehlikeli bir soruydu bu sanki. "Daha önce bundan rahatsızlık duyduğunu anımsıyorum da."

"Elbette ihtiyacım yok. Sadece merak ettim." Genç kadın omuz silkerek kollarını kavuşturdu. Kollarını bedenine sarması üşüdüğündendi; huzursuz olduğundan değil.

"Madem merak ettin, tavırlarını hiç de tasvip etmediğimi söyleyeyim öyleyse." Bu kez kesinlikle sert bir üslupla konuşuyordu genç adam.

Nick'in yüzüne dik dik baktı Meredith. Ellerini kalçasına yasladı sonra. "Gayet yakışık alır şekilde davrandım ben," dedi ısrarcı bir tavırla.

"Cilveli bir kadına yakışır biçimde, evet. Yas tutmayı henüz bırakmış ağırbaşlı bir dul gibi değil."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Meredith derin derin soluk alıp verirken öfkeli bir tavırla kafa sallıyordu. **"Bu doğru değil. Sana sormakla hata ettim. Senin fikrinin benim için hiçbir önemi yok."**

Genç kadın hışımla arkasını dönüp uzaklaşacakken Nick onu kolundan tutup yüzüne bakmaya zorladı.

"Sorduğuna göre lafımı bitirmemi bekleyeceksin. Genç Havernautt'la fazla hızlı gidiyorsun. Onunla olmaya mı karar verdin hemen?"

Sesindeki burukluk Meredith'i çok şaşırttı. Genç kadın önce kolunu sıkıca kavrayan ele bakıp, bakışlarını yeniden Nick'in yüzüne çevirdi. Evlenecek birini bulmaya çalıştığı müddetçe kiminle vakit geçirdiği onu niçin bu kadar ilgilendiriyordu?

"Daha yeni tanıştık. Bir karar vermek için henüz çok erken."

"Öyleyse onunla bu kadar samimi olmamanı tavsiye ederim. Evleneceğin adam diğer erkeklerin yanında bir aşüfte gibi davranmanı hoş karşılamayacaktır."

"Ben aşüfte değilim," diye çıkıştı Meredith. **"Hem koca bulmaya çalıştığım müddetçe nasıl davrandığımdan sana ne? Bunu sen istemedin mi? Nasıl davranmam gerektiği konusunda bir şey söylemedin ki. Yoksa yeni kurallar mı koymaya başladın? Benimle evlenecek adamın senden onay alması gerektiğini de ilk defa duyuyorum."**

Nick'in sesi ciddi şekilde yüksek bir perdeye geçti; genç kadın ensesinin ürperdiğini hissetti. **"Herkesin önünde adamın eline dokunduğun yetmiyormuş gibi üç kere dans ettin. Bu cüretkârlığa şahit olan tek kişi ben değilim, şüphen olmasın. Sosyete zaten dedikoduya aç. Resmî davetler başlamadan adının lekelenmesini mi istiyorsun? Böyle davrandığın müddetçe evlenme teklifi alamazsın... Aradığın insanı bulamazsın."**

Meredith öyle sinirlenmişti ki, saç diplerine kadar kıpkırmızı kesilmişti. Nick gibi cemiyet tarafından layıkıyla dışlanabilecek bir adamın başkalarının hislerini umursamadığı halde kalkıp kendisine

ahlâk dersi vermesi Meredith'in son derece garibine gidiyordu doğrusu. Ardından davranışları üzerine yapılan eleştirinin içinde uyandırdığı şüpheden kurtulmayı başardı genç kadın. Bu adamın düşüncesinin hiçbir dayanağı yoktu. Evli bir kadına kur yapıp duran kendisiyken ahlâklı davranışın tanımını yapması yersizdi.

"İnsanların bana pek de dikkat ettiğini sanmıyorum. Barones'le sen dikkatleri yeterince üzerinize çektiniz zaten. Yarın herkes evli kadınlara zaafı olan Lord Brookshire'ın çapkınlığından söz ediyor olacak."

"Şu anda senin davranışlarından söz ediyoruz," diye karşılık verdi Nick buz gibi bir sesle. **"Beni endişelendiren sensin."**

"Hiç anlamıyorum. Sen benim babam değilsin," diyerek çıkıştı Meredith. Nick'in sanki velisiymiş gibi üzerinde güç kullanmaya cüret etmesi genç kadını çileden çıkartmıştı.

"Kahretsin, biliyorum," dedi Nick. Parmakları Meredith'in kolunu acıtıyordu. **"Fakat böyle inatçı davranmaktan vazgeçersen ne demek istediğimi anlayacaksın. Şehirde adının çıkmasından korkmuyor musun yoksa? Belki de yeniden evlenmek konusunda ciddi değilsindir, kim bilir. Belki de yalan söylüyorsundur. Her zamanki gibi..."**

Meredith boğulacak gibi olduğunu hissederek uzaklaşmaya çalışır gibi silkindi. Ne var ki Nick onu sıkı sıkı tutuyordu. **"Tabii ki yalan söylemiyorum. Senin burnunun dibinde olup hayatıma durmadan müdahale etmene dayanabileceğimi mi sanıyorsun?"**

Nick onu hışımla kendine doğru çekince Meredith genç adamın sert göğsünün göğüslerine değdiğini dehşetle hissetti.

"Bir beyefendi kusursuz bir eş ister. Oynaşp durduğu kadınla evlenmez. O bunu arzu etse bile ailesi karşı çıkacaktır." Nick evi işaret etti. **"Ve içimden bir ses bana o genç adamın ailesinin seçilecek gelin adayı konusunda söz sahibi olduğunu söylüyor."**

Bu kesinlikle doğruydu. Lord Havernautt tam bir ana kuzusuydu. Gelgelelim Meredith bunu itiraf etmek yerine ölmeyi tercih ederdi. **"Lord Havernautt benimle oynaşmıyor. O bir beyefendi."**

"Evet. Oldukça sırnaşık bir züppeyi andırıyor." Nick'in nasırlı parmakları Meredith'in kolunu sıkarken genç kadın teninin törpülendiğini hissediyordu. Genç adam onu kendine daha da yaklaştırdı Meredith kolundaki tüylerin ürperdiğini hissetti. **"Öyle bir adam mı istiyorsun? Parmağının ucunda oynatabileceğin bir erkek çocuğu mu?"**

"Sanki onunla evlenmeye karar vermişim gibi konuşuyorsun. Onunla yeni tanıştım daha. Sizin derdiniz tam olarak nedir, Lordum? Davranışlarım mı? Yoksa Lord Havernautt'un bana olan ilgisi mi?"

Meredith başını dik tutup olabildiğince geri çekilmeye çalıştı. Düşündükçe aklına gelen ihtimaller daha da ikna edici bir hale bürünüyordu. Kalbinin hafiflediğini hissetti genç kadın. Gitgide büyüyen yüreğinin garip bir sevinçle dolduğunu hissediyordu. Yüzüne ince bir tebessüm yayıldı ağır ağır. *Nick onu kıskanıyordu.* Meredith genç adamı sorgular gibi tek kaşını havaya kaldırdı.

Nick bakakalmıştı. Elleri hâlâ Meredith'in omuzlarındaydı. Genç kadın Nick'in göğsüne hafifçe dokundu. Alaycı bir tavırla sözlerini sürdürürken takındığı tutum kendisini bile şaşırtmıştı. **"Bu evlilik olayını planlayan sendin, unuttun mu? Bu yüzden beni başka erkeklerle görmeye alışacaksın."**

"Seni başkalarıyla görmekten rahatsız olduğumu düşünüyorsan çok yanılıyorsun," dedi Nick sinir bozucu bir sesle. Meredith genç adamın ses tonundaki duyguyu sezmeye çalıştı. Onun kendisi için *bir şey, herhangi bir şey* hissettiğinden emin olmalıydı genç kadın. Kıskançlığı Meredith'in bütünüyle çaresiz şüphelerinden ibaret olamazdı. Bu konuda yanılabilecek kadar ahmak değildi genç kadın.

Umutsuzluk Meredith'in içinde adeta bedenlendi. Genç kadın masum görünmeyi umarak tamamen kasıtlı bir tavırla göğüslerini genç

adamın göğsüne değıdirdi. Ne var ki cazibeli olmak konusunda oldukça toy olan genç kadının art niyetli görünmeme çabası boşunaydı.

Nick, Meredith'in omuzlarından ellerini çekti. Genç kadının yüzünü elleri arasına aldı ve dudaklarını dudaklarına bastırdı. Meredith zevkten uçuyordu. Bu adamın derin öpücüğü adeta bedenini uyuşturuyordu. Dizlerinin bağı çözülmüştü sanki bütün ağırlığıyla ona yaslanmaktan başka çaresi yoktu. Nick'in elleri yüzünde olmasa oracıkta yere yığılıverecekti Meredith.

Genç adam dudaklarını ayırdı. Meredith buna itiraz eder gibi inleyerek ağır ağır göz kapaklarını kaldırdı. Nick'in bakışlarında kapkaranlık bir gölge vardı o an. Genç kadın bu derin bakışlar karşısında ürperiverdi. Yanaklarına değmekte olan nasırlı eller içini gıcıkliyordu.

"**Aşüfte,**" diye fısıldadı genç adam. Ardından dudakları yeniden Meredith'in dudaklarıyla buluştu.

Genç kadın içinde bir heyecan fırtınasının koptuğunu hissediyordu. *Aşüfte mi?* Evet. Onun yanındayken erdemini yitirip tamamen başka bir kadına dönüşüyordu Meredith.

Nick yine ayırdı dudaklarını. "**Unutma, sana iki insanın birbirini arzulaması için birbirlerinden hoşlanmaları gerekmediğini söylemiştim.**" Meredith'in yüzüne dikkatle baktı sonra. Genç kadın karanlıkta bile Nick'in bakışlarında parlayan ateşi görebiliyordu. Bu ateş genç adamın sözlerini çürütmeye yeterdi. Yüzündeki gergin ifadeden Meredith'i sahte nefretine inandırmaya çalıştığı aşikârdı.

Ciddi bir tavır takındı genç kadın. "**Dersimi aldım. Yine de şehvet konusunda beni daha derin bilgilerle donatmalısın, değil mi? Koca bulmak için böyle konularda daha deneyimli olmam gerekiyor.**"

O anda Nick'in soluğunun kesildiğini fark etti. Genç adamın çenesi aniden seğırmeye başladı.

"**Eğer evlenmeden önce başka bir adamla böyle şeyler paylaşırsan önce onu vururum, sonra da seni... ellerimle boğarım.**"

Genç adam onu yeniden bedenine bastırıp öpmeye başladı. Meredith Nick'in ceketine sıkı sıkı yapışmış, kumaş buruş buruş

olmuştu. Bu kez durmaması için dua ediyordu genç kadın. O da aynı tutkuyla, Nick'in dil darbelerini taklit ederek genç adamın öpücüğüne karşılık veriyordu. Nick'in elleri genç kadının sırtından aşağı sürüklendi, elbisesinin yumuşacık kumaşını yalayıp geçti ve kalçasına ulaştı. Genç kadını vücuduna sıkı sıkı bastırdı. Meredith karnına değen sert şişkinlik karşısında donup kalmıştı. Bunun Nick'in kendisine duyduğu şiddetli arzusunun ispatı olduğunu anlayan Meredith, onun dudaklarına hapsetti kendini. Nick onu istiyordu. Onun da Nick'i istediği gibi...

Sıcacık bir haz dalgası bütün bedenine yayılırken kollarını genç adamın boynuna doladı Meredith. Parmak uçlarında yükseldi ve Nick'in bedenini kendi bedeninde hissetmek için ona iyice yaslandı. Genç adamın erkekliğini kasıklarında hissettiği anda bacaklarının arası aniden sıırılsıklam oluverdi. Bu dayanılmaz acıyı bastırmaya çalışırken derin derin inledi Meredith.

Nick de buna karşılık vermek ister gibi gürleyerek onu daha da tutkulu bir biçimde öpmeye başladı.

Tiz bir kadın çığlığı duyulunca yalnız olmadıklarını hatırladılar. Nick bu çığlığı duymayı bekliyordu sanki. Genç adam Meredith'i aniden itti. Tökezleyerek dengesini korumaya çalışırken genç kadının kolları iki yana savruldu. Öyle canı acıyordu, Nick'i öylesine arzuluyordu ki sırf gururundan itiraz edemedi bu kez.

Kafasını kaldırıp baktı genç adam; nefes nefese kalmıştı. Gölge bahçenin ortasında öylece dururken ısılt ısılt gözlerini Meredith'ten ayıramıyordu. **"İkinci ders: Asla bir adamla yalnız kalma. Senden faydalanmaya çalışır yoksa."**

Hızlı hızlı çarpan kalp atışlarını biraz olsun yavaşlatmaya çalışarak, **"Anladım,"** dedi genç kadın sert bir sesle. **"Öğütlerin için teşekkür ederim. Bir dahaki sefere bahçede kiminle yalnız kalacağım konusunda daha titiz davranacağım."** Meredith eteklerini topladığı gibi arkasına dönüp uzaklaşmaya yeltendi ama Nick bu kez de yolunu kesti. Kafasını kaldırıp gözlerine baktı Meredith. **"Bırak geçeyim."**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"Gidip benim yarım bıraktığım işi tamamlaması için Havernautt'u bulacaksın, değil mi?"

Meredith başını sallayarak kollarını öfkeyle iki yana açtı. "Benden ne istiyorsun? Bana eşlik edecek adamları bizzat mı seçeceksin?"

"Ben ne istediğimi açıkça söyledim. Kendin gibi ol."

Genç kadın işaret parmağıyla Nick'in göğsünü dürttü. "Senin yanında olduğum gibi mi?"

Öfkeyle kafa sallayarak, "Yanlış yaptın," dedi genç adam. "Beni öfkeliendirmekte ustrasın."

"Biriyle öpüşmenin onu öfkeliendirmekle ne alakası var?"

Nick kollarını geniş göğsünde kavuşturdu. "Üçüncü ders: Bir erkeği sinirlendirirsen fiziksel olarak kışkırtmış olursun."

"İlginç," dedi Meredith. Ne demek istediğini gayet iyi anlamıştı aslında. *Nick ondan etkilendiği için öpmemişti onu.* Gururu incinir gibi oldu yine. Genç kadın Nick tarafından *arzulandığını* düşünmekle yanıldığını hissetti birden. Sonuçta erkek-kadın ilişkileri hakkında ne biliyordu ki? Evlendiği gece kocasını bile etkilemeyi başaramamıştı işte. Nick'i etkilediğini nasıl düşünebilirdi ki?

"Seni hiç de hoş bulmayan bir adamı etkilemenin pek çok yolu var demek ki," dedi Meredith inanmış gibi yaparak.

"Doğru," dedi Nick. Sözleri genç adam tarafından kolayca tasdik edilince daha çok incindi Meredith. "Şimdi gelelim konumuza. Bana davranışların konusunda bir söz, verecek misin? İmalarının aksine seni başka adamlarla görmekten rahatsız olmadığımı anlamışsındır herhalde. Hatta evlenmeni en çok isteyen benim. O gün rahat bir nefes alacağım. Fakat o zamana kadar yakışık alır davranışlar sergilemeni ümit ediyorum."

"Senin istediğin gibi davranışlar sergileyeceğime söz veremem. Ayrıca her durumda nasıl davrandığımı sana açıklayacak değilim. Eğer tavırlarımdan şikâyetçiysen ve birlikte olmaktan keyif aldığım adamlara da tahammülün yoksa benden uzak durmalısın."

Nick derin derin göğüs geçirerek etrafına bakındı. Biraz sonra kendinden emin bir tavırla kafa salladı. **"Tamam, öyleyse. Belki de en iyisi budur. Bırakalım da nasıl biliyorsan öyle yap."** Meredith bu sözler karşısında kalakaldı.

Genç kadının içi huzursuzlukla kaplanmıştı şimdi. Nick'in böylesine kolay ikna olacağını ummuyordu aslında. Bu, bir daha görüşmeyecekleri anlamına mı geliyordu? Bunu düşününce kalbi pişmanlıkla sızlayıverdi birden.

"Senden uzak duracağım, Davetlerin sonunda bir koca bulduğunu duyayım yeter." Nick kesinlikle kararlı olduğunu belli etmek ister gibi kafa salladı. **"Evet, böylece beni çileden çıkartma şansın olmayacak ve biz de bu talihsiz dersleri tekrar edip durmayacağız."**

Talihsiz... Onunla öpüşmek Nick için talihsizlikten başka bir şey değil miydi yani? Meredith boğazına düğümlenen yumruya rağmen yutkunmaya çalıştı. **"Hiç merak etme. Birini bulacağım."** Kendi halinde, huzurlu bir adam... Güvenli biri... Nick'e kesinlikle benzemeyen biri...

Aralarında hüküm süren gergin sessizliğin ardından Nick dile geldi, **"Yokluğun fark edilmeden geri dönsen iyi olacak."**

"Peki, sen?"

Genç adam umursamaz bir tavırla elini salladı. **"Ben bahçede bir çıkış yolu bulurum kendime."** Nick sanki gizli bir çıkış kapısı arar gibi kafasını uzattı.

"Veda etmen gerekmez mi? Böyle gizlice gitmen hoş karşılanmaz."

Genç adamın yüzünde hoşgörölü bir ifade belirdi. **"Ah, Meredith. Hep insanların beklentilerine göre davranmamı umuyorsun. Gerçekten umursadığımı mı sanıyorsun? Bu geceye dek o insanların çoğu varlığımdan habersizdi. Yokluğum fark edilmeyecektir."**

Fakat artık herkes tanıyordu onu. İçerideki bütün kadınlar onun ortalıktan kaybolduğunu anlayınca kederlenecekti. Yarından itibaren adı kızlarına kismet arayan anne babaların dilinden düşmeyecekti. Yakışıklı, itibarlı, hali vakti yerinde; kaçırılmaz bir fırsat... En azından Meredith

onun gidişinin ardından kendisini sıkıcı bir aşüfte olarak gören adamın karşısında aptal durumuna düşüp durmaktan kurtulacaktı. Nick'in görmek dahi istemediği ama katlanmak zorunda kaldığı bir kadındı o yalnızca...

Genç adam iri gövdesiyle karanlığa karışıp gözden kayboldu. Bahçe kapısının çınlayan sesi Meredith'in yüreğinde yankılandı. Meredith geri dönmeden önce orada biraz oyalanıp Nick'i zihninden kovmaya çabaladı. İçeride Leydi Derring dans sırası bekleyen eş adaylarını sıraya dizmiş olmalıydı çoktan.

Halk kütüphanesini ziyaret etmek mükemmel bir fikirdi. Böylelikle Leydi Derring'in peşinden çaresizce sürüklenmek zorunda kaldığı alışveriş turları için şehre inmekten kurtulmuş olacaktı Meredith. Bir kadının kaç elbise ve çantaya ihtiyacı olabilirdi ki? Meredith bir hanımefendinin her elbisesine uygun bir çantaya sahip olması gerektiğini düşünmüyordu.

Bond Sokağı'na yapılacak bir diğer ziyaretten ve Leydi Derring'in dırdır edip duran çenesinden kurtuluş yolu bu kez Lord Havernautt sayesinde çizilmişti. Leydi Derring'in davetinden bu yana bir türlü Meredith'ten ayrı kalamamıştı genç adam. Gelemediği günlerde Lord'un yerini taptaze bir buket gül alıyordu. Meredith bu saf ruhlu genç adamı ağır ve kararlı adımlarla sınava tabi tutuyordu. Şu ana kadar pek çok konuda Meredith'ten tam puan almış gibiydi. Genç kadın ona karşı kibar bir hayranlık beslemekte olsa da hissettiklerine aşk demek zordu. Hatta Meredith'in Lord Havernautt'a karşı hislerinin o malum kişiye karşı hissettiği kanını kaynatan duygularla uzaktan yakından ilgisi yoktu. Halinden anlaşıldığı kadarıyla—Leydi Derring'in de düşündüğü üzere—Lord Havernautt, Meredith'le evlenmeye talip olduğu takdirde onu ve ailesini pek rahat geçindirebilecek, oldukça varlıklı biriydi. Baba olmak hakkında ne düşündüğüne gelince, Meredith birkaç imalı sözünden onun çoluk çocuğa karışmaya hevesli olduğunu anlamıştı. Bütün bunları

hesaba kattığında genç kadın evleneceği erkeği bulduğunu düşünüyordu.

Ondan gelen üçüncü gül buketini aldığı anda, **"Senden çok etkilendiğini düşünüyorum, Meredith,"** dedi Düşes. Yaşlı kadına bakan da yüzündeki ışıltıyı görünce cadının muhteşem bir başarıya imza attığını düşünürdü. Ne var ki yaşlı dulun bu zaferi hiç de kalıcı bir başarı değildi.

Yaşlı kadın bu sözlerin ardından asıl görevinin ne olduğunu anımsayarak bakışlarını Portia'ya çevirdi ve kızcağıza utanç dolu gözlerle baktı. **"Keşke seni evlendirmek de o kadar kolay olsaydı."** Her zamanki gibi bu şikâyetin ardından başka şikâyetler de sıralanmaya başladı. **"Brookshire nereye kayboldu ki? Davetlerimden hiçbirine yanıt vermemesi büyük kabalık."**

Meredith düşes hazretlerini Nick'in artık hiçbir davete katılmayacağından haberdar etmek için yanıp tutuşuyordu aslında. O adam ne kadar canını sıkarsa sıkınsın, Meredith hasretinden kavruluyordu. Onu deli gibi görmek istediğini inkâr etmiyordu genç kadın. Dudaklarının tadını bile özlemişti. En son görüştükleri gecenin üzerinden tam iki hafta geçmiş, genç kadın onun uzak kalmak konusunda verdiği sözü tutmakta kararlı olduğunu anlamıştı. Gelgelelim Meredith onu unutmak yerine, hayalini kurup duruyordu. Yanaklarının yine al al olduğunu hissederek iki elinin tersini yanaklarına dayadı. Kitap rafları arasında dikilmiş duruyor, kendisinden kurtulmaktan başka bir şey düşünmeyen o adamın hayalini kuruyordu.

"Yan tarafta güzel bir kafe var." Lord Havernautt'un sesi hayaller âlemine dalıp gitmiş Meredith'i kendine getirdi.

"Orada bir çay içelim mi? Eğer yağmur durursa sütunlu girişin altında oturup yoldan geçenleri seyreder, belki tanıdık birilerine rastlarız." Meredith ellerini yüzünden çekip neşeyle gülümsedi. Hatta günahkâr düşüncelerinden kurtulmaya çalışır gibi haddinden fazla neşeli görüldüğü bile söylenebilirdi. Genç kadın hevesle kafasını sallayarak boş boş bakmakta olduğu kitabı rafa bıraktı.

"Evet, haydi Portia'yı bulalım."

Genç kıızı ararlarken Meredith karşısında Adam Tremble'i buluverdi.

"**Leydi Brookshire.**" Genç adam şaşkınlığını yansıtmak istercesine elini yakasına götürdü. Bilmiş bakışları genç kadının yeşil muslinden göz alıcı elbisesinin üzerinde şöyle bir dolaştı ve kadının göbeğine takıldı. Şişkinlikten eser kalmadığını fark etmiş olmalıydı. Tremble sarı ve şeftali renkleriyle bezeli kravatını nazik parmaklarıyla çekiştirince Meredith çizgili desene takılan gözlerini kırptırırverdi.

"**Bay Tremble,**" diyerek genç adamı selamladı. Lord Havernautt'un yanlarında dikilmiş, takdim edilmeyi beklediğinin farkındaydı genç kadın. Derin bir nefes alıp kaçınılmaz takdimi gerçekleştirdi, "**Lord Havernautt, bu beyefendi Bay Tremble. Kendisi rahmetli kocamın bir dostudur.**"

"**Memnun oldum, efendim.**" Lord Havernautt nazikçe başını eğdi.

"**Hayret...**" Bay Tremble'in dudaklarında incecik bir tebessüm beliriverdi. "**Son görüştüğümüzde oldukça hassas bir durumdaydınız ama şu an eski halinize dönmüş görünüyorsunuz.**" Genç adam kaşlarını çatarak konu hakkında açık konuşmaktan kaçındı ve bir yanıt beklemeye koyuldu.

Meredith yalanının Londra'ya kadar uzanmamış olmasını umuyordu aslında. Belki de saçmaydı ama Leydi Derring'den başka kimsenin sahte hamileliğinden haberdar olmadığını düşünmüştü. Şimdi yalan söylediğini kesinlikle bilen Adam Tremble yeniden karşısına çıkmış, başına bela olacaktı.

Genç kadın dudaklarını ısırarak Lord Havernautt'un yüzüne baktı. Genç adam şaşkın ve meraklı gözlerle bakıyordu yalnızca. Güzel, demek ki Tremble'in üstü kapalı sözleri genç adam tarafından pek de iyi anlaşılmamıştı. Lord'un pek de dehşete düşmüş görünmemesinden cesaret bulan Meredith, Tremble'a dönüp ona beklediği yanıtı verdi. Bu adam ya böyle konuları ortalık yerde konuşmakta bir sakınca görmüyordu ya da Meredith'i bir beyefendinin yanında küçük

düşürmek istercesine görgü kurallarını hiçe saymayı tercih etmişti. Burnundan soluyan tavrına bakılırsa, Meredith ikinci ihtimalin daha kuvvetli olduğu kanısındaydı. **"Maalesef artık hamile değilim."**

Tremble'ın dudakları gülümsemek istercesine titredi. **"Üzücü bir kayıp."** Tremble duruma uygun sözler sarf etmekte olsa da Meredith onun neşeli sesindeki hazzı duymakta hiç güçlük çekmiyordu.

"Sahi mi, Leydi Brookshire..." dedi Lord Havernautt anlayışlı bir tavırla. **"Bu kadar büyük bir acı yaşadığınızı bilmiyordum. Nasıl dayandınız buna?"** Genç kadının elini avucuna alarak ekledi, **"Zavallı, güzel Leydim."** Meredith Lord'un içten ve endişeli bakışları karşısında bu kez kendini tam bir aşağılık gibi hissediyordu. Özellikle de bütün bu sahtekârlıktan haberdar olan Adam Tremble karşılarında dikilmekten...

"Ah, Leydi Brookshire için endişelenmenize hiç gerek yok," diyerek söze karıştı Tremble. **"O hep ayakta kalmayı başaran bir kadın olmuştur."** Tremble manalı bakışlarıyla Meredith'e yolunacak bir kaz bulduğunu ima etmeye çalışıyordu. İkisi el ele tutuşmuş, mutlu bir çift gibi görünmekteydiler. Meredith elini Lord Havernautt'un elinden çektiği gibi genç adamın koluna girdi.

Lord'u çekiştirerek, **"Sizinle karşılaştığıma sevindim, Bay Tremble,"** dedi Meredith.

Portia'yı kütüphanenin alt katında buldular. Genç kız *İngiliz İmparatorluğu'nda Kadın Hakları* isimli, sayfaları yıpranmış bir kitaba dalıp gitmişti. Kızı kandırıp yandaki kafeye gitmeye ikna ettiler.

Kafede otururlarken Meredith ılık çayından bir yudum aldı ve Lord Havernautt'un hayran bakışlarından huzursuz olduğunu hissederek kıpırdandı. Görünüşe bakılırsa genç adamın gözünde yücelmişti Meredith. Lord ona savaştan yeni dönmüş bir kahramana bakar gibi bakıyordu. Lanet olsun... Başka kimse kalmamış gibi o adamla Lord Havernautt'un yanında mı karşılaşması gerekiyordu yani? Eğer onunla evlenecek olursa bu yalan aralarında sonsuza kadar var olacaktı.

Yalan yapış yapış bir şeydi. Bir yalan diğerine, diğeri öbürüne bulaşıyordu.

Neyse ki Portia eve dönüş yolu boyunca kucağına doldurduğu kitaplardan söz edip dururken Meredith, Lord Havernautt'un yanında uzun uzun düşünme fırsatı buldu.

Finch girişteki holde onları beklemekteydi. **"Leydi Derring çaya bekliyor,"** dedi kâhya.

Misafir odasından içeri girmek üzereyken Lord Havernautt Meredith'in kolundan çekerek genç kadının Portia'nın peşi sıra odaya dalmasına mani oldu. Meredith şaşkın bir tavırla kaşını çattı.

"İyi misiniz, Leydim? Tremble denen adamla karşılaştığımızdan beri çok durgunsunuz. Umarım acı dolu hatıralar gününüzü berbat etmemiştir," dedi genç adam.

Onun bu nezaketi Meredith'in sinirlerini daha da bozuyordu. Genç kadın eldiveninin içine gizlenen parmaklarını büküp dururken gerilen incecik ilmikli eldivenden teni görünüyordu. **"Hayır, dışarı çıkmaktan keyif aldım."**

Lord, Meredith'in ardına baktı sonra. İki kadın hemen bakışlarını başka tarafa çevirdiler; çay fincanlarında, halıda, kubbeli tavanda geziyordu gözleri. Nereye dikkat kesildikleri kesinlikle belliydi. Lord ile Meredith arasında geçen konuşmayı duyduklarına şüphe yoktu. Onlara rağmen, Lord Havernautt derin bir soluk aldı ve aklından geçenleri Meredith'e aceleyle itiraf etti. **"Umarım sizinle birlikte olmaktan keyif aldığımı söylemekle kabalık etmiş olmuyorumdur. Sizi daha da yakından tanımak istiyorum."**

Meredith parmaklarını çantasının saçaklarına doladı. Birlikte görgü kurallarını aşmadan ne kadar vakit geçirebileceklerini bilmiyordu.

"Benimle birlikte Cumberland'daki baba evime gelerseniz çok memnun olurum; sizi annemle tanıştırmak istiyorum. Resmî davetler başladıktan sonra da olabilir elbette. Sizi böyle erkenden alıkoymuş gibi olmaktan ötürü rahatsızlık duyuyorum tabii ama annem etraftakilerin ne düşündüğünü pek umursamaz. Bu yüzden onunla

tanışmanızı istiyorum." Genç adam öyle hevesli görünüyordu ki, Meredith istese de onu geri çeviremeyecekti. Üstelik Leydi Derring'in ısrarlı bir tavırla kafasını sallayıp durduğu da hesaba katılırsa, bu teklifi kabul etmekten başka çare yoktu.

"Bundan memnuniyet duyarım, Lordum."

"Teddy. Lütfen bana Teddy diye seslenin."

"Teddy," dedi Meredith başını eğerek.

Lord ödül almış bir çocuk misali gülümsedi. **"Ben de size, Meredith, diye hitap edebilir miyim, peki? Bir sakıncası var mı?"**

O anda Nick'in cüretkâr bir şekilde adını haykırdığını anımsadı Meredith. İzin bile istememişti. İki adamı kıyaslamaya kalkışması bile hataydı. Teddy'nin Nick'e benzememesi iyiydi. Çok iyiydi hem de. Eğer ona benzeyen bir yanı olsaydı, Meredith genç adamla evlenmeyi aklından bile geçirmezdi.

"Tabii... Teddy."

"Harika!" Genç adam keyifle Meredith'in eline sarıldı ve genç kadının eline tutkulu, sıcacık bir öpücük konduruverdi. **"Sizi bu kadar erken tanıdığım için şanslıyım. Davetlerde sırtıp duran küçük kızlarla uğraşmaktan kurtuldum. Sizin olgunluğunuz ve zarafetiniz insanın ruhunu dinlendiriyor. Görmüş geçirmişliğiniz sizi daha da cazibeli kılıyor. Toy bir kızın aksine gerçek bir kadın gibi..."**

Bu sözler Meredith'i biraz endişelendirdi. Meredith sıradan bekârlardan daha olgundu belki de, evet ama daha deneyimli değildi ki. Kasabada yaşadığı yıllar boyunca, bazı konularda pek de deneyim edindiği söylenemezdi. Özellikle de yatak odasında... Bu anlamda onun bir genç kızdan farkı yoktu. Bu genç adamı yedi yıl evli kalıp, düşük yapan olgun bir kadın olduğuna nasıl inandıracaktı acaba? Dişlerini öyle sıkı ki çenesinin acıdığını hissetti genç kadın. Hayatı nasıl böyle karmakarışık olmuştu? Nasıl olup da küçücük bir yalan böylesine derin bir bataklığa dönüşüp onu içine çekmeye başlamıştı? Küçük bir çocuk gibi ayağını yere vurup duruyordu düşünürken. Nick olmasaydı, böyle zor durumda kalmayacaktı. Ona bir koca bulmasını emreden Nick'ti.

Böylece Meredith müstakbel kocasına bekâretini açıklamak zorunda kalacaktı.

Genç kadın olması gerekenlerden az da olsa haberdardı. Bir bakirenin ilk cinsel ilişkisini yaşarken şiddetli bir acı hissettiğini duymuştu. Kanadığını da biliyordu. Bir dul için geçerli değildi bunlar. Kanı nasıl açıklayacaktı? Meredith hangisinin daha kötü olduğuna karar veremiyordu; Teddy'ye Edmund'ın kendisiyle birlikte olmak istemediğinden söz etmek mi daha zordu, yoksa hamileymiş gibi yaptığını ve sahte bir düşükle yalanını örtbas ettiğini açıklamak mı? Meredith hangi gerçeği açıklarsa açıklasın, bunu duyduktan sonra adamın onu ilk fırsatta boşayacağından emindi.

Nick görmüş geçirmiş bir erkekti. Meredith'in böyle bir sorunla karşılaşacağını tahmin etmemiş olmasına imkân yoktu. Sonuçta genç kadına *yeniden evlenmesi* konusunda ısrarcı davranan oydu. Evet, Meredith doğrudan onun yanına gidecek ve bu sorunu çözmesini isteyecekti. Nick onun yeniden evlenmesinin mümkün olmadığını anlayacaktı böylece.

Meredith, Teddy'nin gülüşüne titreyen bir tebessümle karşılık vererek koluna girdi. Genç adamın kolunda misafir odasından içeri girerken Nick'le karşılaşacağı fikrinin içinde yarattığı huzursuzluğu yok saymaya çabalıyordu genç kadın. Onunla görüşecek ve bu yalan perdesinin ardına gizlenerek kimseyle evlenemeyeceğini ona açıklayacaktı, hepsi bu. Yalanlardan bıkmıştı artık. Yaşamında bir daha yalana yer yoktu.

Nick'i görmek istemesi, onu her soluğunda arzuladığı için değildi elbet.

ONSEKİZİNCİ BÖLÜM

Meredith'in, yardımcısından ayarlamasını emrettiği kiralık at arabası saat on bir buçukta köşe başında beklemekteydi. Genç kadın telaşlı fakat bir o kadar da dikkatli adımlarla kaldırım boyunca

ilerlemekteydi. Leydi Derring'in konağından olabildiğince uzaklaşmak için mümkün olduğunca acele etmeye çalışıyordu ama etraf pek net görünmediğinden adımlarını olabildiğince sakınarak atmak mecburiyetinde kalıyordu. Sis bir duman gibi sarmıştı çevresini ve Meredith önüne aniden çıkan at arabasını son anda fark edebildi. Arabanın koyu renkli hatları pusuda bekleyen bir canavar misali aniden çıkıverdi önüne.

Genç kadın önce durup arabacıya yolu tarif etti. Ardından yardım istemeden kendini arabaya atıverdi. Evde kalmak için bir bahane uydurmak hiç de zor olmamıştı. Diğerleri akşam dışarı çıkmak için plan yaparlarken Meredith başının ağrıdığını söyleyince hiç itiraz etmeden onu evde bırakmaya ikna olmuşlardı. Aslında Leydi Derring aşırı ısrarlarından vazgeçmiş gibi görünüyordu artık. En azından Meredith'e karşı aynı tavrını sürdürmüyordu. Hepsi Teddy sayesinde olmuştu.

Eleanor Hala evde kalıp onunla ilgilenme konusunda ısrarcı davranınca bir an paniğe kapılmıştı genç kadın. Neyse ki Leydi Derring, Meredith'e destek çıkmış ve onun günlerdir süren yorgunluğunu atmaya ihtiyacı olduğunu belirterek Eleanor'a müzikali kaçırmamasını tavsiye etmişti.

At arabası Londra'nın sise bürünmüş sokaklarında sessizce ilerlerken Meredith, Leydi Derring ve halasıyla ilgili düşüncelerinden sıyrılmaya çalışarak böyle bir işe nasıl kalkıştığına şaşır kaldı. Nick'in, kumarhanesi *Şanslı Leydi*'de olduğunu tahmin ediyordu genç kadın. Onunla orada karşılaşma ihtimalinin kuvvetli olduğunu düşünüyordu. Eğer dinlenmek için odasına çekilmemişse, Meredith biraz bekleyip onunla görüşecekti.

Ertesi gün resmî davetler başlayacaktı. Ardından Leydi Derring, Eleanor Hala ve Portia'yla birlikte Cumberland'a gideceklerdi. Leydi Derring'e bakılırsa, bu ev ziyaretinin sonunda Meredith nişanlanmış olacaktı. Bu gece Nick'i mutlaka görmesi gerekiyordu.

At arabası aniden durunca Meredith koltukta bir o yana bir bu yana savruluverdi. Genç kadın doğrulmaya çalışarak araba camının

perdesini aralayıp şöyle bir etrafa bakındı. Birkaç katlı bir yapı olan *Şanslı Leydi* karşısında duruyor, binanın taş ve ahşaptan yapılmış ön cephesi ıslıl ıslıl parlıyordu. Bu yapının görünümü ön yüzünü çapraz şekilde saran ağır meşe kirişleri ve Tudor tarzını yansıtan pencereleriyle Elizabeth çağı tiyatrolarını andırıyordu. Burası bir işyerinden çok, büyük bir eve benziyordu aslında. Meredith'in dudaklarında bir gülüş belirdi. Burası bir parça da olsa Oak Run'ı andırıyordu. Belki de Nick eski evini sandığından da çok özlemişti.

"İnmeyi düşünüyor musunuz?" diye haykırdı arabacı koltuğundan.

Genç kadın arabadan aşağı zıpladı, çantasından bozuk para çıkarttı ve arabacıya fırlattı. Araba tangırdarak uzaklaşırken Meredith oracıkta bir başına kalıvermişti. Siyah pelerininin kukuletasını başına örterken parmakları başlığının gri kürklü kenarlarına takılıp kaldı öylece. Genç kadın pelerininin kıvrımlarına çekidüzen verdi sonra. Bu pelerinin altındaki elbisenin ne derece kışkırtıcı olduğunun farkındaydı Meredith. Diğer bütün yeni elbiseleri gibi üzerindeki bu yeşil ipek elbise de omuzlarıyla göğüslerini cüretkârca sergiliyordu.

Meredith, *Şanslı Leydi*'nin kapısından içeri girince insan kalabalığıyla kaynamakta olan geniş salona uzanan İtalyan mermeriyle kaplı merdivenlerden inmeden, yüksek girişte tereddüt içinde oyalandı bir süre. Onun geldiğini fark eden birkaç kişinin gözleri yukarı çevriliyordu. Genellikle beylerin oturmakta olduğu masalar dört bir yana benek benek dağılmıştı. Bu masalarda beyler kadar olmasa da, birkaç hanımefendiye rastlamak da mümkündü. Dönen rulet çarklarının sesi kalabalığın hiç dinmeksizin sürüp giden uğultusuna karışıyordu. Üniformalı uşaklar ellerinde içki, yiyecek ve sigara dolu parlak gümüş tepsilerle salonda koşuşup duruyorlardı.

Bu uşakları yönetmekte olduğu anlaşılan bir kadın birine dönüp yakındaki masada oturmakta olan birkaç beyefendiye sigara ikram edilmesini emreder gibi parmaklarını şakırdattı. Meredith'in bu kadını anında fark etmesinin tek nedeni kadının akıl almaz kırmızılıktaki

saçları değildi yalnızca. Kadın adeta bu kumarhanenin sahibi ve idarecisi gibi bir tavır sergiliyordu. Şatafatlı elbisesiyle gösterişli saçlarına rağmen çarpıcı bir kadındı bu. Meredith o an bu kadının Nick'le olan ilişkisini merak etmekten alıkoyamadı kendini. Bu kadın yalnızca bir çalışan mıydı, yoksa daha fazlası mı? Otoriter havasına bakılırsa, emir alan birine pek de benzemiyordu doğrusu.

Kalabalığın arasında birkaç tanıdık yüz fark edince Meredith'in karnına sancılar girmeye başladı. Şu ana kadar *cemiyete* mensup beyefendilerin—özellikle de yeni tanıdığı beylerin—buranın müdavimi olduğunu hiç dikkate almamıştı aslında. Eğer fark edilirse bütün itibarı sarsılır, davetlerin sonunda bir koca bulma hayali hüsrarla sonuçlanırdı. Lord Havernautt şimdi ne kadar üzerine düşmekte olursa olsun ona bir daha asla şans vermezdi.

Kalabalığın arasındaki bir yüz özellikle dikkat çekiyordu. Portia'nın işe yaramaz ağabeyi Bertram, beylerin arasındaki yerini almıştı. Genç adam kafasını kâğıtlardan kaldırıp önünde duran içkisinden bir yudum alıverdi. Meredith başlığını sıkıca kavrayıp birkaç adım geri çekildi. Cesaretini ağır ağır yitiriyordu genç kadın. Bu maceranın heyecanlı bir tarafı kalmamıştı sanki. Nick'le mutlaka konuşmak şart değildi belki de. Eğer fark edilip, bütün itibarı sarsılacaksa, konuşmaktan vazgeçebilirdi.

Tam geri dönmüş endişeli bir biçimde kaçmaya yeltenirken aniden kalakaldı. Önüne çıkan bir cüsse yolunu kesmişti bu kez.

Önce acı dolu bir hırıltı, ardından kaba saba sözler duyuldu. **"Hangi cehenneme gidiyorsun, önüne baksana."**

"Beni bağışlayın, efendim. Çok üzgünüm."

Karşısında duran alaycı ifadeye bürünmüş, çiçekbozuğu yüz, genç kadının zaten gerilmiş sinirlerini yatıştıracak en son adama aitti. **"Şuna bak."** Donuk gözleri Meredith'in yüzünü ve pelerinini manalı bakışlarla süzdü. Sanki bir et parçasına bakıyor gibi kocaman açılmıştı gözleri. **"Ne güzel şeysin sen öyle. Ağırbaşlı bir hanımefendi gibi görünüyorsun. Öyle de konuşuyorsun."** Adam genç kadının kolunu sıkarak yüzünü

yüzüne yaklaştırdı. "Hayatında biri var mı, tatlım?" Meredith'in arkasına baktı sonra. Onun gerçekten yalnız ve korunmasız olduğundan emin olmak istiyor gibiydi adam. Gözleri yeniden Meredith'e çevrildiğinde donuk gözlerinde aniden yanıp sönen ışık Meredith'i iliklerine kadar dondurdu. İncecik dudakları gerilince çürük dişleri ortaya çıkıverdi. "Senin gibi güzel bir kız yalnız başına dışarı çıkmamalı. Yalnız bir kız bekleyen pek çok tehlike olabilir. Skelly'yle gel de seninle ilgilensin, ha?"

Meredith bu adamın kendisini buradan dışarı çıkaramayacağını biliyordu. Bu kadar insanın önünde böyle bir şey yapamazdı. Meredith istemedikçe yapamazdı. Hiçbir şey yapamasa yardım isterdi. Dehşet içinde dudaklarını ısırды Meredith. Kararsızlığı gözlerinden okunuyordu şimdi. Çılgılığı basıp yardım isteyerek *Şanslı Leydi*'deki herkesi varlığından ve kimliğinden haberdar etmeli miydi? Elbette hayır. Bu meseleyi pekâlâ büyütmeden halledebilirdi.

Skelly denen bu adam onu dış kapıya doğru sürüklemeye başlamıştı bile. Meredith ayakkabılarının tabanı mermer zemin üzerinde hızla kayarken sakın kalmaya çalışarak topuklarını yere çivilemiş, kafasını sallıyordu.

"Birini bekliyorum," diye fısıldadı genç kadın. Hâlâ dikkat çekmemeye çalışıyordu. "Beni bırakırsanız memnun olacağım; bırakın da gideyim."

"Senin gibi bir fıstığı bekleten herif seni hak etmiyor demektir. Ben seni prensesler gibi yaşatırım. Parmağını bile kıpırdatman gerekmez, sadece... eteğini kaldıracaksın hepsi bu." Sarfettiği bu nükteli sözlerin ardından kahkahayı patlattı.

Meredith donup kalmıştı. Bu adam ciddi olamazdı. Çenesini tutmayacaktı artık. Adam onu resmen kapıya sürüklüyordu. Artık itibarını falan düşünecek durumda değildi genç kadın. Bu adamın kendisini kaçırmasına göz yumacak değildi.

Ona son bir şans tanımak ister gibi dişlerinin arasından tısladı genç kadın. "Bırak beni."

Adam hiç istifini bozmadı. **"Naz yapma, haydi..."**

Meredith kolunu doğrulttu. Dirseğini bedenine yapıştırmış, başparmağını tıpkı Nels'in öğrettiği gibi avucunun içine kıvırmıştı. Adamın suratına yumruğu geçirdi. Yumruğu adamın suratında patladığı anda hissettiği acıyı fark edemedi bile. Adamın burnundan oluk oluk akan kan genç kadının keyfini yerine getirmişti.

"Seni kaltak, burnumu patlattın." Adam yüzünü elleriyle kapatmış olsa da boğuk sesiyle söylediği laflar anlaşılıyordu. Kan parmaklarının arasından kızıl bir şelale gibi çağlayıp duruyordu. Meredith eline fırsat geçmişken kaçacağı yerde böyle bir hasara nasıl sebep olduğunu anlamaya çalışırken, şaşkın bakışları adamın kanayan suratıyla kendi yumruğu arasında gidip geliyordu.

"Burada neler oluyor?" Kırmızı saçlı, ukala kadın yanlarına yaklaştı. Ellerini kalçasına dayamış bir halde dururken, önce Meredith'e ardından Skelly'ye çevrildi kadının gözleri. **"Nick seni buraya adım atmaman konusunda uyardı."** Kadın, başıyla Meredith'i işaret etti. **"Senin kızlardan biri mi? Nick kızlarını burada çalıştırmaz..."**

"Ben onun kızlarından biri falan değilim," diyerek kızgın bir tavırla kadının lafını kesiverdi. Bu kadının ne ima ettiğini gayet iyi anlamıştı genç kadın. **"Bu adam beni zorla götürmeye çalışıyor."**

"Öyle mi?" Kadın Meredith'in gölgeli yüzünü daha yakından görmek için başını eğip bir baktı. **"Güzel, hakkında gelmişsin anlaşılan."** Kadının bakışları yüzünü kirli bir mendille silmeye çalışan Skelly'ye çevrildi yine. **"Yerinde olsam Nick seni görmeden buradan toz olurdum."**

"Kimi görmeden, Bess?"

Meredith böylesine korkup aynı anda bu kadar neşelendiğini hiç hatırlamıyordu doğrusu. Nick kayıtsız bir tavırla yaklaştı. Siyah ceketi ve gümüş rengi yelegeyle muhteşem görünüyordu. Meredith kalbinin yerinden fırlayacak gibi olduğunu hissediyordu o an. Büyüleyici görünüyordu. Hatırladığından da muhteşemdi bu hali. Genç kadının yüzü kıpkırmızı kesildi. Dehşet yeniden üşüştü kalbine. Yalnız başına

dışarı çıkmaya cüret ettiği için Nick'ten nasıl bir zılgıt yiyeceğini tahmin edebiliyordu. Orada dikilmiş Nick'in kendisini fark etmesini beklerken bu yaptığıının nasıl bir çılgınlık olduğu yeni yeni aklına geliyordu. Tanrı aşkına... Az daha neler olacaktı kim bilir! Kollarını kavuşturmuş fark edilmeyi beklerken nefes alamadığını hissetti bir an.

"Skelly şimdi de konuklarımızı rahatsız etmeye başlamış," dedi Bess, Nick'e dönüp.

"Adım Fairbanks, bayan." Skelly bir yandan burnunu siliyordu. Yüzüne dayadığı mendil sesini boğuyordu. **"Ayrıca ben kimseyi rahatsız etmedim. O kaltak bana vurdu."**

Nick nihayet dönüp baktı. Genç adamın yüzündeki müşterilerine karşı takındığı o ilgili ve anlayışlı ifade bir anda yok oluverdi.

Meredith'in üzerine yürüyerek, **"Sen ne halt etmeye geldin?"** diye gürledi Nick.

"Onu tanıyor musun?" diye sordu Bess şüphe dolu bir tavırla. Göğsüne kavuşturduğu kolları iki yana düşüvermişti.

Nick onu ya duymamış ya da umursamamış olacak ki, bir yanıt vermedi. **"Burada ne işin var?"** diye sordu yine genç adam.

Meredith ihtiyatlı gözlerle Bess ile Skelly'nin meraklı suratlarına şöyle bir baktı. Burnunun kanadığını unutmuşa benzeyen Skelly'nin mendili havada kalmıştı aniden. Bess asabi bir biçimde kaşlarını havaya dikmişti.

"Seninle konuşmam gerekiyordu." Meredith sesinin böyle titremesinden nefret ediyordu.

"Not göndersen olmaz mıydı?" Nick, Meredith'in omzundan sıkıca tutup genç kadını şiddetlice sarstı. **"Burası sana uygun bir yer değil. Nasıl düşünemezsin bunu?"**

"Burası niçin ona uygun bir yer değilmiş?" diye sordu Bess. Bir adımda Nick'in yanında bitivermişti.

Meredith yalvarır gibi ellerini kaldırdı. **"Seninle yüz yüze görüşmemiz gereken özel bir konu vardı. Başka çarem yoktu. Geleceğimi bildirmeliydim, haklısın."** Genç kadın Nick ve Bess'in

yüzüne endişeli gözlerle bakıyordu. İkisinin yüzünde de düşmanca bir ifade belirmişti ve Meredith o anda hangisinin daha tehditkâr bir tavır takındığını kestiremiyordu.

"Buraya gelmemen gerekirdi." Nick, Meredith'in az önce yaşadıklarını o anda anımsamış gibi genç kadının omzundan elini aniden çekti ve dönüp Skelly'nin boğazına sarıldı. **"Ona dokundun mu?"**

"Yalnızdı!" Skelly vahşi bir hayvan gibi, çıldırmışçasına Nick'in parmaklarını tırmalamaya başlamıştı. **"Seninle bir ilgisi olduğunu bilmiyordum. Onu incitmedim. Burnumu patlattı; yüzüm gözüm kan içinde kaldı."**

"Bunu hak etmek için ne yaptığını tahmin etmek hiç de zor değil, nedense." Nick'in, adamın boğazına yapışmış parmakları bembeyaz kesilince Meredith genç adamın koluna dokunup onu teskin etmeye çalıştı. Sinirden kol kasları iyice gerilmişti.

"Nick." Meredith öfkesinin geçmesini bekler gibi usulca seslendi ona. Skelly parmaklarının arasında debelenirken genç adamın bakışları koluna değen küçücük ele kilitlendi. Meredith'in sesi ağlamaklıydı. **"Bırak gitsin. Değmez."**

"Nick," diyerek araya girdi Bess. Kızgın bakışlarla Meredith'i süzdü. **"İnsanlar bakıyor."** Bess'in tiksinti dolu gözleri bir Skelly'ye, bir Meredith'e çevrilip duruyordu. Gerçekten de insanlar yavaş yavaş etraflarına toplanmaya başlamıştı, girişteki merdivenleri ağır ağır çıkıyorlardı. Meredith elini Nick'in kolundan çekip pelerininin içine iyice gömülmeye çalıştı.

Nick bir an tereddüt etti. Genç adamın karmakarışık yüz ifadesinden neler hissettiğini kestirebilmek mümkün değildi; ne var ki Skelly'yi oracıkta gebertmek istediği açıktı. Sonunda adamı itip savuruverdi. **"Sana buradan uzak durmanı söylemiştim. Son kez uyarıyorum seni."**

Skelly kıpkırmızı olmuş boğazını ovalayarak kafa salladı. **"Duydum."** Adam kapıdan çıkmadan önce dönüp Meredith'e zehirli bir bakış fırlattı.

Nick'in gözleri de genç kadının üzerine odaklanmıştı. Genç adamın elleri iki yanında sallanırken, yumrukları açılıp kapanıyordu. Tıpkı Skelly'ye baktığı gibi sert ve tehditkâr gözlerle bakıyordu Meredith'e. Onu da mı boğmak istiyordu? Mümkün olsa pelerininin içinde kaybolacaktı genç kadın. Nick bakışlarını ondan ayırıp etraftaki meraklı yüzlere çevirdi hemen. Tıpkı Meredith gibi o da bir rezaletin patlak vermek üzere olduğunu hissetmişti. Kalabalığın yaklaşmakta olduğunu fark edince huzursuzluktan iyice gerildi genç adam.

Bess, Meredith'in önüne dikiliverdi. **"Gitsen iyi olacak Yeterince sorun çıkardın."**

Meredith, Nick'in bakışlarını yakalayabilmek için kadının omzunun üzerinden genç adama bakmaya çalıştı. Nick gitmesine engel olur umuduyla beş on saniye bekledi genç kadın. Sonra onaylayan bir tavırla başını eğerek kapıya döndü.

Üçüncü adımını atamadan Nick bileğinden yakaladı. Genç kadını tutup çabuk ve kararlı adımlarla kapıya sürükledi.

"Nick!" Bess arkalarından seslenmekteydi. **"Nick!"**

Meredith komik bir zafer sarhoşluğu içindeydi şimdi. Sebep ne olursa olsun, Nick onun bu kapıdan tek başına çıkmasına izin vermemişti işte. Genç kadın Bess'in yüzündeki ifadenin de sesi kadar öfkeli olup olmadığını anlamak için dönüp şöyle bir bakmak istediysen de Nick'in hızlı adımları buna fırsat vermedi.

Genç adam bir hamlede öfkeyle gürlledi; **"Seni eve götüreceğim ama yolda çeneni açmamanı öneririm; aksi takdirde ikimizin de pişman olacağı bir durum söz konusu olabilir. O pisliğin canını bağışlayarak yeterince merhametli davrandım. Sana yetecek kadar merhametim kaldığını sanmıyorum."**

Meredith sessizce başını salladı. Nick onu peşi sıra sürüklüyor, genç kadın birkaç minik adım atarak onun tek adımına ancak yetişiyordu. Genç adam bir araba çevirdi. Bağıra bağıra evi tarif ederek kapıyı öyle bir hışımla açtı ki Meredith korkudan büzülüp kaldı. Genç kadın onun yardım etmesini beklemeden binecekti ama Nick'in sabrı

taşmıştı. Genç adam söylenerek Meredith'i belinden tutup kaldırdı ve arabanın kapısından içeri tıktı. Meredith kendini aceleyle koltuğun öbür ucuna attı. Ona ve onun bu korkunç öfkesine yaklaşımdan korkuyordu.

Nick de iri cüssesiyle karşısındaki koltuğa yerleşti. Araba Berkeley Meydanı'na doğru ağır ağır ilerlemeye başlamıştı. Birkaç dakika boyunca Meredith'i görmezden gelerek hiçbir şey söylemedi genç adam. Dışarıda sisten göz gözü görmezken sanki ilginç bir şey görebilecekmiş gibi arabanın penceresindeki perdenin aralığından dışarıya bakıyordu.

Nihayet sessizliğini bozdu. **"Fark edildin mi?"** Sanki Meredith'i görmeye tahammülü yokmuş gibi gözünü pencereden ayırmadan konuşuyordu Nick.

Meredith nemli elleriyle pelerinini kavradı. Dudaklarını ıslattı sonra. **"Hayır. Yani en azından ben öyle sanıyorum,"** diye karşılık verdi genç kadın.

"İyi, aptallığının başına ne işler açtığını yarın anlarız."

Nick'in sözleri adeta bir tokat gibi canını acıyordu. Meredith'in gururu içini kemirmeye başlamıştı yine. Genç kadın böyle hakaretleri alttan alabilecek biri değildi ve bu adam gitgide haddini aşıyordu.

"Ben aptal değilim..."

Nick ona dönüp öyle tehditkâr bir bakış fırlattı ki, Meredith sözlerinin devamını getiremedi. **"Değilsin, öyle mi? Yaptıklarını nasıl açıklayacaksın, peki? Bütün itibarını tehlikeye attığın yetmezmiş gibi bir de Skelly Fairbanks'in pençesine düşüyorsun. Bu akıllı bir kadının yapacağı iş değil doğrusu. Bence hırsının ve sahtekârlığının yanına ahmaklığını da eklemek lazım."**

Meredith pelerininin plilerinden tutup eteğini örttü. **"Senin gözünde hep suçluyum değil mi?"** Göz pınarları gözyaşlarıyla dolmuştu. Bu adamın gerçekten nazik biri olduğunu düşünmekle hata mı etmişti? Sally Finney'nin öldüğü gece onu sevgiyle teselli eden adam nereye gitmişti? **"Niçin geldim ki ben?"**

"Hakikaten, niçin geldin? Önemli olduğunu söylemiştin." Nick'in kaşları çatıldı.

Şimdi pencereden dışarı bakan Meredith'ti. Genç kadın kollarını göğsünde kavuşturmuş oturuyordu şimdi. Ağzını bıçak açmıyordu. Sırf bekâret mevzusunu ona anlatmak için ayağına geldiğini itiraf edeceğine ölmeyi tercih ederdi. Evlilik konusunu bir kere daha düşünmesi için ona yalvaracak olursa, yine bir bahane bulmaya çalıştığını düşünecekti Nick. Aslında bu geceden sonra evlilik fikri de Meredith'i pek huzursuz etmiyordu doğrusu; eğer bu adamın çıldırtıcı baskısından kurtulmanın başka yolu yoksa evliliğe razı olmayı göze almıştı genç kadın. Ona yalvarıp kendisini daha da küçük düşürecek değildi.

"Fairbanks'in pençesine düşecek kadar önemli olan konu neydi, söyler misin? Onun nasıl bir adam olduğu hakkında en ufak bir fikrin var mı?"

Meredith kaba bir tavırla homurdandı. Skelly Fairbanks'in nasıl bir adam olduğunu anlamak hiç de zor olmamıştı. Genç kadın bakışlarını pencereden ayırmıyordu. Nick'le ağız dalaşına girmekten yorulmuştu artık. Onun gözünde bir hiç olmaktan, yanında kendini bir ahmak gibi hissetmekten bıkmıştı. Aslında onu gerçekten özlemişti.

Nick'in karşı koltuktan yanına geçtiğini hissedince gerildi. Sert parmakları Meredith'in çenesini kavradı ve genç kadının yüzünü yüzüne çevirdi. **"O bir kadın tüccarı ve bakışlarını fark ettiysen seni de ağına düşürmek üzereydi."**

Meredith bunu tahmin etmişti aslında. Fakat Nick'in soğukkanlılıkla, mantıklı bir biçimde yaptığı bu açıklama... Genç kadın içinin ürperdiğini hissetti.

Nick'in çenesine değen alev alev dokunuşunu hissetmemek için hiç de içinden gelmeyen bir cesaretle başını kaldırdı. **"Kendimi müdafaa edebildim ama değil mi? Üstelik onun gibi adamların senin işlettiğin bir mekânda bulunabileceğini nereden bilecektim? Kapıdan içeri girmek bile tehlikeliyse nasıl bir yer burası Tanrı aşkına?"**

Meredith'in nükteli sözleri haddini aştı. Bu sözler Nick'in yüzüne çarpan buz gibi su misali dondurmuştu genç adamı.

Meredith kafasını sallayarak özür dilemeye çalıştı. **"Affet beni..."**

"Benden ne bekliyorsun ki?" dedi Nick. "Ben bir asilzade falan değilim. Fairbanks'ten daha asaletli bir adam değilim ki ben."

Genç kadın inanmak istemediği bu acımasız sözler karşısında gözlerini yumdu. Bu sözlerin doğru olmadığını biliyordu Meredith.

Nick sözlerini sürdürürken sesi bir yabancından farksızdı. "Adamın burnunu dağıtmış olman bir şeyi değiştirmez. Kendini böyle müşkül bir duruma sokmamalıydın. Eğer yanına gelmeseydim sana nasıl bir karşılık vereceğini düşündün mü hiç?"

Meredith mağlup bir tavırla kollarını açtı. "Üzgün olduğumu belirttim."

Genç kadının pelerini hafifçe açılınca Nick'in gözleri kısılıverdi. "Ne var senin üzerinde?" Meredith daha kolunu uzatmadan Nick yanına yaklaşp pelerini omuzlarından aşağı indirdi. Elbisenin kalp biçimindeki derin yakalı üst kısmını görünce Nick'in gözleri deliklerinden fırlayacak gibi oldu. "Bu da Leydi Derring'in yeni âdetlerinden biri mi?"

"Yalnızca bir elbise işte." Meredith kayıtsız görünmeye çalışsa da *bu* elbiseyi sırf onun için giydiğini düşününce yanaklarının kızarmasına engel olamıyordu. Utancından yerin dibine giren genç kadın pelerinini kavrayıp omuzlarına örtmek üzereyken Nick uzanıp pelerini hışımla çekti.

"Bırak da görelim. Fark edilmek için giydiğin belli. Kadınların işi bu değil mi zaten? Amaç dikkat çekmek değil mi? Ne sergilediğini görelim bari."

Meredith pelerinini almak için bir hamle daha yaptı. "Ver şunu. Daha fazla kalbini kırmak istemiyorum," diye çıkıştı genç kadın.

Nick pelerini buruşturup arkasına attı. "Kırılmadım ki." Genç adamın boğuk sesi Meredith'in iliklerine işledi. Meredith'in yüzünü tutup yüzüne çevirdi genç adam. "Doğrusunu söylemek gerekirse benimle niçin konuşman gerektiğini çok merak etmeye başladım." Nick geri çekilirken Meredith'i de kendine doğru çekti. Aralarında

varlığını her zamankinden daha güçlü hissettiren uzaklık hesaba katıldığında onun bu davranışı çok garip geliyordu.

"**Bırak beni,**" Meredith ellerini çaresizce savursa da Nick'in göğsüne vurmaktan öteye gidemiyordu. Genç kadının avuçları Nick'in geniş göğsüne yaslanıp öylece kalakaldı. Gücü tükenmişti; parmakları genç adamın sert göğsünde kıvrılıverdi. Genç kadın Nick'in kolları arasından kurtulmak için eğilip bükülse de elbisesinin bu çırpınışları bedenini sergilemekten öteye gidemedi; o kıvrandıkça göğüsleri yakasından taşacak gibi oluyordu.

Genç adamın bakışları Meredith'in elbisesinden görünen manzaraya odaklandı bu kez. "**Bana... İhtiyacın mı vardı?**" Meredith neyi kastettiğini gayet iyi biliyordu.

"**Hayır,**" diye çıkıştı genç kadın.

"**Hayır mı? Niye geldin öyleyse?**" Genç adam Meredith'in göğüslerinden birinin üzerinde nazıkçe kıvrılmış saç tutamına dokunurken elleri göğüs kıvrımında oyalanıp duruyordu.

Küstah ses tonu genç kadının sinirlerini geriyor; aynı küstah bakışları Meredith'in yakasında avare avare dolaşıp duruyordu. Saç tutamını kenara itip işaret parmağıyla genç kadının yumuşacık göğsüne dokundu Nick. Sonra parmağı daha da aşağı inip elbisesinin yakasından içeri girdi ve Meredith göğsünün ucuna değen dokunuşu hissetti. Nick'in parmağı yukarı aşağı sürtünüp durdukça, genç kadın her temasta kanının beynine sıçradığını hissediyordu.

İnledi Meredith. Bu inleyiş öfkeden miydi, zevkten miydi, kendisi de bilmiyordu. Nick gözlerinin içine bile bile bakarak hiç zorlanmadan genç kadının elbisesinin üzerini sıyıırıverdi. Meredith'in çıplak göğüsleri sert avuçlarının içindeydi artık. Bu resmen nazıkçe yapılan bir saldırıydı ama genç kadın geri çekilemiyordu bir türlü. İçinde hissettiği incecik sızı ısrarla şiddetleniyordu. Dizleri Nick'in iki yanında bükülüverdi. Genç adamın kucağına çöküp kaldı Meredith. Bedeninin en hassas noktasına temas eden sertlik genç kadını hem korkutmuş hem de şaşırtmıştı. Nick'in aç bakışları genç kadının soluğunu kesti adeta. Genç adam

Meredith'in göğüs uçlarını sıkmaya başladı. Genç kadının küçücük meme uçları Nick'in sert parmakları arasında aşınıp duruyordu. İçi ılık bir hazla dolan Meredith'in boğazından incecik, ateşli bir inilti koptu.

Nick, Meredith'i sert koltuğa sırt üstü yatırdı. Genç kadının göğüs uçlarından birini dişlerinin arasına aldığı anda Meredith bedenine eğilen simsiyah saçlardan başka bir şey göremiyordu artık. Nick'in sıcak ve ıslak dudaklarıyla, dili bedenine değince tiz bir çığlık duyuldu. Genç adam elini Meredith'in kalçasına sürükledi. Şimdi teniyle Nick'in parmakları arasında elbisesinin incecik kumaşı vardı yalnızca. Araba yolda ilerlerken sallandıkça, genç adamın eli de Meredith'in kalçasında bir aşağı bir yukarı sürüklenip duruyordu.

Meredith soluk soluğa Nick'in ismini haykırırken parmaklarını genç adamın saçlarına doladı ve göğsünün bütününü Nick'in ağzına doldurmak ister gibi kıvrıldı.

Kafasını kaldırıp baktı genç adam. Kömür karası gözleri alev alev yanıyordu. **"Bunu istediğini söyle bana."** Nick'in umutsuz haykırışı Meredith'in içini kavuruyordu.

Genç kadının parmakları Nick'in saçları arasında dolaşüyor, saç tutamları parmakları arasında rüzgârda uçuşan tüyler gibi karmakarışık oluyordu. *Meredith bunu kesinlikle istiyordu. Onu istiyordu.* Başından beri tek istediği buydu belki de. Onu görmek istemesinin gerçek nedeni buydu. Hayatına girdiğinden beri Meredith'in aklından hiç çıkmadığına Tanrı şahitti. Bebek odasının önünde Nick'in ona dokunduğu o ilk andan bu yana genç kadın bu adamı bütün varlığıyla arzuluyordu.

Nick'in bakışlarındaki tutku Meredith'in içini titretti. Onun bakışlarından kendi güzelliğinin yansıdığını görüyordu genç kadın. Aklını kaçırmış bir papazın kızı değildi o artık. Düğün gecesinde kaderiyle baş başa bırakılan o gelin de değildi.

"Seni istiyorum." Meredith o an bu sözlerinin kulağa ne kadar ahlâksızca geldiğini umursamadı. Genç kadın şimdi yalnızca Nick'in bedenine dokunmaya devam etmesini, ona kendini—belki de hayatı

boyunca ilk kez—değerli hissettirmeye devam etmesini istiyordu. Sabırsızca başını savurdu Meredith. **"Seni istiyorum."**

Nick duraksadı. Parlak bakışlarını kapkara bir bulut kaplayıverdi yine. Meredith anladı; Nick kiminle sevişmekte olduğunu anımsamıştı yine. Bu kadının ona yalan söylediğini hatırlamıştı işte.

"İstememelisin," dedi Nick. Ardından daha acımasız bir sesle ekledi. **"İstememeliyim."**

Meredith gözlerini kırptırdı. Korkmuştu. **"Ama istiyorsun. İkimiz de istiyoruz."**

Genç adam ellerini Meredith'in üzerinden çekti. Yoksun ve mahzun kaldı genç kadın. Nick'in gözlerindeki ışık daha başka parlıyordu şimdi. O bakışın içindeki alevler hayranlık ve ilgiden bambaşka bir şeyi yansıtıyor gibiydi. Meredith tıpkı bir günahkâr gibi utanarak bedenini gizlemek istedi.

"Elbiseni giy."

O iki küçük kelime genç kadının yüzüne bir tokat gibi iniverdi. Meredith yedi yıl öncesini anımsadı birden; hayalindeki düğün gecesinin gerçek olmasını umarak yeni ütülenmiş geceliğiyle koskocaman yatakta oturmuş bekleyen o çocuksu kıza dönüşmüştü yine. Ama umduğu gibi olmamıştı. Edmund bir hayalet gibi üzerine çökerken şöminenin ateşinden yansıyan ışık adamın ipek saçlarını kırmızıya boyamıştı. Kayıtsız sözlerine dayanmak mümkün değildi. *Sevgili gelinim, papazın soğuk yüzü kızından etkileneceğimi düşünmek büyük saçmalık. Seninle sırf babamın isteğini yerine getirmek için evlendim ben.*

Meredith bu acı dolu hatıraları zihninden kovarak Nick'in Edmund olmadığını hatırlattı kendine. Nick ona dokunmuş, onu öpmüştü. *Nick onu istemişti.* Genç adamın aç gözleri Meredith'in yüzünde dolaştı önce. Ardından boynuna ve omuzlarına dağılan saçlarına takıldı bakışları. Nihayet göğüslerine inerek orada takılıp kaldı sonra. **"Sana giyinmeni söyledim."** Genç adam sert ve aceleci bir tavırla konuşuyor, Meredith'i buyurulanı yapmaya mecbur bırakıyordu.

Meredith el yordamıyla elbisesini ararken zoraki bir kayıtsızlığa, sahte bir boş vermişliğe bürünerek karşılık verdi. Nick onu reddederek nasıl incittiye o da genç adamın canını acıtmak istiyordu. **"Ben bu işin sonunu getirebileceğini sanmıştım."** Genç kadın Nick'in yüzünü ve bedenini buz gibi bakışlarla süzdü. Onun bu tavrından hiç incinmemiş olduğunu ve bu davranışının son derece önemsiz olduğunu ima etmeye çalışırcasına içini çekerek ekledi sonra. **"Senin pek niyetin yok gibi; ben de düğün gecesini beklerim o zaman."**

Genç adam Meredith'in bileğine yapıştı; genç kadının canı çok acıyordu.

Meredith'in gözleri bileğine çevrildi. Usulca emretti genç kadın. **"Bırak beni."**

Nick'in yüzü allak bullak olmuştu; genç adamın baskın çıkmak için kendi içinde nasıl bir savaş verdiği belli oluyordu. Sonunda başını salladı; bir karara varmıştı anlaşılan.

"Bunu çok mu istiyorsun?" diye gürledi genç adam. "Al, öyleyse."

ONDOKUZUNCU BÖLÜM

Nick'in dudakları Meredith'in dudaklarına ansızın yapıştı. Genç kadını öylesine şiddetli öpüyordu ki, bu öpüşmeden sonra Meredith'in dudaklarının birkaç gün boyunca acıyacağını biliyordu. Öfke ve tutkuyla karışık bir his, genç adamın içinde buram buram tütüyordu şimdi. İçinden taşan bu tutku aklına yatıyordu Nick'in. Ne var ki, öfkeye bir anlam veremiyordu. Bu kadının bir başka adamla olacağı fikriydi Nick'i delirten. Onu evlenmeye mecbur bırakan kendisiydi ve böyle düşünerek saçmaladığının farkındaydı aslında. Meredith'in evlenip, hayatından çıkmasını isteyen ta kendisiydi. Hiddet ve arzuyla inledi genç adam. Bu çok saçmaydı. Tek bir şeyden kesinlikle emindi Nick; bu gece, burada, bu kadına sahip olacaktı. Meredith onun olacaktı. Bu kahrolası hasret Meredith'in bedeniyle bütünleşmeden dinmeyecekti. Nick ancak ona sahip olduktan sonra gitmesine izin verebilirdi.

"Bu sefer durmak yok," diye fısıldadı genç adam öpüşürken. Meredith'in dudakları da en az onunki kadar susamıştı. Elleri genç kadının bedeninde dolaşıyordu. Elbisesinin kenarından tutup çekti Nick.

Dudakları Meredith'in dudaklarını hırsla yiyip yutuyordu. Meredith'in dili Nick'in dilinin üzerinde kıvrılarak dans ediyor, genç kadın bu arzu dolu öpüşe aynı istekle karşılık veriyordu. Bal tadındaydı bu kadın. Nick bu tatla kendinden geçene dek uzun uzun, şiddetlice öptü onu. Elleri Meredith'in göğüslerini öylesine şehvetle yoğuruyordu ki, genç kadın Nick'in dudakları arasında inledi.

Meredith, Nick'in saçlarına yapışıp başını göğüslerine doğru bastırınca hazdan deliye döndü genç adam.

Meredith'in gözlerinin içine baktı sonra. Dili önce genç kadının göğüs uçlarından birine, sonra diğerine dokunuverdi. Meredith onun bedeninin altında arzuyla kıvrılırken Nick'in gözlerinde kapkara bir tutku belirdi; damarlarının alev alev tutuştuğunu hissediyordu genç adam.

Kendisini kandıran, aptal yerine koyan ve delirten o kadınla sevişmekte olduğu fikri hâlâ zihninde bir yerlerde saklı duruyordu şüphesiz. Nasıl oluyordu da bu kadın yaşamında hissettiği bir eksikliği doldurmaktan öteye gidemeyeceği halde, Nick onu böylesine arzuluyordu?

Meredith sanki Nick'in düşüncelerini okumuş gibi kaşlarını çatı ve başını hiddetle salladı. "**Düşünmek yok.**"

Nick'in yüzünü elleri arasına aldı ve yüzüne yaklaştırıp hırsla öpmeye başladı. Meredith'in avuçları yanağına değince, bu tatlı dokunuşla Nick'in zihninden geçen her şey siliniverdi. Tecrübeli bir fahişe dahi içinde böylesine bir arzu uyandırmayı başaramazdı. *Haklıydı. Artık düşünmek yoktu, yalnızca hissetmek vardı.*

Nick'in dudaklarındaki arzu daha da şiddetlendi. İnleyerek Meredith'in omuzlarını kavradı genç adam.

Bu kez yavaşladı Meredith; Nick'in dudaklarının arasından fısıldadı, **"Seninle olmak istiyorum. Evli, yaşlı bir kadın olduğumda unutmayacağım bir anı olsun bu."**

Nick'in göz kapakları aralandı. Dudaklarını Meredith'in dudaklarından ayırmış yüzüne bakıyordu genç adam. Meredith'in şakaklarına değen saçlarını nazikçe okşadı; onun başka bir erkekle olduğunu düşünmek canını acıtmıştı yine. Sonra ona bir başka öpücükle karşılık verdi Nick. Uzun uzun, derin derin öptü onu. Şu anda onun bir başkasıyla evleneceğini düşünmek istemiyordu. O da tıpkı Meredith gibi unutulmaz bir anısı olsun istiyordu; aralarında bir kocanın hayaletiyle gölgelenmemiş bir anı yaşansın istiyordu.

Bir kelime daha duymamaya yemin eder gibi onu doya doya öptü Nick. Gitgide alevlendi dudakları; yandılar. Nick, genç kadının eteğini kalçalarına kadar sıyırdı. İç çamaşırlarından kurtulmak hiç de zor olmamıştı. Parmakları Meredith'in kadife gibi yumuşacık kasıklarında dolaşırken, bacaklarının arasına değdi. Nick onun hazır olup olmadığını anlamaya çalışıyordu. Bu dokunuşla Meredith'in sıırılsıklam olduğunu fark edince parmağını genç kadının ıslak sıcaklığında gezdirmeye başladı. Meredith tiz bir çığlık atarak titreyince Nick parmağının etrafını saran narin kasların haz dolu bir sıcaklıkla kasıldığını hissetti. Genç adamın derin solukları Meredith'in inceden yükselen inleyişine karışıp bir sis gibi çöktü koltuğa. Nick parmağını daha derine soktu ve Meredith artık hazırды. Nick, Meredith'in tecrübesiz kaslarının o anda esnediğini hissedince inledi. O kasların arasındaki küçük şişliğe dokundu sonra genç adam. Parmakları Meredith'in içine saplanıp çıkarken bu küçük şişlik başparmağının ucunda dönüp duruyordu. Nick ona dokunurken kaskatı olmuş erkekliğinin o daracık sıcaklığa gömüldüğünü hayal ediyordu.

Meredith zevkten çıldırana dek parmağını o minicik inciden ayırmadı genç adam. Nihayet genç kadının bedeni ürpererek sarsıldı ve Nick'in avucunu dolduran kalçası şiddetle titremeye başladı.

Arzudan deliye dönen genç adam daha fazla sabredemedi. Parmaklarını Meredith'in kaygan deliğinden çekip çıkarırken eli titriyordu. Pantolonunu çıkardı ve genç kadının bacaklarının arasına geçti. İçine girmek üzereyken bakışları birbirine değdi. Meredith'in içine girdiğinde hissettiklerinin tarifi mümkün değildi. Bir seferde Meredith'in içini delip geçti Nick. Gerçeklikti, bütünlüktü bu. Kusursuzluk buydu. Ruhu o anda bu kadınla yeniden bedenlendi. Meredith bedeninin altında donup kalmışken inliyordu Nick. Genç kadın hissettiği acıyla gözlerini sımsıkı kapattı; soluğu kesilmişti. Nick, Meredith'in arzusunu alevlendirmekte gecikmedi.

Başını eğdi genç adam. Meredith onun ılık nefesini kulağında hissediyordu şimdi. Nick genç kadının kulak memesini dişlerinin arasına aldı ve yalamaya başladı. Meredith'in soluk alıp verişini dinledi önce. Meredith'in içi yeniden ıslanarak eridi ve Nick'in kaskatı erkekliğini kusursuz bir kalıp gibi sarıverdi.

Genç adam geri çekilip yeniden girdi Meredith'in içine. Meredith inleyerek tırnaklarını Nick'in kollarına sapladı. Hazdan deliriyordu Nick, durmadı. Bu kez daha hızlıydı genç adam. Meredith koltuğa yapışmıştı. Nick onun kendinden geçen çığlıklarını duyup, kollarına batan tırnaklarını hissettikçe daha da şiddetleniyordu. Bu darbelere doymuyordu Meredith; koltuğun üzerinde kıvranıp duruyordu. Nick içine girdikçe başını onun boynuna gömüyordu genç kadın. Sonra küçücük dişlerini Nick'in gömleğine geçirdi. Nick göğsünde hissettiği acıyla daha da hızlandı, daha da şiddetlendi. Meredith hazzın doruk noktasındaydı artık. Koltuğa yığılıp kaldı genç kadın. Terli göğüsleri arabanın loş ışığında parlıyordu. Nick genç kadının terli göğüslerini avuçlarının içine alıp sıkmaya başlayınca Meredith'in son çığlığı yankılandı. Daracık deliği genç adamın içini eritti. Nick'in hayatı boyunca hissettiği en dar ve en sıcak delikti bu. Nick başını geriye savurarak o son ve ürpertici darbeyi indirdi bu kez. Boğazı yırtılırcasına inledi genç adam.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Başını Meredith'in boynuna yaslayıp, o buram buram kadın kokan kokusunu içine çekti. Hâlâ genç kadının içindeydi ve yaşamı pahasına bile olsa oradan çıkmak istemiyordu.

"Bu..." Meredith doğru kelimeyi bulmaya çalışır gibi duraksadı. Bulmuştu sonunda. "Güzel..."

"Güzel mi?" diye mırıldandı Nick derinden. "Bundan daha kusursuzu varsa, bedelini canımla ödemeye razıyım ben."

"Kelimeler yetmez." Meredith'in parmaklarının saçlarının arasında dolaştığını hissedince teninin ürperdiğini hissetti Nick.

Bu kadının kollarının arasından kayıp gitmesini istemiyor ve bu his Nick'i birazcık bile ürkütmüyordu. Bedeni ağırlaşmış, rahatlamış, sakinleşmiş gibiydi. Hiçbir yerde bulamadığı o eski hislerdi bunlar.

Doymuştu Nick. Acısı dinmişti.

İkisi de yapış yapış, birbirinin içine geçmiş bedenleriyle sessizce kalakaldılar. Ayrılmak istemiyorlardı.

Meredith'in derin derin iç geçirdiğini hissetti Nick. "Giyinmeliyiz," dedi genç kadın.

Nick geri çekildi. Giysilerine uzanırken Meredith'e bakmadı genç adam. Kulağına çalınan hışırtıdan anlamıştı; giyiniyordu. Araba o anda durdu. Zamanlamaları daha iyi olamazdı. Nick perdeyi araladı. Leydi Derring'in konağının tam önünde durmuşlardı. Dönüp Meredith'e bakınca nefesinin daraldığını hissetti genç adam. Çok güzel görünüyordu Meredith; teni kıpkırmızı, gözleri pırıl pırıldı. Gerçekten sevilen bir kadın gibi... Genç kadın uzanıp çantasını alırken gözlerini Nick'in gözlerinden kaçırdı.

Nick ne diyeceğini bilemedi. İçi yansa da ona kal diyemeyeceğini bilecek kadar akli başındaydı. Meredith kendi dünyasına dönmeliydi. Ait olduğu yere dönmeliydi. Tıpkı Nick'in de ait olduğu yere dönmesi gerektiği gibi...

Kapının koluna uzandı Meredith. Dönüp Nick'e baktı sonra. "İyi geceler."

Nick bir an bile durup düşünmedi; arabadan inmesine engel olmak ister gibi Meredith'in koluna yapıştı. Onu kendine çekti ve genç kadına hayatının en ateşli ve muhteşem öpücüğünü verdi. Genç kadının başının arkasını bir eliyle sıkıca kavradı. Sert dudakları Meredith'in dudaklarına yapışmış, parmakları genç kadının dağınık saçları arasına gömülmüştü. O ipek gibi saçları Nick'in pürüzlü ellerini okşuyordu. O tiz inilti bir kez daha koptu genç kadının boğazından. Nick'in kanı tutuştu yine. Genç adam acıdan ve şehvetten yanarak elini yine Meredith'in eteğinin altına sürükledi. Parmakları o sıcaklığa bir kez daha kavuşmak istiyordu.

Arabacı bir şeyler söyledi sonra. Adamın inceliksiz sözleri sessizlikte kulak tırmalayıcı bir biçimde yankılandı. Meredith ürkek bir kuş gibi dudaklarını Nick'in dudaklarından kopardı. Aceleyle fısıldadı genç kadın. **"Herkesi uyandıracak. Bırak da gideyim."**

Nick hiçbir şeyi *bırakmak* zorunda olmadığını haykırmak istedi bir an. Arabacı isterse bütün şehri ayağa dikebilirdi. Umurunda bile değildi.

Sonra metanetli davranması gerektiğini hatırlattı kendine ve başını salladı. Elini Meredith'in eteğinin altından sıyırıp geri çekildi.

Meredith buğulu gözlerle ona bir kere baktı ve bu son bakışı oldu. Genç kadın bir duman bulutu gibi kapıdan çıkıp gitti. Nick sancı dolu düşleriyle baş başa kalmıştı artık. Zamanı olsa ona neler yapabileceğini hayal etmekten başka çaresi yoktu. Yatakta olsalar...

Genç adam arabacıya seslenerek adresi bildirdi. Ardından koltuğa gömüldü. Meredith'in dediği gibi yapacak ve gitmesine izin verecekti. Sonsuza kadar çıkacaktı hayatından artık.

Nick ceketini bir hamlede çıkartıp yatağa fırlatmak üzereyken çift kişilik dev yatakta uzanan gölgeyi fark etti. Bess, Şam kumaşından yatak örtüsünün üzerine yayılmış, vahşi bir kedi gibi beklemekteydi. Elini yanağına yaslamış kayıtsız gözlerle bakarken, bu tavrıyla bakışlarından apaçık okunan asıl maksadını gizlemeye çalışır gibi bir hali vardı. Nick önce gerindi, ardından kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Seni dinliyorum, Nick." Yumuşacık bir sesle konuşuyordu Bess. Bir yandan da genç adamın dikkatini dolgun göğüslerine çekmeye çalışır gibi düşük yakasından sarkan boncuklu saçaklarla oynayıp duruyordu. Bu sahneye defalarca şahit olmuştu Nick; başkaları da. "O mu?" Nick tek kelime etmeyince Bess yineledi. **"Beni onun için mi terk ettin?"**

Nick sıkıntısını kusmak istiyor ama hiçbir tepki göstermiyordu. Genç adam sandalyeye oturup çizmelerinden birini şiddetlice asılarak çekti. Sorgulanacaksa rahat rahat sorgulanmalıydı. **"Sana söyledim. Senden, bir başkası yüzünden ayrıldım ben."**

"Yalancı."

Nick diğer çizmesine asılırken başını kaldırıp Bess'e baktı. Genç adamın kaşları öfkeyle çatıldı. **"Geç oldu, Bess. Hiç halim yok."**

"Tabii artık saygın bir beyefendi olduğuna göre bir hanımefendiyle birlikte olmak istemen doğal." Bess dizlerinin üzerinde doğrulup Nick'e yaklaştı. **"Buz gibi yüzüyle bir hanımefendiden farkı yoktu zaten. Hoşuna giden bu mu? Dantellere, muslinlere* bürünmüş soğuk nevalenin teki mi?"**

Nick, Meredith'in altında kıvranan sıcacık bedenini anımsayınca bu düşüncüyü kafasından atmak ister gibi kafasını salladı. **"Saçmalıyorsun."**

Bess yataktan aşağı bir yılan gibi süzülerek ayağa kalktı ve kalçasını davetkâr bir biçimde sallayarak Nick'e yaklaştı. **"Sen onlar gibi olamazsın. Bir hanımefendiyle evlensen bile onlardan biri olamazsın. Onlarla bir araya gelebilirsin, davetlere katılabilirsin ve onların tavırlarını taklit edebilirsin belki ama bu gerçek kimliğini değiştirmez."**

Bess'in sözleri Nick'in yüzüne inen şiddetli bir tokat gibiydi. Meredith'le bir bütün olduğu o anda hissettiği huzur yerini ağır ağır tedirginliğe bırakıyordu şimdi. Bess doğru söylüyordu aslında. O terkedilmiş sokak çocuğu hâlâ Nick'in içinde bir yerlerde gizleniyordu.

* Muslin: sık dokunmuş, parlak, ince, yumuşak bir tür kumaş. Bu kumaştan yapılmış olan.

Ne var ki genç adamın benliğinin diğer yarısını reddetmesi olanaksızdı. O bir kontun oğluydu. İki dünya arasına sıkışıp kalmış, kafası karmakarışık bir çocuk vardı aslında içinde. Bu gece Fairbanks'e gösterdiği tepki Nick'in geçmişini asla silemeyeceğini kanıtlamıştı. Geçmiş peşini bırakmayacaktı. Meredith gibi narin bir kadının onun hayatında yeri yoktu.

"Sen sokaklarda büyüdün." Bess, Nick'in karşısına dikilip çenesine dokundu ve yüzünü yüzüne yaklaştırarak fısıldadı. **"Tıpkı benim gibi. Biz bir bütünüz Nicky. İkimiz de o dünyaya ait değiliz. Ben sana bir hanımefendinin veremeyeceği şeyleri verebilirim."** Bess'in dudakları Nick'in dudaklarına değecekken omuz silkerek yanından uzaklaşır ve genç adam.

"Bitti, Bess. Ya kabul edersin, ya da çekip gidersin." Nick yatak odasının kapısını açtı. Bess'e gitme vaktinin geldiğini ima ediyordu.

"Onun yüzünden." Bess'in dudakları incecik bir çizgiye dönüştü. **"Ona âşık olmaya başlamışsın bile."**

Nick, Bess'in sözleri karşısında hissettiği şaşkınlığı gizlemeye çalışır gibi sıkıntılı bir yüz ifadesine büründü. **"Aptal aptal konuşma."**

"Sensin aptal."

Bess'in tiz ses tonu kulaklarını tırmaladı. İşte Nick'in ilişkilerden kaçmasının sebebi buydu. İlişkilerin sonu hep tatsızdı.

Bess hışımına kapıya yönelip eşikte durdu. **"Kendini kandırıyorsun."** Genç kadın başını savurup neşeli bir kahkaha patlattı. **"Umarım kalbini kırar."**

Nick, Bess'in arkasından kapıyı kapattı ve sırtını kapıya yaslayıp bir süre öylece kaldı. Bess yanıyordu. Nick, Meredith'e âşık falan değildi. Annesi aşkın insana neler yapabileceğini öğretmişti ona. Nick o kadar zayıf bir adam değildi. Üstelik böylesine bir zayıflığa boyun eğecek olsa bile içinde bu duyguyu uyandıracak en son kadın Meredith olurdu şüphesiz. Meredith'i sevmek demek başını bile bile belaya sokmak demektir. Eğer aşkın zavallı esaretine tutsak olursa kendine lanet ederdi genç adam.

Havernautt, Meredith'e ne kadar erken evlenme teklif ederse o kadar iyi olacaktı. Meredith evlenip zihninden büsbütün çıkınca Nick'in kararlılığı ve mantığı yeniden işlemeye başlayacaktı. Kendinden emin bir tavırla kafasını salladı genç adam. Meredith, Havernautt işini eline yüzüne bulaştırmazsa tabii... Bunu düşününce yüzünü ekşitti. Eğer Meredith bu işi beceremezse Nick ondan asla kopamayacaktı. Bu hiç de iyi olmazdı.

Bu kadın terbiyeli, sıkıcı bir züppeyle evlenmeli ve bir daha Nick'in hayatına girmemek üzere çekip uzaklara gitmeliydi. Genç adam derin derin içini çekerek kapıdan uzaklaştı. Kaçış yoktu. Neler olup bittiğini bizzat görecekti.

Meredith tilki avına çıkmaya pek de hevesli değildi doğrusu. Hatta düşününce, genç kadının koca avına çıkmaya da pek niyetli olduğu söylenemezdi. Tabii Portia'yı da ikna edip, beklentilerini karşılayacak gibi görünen müstakbel koca adayının av partisine katıldığı için gerçekten ne hissettiği çok da önemli değildi.

Aslında Meredith'in av partisine katılmak istemesinin bir sebebi de Portia'yı yalnız bırakmak istememesiydi. Üstelik evde kalıp diğer hanımlarla birlikte iğne oyasıyla uğraşmaya veya mektup yazmaya da can atmıyordu hani. Ata binmek, kana susamış avcıların hoplattığı sinirlerine iyi gelecekti. Ya da o öyle sanıyordu.

Gelgelelim, havlayan köpeklerle yere vuran nalların gürültüsü genç kadının huzurunu büsbütün kaçırdı. Atıyla birlikte topluluğun gerisinde kaldı Meredith. Kendini avın heyecanına kaptıran Teddy, genç kadının arkada kaldığını fark etmemiş av köpeklerinin ardından hızla ilerlemekteydi.

Meredith atının yularına asıldı. Durup ileride uzanan manzaraya göz gezdirdi. Topluluğun onun yokluğundan bihaber şekilde gözden uzaklaşmakta olduğunu görünce dudaklarında inceden bir tebessüm beliriverdi. Temiz havayı doya doya içine çekti genç kadın. Kaybolsa kimsenin ruhu duymayacaktı.

"Gelsene, Meredith."

Görünüşe bakılırsa biri onu unutmamış, gizlice kayboluşu fark edilmişti.

"Arkada kaldın!" diye seslendi Portia. Atını durdurmuş Meredith'in nerede olduğunu anlamaya çalışıyordu.

"Bensiz git. Sadece ata binmek istiyorum."

Portia sadık bir dost gibi atını döndürüp ağır ağır Meredith'in yanına yaklaştı. Uzaklaşan topluluğa dönüp mahzun mahzun baktı sonra. Meredith arkadaşının av uğruna yanıp tutuşmakta olduğunu sezmiş, asilzadelerin bu av meşgalesinden niçin bu kadar keyif aldıklarını anlamaya çalışıyordu.

"Portia gerçekten... Benimle kalmak zorunda değilsin."

"Emin misin?" Portia'nın sesinde çınlayan heyecanı duymamak mümkün değildi.

Meredith uzaklaşarak gözden kaybolmak üzere olan topluluğu işaret etti. **"Onları kaybedeceksin. Git haydi."**

Portia sırtarak kamçısını atının bağrına indirip onlara yetişmek için dörtlale uzaklaştı.

Meredith mis gibi havayı bir kez daha içine çekerken hafifçe esen meltem gözlerini okşuyor, genç kadın kır kokusunun tadını çıkarıyordu. Genç kadın kendini etrafını saran huzur ve dinginliğin kollarına bırakmış, atıyla birlikte ilerlemekteydi. Atını eve doğru sürmeye başladı; güneye gidecek böylece ava çıkanlarla karşılaşma ihtimali olmayacaktı. Elbette tilkiler istedikleri tarafa gidebilirlerdi ama Meredith avcılara zıt yönde ilerlediği takdirde onlar tarafından bulunmama şansı yüksekti. Genç kadın evin yanından geçerek ön kapıya doğru yöneldi. Dün arabanın camından dışarıya bakarken gördüğü o kasabadan geçecekti.

Peşinden gelen bir atlı daha vardı. Köşeyi döndüğü anda kendisini izleyen kişi henüz atını durdurmaya fırsat bulamadan onun kim olduğunu anladı Meredith.

Kalbini bir heyecan kapladı yine. **"Burada ne işin var?"**

"Davet edildim." Nick şahlanıp duran atının yularını sıkı sıkı tutmuş çekerken gün ışığı genç adamın siyah saçlarından yansıyordu.

Teddy *onu* da davet etmişti tabii. Ne de olsa Nick'i Meredith'in ailesinin bir bireyi gibi görüyordu. Fakat Meredith yine de Nick'in bu teklifi kabul edeceğini düşünmemişti.

"Sen de kabul ettin, öyle mi?" diye mırıldandı Meredith. Ne kadar sakın görünmeye çalışırsa çalışsın, genç kadının yüreği yerinden fırlayacak gibi çarpıyordu. Onunla bir daha karşılaşacağını düşünmemişti Meredith. En azından bu kadar kısa süre sonra ya da hiç değilse nişanlanıp, huzura kavuşup bir daha bir araya gelme fırsatı bulamayacakları o güne dek tekrar karşılaşacakları aklına gelmemişti.

"Sen söz konusu olduğunda, saçmalamaya başlıyorum." Nick'in dudaklarında alaycı bir gülüş belirdi.

Arabada yaşanan sıcak anları hatırlayınca Meredith'in yanakları kızarıverdi. Daha o hatıralar bile soğumamıştı.

"Artık bunun sebebinin ne olduğunu anlamaya çalışmıyorum," diye ekledi genç adam.

Meredith ne diyeceğini bilemediğinden bakışlarını etrafı saran ağaçlara çevirdi. Sarkan dallar, yaprakların hışırtısı... Olmuyordu; yalnızca Nick vardı orada. Nick'e bakınca, özellikle de onunla böyle baş başa kalınca o gecedен, o çaresizlik dolu dakikalardan başka bir şey anımsamıyordu artık. Şimdi bir adım atıp ona dokunmamak için bedenini zor zapt ediyordu.

Havlayan köpeklerin sesi belli belirsiz duyuldu; diğerleri yaklaşmaktaydılar. Meredith dudağını ısırды. "Leydi Derring çöpçatanlık için yine seni kullanacak, farkındasın değil mi?" Meredith'in şapkasının tüyleri esen meltemle yüzüne değip, burnunu okşadı. Eldivenli eliyle tüyleri yüzünden çekiverdi genç kadın.

"Dert değil. Portia'dan daha beter tipler de var orada. Asıl Leydi Derring'in seni evlendirme çabası sonuçlandı mı? Havernautt hâlâ evlenme teklif etmedi mi?"

Nick bu soruyu sorarken gayet rahat görünmeye çalışsa da çenesinin gerginliği ve buz gibi bakışları gerçek hislerini göz önüne seriyordu.

"Hayır. Henüz teklif etmedi." Meredith gözlerini kaçırarak ekledi.
"Teklif edecekse tabii..."

"Ah, edecek." Nick bu sözü öylesine inanarak dile getirdi ki, Meredith'in bakışları yeniden genç adama çevrildi. Nick atının üzerinde son derece heybetli ve uzun görünüyor, bu haliyle soylu bir süvariye andırıyordu. Onu üniformalar içerisinde bir savaşa giderken hayal etmek mümkündü.

"Annesi benden hoşlanmıyor," dedi Meredith. **"Onun hayal ettiği gelin tanımına pek uyduğumu sanmıyorum. Buraya geliş sebebimin de annesinin gözüne girmek olduğunu düşünürsek, evlenme teklifini pek de kolay alacağımı sanmıyorum doğrusu."**

Uzaktan çalınan bir boru sesi duyuldu. Köpek ulumaları gitgide yakınlaşmaya başladı. Avcıların neşeli bir kovalamaca içinde oldukları belliydi. Meredith'in atı yaklaşan kalabalığı hissetmiş gibi kişneyerek kıpırdanmaya başladı. O anda yerinde duramayan atın üzerinde genç kadının dizi Nick'in bacağına değdi. O kısacık temas bile Meredith'in kanını kaynatmaya yetmişti. Genç kadın bacaklarının arasında sıcacık bir ıslaklık hissetti aniden. Nick'in yanındayken bedeni kendisine durmadan ihanet mi edecekti böyle? Yıllar geçse bile böyle mi olacaktı? Başka bir adamla evlense bile mi? Her karşılaşmalarında içi böyle arzuyla yanacak mıydı yani? Kalbine bir bıçak saplandı sanki. Bu işkenceye dayanmak mümkün müydü?

"Teklif edecek," dedi Nick. Sesindeki kararlılık Meredith'in sinirini bozuyordu.

"Nereden biliyorsun?"

"Sana nasıl baktığımı gördüm."

Meredith somurttu. Bu adam ne dediğinin farkında bile değildi.
"Nasıl bakıyormuş bana?"

"Noel'i heyecanla bekleyen bir çocuk gibi... Sen de açmak için sabırsızlandığı hediyenin."

Meredith'in kaşları çatıldı. Bu doğru olamazdı. Teddy'nin kendisinden hoşlandığını Meredith de anlamıştı. Fakat genç adamın bakışları o kadar da manalı değildi. Öyle miydi acaba? Teddy'nin kendisini bir erkekle bir kadının birbirini arzuladığı gibi—Nick ile Meredith'in hissettiği gibi—arzulamakta olduğu fikri Meredith'in sinirlerini bozuyordu. Teddy, Meredith'in ona karşı aynı hisleri beslemediğini fark edince ne hissedecekti? Genç kadın onu incitmek istemiyordu. Sıkıcı olsa da Teddy kibar bir adamdı.

"Son... konuşmamızdan bu yana düşündüm biraz."

Meredith, Nick'in son görüşmelerinden söz ettiğini duyunca eyerin üzerinde huzursuzca kıpırdandı. Anımsadığı kadarıyla o son görüşmede pek de konuştukları söylenemezdi. Genç kadının yanakları daha da alevlendi. Meredith bakışlarını kaçırıp gözlerini iki eliyle sıkı sıkı tutmakta olduğu deri dizginlere kilitledi.

"O geceden sonra senin evlenmen gerektiğine kesinlikle inandım. Bir an önce... Bu yüzden gelmem gerektiğini düşündüm. Senin bir an önce evlenmen için ne gerekiyorsa yapacağım."

Meredith kuşku dolu gözlerle Nick'in yüzüne baktı. **"Ve bunun için senin yakınımda olman gerekiyor, öyle mi?"**

"Leydi Derring yakınında bulunmamın etkili olabileceğini düşünüyor. En azından unvanım ve maddi gücüm var." Nick omuz silkti. **"Eğer evlenmen için başka çare yoksa bu zahmete seve seve katlanırım."**

Meredith öfkesinden deliye dönecekti. Genç kadının öfkesi göğsünde birikip bir volkan gibi patlayarak saçlarının dibine kadar yükseldi. **"Sosyetenin keyfine göre davranarak benim uğruma kendini feda etmen ne yüce gönüllü bir davranış."**

Nick iğneleyici gözlerle ona bakıp acımasızca çıktı. **"Belki de annesinin gözüne girememenin mantıklı bir sebebi vardır. Neticede doğru davranmayı becerebildiğin söylenemez."**

"Ben yanlış bir şey yapmadım," diyerek isyan etti Meredith. Böyle alıngan bir çocuk gibi davranınca kendinden nefret ediyordu genç kadın.

"Sahi mi?" Nick başını kaldırdı. Meredith o anda Nick'in gözlerinde beliriveren tehlikeli parıltıyı görünce konuşmanın devamından hiç de hoşnut kalmayacağını anladı. "Sırf hakkımı elimden almak için hamile olduğumu söyleyip bütün dünyayı kandırarak mı? Yoksa gece yarısı savunmasız bir halde kendini şehrin ortasına atıp *Şanslı Leydi*'nin önünde ünlü bir kadın tüccarının eline düşerek mi? Arabanın arkasında seni çırılçıplak soymama izin vererek mi yoksa?"

Meredith utancından kıpkırmızı kesildi. Nick'in yönelttiği soruların birer bıçak darbesi gibi içine işlerken, genç kadın dilimlere ayrıldığını hissediyordu. Sanki Meredith onu buna zorlamış ve bütün olan biten Meredith'in suçuymuş gibi o geceden söz ederken böylesine soğuk bir tavır takınması genç kadının içini acıtmıştı doğrusu. "Sen hayvanın tekisin," diye bağırdı genç kadın. Göz pınarları yaşla dolmuştu. Derin bir nefes aldıktan sonra haykırdı. "Bir daha asla o geceden söz etme bana."

Nick'in kaşları çatıldı. "Pişman mı oldun?" Ses tonundan belli etmese de yüzünde alıngan bir ifade belirmişti.

"Hayır," diye fısıldadı Meredith. Gözleri birbiriyle buluştu aniden. "Asla pişman olmayacağım."

Ne var ki, genç kadın, Nick aynı tavrı sürdürdüğü müddetçe pişmanlık hissinin içinde belirmeye başlamasından da korkmuyor değildi. Buna dayanamazdı. Meredith o geceden bu yana bazı kararlar almıştı. Öncelikle üzerine düşeni yerine getirip bir koca bulacak ve iyi bir eş olacaktı. Evliliğin gereklerini yerine getirmek maksadıyla yatağını Nick'ten başka bir adamla paylaşmak zorunda kalmak zor olsa da bunu yapacaktı Meredith. Başka çare var mıydı? Nick'in onu evlilikten alıkoymak gibi bir niyeti yoktu ki.

İkincisi, yaşamından sıkılmaya başladığında ya da yaptığı mantık evliliğinde kendini yalnız hissettiğinde, kalbinin derinliklerinden onunla paylaştığı o gecenin hatırasını bulup çıkararak o anıya eski bir battaniye

gibi sarınıp teselli bulacaktı. Nick'le geçirdiği bir gece yeterdi ona. Yetmeliydi.

Bu hatıra asla ve asla kirlenmemeliydi. En azından Meredith'in kalbinde bütün sıcaklığıyla korunmalıydı. Özellikle de karşısında duran adam sıkıntı yaratmakta hünerini sergilediği müddetçe... Nick'ten uzak durmak en iyisiydi.

"Yanımda olup beni izlemek konusunda ısrarlı davranmanı anlayışla karşılayabilirim ama birbirimizin yanına pek yaklaşmayalım. Uzak kalalım, anlaştık mı?"

Nick, Meredith'in önerisini düşünüp tartarken eyerin üzerinde kıpırdayınca deri eyer genç adamın ağırlığıyla hafifçe gıcırdadı. **"Birbirimize yabancı gibi davranmak pek de hoş bir izlenim yaratmayacaktır."**

Meredith isyankâr bir sessizlikle karşılık verdi. Nick'in böyle düşünmekle haklı olduğunu içten içe kabul etse de genç kadının yüzünde sert bir ifade beliriverdi. Bu adamın her an yakınında olacağı düşüncesi genç kadının içini ürpertiyordu. Bakmaya doyamadığı adam yanındayken bir başkasıyla ilgileniyormuş gibi davranmak kolay mıydı?

Bu düşüncelerin zihninde yarattığı şaşkınlık yüzüne yansımış olacak ki, Nick'in kaşları endişeyle çatıldı. **"Meredith, ne oluyor?"**

Zihni yalpalayıp dururken Meredith dilini yutmuş gibi Nick'in yüzüne bakıyordu. *Nick'i istiyordu o.* Onu yalnızca bedensel olarak arzulamıyordu. *Meredith onu seviyordu.* O gece bebek odasının önünde onunla karşılaşp o terk edilmiş çocukla tanıştığından beri yüreği onun özlemiyle yanıyor, bu adamın bütün acılarını dindirmek istiyordu. Nick, Sally Finney'nin öldüğü gece Meredith'in peşi sıra bahçeye koşup onu kollarına aldığı anda genç kadın ellerindeki kan lekelerini bile unutuvermişti. Nick'ten başka bir şey düşünemez olmuştu o artık.

"Meredith." Nick atını genç kadının atına yaklaştırarak Meredith'in bileğini sıkıca kavradı. Sanki bayılıp atından düşmesinden korkuyor gibiydi. **"İyi misin?"**

Hayır, diye bağırdı içinden. Hiç de iyi değildi. Bir daha asla iyi olmayacaktı. Bir başkasıyla evlenmesini isteyen adama âşık olduğu müddetçe iyi olamazdı. Ona tanıdığı en zavallı kadın gibi bakan bu adama âşık olduğu sürece iyi hissetmesinin imkânı yoktu.

Genç kadın bütün bu karmaşık düşüncelerle serseme döndüğünü gizlemeye çalışır gibi umursamazca omuz silkti. **"İyiyim,"** diye karşılık verdi. Sesi berbattı oysa.

Bileğini aceleyle Nick'in elinden kurtarıp atının dizginlerine sımsıkı tutundu ve sert bir sesle ekledi. **"Eve dönüp geldiğini haber verelim mi? Hanımlar sevinecek. Beylerin çoğu ava gitti. Senin burada olman hanımları memnun edecek."**

"Güzel," dedi Nick. Genç adam kuşkulu gözlerle genç kadını süzüyordu. Meredith adına pek de iyi şeyler düşünmediği açıktı. Meredith umursamıyordu artık. Bu adam onun kendisine âşık olduğunu düşünmesin yeterdi.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Hanımlar akşam yemeğinin ardından misafir odasına geçtiler ve nakışlarını ellerine aldılar. Nakışla uğraşmayanlar sabahdan kalan yazışmalarla ilgilendiler. Beyler sigaralarını içmek ve kadınların yokluğunda her ne yapıyorlarsa onu yapmak için kütüphaneye doluştular. Meredith küçük sehpalardan birine kurulmuş Maree'ye mektup yazmakla meşguldü. Genç kadın odanın öbür ucunda oturmakta olan Leydi Havernautt'un bakışlarını üzerinde hissetse de farkında değilmiş gibi davranıyordu.

"Ne kadardır evliydiniz, Leydi Brookshire?" Leydi Havernautt'un dobra dobra sorusu kulaklara çalınınca odaya hâkim olan kadın sesleri aniden diniverdi.

Sorgulama başlamıştı. Meredith birkaç gündür bununla önünde sonunda karşılaşacağını biliyordu aslında. Genç kadın, Teddy'nin annesine karşılık vermek için gülümseyerek başını kaldırdığında meraklı

bakışlar ona çevrilmişti. Günlerini tekerlekli sandalyede geçiren yaşlı kadın son derece şişmandı ve devasa göbeğini o sandalyeden kalkmamasına borçluydu. Meredith, Leydi Havernautt'un tekerlekli sandalye kullanmasının herhangi bir bedensel rahatsızlıktan mı, yoksa yürüyemeyecek kadar şişman olmasından mı kaynaklandığını anlayamamıştı bir türlü. Fiziksel durumu göz önünde bulundurulursa, Vikontes'in bir daha şehre inebilmesi mümkün değildi. Meredith o an yaşlı kadına acıdı. Vikontes böyle sandalyeye mahkûm kaldığına göre, asabi bir mizaca sahip olması da muhtemeldi.

"Yedi yıl."

"Ve çocuğunuz olmadı, öyle mi?" Leydi Havernautt'un yüzündeki asık ifade tombul çenesinin kıvrımları arasında kayboluyordu. **"Doğurgan değil misin? Bir kadın erkek çocuk doğurmadığı müddetçe kocasının gözünde hiçbir kıymeti yoktur."**

Bütün gözler Meredith'teydi şimdi. Genç kadın herkesin bakışlarının üzerine odaklandığını hissedince kızarmaya başladı. Birkaç sivri söz dilinin ucuna geldiyse de söze aceleyle atılmaktan sakındı. Ev sahibesi ve müstakbel kayınvalide adayı olan bu kadını incitmeyi göze alamazdı. Bunu biliyordu. Fakat kadının laubali ve meraklı soruları karşısında itaatkâr davranması da mümkün değildi. Eğer gerçekten bu kadının gelini olacaksa, daha baştan böylesine taviz vermek hiç de iyi olmazdı.

"Peki ya bir erkeğin kıymeti nasıl anlaşılacak?" diye sordu Meredith lafı dolandırmadan. **"Bir çift çocuk sahibi olamayınca bu durumdan öncelikle kadının sorumlu bulunmasına bir anlam veremiyordum doğrusu."**

Genç kadının yorumu salonda bulunan diğer hanımların kıkırdayarak fısıldaşmaya başlamalarına sebep oldu. Leydi Derring uzaktan Meredith'e bakıp onu desteklediğini ifade etmeye çalışır gibi başını salladı. Demek ki genç kadın haddini aşmamıştı. Portia onun arkasında olduğunu ima eder gibi göz kırptı Meredith'e.

"Yani çocuk sahibi olamamanızdan rahmetli kocanızı mı sorumlu tutuyorsunuz?" diye sordu Leydi Havernautt. "Sorunun sizden kaynaklanmadığından nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz?"

Meredith bundan kesinlikle emin olduğunu söyleyip herkesi şaşırtmayı yürekte istiyordu şüphesiz. Hatanın Edmund'da olduğunu ve onun evliliklerini tamamen erdirmekteki isteksizliğinin buna sebep olduğunu söylemeyi ne kadar da istiyordu. Gel gelelim, yüzünde tatlı bir tebessümle karşılık vermeyi seçti genç kadın. **"Bunun benden kaynaklandığından emin değilim; dolayısıyla bir sonuca varmam mümkün değil."**

"Fakat kısır olmadığınızdan hayli emin konuşuyorsunuz," diyerek çıkıştı yaşlı kadın. Gözlerinde sert bir bakış belirivermişti.

Leydi Derring nazik bir tavırla söze karıştı. **"Bu konudaki şüpheleri ancak yeni bir evlilik çürütebilir."** Düşes, Meredith'in yaşadığı şüphe dolu düşük hadisesine nedense hiç değinmedi. Leydi Derring, Leydi Havernautt'un kuşkularını daha da güçlendirmek istememiş olabilirdi. Sebebi her ne olursa olsun Meredith o yalanın dile dolandırılmamasına çok sevinmişti.

Vikontes'in oğlunu vâris dünyaya getirebilecek bir kadınla evlendirmek istediği aşikârdı. Meredith kesinlikle emin olmamakla birlikte ardında yedi yıllık bir evlilik bıraktığı halde tek çocuk dahi dünyaya getirmemiş biri olarak bu kadının gözündeki en güçlü gelin adayı olmadığının farkındaydı.

Meredith'e yan yan bakarak. **"Yeniden evleneceği adam için sizce de son derece riskli bir durum değil mi, Düşes Hazretleri?"** diye sordu Leydi Havernautt.

Neyse ki o anda beyler hanımlara yeniden eşlik etmek için gürültüyle odaya girdiler. Hepsi sigara kokmaktaydı.

Teddy derhal annesinin tekerlekli sandalyesinin yanına oturuverdi. Genç adam endişeli bir sesle sordu. **"Anne? Çok yorulmadınız, değil mi? Bugün kendinizi çok zorladınız."**

Leydi Havernautt hemen ağlamaklı bir tavır takınarak elini nazıkçe salladı; birkaç dakika önce orada oturan cadalozdan eser yoktu. **"Dinlensem iyi olacak. Yorucu bir gündü."**

"Hizmetçilerden birini çağırayım da seni odana götürsün, olur mu?"

Leydi Havernautt tombul pençelerinden biriyle Teddy'nin elini kavrayıverdi. **"Beni odama sen götürsen de, yatmadan evvel bana biraz kitap okusan olmaz mı? Sesini dinlemek bana iyi geliyor."**

Genç adam bakışlarını annesinden ayırıp misafirlere çevirdi. Bozulmuş gibiydi. Meredith şaşkınlığını gizlemeye çalışarak yapmacık bir tavırla gülümsedi. Teddy gerçekten de bir oda dolusu misafiri bırakıp şişko annesine masal anlatmaya gitmeyecekti herhalde!

"Tabii, anneciğim." Teddy derin derin göğüs geçirerek tekerlekli sandalyenin arkasına geçerken Leydi Havernautt fırsattan istifade ederek Meredith'e dönüp zafer kazanmış gibi bir bakış attı. *Anne bir sıfır önde.*

"Eğlenmenize bakın, lütfen hemen döneceğim." Genç adam bütün odaya hitap etmekte olsa da hüznü dolu gözleri Meredith'e odaklanmıştı. Genç kadın Teddy'ye anlayışlı bir tavırla başını eğerek karşılık verdi. Genç adam odadan çıktı.

Onlar gidince Meredith salona şöyle bir bakındı. Nick bir grup adamla sohbet etmekteydi. Genç adamın gözleri Meredith'in gözleriyle buluşunca takılıp kaldı. O gözlerin karanlık derinliğinde alaycı bir parıltı yanıp sönüverdi aniden. Bu alaycı bakışın Teddy ve suratsız annesi karşısında düştüğü güç durumdan kaynaklandığını biliyordu Meredith. Genç kadın yutkundu ve yeniden yazmakta olduğu mektuba dikkat kesildi Aslında bir taraftan da çekilmez annesinin kaprislerine boyun eğen Lord Havernautt'un bu davranışının kendisini huzursuz etmemesine şaşıyordu Meredith. Evlilik umutlarını bir ana kuzusuna bağlamak insanın sinirlerini bozardı ama genç kadın nedense bunu umursamıyordu bile.

"Terk edilmiş gibi, bir haliniz var."

Lord Derring karşısındaki sandalyeye kaba saba bir şekilde yayılırken kafasını kaldırıp baktı Meredith. Ardından kalabalık salonu ima ederek, **"Gerçekten çok yalnızım, Dük Hazretleri,"** diye yanıtladı.

"Ne yani, insan kalabalık bir yerde de kendini yalnız hissedemez mi?" Lord Derring elindeki kadehi döndürüp dudaklarına götürerek içkisinden cömert bir yudum aldı. Çakır keyif görünüyordu genç adam. Kadehini havada umursamazca savurarak bir düşünür edasıyla ekledi. **"Bu büyük bir sorundur aslında."** Savrulan kadehin kenarından taşan içki parmaklarından süzülerek yere damladı. Doğu işi halının lekелendiğini fark etmeyen Dük sözlerini sürdürdü. **"Buradaki kafaların hepsi boş. Ama nedense hepsi biriyle evlenmem gerektiğini düşünüyor."** Genç adam başını eğerek işaret ettiği büyükannesinden yakınıyordu.

Aramıza hoş geldin, dedi Meredith içinden acımasızca. **"Burada pek çok akıllı genç hanımefendi var, Dük Hazretleri."**

"Evet," dedi Dük. Kadehini yeniden dudaklarına götürdü. **"Hepsi de her iyi yetiştirilmiş uslu çocuk gibi piyano çalabiliyor ve şecerelerini ezberden sayıp dökabiliyorlar. Fakat ben bir eş adayında bunları aramıyorum ki."**

Meredith onun ne aradığını merak ediyordu. Bütün aileyi iflasa sürükleyen kumar tutkusunu görmezden gelecek birini mi? *Şanslı Leydi*'nin kapısından ayrılmadığı düşünülürse Nick'in bu adamın borçlarını silmiş olması yalnızca geçici bir çözüm gibi görünüyordu. Dük'ün yeniden borç batağına saplanması muhtemeldi. Dibe inerken ailesini peşinde sürükleyeceği de açıktı. Zavallı Portia. Meredith kızcağızın bir an önce evlenip ağabeyinin bu tehlikeli sorumsuzluğundan kurtulmasını yürekten diliyordu.

Dük meraklı bakışlarını Meredith'e çevirdi. **"Sen onlar gibi değilsin,"** dedi genç adam. Sesinden tuhaf bir ilgi seziliyordu. Sanki bunu henüz oracıkta fark etmiş gibiydi genç adam. **"Sen zekisin, olgusun ve kendine güvenin tam. Dul olmandan ötürü herhalde..."**

"Ya da yaşımın verdiği olgunluktur belki de," dedi Meredith nükteli bir sesle.

Lord Derring kahkahayı patlattı. Salondakilerin meraklı bakışları ikiliye çevrildi.

"İşte bunu kastediyordum. Nükteli sözler," dedi Lord Derring haykırarak. Meredith genç adamın elindeki içkiye kuşkuyla baktı. Bu adam çoktan kafayı bulmuştu anlaşılan. **"Ne yazık ki çeyiziniz yetmez; yani araştırdım ve gayet makul olduğunu söyleyebilirim ama benim daha fazlasına ihtiyacım var."**

Kendisi bile bilmezken çeyiz meblağının ulu orta konuşuluyor olmasına anlam veremiyordu Meredith. Ayrıca Dük'ün evleneceği kişi Karun kadar zengin bile olsa bu adamın kumar borçları nasıl karşılanabilirdi ki?

"Leydi Meredith benimle birlikte terasa çıkıp hava almak ister misiniz?"

Saçlarını derinden esen kadife bir rüzgâr gibi okşayan o ses Meredith'in kanını kaynattı. Genç kadın başını kaldırıp baktı; o sert dudaklarla karanlık gözler karşısında bu teklifi reddetmek mümkün değildi.

Lord Derring kafasını kaldırıp Nick'e baktı. **"Caulfield, seni moruk, bir kont olmana alışamadım hâlâ."**

"Ben de," diye mırıldandı Nick. Elini uzatmış Meredith'i beklerken dönüp Dük'e bakmadı bile.

"Neyse ki parayı bir çapulcu yerine aramızdan birine kaptırmış olmak fikrine katlanmak daha kolay." Lord Derring bu sözlerin ardından etraftakilerin dikkatini çekmekte olduğunu umursamadan bir kahkaha daha patlattı. Genç adamın bu vurdumduymaz tavırları karşısında salonun ucunda oturmakta olan büyükannesi kıpkırmızı kesildi. Her ne kadar cemiyette bilinse de, torununun muhtemel gelin adaylarının önünde kumar derdini reklam etmesi yaşlı kadının hiç hoşuna gitmemişti.

"Öyle olmalı," diye karşılık verdi Nick. Uzatmak istemiyordu. Ardından bakışlarını uzatmakta olduğu elinden çekip Meredith'in yüzüne çevirdi ve genç kadına imalı gözlerle baktı.

İçinden bu teklifi reddetmek gelse de, Meredith gönülsüzce kabul etmek zorundaydı. Aksi takdirde etraftakiler yanlış anlayabilirlerdi.

Elini Nick'e uzattı ve nazikçe eğilip Lord Derring'den müsaade istedi. Nick genç kadını koluna taktığı gibi yere kadar camla kaplanmış veranda kapısından çıktı ve Meredith'i terasın uzak bir köşesine götürdü. Genç kadın mis gibi havayı henüz doya doya içine çekmeden Nick söze başladı.

"Sana eşlik eden adamlar konusunda daha dikkatli olmalısın, Meredith. O adam bir düğün olabilir ama pisliğin tekidir." Nick asi bir tavırla kollarını göğsünde kavuşturdu. Bacaklarını hafifçe açmış, sanki cümbüşlü bir geminin pruvasında dikilmiş duruyor gibiydi.

"Elimden bir şey gelmezdi. Paldır küldür yanıma oturdu."

"Onu güldürecek ne söyledin ki?" Nick genç kadının bir yanıt vermesine fırsat tanımadan ekledi. **"Onunla vakit geçirmek itibarını zedeleyecektir."**

"Kahkaha atması onunla vakit geçirdiğim anlamına mı geliyor yani?" Meredith'in şaşkın ses tonundan buna akıl erdiremediği aşikârdı.

"Önemli olan nasıl güldüğü... Ve gülerken sana nasıl baktığı..."

"Bunların hiçbirine engel olamam ben."

"Havernautt'la işler yolunda gitmezse bu adama ilgi göstermeye kalkışmak gibi bir aptallık yapmazsın, umarım. Çeyizinle onun borçlarını kapatabilmen mümkün değil."

"O sarhoşun teki. Üstelik kumar hastası... Niçin onunla ilgileneyim ki?"

"O bir düğün ve bu pek çok kadın için cazip bir unvandır."

Meredith sırtını Nick'e dönüp bahçeye bakarken omuzlarını umursamaz bir tavırla silkti. **"Ben Havernautt'tan vazgeçmiş değilim."**

"Onunla da vedalaşsan fena olmaz." Nick'in sesi çok yakından geliyordu. Genç adamın nefesini ensesinde hissedince Meredith'in

tüyleri diken diken oldu. İçinin derinliklerinde yeniden alevlenen o ateş bedenine yayılmaya başlamıştı. Genç kadın sırtını onun geniş göğsüne yaslamayı deli gibi arzulasa da bu arzusunu bastırmaya çalışarak kaskatı kesildi. Buna dayanmak hiç de kolay değildi. **"Annesi seninle evlenmesine asla izin vermez."**

"Bu annesinin fikri, onun değil."

"Havernautt'un iradesini fazla abartıyorsun; ya da kendini çok uyanık sanıyorsun belki de. Böyle davranmanın sebebi ne olursa olsun, başka makul erkeklerin de olduğunu unutmamalısın. Onlara da ilgi göster ama Derring'den uzak dur."

Gerçekten de Meredith bu davete katılan diğer beyefendileri de yakından tanımak istemişti. Fakat genç kadının bunun için uğraşacak gücü kalmamış gibiydi. Hain yüreği bambaşka bir limana demir atmıştı; oradan ayrılmak hiç de kolay değildi artık.

Meredith'in gözleri önünde uçsuz bucaksız uzanan dikenli tarlalara kilitlendi. Genç kadın zihnindeki soruyu sorarken dönüp Nick'in yüzüne bakmaya cesaret edemedi. **"Nişanlanamazsam ne olacak?"** Ellerini terasın taş tırabzanlarına dayadı.

Nick bir adım daha yaklaştı. Meredith genç adamın sert göğsünün kaskatı sırtına yaslandığını hissedebiliyordu. Kendini bırakıp eriyerek ona sırtını yaslamaya, Nick'in sıcaklığıyla bütünleşerek tek vücut olmaya cesareti yoktu hâlâ.

"Böyle anlaşılmamıştık," dedi genç adam. Sesi Meredith'in boynunda yankılanıyordu.

Meredith arkasına dönecek olsa başı Nick'in boynuna gömülüverecekti. Bunu istese de yapamazdı ki! Bu yüzden hiç kıpırdamadı genç kadın. Sırtını dönüp, ay ışığıyla aydınlanan bahçeye gözlerini dikerek, öylece durmakla yetindi. **"Aramızda resmî bir anlaşma yaptığımızı hatırlamıyorum. Bütün anımsadığım senin fazla ayrıntıya girmeden dile getirdiğin emir ve kurallar."**

"Bunu nasıl diliyorsan öyle adlandır. Biz bir anlaşma yaptık. Şimdi sözünden cayıyor musun?" Nick bu soruyu sorarken çatallı

sesinde tınlayan umutsuzluk Meredith'in dikkatinden kaçmadı. Genç kadın şaşırılmıştı.

Önünde uzanan boşluğa seslenir gibi karşılık verdi Meredith. **"Bir evlenme teklifi alamayabilirim. Bu ihtimali hiç düşünmedin mi?"**

"Hayır. Sen evlenmemek için kasıtlı davranışlarda bulunmadıkça bunun mümkün olduğunu sanmıyorum." Meredith, Nick'in parmak uçlarının ensesine değdiğini hissedince irkildi. **"Cayacak mısın yoksa?"** diye sordu genç adam yumuşacık bir sesle. Dudakları genç kadının ensesini sıyırdı. Bütün bedeninin titremeye başladığını hissetti Meredith. Karnının içinde bir sıcaklık beliriverdi.

Nick'in dudakları tenine daha fazla değmesin diye hışımla arkasını dönüverdi. Hata yapmıştı. Genç adamın karşısında kıpkırmızı kesilmişti çünkü. **"Teddy ya da bir başkasının bana evlenme teklif etmesi benim elimde olan bir şey değil. Her şeyi idare etmek o kadar kolay değil."** Meredith'in çatlayan sesi onu ele vermişti. Nick'i yakınında hissedince bedeninin nasıl çözüldüğü, kendini nasıl da güçsüz hissettiği anlaşılmıştı.

Nick bir süre Meredith'in yüzüne baktı. Gözleri genç kadının yüzünün her yerinde geziniyordu. O gözler dudaklarına değip orada kalınca nefesinin kesildiğini hissetti Meredith. Dudakları titriyordu şimdi. Ellerini geriye uzatıp ne yaptığını bilmez bir halde tırabzana tutundu genç kadın. Tutunduğu anda bedeni kasıldı. Gerilen göğüsleri elbisesinin yakasından taşacak gibi duruyordu.

"Haklısın," diye gürledi Nick. **"Bazen elinde olmuyor."** Ardından genç kadının beline sarılıp onu kendine doğru çekti.

Sıcacık dudakları Meredith'in dudaklarına yapışınca genç kadının kanı tutuştu yine. Ruhu bedeninden taşıyordu adeta. Sağduyudan eser kalmamıştı. Meredith ellerini tırabzanlardan ayırıp Nick'in ceketinin yakasına yapıştı. Genç adam Meredith'in dudaklarını dudakları arasında ezerek, ısırarak, yalayarak doyasıya öptü. Genç kadın bir adım ötesindeki açık kapının ardında içkilerini yudumlamakta olan *cemiyet* mensuplarını umursamıyordu bile. Bir rezaletin eşiğinde olmak da

umurunda değildi. Nick'in öpücüğü Meredith'in ruhunun derinliklerini hoş bir şarkı eşliğinde titretiyordu. Bedeni arzuyla yanıyordu yine.

Nick genç kadının göğüslerini elbisesinin üzerinden kavradı. Meredith'in kaskatı kesilen göğüs uçları elbisesinin muslin kumaşına sürtünürken genç adamın pürüzlü ellerine, kadife gibi yumuşacık, sıcacık diline kavuşmak için dışarı fırlamaya can atıyordu. Nick genç kadının boğazından kopan iniltiyi dudaklarıyla bastırıp bir su gibi kana kana içti.

Meredith ona dokunmak, onu hissetmek için çıldırıyordu. Genç kadın elini Nick'in ceketinin içine sokup, sert göğsüne doğru sürükledi. Genç adamın dümdüz karnının üzerinde kayan parmaklarının altında Nick'in göğüs kaslarının gerildiğini hissedebiliyordu. Şehvet kanına yayılan bir zehir gibi Meredith'i cesaretlendirdi. Genç kadının eli Nick'in bedeninde aşağı doğru sürüklenmeye başladı bu kez. Meredith elini Nick'in erkekliğine bastırarak, titreyen, kaskatı sertliği parmaklarıyla kavradı. Nick avucunun içinde titredikçe kadın içindeki sıcaklığın iliklerini erittiğini hissediyordu.

Genç adam eğilip Meredith'in kulağına fısıldadı. **"Bu gece odana geleyim."**

Bu sözler genç kadını kendine getirmeye yetti. Meredith yarım yamalak soluk alıp verirken başını aniden geriye savurup arkasında uzanan taç tırabzanlara tutunuverdi. **"Hayır, delilik bu..."**

Nick karmakarışık saçlarını düzelitti ve kafa salladı. Uzun dakikaların ardından kendine gelmişti genç adam. **"Hiç de itici biri değilsin."** Gözleri Meredith'in gözlerinin içini delip geçerken genç kadının içi yanıyordu. **"Gayet isteklisin. Bir adam bul ve ne yap et; bir an önce şu kahrolası teklifte bulunmasını sağla."**

Bir adam bulacaktı. Bu adam o değildi. İsteddiği adam olmayacaktı o. Meredith başını mağrur bir edayla kaldırıp oradan çekip gidecekken Nick kolundan yakaladı. Boşa çırpınıyordu genç kadın.

"Ciddiyim. Bu davetlerin sonunda kendine bir koca bulacaksın. Bu işi uzatma."

Meredith önce kolunu sıkıca kavrayan ele baktı. Ardından başını kaldırıp Nick'in yüzüne çevirdi gözlerini. Genç adamın dudakları sinirden titriyordu. Meredith o anda Nick'e âşık olmasa, onun kendisini hiç umursamadığını pekâlâ düşünebilirdi. Fakat genç kadın bu adamın içini okumuştı. Bu adam görüldüğünün ötesinde bir erkekti. Meredith'i yaşamından çıkartmaktan başka çaresi olmayan bir erkekten fazlasıydı Nick. Meredith onu bu yüzden seviyordu.

"Hiç korkma. Dediğin gibi olacak," dedi genç kadın. Yüreği kanıyordu.

Nick kolunu hemen bırakamadı. Genç adamın gözleri Meredith'in yüzünün kıvrımlarını ezberlemekle meşguldü şimdi. Elinin dokunduğu yer Meredith'in kanını tutuşturmaya başlamıştı bile. Aklından geçenleri bir kere daha düşünmeye fırsat bulamadan hisleri Meredith'in sırtını yere getirdi ve genç kadın dile geldi. **"Seni temin ederim, gözünde benim seviyem ne kadar düşükse senin nezaket anlayışın da o kadar düşük. Nasıl oluyor da karşıma dikilip yaşadığımız o..."** Genç kadın duraksadı. O geceden söz etmek istemiyordu. Buna cesaret de edemiyordu Meredith. O gece yaşananları Nick'in yüzüne vurup kalbindeki tatlı hatırayı kirletmek istemiyordu. Genç kadın az önce başladığı söze devam etmekten sakındı. **"Londra'da kalmalıydın."**

Salondan vuran ışık Nick'in umursamaz yüz ifadesini ortaya çıkarıyordu. Meredith onun az önce işittiği sözlerden hiç etkilenmediğinin farkındaydı. Genç adam yine her zamanki gibi kayıtsız ve tepkisizdi.

Meredith dönüp kapıya yöneldi. Biraz durup üstüne başına çekidüzen verdi. Sırtı Nick'e dönük vaziyette yürürken ellerini önünde bağladı. Ellerinin böylesine şiddetle titremekte oluşu ne de tuhaftı! Eğer az önce onun karşısında açık sözlü tavrını sürdürseydi, Nick'e aşkını itiraf etmek zorunda kalacağını biliyordu. Eğer bu adamın yanında biraz daha kalsaydı, genç kadının hisleri, yüzünden okunacaktı. O anla hiç de bağdaşmayan bir kadın kahkahası çınlayınca Meredith umutsuzluğunun bin kat arttığını hissetti.

Aceleyle salona yürürken Nick'in kendisini işitip işitmediğini umursamadan, "**Evine dön. Hayatına dön,**" diye fısıldadı genç kadın.

O yakınında olduğu müddetçe Meredith'in çektiği işkence son bulmayacaktı.

YİRMİBİRİNCİ BÖLÜM

Meredith yüzünde asık bir ifadeyle küçük sandalın içinde oturmaktaydı. Güneş şemsiyesi, genç kadının yüzünü parlak güneş ışıklarından fevkalade şekilde korunaktaydı. Teddy bir cam kadar duru ve sakın suyun üzerinde ağır ağır kürek çekmekteydi. Birlikte dolaşmaya çıktıkları öbür kimseler kıyıda küçücük, belli belirsiz suretlerden ibarettiler. Bazıları dolaşiyor, bazılarıysa yere serilmiş battaniyelerin üzerine oturmuş büyük hasır sepetlerde sunulan yiyeceklerden yiyordu. Hanımların elbiseleri sahilin gerisine doğru uzanan yemyeşil kırmın üzerine yayılmış renk cümbüşü gibiydi. Meredith bu rengârenk benekleri görünce artık renkli elbiseler giyebildiği için bir kere daha şükretti. Genç kadının parmakları kabarık eteğini nazikçe okşadı. Giymek zorunda kaldığı o simsiyah elbiselerin bir daha dolabından hiç çıkmaması için dua ediyordu Meredith.

Genç kadın Eleanor Hala'sının leylak rengi türbanını uzaktan seçiverdi. Türbanın mor tüyü rüzgârda dans ediyordu. Eleanor Hala, Leydi Havernautt'un yanındaki yerini almış, yaşlı kadının sempatisini kazanmaya çalışıyordu. Meredith'e göre bu muazzam bir vakit kaybıydı. Leydi Havernautt'un buz gibi tavırları geçen bir hafta boyunca azıcık bile yumuşamamıştı. Teddy, Meredith'i sandal sefasına davet ettiğinde yaşlı kadın Meredith'i eline geçirse bir kaşık suda boğmak ister gibi bakınca kızcağız neredeyse bu teklifi geri çevirecekti. Ne var ki Meredith o anda Nick'in sert bakışlarına maruz kalınca razı olmak zorunda kalmıştı. Bu resmen genç kadının iradesine yapılan aleni bir saldırıydı. Özellikle de Meredith, Teddy'yle vakit geçirmekten bir hayli sıkılmışken... Bu adamın annesinin lafını dinlemeden Meredith'e

evlenme teklif etmeyeceği açıktı. Genç kadın bunu her geçen gün daha iyi anlıyordu. Aslında bu gerçeği kabul etmek çok zordu ama Nick haklı çıkmıştı. Diğer erkekleri tanırса zamanı iyi kullanmak adına akıllı bir adım atmış olacaktı.

İlkbahar rüzgârı gölün üzerinde daha sert esiyordu. Meredith üşümeye başlamıştı. Genç kadın kaşmir şalına sarındıysa da keçi tüyünden yumuşacık kumaş bedenini ısıtmaya yetmedi.

"Bu hafta seninle çok fazla ilgilenemediğim için kusura bakma," dedi Teddy kürek çekerken. **"Fakat zaten sen de yokluğumdan pek de şikâyetçi olmadın."**

Meredith dolup taşan öfkesini bastırmaya çalıştı. Bu adam kendisinden yanıp tutuşarak peşinde dolaşmasını falan mı bekliyordu acaba? **"Bir ev dolusu misafirin var."** Onun ilgisizliğine nasıl tepki göstermesi gerekiyordu ki? Acı içinde inleyecek miydi yani? **"Herkesi ihmal edip benimle ilgilenmeni beklemek bencillik olurdu."**

Teddy utangaç bir tavırla gülümsedi. **"Eğer vaktimi çalan, konuklar olsaydı bu sözlerine inanabilirdim."**

"Annenin durumuyla yakından ilgilisin," dedi Meredith. Oğlu şehirdeyken yaşlı kadının kendine gayet iyi bakabildiğine dikkat çekmek istese de, genç kadın bunun saygısızlık olabileceğini düşünerek o konuya hiç değinmedi.

Teddy kürek çekmeyi bırakarak küreklerden birini dizinin üzerine yasladı ve bakışlarını Meredith'in yüzüne çevirdi. **"Tanıdığım tüm kadınların en anlayışlısı sensin."**

Meredith genç adamın hayran gözleri karşısında kıvrılırken bir yandan da bu adamın annesinin küstah bakışlarına maruz kaldığı anda yüzüne yine böyle ilgiyle bakıp bakamayacağını merak etmekten kendini alamıyordu.

Teddy sözlerini sürdürdü. **"Sen anneme karşı hayli hoşgörölüsün. Onun sana karşı aynı kibarlığı sergilemediğinin farkındayım. Fakat sen hep üstesinden gelmeyi başarıyorsun; bu da senin kesinlikle benim için kusursuz bir kadın olduğunu bir kez daha kanıtlıyor."**

Annesine tahammül edebildiği için miydi yani? Bu adam evleneceği kadında böylesine ahmakça bir meziyetten başka bir şey aramıyor muydu? Ya bir gün karısı annesinden bıkip, çekip giderse ne olacaktı? Karısına olan bütün ilgisi bitecek miydi?

Serin havaya rağmen, Meredith'in avuçları terlemeye başlamıştı. Genç kadın güneş şemsiyesinin parmakları arasından kaymaya başladığını hissediyordu. Görünüşe bakılırsa kendisi de, Nick de bu durum hakkında yanlış yorum yapmıştı. Teddy'nin Meredith'in peşine takılması için annesinin onayına pek de ihtiyacı yoktu. Gözlerinde dalkavukça bir bakışla ağır ağır samimiyeti ilerletmeye kalkıştığını fark eden Meredith genç adamın duygularını açmaya meyilli olduğunu düşünerek ürktü.

Onu caydırmayı umarak nazikçe atıldı. **"Bana ilgi göstererek anneni huzursuz etmenden rahatsızlık duyuyorum..."**

Teddy elini kayıtsızca sallayarak genç kadının sözünü kesti. **"Annem tanıştırdığım bütün kadınlara böyle davranıyor. Bu yeni bir durum değil. Senin—yılların tecrübesine sahip biri olarak—tam da aradığı gelin olduğunu çok yakında anlayacağına hiç şüphem yok. Uçarı ve kaprisli toy kızların annemin tavırları ve kaprisleriyle baş edebileceklerini sanmıyorum."**

Meredith benzinin attığını hissetti. Yanaklarını yakan rüzgâr bile genç kadının içini bu acı sözlerden daha fazla donduramazdı.

Yılların tecrübesi mi?

Eğer bu küstah adamla sandalın içine hapsolmuş olmasaydı o anda müsaade isteyip yanından uzaklaşmanın bir yolunu mutlaka bulurdu. Genç kadın oracıkta oturmuş çaresizce Teddy'yi dinliyor, genç adam dediğim dedik bir tavırla ona muhteşem annesinin bir gelin adayında aradığı meziyetlere sahip olduğunu söyleyip duruyordu.

"Annem zor ve kaprisli bir karaktere sahiptir ama sen onun etrafında pervane olacak bir kadınsın..."

Etrafında pervane olmak mı? Bu adamın aradığı bir eş miydi, bir refakatçi mi? Meredith o kadar sinirlenmişti ki, Teddy'nin sözlerinin

devamını idrak edemedi bile. Bu sözlerin devamında zihninde çınlayan birkaç kelime olduysa da bunlar genç kadını daha da çileden çıkartmaktan öteye gidemedi.

"Son derece sabırlı ve yumuşak başlı bir yapıya sahipsin. Annemin sana zamanla hayran kalacağından eminim."

Sabırlı mı? Yumuşak başlı öyle mi? *Kimden bahsediyordu bu adam, Tanrı aşkına?* Bu kadının Meredith olmadığı kesindi.

Genç adam hâlâ kendisine resmen evlenme teklif etmemiş olmasına karşın Meredith boğazının düğüm düğüm olduğunu hissediyordu. Bu ikilemin içinden çıkmadan o düğümün çözülmesi mümkün değildi.

Genç kadın hüzünlü gözlerle kıyıya bakarken uzakta oldukları için hayıflanıyordu. Bu sandala sıkışıp kalmış olmaktansa bambaşka bir yerde olmayı yeğlerdi doğrusu. Kıyı şeridine yayılmış suretlerin arasında biri bedenlenip ilişiverdi gözüne. Meredith siyah çizmeleri ve devetüyü rengi pantolonuyla bu adamın Nick olduğunu kestirebiliyordu. Genç adamın bedeninin keskin hatlarından yüzünün göle dönük olduğu anlaşılıyordu. Meredith onun şu anda içinde bulundukları sandalı izlemekte olduğundan emindi. Teddy'nin hâlâ peşinde koşmakta olduğunu duyunca ne kadar memnun olacaktı kim bilir. Onun bugün yarın evlenme teklif edeceğini öğrenince nasıl da sevinecekti.

"Meredith? İyi misin?"

Teddy sandalın içinde öne doğru eğilince sandal şiddetle sallandı. Genç kadın göz pınarlarında biriken anlamsız yaşların akmaması için kendini tutmaya çalışırken iki eliyle sandalın kenarlarına sıkıca tutundu.

"Ah," dedi Teddy bilgiç bir tavırla. "Duygulandığınızı görebiliyorum..."

Meredith, Teddy'nin gözlerini kapatıp başını ona doğru eğdiğini görünce kafasını sallamaya başladı. Genç kadın bükülmüş dudaklarıyla ona yaklaşan Teddy'nin öpücüğünden sakınmak için geriye doğru hamle yaparken sandalın iyice şiddetlenen sarsıntısını hissedemiyordu.

Nihayet farkına vardığında çok geçti. Meredith onun dudaklarından kaçmak için çırpınırken sandalın devrilmesi halinde ıslanmaktan ziyade boğulma tehlikesiyle karşı karşıya kalabileceğini düşünecek kadar bile vakit bulamadı. Elbisesinin ağır kumaşı olmasa da genç kadının pek de iyi bir yüzücü olduğu söylenemezdi.

Meredith çığlık çığlığa buz gibi suya düşünce çok su yuttu. Bacaklarını savurarak elbisesinin su çeken eteğinin ağırlığıyla başa çıkmaya uğraşıyordu. Genç kadın bir anlığına suyun yüzeyinden kafasını çıkarmayı başardıysa da etekleri bedenini yeniden suyun altına çekmeden önce sadece Teddy'nin sesini duyacak kadar yüzeyde kalabildi. Genç adam adını haykırıyordu. Meredith suyun dibine sürüklendi. Ayakları gölün çamurlu dibine değiyordu. Eteğiyle iç çamaşırları arasında çırpınıp dururken ayaklarını dibe vurup kendini yüzeye doğru itmeye çalıştı fakat başaramadı.

Ciğerleri öylesine yanıyordu ki başı dönmeye başlamıştı. Zihni belli belirsiz bir pusa büründü. Bir yüz belirdi o anda. *Nick'in* yüzü... Yeniden gücünü toplayarak bir hamle daha yaptı Meredith. Onu yeniden görmeliydi. Böyle ölemezdi.

Ölümlerle yaşamın kesiştiği o anda yüreği Nick'e böylesine muhtaçken bir başka adamla evlenmeyi aklından geçirdiği için pişman oldu Meredith.

Nick hızlı ve uzun kulaçlarıyla suyu yararak sandalın yanına ulaştı. Sandalın alabora olmuş vaziyette suda bir başına sallanıp durduğunu görünce kalbi duracak gibi oldu. Havernautt suyun yüzeyinde deli gibi Meredith'in adını haykırarak çırpınıp duruyordu.

Nick böylesine yersiz bir çırpınışla hiç oyalanmadan derin bir nefes alıp suya daldı. Neyse ki göl çok derin değildi. Genç adam suyun dibine kadar inip sandalın tam altında kalan yüzeyi arayabilecekti. Bulanık suyun içinde hiçbir şey görünmese de yılmadan elbiseye benzeyen bir şey aradı gözleri. Saniyeler geçiyordu. Nick kalbinin yerinden fırlamak üzere olduğunu hissediyordu. Bu yalnız nefessiz kalışından değil,

içinden taşan büyük endişe yüzündendi elbet. Endişe ve adını koyamadığı bir hisle parçalanıyordu içi.

Genç adam yumuşak ve kabarık bir nesneyi parmaklarının ucunda hissedene dek bir ömür geçti sanki. Bu, Meredith'in elbisesinin sırlıslıkla kumaşından başka bir şey olamazdı. Nick tuttuğu nesneye bütün gücüyle asılınca Meredith'in kaskatı bedenini kucağında buluverdi. Ayaklarını yere süratle vurup genç kadını kapıp suyun yüzeyine çıkardı. Sonunda düzeltmeyi başardığı sandalın içine çıkmaya çalışan Havernautt'a dönüp bakmadan kolunu Meredith'in göğsünün altından geçirip kıyıya doğru yüzmeye başladı.

Kıyıya ulaştıklarında kalabalık etraflarını sarmıştı. Meredith kollarında öksürmeye başlayınca Nick hoş bir şarkı işitmiş gibi gülümsedi; nefes alıyordu demek. Yaşıyordu. Genç adam kalabalığı yarıp Meredith'i battaniyelerden birinin üzerine yatırdı. Ciğerlerinde kalan tortuyu öksürerek rahat rahat atabilsin diye genç kadının sırtını döndürürken Eleanor Hala ellerini ovuşturarak yaklaştı.

"Oğlum nerede?" diye seslendi Leydi Havernautt sandalyesinde.

Tiksinerek ona dönüp, **"Sandalı kıyıya getirmekle meşgul,"** diye yanıtladı Leydi Derring sert bir sesle.

"Ödle," dedi Portia. Leydi Havernautt genç kızın bu sözünü duymasa da diğerleri pekâlâ işitmişti.

Nick, göle bakıp Havernautt'un ağır ağır kürek çekerek kıyıya yaklaşmakta olduğunu görünce köpürdü. Eğer bugün burada olmasaydı, Meredith boğulabilirdi. Oysa neredeyse Londra'da kalacaktı.

Meredith'in öksürüğü kesilmişti ama şiddetle yükselip alçalan göğsüne bakılırsa güçlülükle soluk alıyordu. Soluk yüzünde iyice belirginleşen kızarık gözleri hafifçe aralanıp Nick'e bakınca genç adam yanağına nazikçe dokundu. Rahat bir nefes almıştı Nick.

"Onu eve götürmelisiniz," dedi Eleanor Hala. **"Dişleri takırdıyor."**

Nick kafa salladı. Tek kelime etmeden Meredith'i kollarına aldı. Aceleyle koşup Leydi Havernautt'u göl kenarında yapılacak pikniğe taşımak için gelen tek arabaya Meredith'i bindirdi. Kendisi de genç

kadının yanına oturdu. Diğer misafirler evden göle kadar uzanan kısa mesafeyi yürüyerek gelmişlerdi.

Leydi Havernautt sandalyesinden ciyaklamaya başladı. **"O benim arabam!"**

Nick arabacıya yola koyulmasını işaret ederken dönüp seslendi. **"Geri göndereceğim!"** Dizginleri savsak savsak tutmakta olan arabacı kararsız bakışlarını Nick'in yüzünden ayırıp bu durumdan hiç de hoşnut olmayan hanımına çevirdi.

"Sürsene!" diye gürledi Nick. Arabacı genç adamla yeniden göz göze geldiği anda Leydi Havernautt'un dırdırını unutup dizginlere asıldı.

Meredith eve kadar süren o kısacık yolculuk boyunca başını Nick'in omzundan ayırmadan sessizce oturdu. Gözlerini açmakta zorlanıyordu. Sırılsıklam olmuş sivri kirpiklerinin hilâl biçimindeki gölgesi yanaklarına vuruyordu. Nick onu biraz olsun ısıtmaya çalışarak genç kadının kollarını çabuk çabuk ovalamaya başladı. Yanaklarına bir nebze de olsa renk gelmesini umuyordu genç adam.

Eve varınca Nick fal taşı gibi açılmış gözlerle yüzüne bakan kâhyaya derhal sıcak su dolu bir küvet hazırlatmasını emretti. Ardından genç kadını üst kata çıkardı. Odaya girdiler. Nick kapıyı kapattı ve hiç tereddüt etmeden Meredith'in sıırılsıklam giysilerini çıkartmaya koyuldu. Bir an önce ısınması gerekiyordu.

O anda Meredith bütün gücünü toplayıp dile geldi. **"Ne yapıyorsun?"**

"Islak kıyafetlerini çıkartıyorum."

"Yapmamalısın." Genç kadın halsiz bir tavırla elini kaldırıp Nick'in eline vurdu.

Nick bileklerinden tutup gözlerini Meredith'in gözlerine dikti. **"İlk kez görmüyorum."**

Genç kadın Nick'in sözünü ettiği anı anımsayınca yanaklarında nihayet bir pembelik belirdi. Genç adam tatlı ve yumuşacık bir sesle

ekledi. **"Bir an önce kurulanmalı ve ısınmalısın. Yoksa hasta olacaksın. Şimdi uslu bir kız ol ve kıpırdama."**

Meredith bir an tereddüt ettikten sonra kollarını iki yana sarkıtıverdi. Nick onu aceleyle soydu. Genç adam çıkardığı her giysinin ardından ortaya çıkan manzaraya bakmamaya çalışıyordu. Tahta paravanın üzerinde duran sabahlığa uzandı ve Meredith'e giydiriverdi. Onu yatağa yatırıp kollarıyla bacaklarını ısıtmak için yanına oturdu.

Genç kadının avuçlarını sıcak nefesiyle ısıtmaya çalışırken, **"Sen de ıslandın,"** dedi Meredith.

Nick duraksadı. Gerçekten de ıslandığının henüz farkına varıyordu genç adam. Meredith'in derdine düşüp bunu fark etmemesi komikti. Omuz silkti Nick. **"Üşümüyorum ben."**

"Donacaksın," dedi Meredith.

"Önce seni ısıtmamız gerekiyor." Nick bu kez de Meredith'in mosmor kesilmiş bacaklarını ısıtmaya koyuldu.

Genç kadının buz gibi etini ovarken küfürü bastı. **"Havernautt, seni bir elime geçirirsem..."**

"Onun hatası değildi," dedi Meredith usulca. **"Sandalı deviren bendim."**

Nick genç kadının baldırlarını ovarken başını kaldırıp yüzüne baktı.

Meredith gözlerini kaçırıp sabahlığının büzgülü kenarını çekiştirmeye başladı. **"O öpmeye çalışıyordu, ben de geriye doğru uzanınca..."**

"Öpmeye mi çalışıyordu," diye haykırdı Nick sert bir sesle. Genç adam karnına sert bir yumruk yemiş gibiydi.

O anda ilkel benliği bütün ruhunu ele geçirdi. *Seni öldüreceğim Havernautt.*

Mantıklı düşünemiyordu. *Hiçbir erkek bana ait olana el süremez.*

Meredith'le geçirdiği tek gecenin kafasını hayli karıştırdığı ortadaydı. Genç adam sanki bu kadının kendisi için bir anlamı varmış gibi davranıyordu. Sanki Nick ona... Nick, Meredith'e karşı hislerini

sorgulamaya cesaret edecekken mantığı gizlendiği yerden çıkıverdi. Niyeti aynıydı. *Ondan bir an önce kurtulmalıydı.*

Buz gibi bir tavırla sordu genç adam. **"Hâlâ seninle evlenmek istiyor mu?"**

Meredith kuşkulu bakışlarını ona çevirerek yanıtladı. **"Annesine tahammül edebilmem ona cesaret vermiş. Sandalda neredeyse teklif edecekti."** Meredith'in kaşları şaşkınlık içerisinde çatılıvermişti.

Nick içini kaplayan o garip kıskançlık hissini bastırmaya çalışıyordu. Böyle hissetmeye hakkı yoktu. Meredith kendisine emredileni yapıyordu. Bir koca bulmayı başarmıştı işte. Artık Nick'in yaşamından bütünüyle silinip gidecekti.

Genç adam elini Meredith'in bacağından çekip ayağa kalktı. Genç kadının meraklı gözleri kocaman açılmıştı. Solgun yüzünde kahverengi çiller yeniden belirmişti ve Nick şimdi eğilip genç kadının ince burnunun köprüsüne dokunmamak için zor tutuyordu kendini.

"Güzel," dedi Nick. Sahte bir memnuniyet tavrına bürünmüştü yine.

Nihayet kapı açıldı ve birkaç hizmetçi ellerinde kaynar su dolu kovalarla içeri girdi. Hizmetçiler paravanın arkasındaki küveti çekip doldurmaya başladılar. Nick boş gözlerle onları izliyordu.

Meredith'e döndü genç adam. Yapmacık bir nezaketle, **"Tavsiyemi dikkate al,"** dedi. **"Havernautt'la evlenince onunla baş başa göle açılmaya kalkışma. Gelecek sefer seni kurtaramayabilirim."**

Ardından da gerçekten pişman olacağı bir şey söylemekten veya bir davranışta bulunmaktan sakınmak için ondan mümkün olduğunca uzak durmaya çalışarak kararlı adımlarla odadan fırlayıp çıktı.

Nick geniş arkalıklı sandalyeye oturmuş beklemekteydi. Odanın her taraftan soyutlanan, gölgelerle kaplı uzak köşesine çekilmişti genç adam. Meredith'in odaya girdiği ilk andaki yüz ifadesini görmek istiyordu. Genç kadın onun varlığını fark etmeden önce Nick onu görmeli, Meredith'in merak dolu bakışlarına şahit olmalıydı.

Meredith odaya girince, Nick nefesini tuttu. Genç kadının yanında dikilen Havernautt'a bir an bile bakmadı; çenesinin altında parmaklarını kavuşturmuş pür dikkat Meredith'i izlemekteydi şimdi. İçine doğan kötü his Nick'i oturduğu yumuşacık sandalyeye çivilemiş gibiydi. Bu uğursuz hissi kalbinden de söküp atamıyordu. Genç adam bu küçük buluşmanın altında ne yattığını gayet iyi biliyordu.

Meredith sanki Nick'in içeride olduğunu hissetmiş gibi bir an duraksadı. Genç kadının gözleri odanın koyu ahşap kaplı duvarlarında dolaştıktan sonra sinsice köşesine çekilip Nick'in üzerine konuverdi. Genç adam bir kısırağın kokusunu alan vahşi bir at gibi irkildi. Hayal miydi bu? Yoksa bir hatıra mı? Fakat genç adam Meredith'in kokusunu uzaktan bile duyabildiğini hissediyordu. Aralarındaki güçlü çekim bütün odaya dalga dalga yayılıyordu. Meredith'in parlak bakışları odanın köşesine aniden dokunup kaçtı. Genç kadın o an Nick'in yüzüne sanki ayakkabısının tabanından sıyırmaya çalıştığı bir çamura tiksintiyle bakar gibi bakmıştı.

Geçen bütün hafta boyunca gözlerinde beliren bakıştan hiçbir farkı yoktu bunun. Nick'in onu boğulmaktan kurtarıp odasına bıraktığı günden beri böyle bakıyordu Meredith.

Nick bacak bacak üzerine atıp sandalyesine iyice yayılarak oturduğu yerde kayıtsızca istirahat etmekte olan bir adam pozuna bürünüverdi.

"Meredith, otursana." Teddy genç kadını tutup yanına oturttu. Eli elindeydi. O incecik parmakların Havernautt'un avucuna hapsoldüğünü görünce Nick midesinin büklüm büklüm olduğunu hissetti. Bu kadın Havernautt'a bu cesareti nasıl verebiliyordu? O pislik neredeyse Meredith'in ölümüne sebep olacaktı. Meredith ömrünün geri kalanını böyle bir erkekle mi geçirmek istiyordu?

"Umarım yanlış anlamazsın; fakat Lord Brookshire'dan bize katılmasını rica ettim." Havernautt'un sesi Nick'in zihninde akıp giden fısıltıları delip geçti.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Meredith Nick'in oturduğu tarafa kırgın gözlerle şöyle bir bakınca genç adam gözlerindeki soruyu okumakta gecikmedi. Yanıt vermek istercesine sıkkın ve gönülsüz bir tavırla omuz silkti genç adam. İçinde kopan fırtınayı gizlemeye çalışıyordu.

Havernautt sözlerini sürdürdü. **"Senin velin olarak ona da..."**

"Kendisi benim velim falan değil," diye çıkıştı Meredith. **"Ben reşidim."**

Nick genç kadının bunu işine geldiği gibi anlamaya çalışacağını tahmin etmeliydi. Gülümsedi genç adam. Ardından kaşları çatıldı. Meredith'i bu kadar iyi tanımasının anlamı neydi?

"Şey... Tabii." Havernautt panik içerisinde çırpınmaya başlamış gibiydi. Gözleri Meredith'le Nick'in arasında dönüp duruyordu. **"Fakat kendisi senin tek erkek akraban..."**

"Babam var benim," dedi Meredith sert bir sesle.

"Tabii var. Elbette, yani..." Teddy endişeli bir tavırla kravatını çekiştirince Nick pislik herifin haline acır gibi oldu. Çok da acıdığı söylenemezdi elbet. **"Fakat ben babanızın sağlığının pek de yerinde olmadığı izlenimine kapıldım ve..."**

Meredith kızarıp bozarınca Nick genç kadının çok utandığını ve savunmaya geçmek üzere olduğunu sezdi. Şüphesiz, Meredith, Havernautt'un babası hakkında ne gibi bir dedikodu duyduğunu merak etmeye başlamıştı. Bu hiç de hoş bir durum değildi. Dedikodunun affedilir hiçbir yanı olamazdı.

Nick işleri hızlandırmak için ikilinin arasını bulmaya çalışarak derhal müdahale etti. Havernautt'a kalırsa bu sohbet yarına kadar uzayıp giderdi. **"Sadede gel, Havernautt. Konu nedir?"**

Teddy'nin yüzünde asabi bir ifade belirip kayboldu. Genç adam omuzlarını doğrulttu ve Meredith'in önünde yavaşça diz çöktü. **"Leydi Meredith, evlilik teklifimi kabul ederek beni onurlandırır mısınız?"**

Nick gergin bir halde Meredith'in yanıtını beklerken öne eğilerek sandalyesinin kollarını sıkı sıkı kavramış olduğunu sonradan fark etti.

Genç kadın başını eğdi. Çalışma odasının loş ışığında yüz hatları son derece zarif ve çekici görünüyordu. Nick onun güzel kirpiklerinin altına saklanmış mahzun gözlerine bakınca içinin eridiğini hissetti. Meredith'in bakışları ellerinin üzerini kaplayan ellere kilitlenmişti. Genç kadın ellerini usulca çevirip Havernault'un avuçlarına baktı. Sanki vereceği yanıt genç adamın avucuna kazınmıştı.

Nick beyninde kopan büyük fırtınanın gürültüsünü işitti o an. Meredith'i seyretmekle meşgulken zihninde durmadan yankılanan o tek kelimenin gürültüsünü hemen fark edemedi genç adam. Fakat dur durak bilmeden çınlayan bu ses başına damlayan su damlacıkları gibi ardı arkası kesilmeden beyninde zonklamaya başlamış, damlacıklar birikip bir sele dönüşmüştü. *Hayır, hayır, hayır, hayır...*

Nick, Meredith'in Havernault'la evlenmesini istemiyordu. Hatta kimseyle evlenmesini istemiyordu. Her ne kadar genç kadını zorlamış, kışkırtmış ve teşvik etmiş olsa da, onun bu teklifi kabul etmemesini diliyordu. Meredith'in Havernault'a dönüp o teklifi geri almasını ve buradan defolup...

Meredith'in yumuşak sesi Nick'in zihninde yankılanan şiddetli gürültüyü bastırıverdi. **"Evet."**

Evet, mi? Gerçekten evet mi demişti?

Artık rahat bir nefes *almalıydı* Nick. Bu lanet olası koca bulma merasimi sona ermişti. Bundan sonra *cemiyetin* içine karışıp, onlarla birlikte olmaktan kurtulacaktı. En önemlisi özgürlüğüne kavuşmuş olmasıydı. Düzenbaz, yalancı bir kadından kurtulmuştu sonunda. *Onu unutabilecekti artık.* Gelgelelim genç adamın içi zerre kadar rahatlamamıştı. Sadece köpürmüştü Nick. İçinde öfke ve hayal kırıklığından başka bir şey yoktu. Havernault Meredith'i kollarına alınca Nick yerinde daha fazla duramadı. Genç adam sandalyesinden fırladı; elleri kaskatı kesilmiş bir askerinkiler gibi iki yanında yumruk vaziyetinde duruyordu.

Havernault, Meredith'e sarılmayı bıraktıysa da kolunu beline dolamış, hâlâ onu sahiplenir bir edayla dikilmiş bekliyordu. Nick

karşılarında durunca Havernautt'un suratında ahmakça bir gülüş belirdi. **"Rızanızı almak istediğim için sizi de davet ettim, Lordum."**

Nick gözlerini Meredith'ten ayırmıyordu.

Genç kadın soğuk bir suskunlukla karşılık verdi. Yüzünde en ufak bir tebessüm yoktu. Bakışlarında Nick'e karşı bir şeyler hissettiğini müjdeleyen en ufak ize rastlamak mümkün değildi.

"Lordum..." Havernautt'un sözü sessizliği bir bıçak gibi kesti. Genç adam endişelenmişti yine. **"Razı mısınız?"**

Nick razı olduğunu belirtmek için ağzını açtıysa da tek kelime edemedi.

"Teddy, gel." Meredith, Havernautt'un koluna dokundu. **"Kont'un rızasını almaya gerek yok."** Genç kadın öfkeli gözlerle Nick'e bakarken belli belirsiz, boş boş gülümsedi. **"Kendisiyle kan bağımız dahi yok."**

"Benim için önemli," diye karşılık verdi Havernautt inatçı bir tavırla. Genç adam gözlerini Nick'ten ayırmadan bekliyordu.

"Fakat Kont bu evliliği onaylıyor zaten." Meredith göğüs geçirerek Nick'e öfkeli bir bakış fırlattı. Nick hiçbir şey söylemeyince genç kadın yeniden Havernautt'a döndü. **"Teklifine çok sevindiğinden şüphem yok. Zaten kendisi başından beri evliliğimize sıcak bakıyordu. Öyle değil mi, Lordum?"**

Daha uygun bir dille nasıl söylenir ki?

Nick söze başladı ama ağzından dökülen kelimelere kendisi bile şaşırıp kalacaktı; çünkü bu sözler ruhunun erişemediği kadar derinden geliyordu. **"Kusura bakma, Havernautt, fakat razı olduğumu söyleyemeyeceğim."** Bu sözleri duyduğu anda Meredith'in yüzünde beliren sevinç Nick'in gözünden kaçmadı. Genç kadın derhal ağırbaşlı tavrını takınıverdi.

"Ne?" diye sordu genç kadın kızgın bir sesle.

Havernautt, Meredith'in önüne atılıp Nick'in karşısına dikildi. Genç adam kollarını yalvarır gibi havaya kaldırdı. **"Anlamıyorum, Lordum. Size karşı hatalı bir davranışta mı bulundum?"**

Meredith, Nick'e fırsat bırakmadan yanıtladı. **"Sen yanlış bir şey yapmadın, Teddy."** Genç kadının insanın içini ürperten, asabi bakışları Nick'e kilitlendi. Tüm nezaket kurallarını hiçe sayarak, **"Ne yapmaya çalışıyorsun? Bunu isteyen sendin,"** diye haykırdı Meredith.

"Öyle sanıyordum." Nick başını salladı. O da çileden çıkmıştı artık. **"Fakat kendini ateşe atmana izin veremeyeceğim."**

Meredith şaşkına dönen Havernautt'u kenara itti. Dönüp adamın yüzüne dahi bakmadan işaret parmağıyla Nick'in göğsünü dürttü. **"Bana bak, senin keyfine göre hareket etmekten sıkıldım."**

"Böyle konuştuğum için beni bağışlayın, Lordum," diye atıldı Havernautt. Nasılsa cesaretini toplamış gibiydi genç adam. **"Fakat bu evliliğe karşı gelişinizin sebebini açıklamazsanız, korkarım ki sizin rızanız bizim için pek de önemli olmayacak."**

"Öyle mi?" Nick içinden taşmak üzere olan öfkesinin patlamak üzere olduğunu hissediyordu.

Meredith onun gözlerindeki tehditkâr bakışı görünce bir adım geri çekildi.

Nick aynı tehditkâr sesle sözlerini sürdürdü. **"Bu kadınla birlikte olduğumuz gerçeği yeterli bir sebep olabilir mi acaba?"**

Meredith yüzünü ellerinin ardına gizleyiverdi. Oradan hızla kaçacakken Nick genç kadını kolundan yakalayıp yanına çekti. Genç adam, Havernautt'un yüzündeki şaşkın ifadeyi görünce keyiflenmişti. Muhteşem bir hazdı bu.

Ne var ki bu haz dolu dakikalar uzun sürmedi. Pislik herif yaşadığı şokun acısını Meredith'ten çıkartacaktı.

"Fahişe," diye haykırdı Havernautt. Meredith'e tiksinerik bakıyordu.

Nick bir hamlede Meredith'in yanından fırlayıp yumruğunu Havernautt'un suratına geçirince bir kemik sesi duyuldu. Genç adam halıya yığılıverdi. Nick bir yumruk daha patlatmak için adamı tutup yüzünü çevirmek istedi. Kolunu havaya kaldırmıştı ki, Meredith Nick'in bileğine yapıştı. **"Nick! Hayır!"**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Nick kolunu Meredith'in elinden kurtarmaya çalıştı; fakat genç kadın sıkı sıkı tutuyordu onu. **"Nick, ona kızabilir misin? Az önce söylediklerinin ardından mümkün mü bu? Bırak onu."**

Nick, Meredith'in kıpkırmızı kesilmiş yüzüne şöyle bir baktı. Kolu sinirden titriyor, Havernautt'u gebertmeden rahat edemeyeceğini biliyordu.

"Kalk." Nick, Havernautt'un çizmesine bir tekme savurdu.

Havernautt kanlı suratını çevirip bedbaht gözlerle Nick'e bakarak başını salladı önce. Ardından sürünerek geri çekildi.

Hiç durup düşünmeden, **"Onunla evleniyorum,"** dedi Nick. **"Anlaşıldı mı? Karım hakkında tek laf daha edersen seni öldürürüm."**

Meredith hâlâ Nick'in koluna yapışmış vaziyette öylece durmaktaydı. Nick bakışlarını genç kadının solgun ve narin parmakları kadar beyaz yüzüne çevirdi.

Bitmişti. Meredith artık onundu. Nick kararını vermişti.

"Eşyalarını topla ve beş dakika içinde aşağıda ol."

YİRMİİKİNCİ BÖLÜM

Hiçbir şey değişmeyecek. Hayatı yine aynı şekilde sürüp gidecekti. Nick'in bakışları biraz önce kendisine ait olduğunu ilan ettiği kadına çevrildi. *Hiçbir şey değişmeyecek,* diye yineledi genç adam içinden. Meredith artık hayatında ve yatağında ilelebet var olacaktı; o kadar.

Evin girişinde buluştukları andan bu yana birkaç saat geçmiş olmasına rağmen genç kadının ağzını bıçak açmamıştı. Meredith'in sessizliği Nick'in cesaretini örseliyordu. Genç kadın kendi iradesiyle gelmişti ama bu asi suskunluğuyla sanki Nick'e kendisini kaçırmakta olduğunu ima etmeye çalışıyor gibiydi. Nick onu *kaçırmıyordu*. Bu kadın karşısına geçip kahrolası bir rehine gibi ellerini ovuşturup, dudaklarını ısırarak zorunda değildi.

"O işe yaramaz ahmakla evlenecek miydin gerçekten?"

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Bu acımasız sözleri işitince Meredith'in benzi attı. Konuşmaya böyle başlamak doğru değildi belki de. Ona koca bulmasını söyleyen kendisi olduğuna göre genç adamın böyle hissetmesi gülünç olabilirdi ama Meredith'in Havernautt'un teklifini kabul etmesi Nick'i çıldırtmıştı işte. Buna izin veremezdi. Eğer Meredith bir başkasını, şöyle adam gibi birini seçmiş olsaydı... Nick kafasını salladı. Hayır. Onunla evlenmek isteyen bir kral dahi olsa Nick aynı tepkiyi gösterecekti besbelli.

"Yatağa attığın her kadının evlenmesine mani oluyor musun?" diye çıkıştı genç kadın.

"Hayır," dedi Nick tuhaf bir sesle. **"Çoğu evlenip çoluk çocuğa karıştı bile."**

"Öyleyse, neden ben?"

Güzel bir soruydu. Fakat genç adam bunu yanıtlamaya hazır değildi henüz. En azından üzerine düşünmekten hiç hoşlanmadığı hislerinin derinine inmeden bunu yanıtlaması olanaksızdı.

"Bana cevap ver, Nick. Niçin Teddy'yle evlenmeme izin vermedin?"

Nick bu soruyu yanıtsız bırakarak kafasını pencereye çevirdi ve kır manzarasını izlerken nazikçe sordu. **"Nereye gittiğimizi merak etmiyor musun?"**

Meredith kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak gönülsüzce sordu. **"Pekâlâ, nereye gidiyoruz?"**

"Gretna Green."

"İskoçya'ya mı?" Genç kadın gözlerini sinsice kıstı. **"Niçin?"**

Nick'e göre yolculuk sebebi aşıkârdı. Yine de ona bir açıklama yapmak zorunda hissetti genç adam. **"İster inan, ister inanma ama o odaya girdiğimde sana evlenme teklif edeceğim hiç aklıma gelmemişti."**

Meredith eğildi. Gözleri adeta kin kusuyordu. **"Evlenme teklifi mi? Pek de teklif denemez. Benimle evleneceğini Teddy'ye ilan ettin sen. Elbette samimi değildin."**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Nick'in kaşları çatıldı. "Erkekler böyle konularda yalan söylemezler. İnan bana."

Pencerenin ardında kayıp giden tepelerin yeşil parlaklığı Meredith'in koskocaman açılmış gözlerinde yanıp sönüyordu. "Seni bu... bu evlilik teklifine sadık kalman konusunda zorlamayacağım, elbette." Genç kadın *evlilik teklifi* derken mide bulandırıcı bir yemekten söz ediyor gibiydi.

"Seninle evlenmeye hazır olmasaydım, birlikte olduğumuzu itiraf etmezdim," dedi Nick göğüs geçirerek.

"Ah, evet, konusu açılmışken sorayım; sen nasıl bizim... bizim... Beni rezil ettin! Bunu asla affetmeyeceğim."

Nick omuz silkti. "Oldu, bitti. Söyledim ona işte. Konu kapandı ve evlilik izni çıkartacak vaktimiz olmadığı için Gretna'ya gidiyoruz."

Meredith dudaklarını inatçı bir edayla büzdü. "Koştura koştura evlenerek bu musibeti daha da vahim bir hale getirmek isteyeşine hiç anlam veremedim doğrusu. Benimle evlenmek mecburiyetinde değilsin; emin ol."

"Havernautt'a seninle yattığımı söyledim. Ardından seni bir ev dolusu Londralı seçkin misafirin gözü önünde alıp götürdüm. Evleneceğiz." Nick kararlı sesiyle son noktayı koymuştu. "Başka bir seçenek yok."

"Katılmıyorum." Meredith isyankâr gözlerini genç adama çevirdi.

"Bak," dedi Nick. "Eğer toplum tarafından dışlanmak istemiyorsan, bunu yapmak zorundayız."

Genç kadının yeşil gözleri daha da alevlendi. "Başıma geleceklerin tek sebebi sensin; eğer Teddy'ye ..."

"Evet. Fakat olan oldu," diye lafı yapıştırdı Nick. "Unut artık. Bitti. Şu anda sorun evli olmadığımız halde benimle birlikte olmuş olman."

Meredith'in kavuşturduğu kolları kaskatı kesilmişti. Sindiremediği öfkesinden tir tir titriyor, saldırgan bir kedi gibi hırlıyordu. "Arabacıya geri döneceğimizi söyle. Beni zorlayamazsın. Asıl seninle evlenirsem

kirlenmiş olacağım." Ardından son sözü söylediğini ima eder gibi kafasını hışımla pencereye çevirdi.

Nick kendi öfkesiyle baş etmeye çalışarak derin bir nefes aldı. Arsız cadı istediği kadar diretebilirdi, evleneceklerdi; o kadar. Nick onun bir başka adamın yatağına girmesine izin vermeyecekti. Bunu çok iyi biliyordu genç adam. Belki tek sebebi buydu. Meredith'i hiçbir zaman sevmeyecekti belki de. Kimseyi sevmeyecekti o. Annesinden öğrenmişti. Aşkın insanı aciz ve beş para etmez kıldığını öğrenmişti. Annesi ölüm döşeginde bile kendisini süründüren o yegâne adamın, Nick'in babasının adını sayıklamıştı. Nick'in babası—o biricik *aşk*—annesine acı ve yıkımdan başka hiçbir şey vermemişti.

Fakat Nick'in Meredith'i istediği doğruydı. Bu bencilce olabilirdi ama Nick onu kendine saklıyordu. Genç adam ona bakarken damarlarının tutuştuğunu hissetti yine. O alımlı burnunun etrafına saçılan çillerden, biçimli göğüslerine kadar bu kadının her yeri Nick'in kanını kaynatıyordu. Bunca zaman kendini kandırmıştı. Onunla geçen bir geceyle yetinemezdi. En azından evlenince ondan mahrum kalmayacaktı. Yoksa onu arzulamak şöyle dursun, bu evliliğin hiç de öyle masallar diyarında yaşanmayacağı ortadaydı. Meredith hırslı ve güvenilmezdi ama Nick'in geçmişinin de pek parlak olduğu söylenemezdi. Kirli geçmişi genç adamın saygın bir hanımla evlenmesine maniymi elbet. Belki sırf bu yüzden birbirlerine uygundular; kim bilir?

"Aslına bakarsan, seni pekâlâ zorlayabilirim."

Meredith'in asi kaşları çatılmıştı. "Neye?"

"Benimle evlenmeye," dedi Nick.

Meredith'in dudaklarına takılıp kalan o sinir bozucu tebessüm daha da yayıldı. **"Babamın bir papaz olduğunu unuttun galiba. Hem kadının hem erkeğin rızası olmadıkça bir rahibin asla nikâh kıymayacağını gayet iyi biliyorum ben. Beni hiçbir şeye zorlayamazsın."**

"Kurallara pek de sıkı sıkıya bağlı olmayan bir rahibi birkaç kuruşla kandırmanın hiç de zor olacağını sanmıyorum." Meredith'in dudaklarındaki küstah tebessüm ağır ağır silinirken Nick ukala gözlerini genç kadının yüzüne dikmiş bu anın tadını çıkarmakla meşguldü. Genç adam keyifle ekledi; **"Bunu yapmak hiç dert değil. Özellikle de nalbantların nikâh kıydığı Gretna Green gibi bir yerde..."**

"Bunu yapamazsın."

"Eğer sen aklını başına toplamazsan yaparım; evet." Meredith'in suratı asılınca Nick itinayla ekledi. **"Senin toplum tarafından dışlanmana sebep olmayacağım. Eğer evlenmezsek, sonucunda yaşanacaklar belli. Bununla baş edebileceğini düşünüyorsun; biliyorum. Fakat bilmiyorsun, inan bana. İtibarını kaybetmenin ne demek olduğunu bilemezsin. Hayatın zindana döner. Bunu yaşamana izin vermeyeceğim."**

Nick o anda Meredith'in gözlerinde yanan ateşin küllenmeye başladığını fark etti. Genç kadının öfkesi dinmeye başlamıştı besbelli. **"Annenden söz ediyorsun, değil mi?"** diye sordu Meredith yumuşacık bir sesle.

Nick bir süre sessiz kaldı. Ardından kafasını salladı.

Meredith göğüs geçirerek gözlerini yeniden pencereye çevirdi. Biraz sonra ikna olduğunu belirtmek ister gibi başını salladı genç kadın. Bu Nick'e yetti.

At arabası Gretna Green'e doğru ilerlerken buğulu bir İskoçya akşamı çöküvermişti. Burası sınırın İskoçya tarafındaki ilk köydü. Bu nedenle yıldırım nikâhı kıymak isteyen İngiliz çiftlerin tek adresiydi. Bu köy öfkeli papazlar müdahale etmeden iki, üç saniye önce, toplantı odaları ya da hanlarda kıyılan şu acele ve genellikle de tasvip edilmeyen nikâhların kıyıldığı yer olarak nam salmıştı.

Araba beş yolun kesiştiği kavşakta durdu. Sessiz kavşağın dört bir yanına hanlar sıralanmıştı. Meredith, Nick'le birlikte yolun karşısındaki demirciye geçmeden önce durup genç adamın arabacıyla sürüp giden

konuşmasının bitmesini bekledi. Ahır andıran binanın dışındaki geniş kemer altında durdular ve Meredith elbisesinin kenarı çamur olmasın diye eteğini hafifçe kaldırdı.

Loş ahırda örste çınlayan metalin sesi yankılanıyordu. Meredith meraklı bakışlarını Nick'e çevirdi. Nalbant'a geldiklerine göre atlarla ilgili bir sorun var demekti.

Nick onun bakışlarını görmezden gelerek gürültüyü bastırmak ister gibi var gücüyle seslendi. **"Robert Elliot?"** Gürültü kesildi. Uzun boylu, soğuk suratlı, deri nalbant önlüğü takmış bir adam görüldü. Adam elinin tersiyle alnını sildi.

"Evet. Nasıl yardımcı olabilirim size?" Adam karşısındaki çiftin sık giyimlerini hemen fark etmişti. **"Nikâh mı kıyılacak, efendim?"**

"Evet," dedi Nick.

"Ne kadar zamanınız var?" Robert Elliot arka tarafı işaret etti.

"Bir çift nalla uğraşıyorum da. Eğer çok aceleniz varsa hemen iki şahit bulayım; göz açıp kapayıncaya kadar hallederiz."

Meredith'in dili tutulmuştu. O anda ancak bir papazın kızı bu kadar haşın bakabilirdi. **"Bir demirci atölyesinde mi evleneceğiz? Nikâhımızı nalbant mı kıyacak yani? Şaka mı yapıyorsun sen?"**

Robert Elliot elini deri önlüğüne silerken sırttı. **"Nikâh kıymaya alışığım, hanımefendi. Binlerce yasal ve gerçek nikâh kıydım ben."**

"Güzel. Yalnız benimkini o nikâhların arasına dâhil edemeyeceksiniz, Bay Elliot." Meredith'in önceden tutuşmuş öfkesinin ateşi dinmemiş olacak ki, genç kadın hışımla dönüp gidecekken Nick kolundan yakaladı.

Nalbant'a döndü genç adam. **"Çok acelemiz yok. Sizin için ne zaman uygunsa bizi kabul eder misiniz?"**

"Tabii. İşim bir saate biter. İsa'nın Aşkı adında bir han var; orası uygundur." Nalbant sıralanmış hanlardan birini işaret ediyordu.

"Teşekkür ederiz," dedi Nick ve Meredith'i çeğiştirerek ilerledi.

Genç kadın onun uzun adımlarına ayak uydurmakta zorlanıyordu. **"Beni duymadın mı sen? Bir nalbant kıyamaz benim nikâhımı. Böyle**

bir şeyi nasıl aklından geçirebiliyorsun, hiç anlamıyorum." Nick hiç oralı değildi. Meredith'i duyduğu ancak titreyen dudaklarına bakınca anlaşıyordu. **"Hislerinle birlikte duyma yetini de mi yitirdin?"** diye çıkıştı genç kadın.

Nick, arabaların tekerlek izlerinin etrafından dolaşırken tökezleyen Meredith'i yanına doğru çekti. Handan içeri girerlerken Nick'in ağzını hâlâ bıçak açmıyordu. Genç adam hancıyla selamlaşıp geceyi orada geçirmek için bir oda ayırttı. **"Diğer müşterilerinize rahatsızlık vermeden nikâhımızın kıyılabilceğı bir yer var mı acaba?"**

"Elbette, Lordum. Arka taraftaki salonu hazırlayabilirim." Hancının al yanaklı karısı neşeyle kafa salladı.

"Bay Elliot bir saat içinde burada olacak. Kendisine nikâh salonunu gösterirseniz sevinirim."

"Tabii, elbette."

"O gerçek bir rahip mi?" diye sordu Meredith. Genç kadının sesi şüphe doluydu.

Hancının gözleri kocaman açıldı. **"Robert mı? Ah, evet hanımefendi... Daha önce hiç demirci rahip görmediniz mi?"**

Meredith İskoçya sınırını geçince bambaşka bir dünyaya geldiğinden şüphe etmeye başlamıştı artık. Kafa salladı genç kadın. Mutfaktaki yemekleri de cinlerin hazırladığını söyleseler şaşırmayacaktı.

"Robert gelene kadar salonda beklemek ister misiniz?" diye sordu hancı. **"Bizim hanıma hanımefendi ve sizin için yiyecek bir şeyler hazırlatabilirim."**

Salondan içeri Meredith'le birlikte girerken, **"İyi olur aslında, teşekkür ederim,"** dedi Nick. Nikâhlarının kıyılacağı bu salon pejmürde, fakat bir o kadar da geniş bir salondur.

Meredith dudaklarında gergin bir tebessümle yiyeceklerin gelmesini bekliyordu. Genç kadın karşısında oturan adamla kutsal nikâhlarının bir nalbant tarafından kıyılacağı gerçeğini kanıksamaya çalışırken duvar saatinin yelkovanı derin sessizlikte tıklayıp duruyordu. Hancının karısı iştah kabartan yiyeceklerle doldurulmuş bir tepsiyle

çıkageldi ama neşeli muhabbetinin Meredith'i pek de heyecanlandırmadığını fark edince yiyecekleri çabucak sunup salondan çıktı. Meredith bir parça kurabiyeyi attı ağzına. Nick onun bu zoraki sükûnetinden hayli memnun görünüyordu. Genç adam sıradan bir gün geçirmekteymiş gibi eline bir gazete alıp göz gezdirmeye koyuldu. Sanki dakikalar sonra nikâhı kıyılacak adam o değildi.

Meredith daha fazla dayanamadı. **"Bizi bir nalbantın evlendirmesine göz mü yumacaksın, yani?"** diye feryat etti genç kadın.

Nick bıkkın bir tavırla göğüs geçirerek elindeki gazeteyi indirip sayfaların üzerinden Meredith'e baktı. **"Seni temin ederim ki, bu evlilik tastamam gerçek bir evlilik olacak. Nikâh törenimiz bir papazın kızına layık bir tören olmayabilir; ya da St. Paul'da kıyılan dev nikâhlara da benzemiyor olabilir. Fakat evliliğimiz Tanrı ve kanunlar huzurunda kıyılan bir nikâhla tescillenecek."**

"Tanrı mı?" Meredith başını silkti. Ses tonundaki kinayeyi duymazdan gelmek mümkün değildi. **"Ne zamandan beri Tanrı'nın kurallarını gözetiyorsun?"**

Nick huzursuz bir tavırla dudaklarını büktü. **"Benim için önemli olmasa da senin için önemli. İngiliz kanunlarının nikâhımızı resmî bir evlilik olarak tanıması benim için yeterlidir."**

Meredith nihayet onunla evlenmeye razı olduğu andan beri beynini kemiren soruyu sormaya cesaret edebildi. **"Peki, evlendikten sonra? Sonra ne olacak?"**

Nick gözlerini yeniden gazeteye çevirip kayıtsızca yanıtladı. **"Yarını düşünmedim."**

Yetmezdi. Meredith bilmek istiyordu. Bilmeliydi. Genç kadın bir kez daha bastığı yerin ayaklarının altından kayıp gitmesine seyirci kalmak istemiyordu. Sonradan hayal kırıklığı yaşamaktansa zamanı varken kendini her şeye hazırlamalıydı. Son yeminlerini etmeden önce her şeyin tartışılması ve karara bağlanması gerekiyordu. Bu gece bitmeden...

Meredith arkasına yaslandı. Kısık gözleri Nick'e kilitlendi. **"Ben Oak Run'a dönerim. Sen de işinin başında olmak için Londra'da kalmayı tercih edersin, herhalde."**

Nick elindeki gazeteyi yeniden indirdi. Ne var ki bu kez yüzünde gayet ciddi bir ifade vardı. **"Madem öğrenmek istiyorsun, sana bizi nasıl bir evliliğin beklediğini açıklayayım."**

Meredith sandalyesinde doğruldu.

"Aşk konusunda yanlış hislere kapılmanı istemem," diye başladı Nick söze. Genç adamın ses tonu Meredith'e babasının kilise kürsüsünden yaptığı konuşmaları anımsatmıştı. **"Aşk, anlaşmamıza dâhil değil. Annemle babamın evliliği aşkla başlayıp hüznle bitti. Şunu sakın unutma; Seni hiçbir zaman sevmeyeceğim. Bu sözlerim seni incitiyor olabilir. Bunun için beni affet. Fakat herhangi bir yanlış anlaşılmaya meydan vermek istemiyorum."**

Meredith'in kendine gelmesi uzun sürdü. Genç kadının dudakları bir başka yalanı dile getirmek için hafifçe aralandı. **"Ben de seni sevmeyeceğim."**

Nick sanki bu sözleri duymamış gibi konuşmasını sürdürdü. **"Yalan söylemeye meyilli bir kadın olsan da bu huyunu mümkün olduğu kadar görmezden gelmeye çalışacak ve sana saygı duyacağım. Karşılıklı saygı bir evliliğin en sağlam temel taşıdır. Ben kendi hayatıma devam edeceğim. Sen de seninkine... Fakat evliliğimizin gereğini yerine getirmek amacıyla aynı yatağı paylaşmamızda bir sakınca görmüyorum."** Nick duraksayıp Meredith'i baştan aşağı süzdü. **"En son birlikte olduğumuzda ikimiz de keyif almıştık."**

"Seni küstah..."

Meredith duraksayarak duygularını ifade edebilecek kadar kaba bir kelime bulmaya çabaladı. **"Züppe."**

Nick kafasını salladı. **"Meredith, ayıp ediyorsun. Ben memnun olacağını düşünmüştüm. Diğer evliliğinde bu kadarından bile mahrum kalmıştın. En azından artık yatağını bir erkekle paylaşma şansın olacak."**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Meredith bu son sözle derinden yaralandı. Üstelik şaşkına dönmüştü. Nick'in gün gelip de Edmund'ın reddedişini yüzüne vuracak kadar taş kalpli bir adam olduğunu söyleseler inanmazdı genç kadın. "Eğer o erkek sen olmasaydın, bunun bir şans olduğunu kabul edebilirdim, evet."

"Bakıyorum yalancılıktan vazgeçemiyorsun. Birbirimizi nasıl arzuladığımızı sana yine kanıtlamam mı gerekiyor?" Nick genç kadına yaklaştı.

Meredith genç adamın dikkatini dağıtmak için kelimelere sarılarak kendini korumak ister gibi elini kaldırdı. "Yakınlaşmanın ne anlamı var? Sevgi yok demedik mi?"

"Arzuyla aşkı birbirine karıştıran o sıkıcı kadınlar gibi davranma. Sevişmek için âşık olmak gerekmez." Nick yine o alaycı, kurnaz ifadeyi takınarak sırtıttı. "Bu bütünüyle fiziksel bir ihtiyaç ve sen yanımda olunca sinir bozucu bir biçimde ortaya çıkıyor. Nedenini ben bile anlayamıyorum."

Nick'in çekiç kadar sert bakışları Meredith'in gözlerine kilitlendi. "Bu arzunun zamanla dineceğinden eminim. Hep öyle olur. Fakat şimdilik sevişmek zorundayız."

Meredith başını salladı. "Hayır. Edmund benden böyle bir şeyi asla talep etmedi ve..."

"Edmund'ın canı cehenneme." Nick'in dudaklarındaki tebessüm siliniverdi. "Beni nasıl onunla kıyaslarsın? Benim ihtiyaçlarımın onunkinden çok farklı olduğunu sen de biliyorsun. Birlikte geçirdiğimiz gece yaşananlar seni yeterince ikna etmedi mi?"

Meredith şaşkın bir tavırla kaşlarını çattı. Bu adam neden söz ediyordu?

Biraz sonra Nick'in sinirli yüzü şaşkınlığa büründü. "Meredith..." dedi genç adam sakın bir sesle.

Meredith usulca dudaklarını yaladı. "Niçin öyle bakıyorsun bana?"

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Nick genç kadının yüzüne sanki onu ilk kez görüyormuş gibi bakıyordu. Yaklaşıp yüzüne daha da yakından baktı sonra. Sanki gizli gerçeği orada bulmaya çalışıyormuş gibi bir hali vardı. **"Edmund'ın sana niçin el sürmediğini biliyorsun, değil mi?"**

Meredith ürkerek geri çekildi. **"Elbette. Evlendiğimiz gece bana açıkladı."** Rol yaptığını gizlemeye çalışır gibi kayıtsız bir tavır takınsa da acıyla tınlayan sesi genç kadını ele veriyordu. Nick, Meredith'in kalbinin derinliğine hapsedtiği bu acıdan haberdar olmasa da olurdu. Zaten onun hakkında gereğinden fazla şey biliyordu genç adam. Meredith bu utancın yüzüne vurulmasını istemiyordu.

"Pek sanmıyorum," diye mırıldandı Nick şüpheli bir sesle.

"Biliyorum ben," dedi Meredith. Yumruklarını sıktıkça sıkıyordu. Lanet olsun. Bunu söylemesi mi gerekiyordu? **"Bunu söylemem mi gerekiyor? İyi. Edmund benden hoşlanmıyordu. Bunu açıkça söyledi. Ona göre ben itici bir kadındım,"** diyerek kıkırdamaya başladı Meredith. Bu, acı dolu tiz ve isterik bir gülüştü.

"Meredith, özgüvenini bu kadar yitirmiş olmana inanamıyorum." Nick gözlerini kırıştırarak genç kadının yüzüne öylece bakakaldı. **"Bunca yıl böyle mi düşündün? Edmund'ın seni itici olduğun için arzulamadığını mı düşündün?"**

Meredith kaşlarını çatıp, kollarını kavuşturdu. **"Bu utanç verici sırrımın ilgini çekmesi ne kadar hoş..."**

"Utanç mı?" Nick'in gözleri Meredith'in yüzünde dolaşıyordu şimdi. **"Tatlı kız, Edmund seni istemedi çünkü isteyemezdi. Sağlıklı ve gerçek bir erkeğin sana dokunmaması mümkün değil."** Nick hâlâ pür dikkat Meredith'in yüzüne bakıyordu. Genç kadının afallamış bir halde kafasını salladığını görünce daha açık konuşması gerektiğini anladı. **"Edmund seni arzulayamazdı; çünkü o erkeklerden hoşlanıyordu."**

Meredith'in kolları iki yanına düşüverdi. Düşünceler zihnine üşüşmüştü bir anda. Şaşkınlık genç kadını esir almıştı. **"Bu çok saçma. Hayatımda böyle bir şey duymadım. Bu doğru..."**

"Benim tatlı safım. Bu doğru. Bana inan."

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Meredith elini göğsüne yasladı. "Yani Edmund'ın öyle davranmasının sebebi beni itici bulması değildi, öyle mi?"

Nick yüzünü ekşitti. "Kardeşime göre dünyadaki bütün kadınlar iticidir."

"Bunca yıldır benim yüzümden olduğunu sandım." Genç kadın parmaklarını dudaklarına götürerek gözlerinden akmak üzere olan sıcak yaşları gizlemeye çalışır gibi başını çevirdi.

"Bana bak," dedi Nick sert bir sesle.

Meredith şiddetle kafasını sallıyordu. Yüzünü ellerine gömmek istedi genç kadın. Gerçekle yüzleşince çok utanmış; bu durumdan çok etkilenmişti. Nick onu omuzlarından tutup sarsana dek etrafında olup bitenden habersizdi. "Yeterince acı çektin. Gereksiz yere... Artık bitti. Sen çekici bir kadınsın. Seni arzulamak için sana bir kere bakmak yeter." Genç adamın sesi gitgide boğuldu. "Lanet olsun; sırf bu yüzden tartışıp duruyoruz ya. Seni istiyorum, Meredith. Hem de çok. Ve bunun adına evlilik denmez. O tek kelimeyle açıklanamaz bu."

Nick genç kadının çenesine dokunup başını kaldırdı. Başparmağı Meredith'in nemli yanaklarını okşuyordu. Ona doğru eğilince niyeti anlaşıldı. Öpecekti onu.

Meredith bir balık gibi sandalyesinde kıpırdanmaya başlayıp bir anda kayarak ayağa fırladı. Birkaç adım uzaklaştı genç kadın. "Olmaz," diye kekeledi.

"Olmaz mı?" diye yineledi Nick. Kolları iki yanına düşüverdi. Mahzun görünüyordu genç adam. Meredith sandalyesinden kalkmamış olsa o masum görünen eller çoktan bedeninde dolaşmaya başlamış olurdu.

Sandalyenin arkasına geçerken, "Sevgiyle sevişmek arasındaki farkı bilmiyorum ben," diye inledi genç kadın acıyla. "Sen sevgi istemiyorsun; ben de istemiyorum işte."

Nick, Meredith'in iyice bulanık zihnini nasıl aydınlatacağını bilmez bir haldeydi. "Aşkı tanımak istemezsin, Meredith. Aşk insanları zayıf ve kırılgan kılar. Aşk insana acıdan başka bir şey vermez." Genç

adam öyle kendinden emin konuşuyordu ki, Meredith onun buna yürekten inandığını anladı.

"Olabilir. Fakat kesinlikle âşık olmayacağım diyemem ki ben." Genç kadın derin bir nefes aldı ve sözlerini sürdürdü. **"Senden kesinlikle sevgi beklemeyeceğime de söz veremem."**

Nick'in yüzü azimli bir ifadeye büründü. Yine o buz gibi gözlerle bakıyordu genç adam. **"Ben güzel bir kadınla evlenip ona el sürmeyecek bir erkek değilim. Özellikle de tadına baktıktan sonra. Benim ne pislik bir herif olduğumu unutmazsan, beni sevmekten kaçınabilirsin."**

Meredith az önce duyduğu iltifatı yok sayarak inatla kafasını salladı. Bu kez Nick'in cümleleri arasında geçen güzel sözlerinin kafasını karıştırmasına izin vermeyecekti. **"Sen benimle sırf sorumluluk duygunu tatmin etmek için evleniyorsun,"** diye çıkıştı genç kadın. **"Birbirimiz için gerçek birer eş olmadıkça aynı yatağı paylaşmamız ahlâka aykırıdır bana göre. Bir defa birlikte olmuş olmamız bu ahlâki gerçeği değiştirmez."**

Meredith, Nick'in yumruklarını sıkmakta olduğunu görünce anladı; genç adam onu bu düşüncelerden arındırana dek silkelemek istiyor olmalıydı. Genç kadın Nick'in sitemkâr bakışlarının hedefi olmaktan kaçarcasına endişe dolu gözlerini ayağının dibinde uzanan eski püskü halıya çevirdi.

"Ne düşünürsen düşün. Fakat bu gece yeminimizin gereğini yerine getireceğiz. Üstelik tabularına bağlı kalacağını hiç sanmıyorum; hatırladığım kadarıyla daha önce bundan hayli zevk almıştın."

Bu sözler Meredith'in içindeki yaraya tuz basıyordu adeta. Çünkü doğruydı. Nick onu baştan çıkarmaya kalkarsa, dayanamayacağını kendi de biliyordu. Genç kadının içini müthiş bir çaresizlik kapladı. Meredith bu ümitsizliği bebek odasının önünde onunla karşılaştığı andan beri kalbinden söküp atamamıştı. Fakat uğraşmalıydı. Gururunu ayaklar altına almamalıydı. Edmund kendisini reddettiğinde canının acıdığı doğruydı elbet. Fakat Nick'in kalbinde açacağı yara öncekiyle

asla mukayese edilemezdi. Meredith kendisini asla sevmeyecek bir adamla ömrünü paylaşmaya yemin ederse hayatı zindana dönecekti. Nick onun sıırsıklam âşık olduğunu anlamasın diye Tanrı'ya yakararak geçireceği her dakika genç kadın için azap dolu günler demekti. Her gün bir arada olacaklardı ve Meredith âşık olduğu adamın duygusuz suratına baktıkça eriyecekti.

Islak saçlı Bay Elliot salona girdi. Geriye doğru yapıştırdığı saçları tıpkı ıslanmış bir miğferi andırıyordu. Ardından hancı ile karısı da şahitlik yapmak için salona daldılar. Güleç yüzlü kadın vazodan bir demet çiçek kapıp Meredith'in eline tutuşturdu. Meredith çiçeklerin nemli ve yapışkan saplarını sıkı sıkı kavramış, ikinci kez kıyılan nikâhını kendinden geçmiş bir vaziyette dinlemekteydi şimdi.

"Siz, Nicholas, Tanrı ve şahitlerin huzurunda bu kadınla evlenmeyi kabul ediyor musunuz?"

"Evet," dedi Nick sakın ve kayıtsız bir sesle.

Bay Elliot, Meredith'e dönüp tekrarladı. Sonradan iyice tahlil edebilmek için bu anı özümsemeye çalıştı genç kadın. Fakat her şey bulanıktı. Bay Elliot onları karı koca ilan ettiğine göre Meredith olumlu bir yanıt vermiş olsa gerekti. Nick omuzlarından tutup öptü onu. Dudakları dudaklarını üstünlörü sıyrıp geçti. Meredith genç adamın bir saniyelik öpücüğünün ardından kendini eğilmiş bir halde, hancının kollarının arasında buluverdi. Kadın sanki arka salonda daha önce kimsenin nikâhına şahitlik etmemiş gibi şen şakrak konuşup gülüyordu.

Ve böylece bitti işte.

Meredith kendisinden bir ömür boyu uzak kalmak isteyen tek erkeğin karısıydı artık.

YİRMİÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Meredith ve Nick akşam yemeğini odalarındaki keten örtü kaplı küçük masada yediler. Hancı baş başa kalmak isteyeceklerini düşünmüş olabilirdi. Ya da belki de Nick böyle olmasını istemişti. Sebep her ne

olursa olsun, Meredith aralarında hüküm süren bu gergin sessizlikten çok sıkılmıştı.

Odadaki yatak Meredith'in Oak Run'daki yatağı kadar bile değildi. Fakat genç kadının gözleri durmadan orada öylece duran yatağa takılıyor; o yatak bu gece olacakları, düğün gecesinde yaşanması gereken her şeyi hatırlatıp duruyordu. İkisi o daracık yatağa zor sığardı. Ya birbirlerine yapışıp uyumak zorunda kalacaklardı ya da birbirlerinin üzerinde yatacaklardı. Bunu düşününce genç kadının yanakları kızarıverdi. Gözlerini yataktan kaçırmaya çalışarak kırmızı şarabından bir yudum aldı Meredith.

"Yemeği beğenmedin mi?"

"Güzel." Genç kadın kızarmış tavuktan bir parça kesip iştahlı görünmeye çalışarak ağzına atıverdi. Zihni Nick'in, nikâhtan önce yüzüne vurduğu gerçeğe takılmıştı. *Edmund karısını arzulayamazdı, çünkü o erkeklerden hoşlanıyordu.* Meredith'i itici bulduğu için reddetmemişti. Oysa genç kadının, son yedi yıldır kendiyle ilgili bütün yargısı o kırıcı reddediliş üzerine kuruluydu. Şimdi ne hissedeceğini bilemiyordu. Kendine yabancılaşmıştı Meredith. Bildiği, inandığı her şey bir... yanlış anlamadan ibaretti.

"Yemeğine devam etmeyeceksen söyleyeyim de tabakları alsınlar." Nick arkasına yaslanıp kaslı karnını ovuşturdu. **"Ben doydum."** Gerçekten de tabağını silip süpürmüştü genç adam. Meredith sessizce kendine işkence edip dururken o yemeğinin tadını çıkartmıştı.

"Olur," dedi genç kadın göğüs geçirerek. Hesaplaşma anının yaklaşmakta olduğunu daha sonra fark etti. Akşam yemeğini uzatmamakla hata etmişti işte. Şafak sökene dek yiyebilirdi aslında. O yatağa mümkün olduğunca geç girmek için elinden geleni ardına koymamalıydı.

"Banyo yapmak ister misin? Hazırlatabilirim." Nick önündeki peçeteyi masanın üzerine bıraktı.

Meredith bu yeni fırsatın üzerine atlamakta gecikmedi. **"Evet, lütfen."**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Nick banyoyu hazırlatmak için odadan çıkınca genç kadın buruşmuş giysileri bavuldan tek tek çıkartmakla uğraştı. Elbiselerden birini silkelerken kırışıkların sabaha kadar düzelmesini umuyordu.

Nick birazdan yanında bir hizmetçiyle odaya döndü. Hizmetçi masadakileri çabucak topladı. İki küçük çocuk ellerinde kaynar su dolu kovalarla içeri girdiler. Küçük küveti odanın ortasına çekip su dolu kovaları bu pırıl pırıl parlayan bakır küvetin içine boşalttılar. İkinci çocuk da odadan çıkınca Meredith dönüp Nick'e baktı. Genç kadın onun da çıkmasını bekliyordu. Fakat Nick kapıyı kapatıp yatağın üzerine oturdu ve çizmelerini çıkartmaya koyuldu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Meredith. Elindeki gecelik sımsıkı parmakları arasında iyice buruşmuştu.

Bu soruyu garipsemiş bir tavırla, "**Soyunuyorum,**" dedi Nick.

"**Burada mı? Benim önümde mi?**" Genç kadın saklanacak bir yer arıyor gibi delirmişçesine etrafına bakındı. Paravan gözüne ilişince işaret etti. "**Şunun arkasında soyunsana.**"

Nick mağrur bir tavırla tek kaşını havaya kaldırdı. "**Meredith, evlendik biz. Ayrıca birbirimizi daha önce de çıplakken gördük. Böyle mahcup genç kızlar gibi davranman çok mantıksız.**" Genç adamın çizmelerinden biri ayağından fırlayıp yere düştü. Ardından da diğeri...

"**Birbirimizin her yerini görmedik,**" diye çıkıştı Meredith öfkeyle.

Nick durup biraz düşündü. Ardından dudaklarında muzip bir gülüş belirdi. "**Doğru. Bunu da halletmek lazım, değil mi?**"

Meredith kaşlarını çatıp taktik değiştirdi. "**Banyo yapacaktım.**"

"**Yapacaksın.**"

"**Öyleyse niçin soyunuyorsun?**"

"**Senden sonra ben de banyo yapacağım.**" Nick yeleşini çıkartırken küveti işaret etti. "**Suyu soğutma da gir.**"

"**Sen odadayken mi? Sağ ol ben almayayım.**" Meredith elindeki geceliği yatağa fırlatıp kollarını kavuşturdu.

Nick sabırsız bir baba edasıyla cevapladı. "**Banyonu yap.**" Yaramaz bir çocuğa laf dinletmeye çalışıyordu sanki. "**Bakmayacağım, söz. Bir**

sürü çıplak kadın gördüm. Banyoda da gördüm. Evli olduğumuza göre edepliliğinle dalga geçecek değilim. Banyo yapmak istedin madem, yap öyleyse." Nick kravatını gevşetip çıkardı ve yatağın üzerine fırlattı.

"Ben banyo yaparken burada olman beni *rahatsız* edecek," dedi Meredith. Ellerini kalçasına yaslamış bekliyordu. Utanmasa ayağını yere vuracaktı. "Yalnız kalmak istiyorum."

"Maalesef." Nick gömleğini çekiştirerek pantolonunun belinden dışarı çıkardı. Meredith onun bu fevri hareketiyle gömleğinin incecik kumaşının altında kıpırdayan karın kaslarına bakmamaya çalıştı.

"Kabalık ediyorsun. Odada kalmak için ısrar ettiğin müddetçe banyo yapamayacağım." Genç kadın dişlerini sıktı. Nick'in insafa gelip odadan çıkmasını umuyordu hâlâ.

Gömleğini kafasından sıyırırken, "İyi öyleyse; yapmazsın o zaman," diye karşılık verdi genç adam. "Fakat suyu soğutmanın anlamı yok." Beyaz gömleği tıpkı göle süzülen bir kuğu misali yere seriliverdi. Meredith Nick'in çıplak göğsüne bakınca kendinden geçer gibi oldu. Dişlerini sıkıyordu artık. Genç adamın her hareketinde kaburgalarının arasında görünüp kaybolan beyaz çizgi halindeki yara izi yanık tenini daha da çekici kılıyordu. Meredith şimdi uzanıp bu ize dokunmamak için zor tutuyordu kendini.

Nick pantolonunun düğmelerine dokununca Meredith başını çevirdi fakat geç kalmıştı. Anında bacaklarından aşağı iniveren pantolon genç adamın dar kalçasını meydana çıkarmıştı çoktan. Genç kadın arkasını dönmeden önce bir göz ziyafeti çekmeden edemedi. Nick'in kıkırdaması Meredith'i ürpertti. Taşan su sesini Nick'in keyif dolu iniltisi izledi. Genç kadın o sırada hâlâ, gözlerinin önünden ağır ağır kayıp giden pantolon çıkarma sahnesini zihninde yineleyip durarak kendine işkence etmekteydi.

"Meredith, ne kaçırdığının farkında değilsin," diye seslendi Nick. Nedense genç kadın onun bu sözle sadece banyoyu kastetmediğini tahmin edebiliyordu.

Meredith küvetin olduğu tarafa bakmamaya çalışarak yatağın üzerine eğilip geceliğini aldı ve giyinmek için paravanın arkasına geçti. Su sesini duymamak için elinden geleni yapıyordu. Daha fazla dayanamayınca paravanın ardından usulca eğilip Nick'in kadife gibi, geniş sırtına şöyle bir baktı. Belden aşağısının görünmediğine sevindi genç kadın. Sıra Nick yatağa girmeden önce uyumaya gelmişti. Ya da en azından uyuyor gibi yapacaktı Meredith.

Genç kadın küvetin önünden hızlı adımlarla geçerken Nick ona bakmak için sabunlanmayı kesti. Genç adamın bakışlarındaki ateş Meredith'i eritiyordu.

Genç kadın yatak örtüsünü açtı. Tek adımda kendini yatağa bırakacakken Nick'in sesi duyuldu. **"Bana şu havluyu verebilir misin? Yere su damlatmayayım şimdi."**

Meredith gönülsüzce uzanıp katlanmış havlulardan birini aldı. Bakışlarının suyun nahoş derinliğine kaymamasına özen göstererek yaklaşıp havluyu uzattı. Küvetin dibine girmemek için arada bir kol mesafesi bırakmayı ihmal etmedi. Gözlerini elindeki eski püskü, yıpranmış havlunun kenarına dikti sonra. Havluya bakmak karşısında duran şeytani cazibeye karşı koymaktan çok daha kolaydı.

"Teşekkür ederim."

Fakat havluyu almadı Nick.

Havlu Meredith'in elinde bir süre sallanıp durdu. Genç kadın meraklı gözlerini ağır ağır Nick'e çevirdi.

"Banyo yapmayacağından emin misin?" diye sordu Nick tatlı bir sesle. Başını küvetin sırtına yaslamış, suyun tadını çıkarıyordu. **"Su hâlâ sıcak..."** Genç adamın karanlık bakışları Meredith'in içine işliyordu. Gözlerindeki ateş genç kadını küvetten tütmede olan buhardan da beter terletiyordu.

"Odadan çıkacak mısın?" diye karşılık verdi Meredith. Burnunu ukala bir tavırla havaya dikmişti. Küvete başka türlü asla girmeyeceğini ima etmeye çalışıyordu. Nick kendinden emin bir tavırla bunu

reddettiğini belirtmeye çalışarak kafa sallayınca, genç kadın lafı yapıştırdı. **"Öyleyse boşa konuşuyorsun."**

Nick göğüs geçirdi. **"Başka çare kalmadı anlaşılan."** Meredith ne olup bittiğini anlayamadan Nick onu bileğinden yakalayiverdi, bir hamlede çekti ve Meredith kendini suyun içinde buldu. Genç kadın feryat figan içinde Nick'in kucağına yapışıp, onunla burun buruna geliverdi. Su küvetin iki yanından taşmış, her yer sıırıslıklam olmuştu.

"Deli misin sen?" Meredith genç adamın kaygan göğsüne yaslanıp doğrulmaya çalıştı. Gelgelelim bakır küvetin ıslak kenarlarına tutununca kayıp suyun içine gömüldü yine. Bedeni Nick'in en müstehcen yerine değmekteydi. Debelendi Meredith. Kıpırdandı. Nick'in erkekliği ağır ağır sertleşmeye başladı. Genç kadın bunu fark edince böyle çıldırmış gibi çırpınmayı bırakarak koluyla ıslak geceliğinin yakasını örttü ve başını kaldırıp Nick'e baktı. **"Beni sudan çıkartır mısın, lütfen?"**

Genç adam masum olduğunu kanıtlamak ister gibi ellerini havaya kaldırdı. **"Sana dokunmuyorum bile."**

"Haklısın," diye çıkıştı Meredith sert bir sesle. **"Fakat yardımcı olduğun da söylenemez, değil mi?"**

Nick düşünceli bir tavırla başını geriye yatırdı. Meredith genç adamın gözlerinde yanıp sönen ışıltıyı görmese ciddi olduğunu düşünebilirdi belki de. **"Etmem tabii. Yatağında leş gibi kokan birini istemiyorum."**

"Ben kokmuyorum." Meredith öfkeyle suya bir şaplak attı. **"Daha bu sabah banyo yaptım. Üstelik benimle aynı yatakta yatmak zorunda değilsin."**

"Zaten ıslandığına göre artık sen de yıkanabilirsin." Nick sabun kalıbını uzattı.

Genç kadın kafasını salladı. **"Üzerimde geceliğim var."** Bu sözler ağzından çıktığı anda hissettiği pişmanlığın telafisi yoktu ama çok geç kalmıştı. Nick'in gözlerinde muzip bir bakış belirmişti bile.

"Bunu halletmek kolay..."

Nick, Meredith'in geceliğinin ucuna erişebilmek için ellerine suya daldırırken genç kadın ona engel olmak için debelenmeye başlamıştı. Bileklerine yapışıp var gücüyle kendini kaldırmaya çalıştıysa da genç adamın üzerine yığıldı. Ağzı burnu Nick'in göğsüne yumulmuştu. Bu önemli değildi. Şimdi asıl önemli olan çıplak bacaklarında dolaşan ellerdi. Nick'in parmakları butunu sıyırdı, baldırlarını gıdıkladı ve genç kadın ruhundaki ateşin yeniden tutuşmaya başladığını hissetti. Meredith kafasını Nick'in boynuna gömmüş, nefes nefese kalmışken son bir hamleyle genç adamın geceliğinin ucuna yapışan ellerini tırmıkladı. Nick geceliği yukarı doğru çekmeye başladı aniden. Yukarı, yukarı, daha yukarı...

Meredith, Nick'in omzunu dişledi.

"Of!" Meredith'in ısırıldığı yere dokundu Nick. O anda alev alev gözlerle genç kadına bakarken yüzünde yine o kurnaz gülüş belirdi. **"Sert sevişmekten hoşlandığını bilmiyordum, Meredith."**

Boğuk sesi genç kadının içini titretti. Meredith'in geceliği suyun üzerinde solgun bir zambak gibi süzülüp duruyordu. Çıplak bacaklarının Nick'in bedenine dolanmış olduğunun farkındaydı. Islak kumaşı suyun altına itmeye çalıştı ama olmadı.

Nick'in gözleri pencerenin dışından bakan gece kadar karanlık ve derindi. Meredith'i belinden yakalayıp kucağına oturttu genç adam. Derin bir nefes aldı Meredith. Elleri telaşla Nick'in omuzlarını kavrayıvermişti. Erkekliği genç kadının bacaklarının arasına yerleşince tutkulu gözlerle gülümsedi Nick. Elleri Meredith'in kalçasına indi. Yumuşacık etini sıkıca kavrayıp onu bedenine bastırdı genç adam. Tutsağı hiçbir yere kaçamazdı artık. Bu kadar kolaydı işte; Meredith kendinden geçmişti çoktan. Genç kadın debelenmeyi bırakmış, parmakları Nick'in omuzunda davetkâr bir biçimde kıvrılmıştı. Genç adamı içine davet ediyor gibiydi adeta.

Nick, tek kaygan hamlede Meredith'in içine giriverdi. Genç kadın onun sertliğini içinde hissedince inledi. Tırnakları Nick'in omzuna saplanınca genç adamın etinde yarım ay biçiminde, küçücük izler

belirdi. Nick, Meredith'in belinden sıkıca tutmuştu, onu indirip kaldırıırken ağırlığını hissetmiyordu bile. Küvetin kenarlarından taşıp yere damlayan suyun şırıltısı uzak bir yerden yankılanmaktaydı sanki. Genç kadın Nick'in dudaklarının boynunda dolaştığını hissetti. Sonra köprücük kemiğinden sıırsıklam geceliğinin üzerine sürüklendi dudaklar. Meredith'in gözleri kapandı. O kaskatı, duyarsız kadın gitmişti. Ruhu bir hayalet misali bedeninden ayrılıp yükselmiş, tepeden bakıyor, küvetin içinde muhteşem bir adamla sevişmekte olan bu vahşi yaratığı izliyor gibiydi. Meredith Nick'in ıslak, siyah saçlarından tutmuş başını göğüslerine gömüyordu.

Ürperdi genç kadın. Kapalı gözlerinin önünde noktalar beliriverdi aniden. Tuhaf, tiz bir çığlık koptu boğazından. Ilık bir haz seli tüm bedenini sardı. Nick son kez girdi içine. Genç adamın parmakları Meredith'in butlarını kavrayıp bedenini bedenine sertçe bastırdı. Derinden inledi genç adam. O anda Meredith kollarını Nick'in boynuna doladı. Parmaklarını genç adamın ıslak saçlarının arasına gömüp, başını göğüslerinin arasına yasladı.

Nick karısını kucaklayıp küvetten çıktı. Su damlaları aniden bastıran sağanak gibi etrafa yayılıverince kendinden geçmiş bir vaziyette gülümsemeden edemedi Meredith. **"Yere su damlatmak istemediğini söylemiştin hani."**

"Yalan söyledim. Islanırsa ıslansın, umurumda değil." Nick genç kadını yere bırakıp ıslak geceliğini çıkardı. **"Yakınımda ol diye yaptım."** Sıırsıklam gecelik yere yapışiverdi. Nick bedenini kurularken titriyordu Meredith. Üşümemişti aslında. Kendini kaybettiği için sarsılmıştı genç kadın. Bu adama kolayca teslim olmuş, oracıkta utanmadan bedenlerinin bütünleşmesine razı olmuştu.

Nick küçük bir çocuğa ihtimam gösterir gibi Meredith'in cırılçıplak bedeninin her yerini kuruladı. Panik içinde gözlerini kaçırdı genç kadın; hem çıplaklığından utanıyor, hem de gözlerinde beliren o tutkudan öte hislerinin anlaşılmasından korkuyordu. Nick önünde eğilmiş, bacaklarını kurularken Meredith gözlerini genç adamın saçlarından

alamıyordu. Ensesinde kıvrılan simsiyah saçları ne de güzel görünüyordu. Nick o anda başını kaldırıp yüzüne baksa genç kadının kalbindeki sevgiye tanık olabilirdi. Meredith'in ruhu yüzünden yansıyabilirdi o an. Bu düşünceden bile ürktü genç kadın.

Havlü göğüslerinin üzerine değince Nick'in boğuk sesi duyuldu. **"Şimdi ısıtacağım seni,"** diye mırıldandı genç adam. Meredith bu sesi duyunca kendini bir çocuk gibi hissetmeyi bıraktı; iyi ki karşısındaki adam bir keşiş kadar metanetli değildi. Kaba kumaştan iyice sertleşmiş havlu göğüslerinin ucuna değince genç kadının meme uçları acıdı. Nick bu minik tepecikleri parmaklarının arasına alıp ovmaya başladı. Biraz sonra Meredith'in usul usul, haz dolu iniltisi yayılmaya başladı. Genç adam havluyu fırlatıp karısını yatağa itiverdi. Genç kadın sabırsızca kollarını uzattı. Nick içine girerken Meredith onun yüzünü ellerinin arasına alıp dudaklarını, sevmeye susamış bir kadın gibi doyasıya öptü. Nick geri çekilip kendini ikinci kez Meredith'in sıcaklığına hapsederken genç kadının gözlerinin içine bakıyordu. Nefes nefese kalan Meredith sakinleşmeye çalıştı. Beceriksiz bir genç kız gibi hevesli görünmemek için elinden geleni yapıyor, şiddetle savrulan kalçasını zapt etmeye çabalıyordu.

Nick genç kadının üzerine eğilmiş vaziyette kalakaldı. **"Sen benimsin."** Gergindi sesi. Tuhaf bir ürpertiyle tınlıyordu.

Bedeni çoktan tutuşan Meredith yalnızca başını salladı.

Genç adamın parmakları şakağındaki yumuşacık saç tutamını süpürüverdi. **"Söyle,"** dedi Nick.

Genç adamın mırıldanışı sesindeki çaresizliği gizlemeye yetmiyordu. Meredith bunu söylemese olmaz mıydı? Daha bugün onunla bir ömür paylaşmaya söz vermişti genç kadın. Fakat buna razı olursa, ona ait olduğunu kabul ederse... Bedenleri böyle iç içe geçmişken, tam bu anda böyle söylerse geri dönüşü olmayacaktı. O kelimeler Meredith'in ağzından dökülür dökülmez aşkı yeniden alevlenecekti. Kalbi de tıpkı yatak odasının kapısı gibi bu adama sonsuza dek açık kalacaktı.

"Seninim ben."

Nick'in sert ve amansız dudakları yeniden Meredith'in bedenine yapıştı. Şimdi göğüs uçları havlu yerine genç adamın sert dudaklarıyla aşınıyordu. Genç kadın Nick'in sıcak, ıslak dudaklarının altında çılgınca debelenmeye başladı. Meredith genç adamın sallanmaya başlayan kalçasını sıkıca kavrayıp onu bedenine bastırdı. Daha hızlı, daha sert olsun diye çırpınıyordu genç kadın. Yaşlar göz pınarlarını kavurmaya başlayınca Meredith gözlerini sımsıkı kapattı. Gözlerinin kenarları nemlendi yalnızca.

Nick dudakları ve bedeniyle genç kadını doyasıya severken hüznün simsiyah bir bulut gibi Meredith'in üzerine çökuverdi yine. Nick'in sabahleyin söylediğı sözler yankılanıyordu zihninde. *Aşk, anlaşmamıza dâhil değil.*

Nick gece boyunca birkaç kez uyandı. İlk seferinde, Meredith'in yanında oluşu ve ona sahip olma arzusuyla uyandığını sandı.

Soluk soluğa dördüncü kez uyandığında ise neredede olduğunu unutmuş gibiydi genç adam. Dönüp Meredith'in uyumakta olduğunu görünce anımsadı. Gözlerinin altındaki gölgeler genç kadının yorgunluğunu ele veriyordu. Bu gölgeler onun bebek gibi yüzünü daha da masum kılıyordu; yanında uyumakta olan o tanıdığı gözü pek kadın değil de narin bir melekti sanki. Son yirmi dört saat içinde ne çok şey yaşamıştı bu melek! Nick dayanamadı; parmakları Meredith'in yanaklarına usulca dokunuverdi. Mışıl mışıl uyuyordu genç kadın. Şafak sökerken sabahın grisine boyanan odada, yeni günden ve Nick'in dokunuşundan bihaber, uyuyordu Meredith.

Nick beline sarıldı. Meredith usulca içini çekerek genç adamın koynuna kıvrıldı. Genç adam onun uyuyan bedeninden bile yansıyan o güven duygusunu hissedince kalbi sıkıştı sanki. Nick'in gözleri kapanıverdi. Ardından ona bir kez daha bakmak için gözlerini araladı genç adam. Bu kadına bağlanabileceğı hiç aklına gelmiş miydi? Uyurken usulca aralanan biçimli ağzı ve şiddetle öpölmekten kızarmış

dudaklarıyla Meredith, Nick'in hayatı boyunca gördüğü en güzel kadındı.

Uykusuz kalmasına rağmen yorgun değildi genç adam. Onu böyle saatlerce izleyebilirdi. Bunu düşününce kalbini saran endişe zihnine erişiverdi.

Bu geceye dek sevişmeyi, seksi daha ayrıcalıklı kılmak için kadınların uydurduğu bir kelimedenden ibaret sayardı Nick. İki beden salt birleşmesini daha anlamlı kılmak için uydurulmuş bir kavram olduğuna inanırdı hep. Ne var ki Meredith'in varlığı bunu yalanlamıştı. Dün gece bütün dünyası bu kadından ibaret oluvermişti işte. Dün gece seksin sevişmekten farklı olduğu kanıtlanmıştı. Meredith'le sevişmek bir fiil değildi sadece.

Nick artık bunu inkâr etmekten yorulmuştu. Ona karşı bir zamanlar hissettiği gerçekten öfkeyse de, o histen eser kalmamıştı artık. Genç kadının uydurduğu yalan o kadar da anlaşılmaz değildi. Belki de Nick bunu başından beri biliyor fakat sırf ona bağlanmaktan sakınmak için öfkesini bir duvar gibi aralarına örüyordu, kim bilir. Genç adam şimdi ona bakarken onu ne kadar sevdiğini biliyordu. İnsanın kırılğanlığını yüzüne vuran, acı ve zarardan başka bir şey vermeyen o yıkıcı duygu Nick'in kalbini esir aldığını ilan ediyordu resmen.

Tek çıkış yolu vardı.

YİRMİDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Meredith arabanın merdivenlerinden inerken başını kaldırıp Oak Run'a hasret dolu gözlerle şöyle bir baktı. İkinci güneşi bulutların arasından gülümsüyor, sızan güneş ışığı genç kadına hoş geldin diye haykırıyordu sanki. Evde olmanın sevinciyle gülümserken Nick'e döndü Meredith. Genç adam kendisini şehre götürmek yerine buraya getirmekle ne de iyi etmişti.

Ön kapı açıldı ve Maree gülümseyen, neşeli yüzüyle dışarı fırladı. Meredith o ana kadar Maree'yi bu kadar özlediğini fark etmemişti. Sanki

yıllardır uzaktaydı genç kadın. Oak Run gözüne ufacık görünüyordu. Meredith eteklerini hafifçe kaldırıp koşarak kendini kâhyanın tombul kollarına bıraktı. Maree'yi kucaklamışken Nick'in arabacıya seslendiğini duyunca geri çekildi. **"Sadece hanımefendinin valizini indirin. Benimki kalsın. Mümkünse atları da değiştirin."**

Meredith'in neşeli yüzü soluverdi. Nick'e döndü genç kadın. **"Kalmıyor musun?"**

"Atlar değişir değişmez yola çıkmalıyım."

Genç kadın ağır ağır çöken akşam karanlığına baktı. **"Fakat geç oldu. En azından gece kalsaydın."**

Nick bu sözlere karşılık vermedi. Gerek yoktu ki. Genç adamın kaçmaya dünden razı yüz ifadesi niyetini açıkça belli ediyordu.

"Ne zaman döneceksin?" Bu sorudan nefret ediyordu Meredith; fakat bu gidişe bütününüyle kayıtsız kalması da imkânsızdı.

Gözlerini kaçırarak omuz silkti Nick. **"Bilmem."**

Meredith bu kelimenin ne anlama geldiğini gayet iyi biliyordu. *Dönmeyeceğim...*

Giriş kapısının önündeki merdivenlerde durmuş seyislerin atları değiştirmesini izlerken genç kadının bütün bedeni uyuşmuş gibiydi. Nick de yanında sessizce bekliyordu. Araba hazır olunca, Nick dönüp Meredith'e baktı. Genç kadın bakışlarıyla Nick'e meydan okuduğunun farkındaydı. Onu itiraf etmeye zorluyordu sanki. Kendisini terk ettiğini ve bir daha dönmeyeceğini açıkça söylemesini istiyordu sessizce. Genç adam ona veda öpücüğü vermek ister gibi yaklaştı.

Meredith dokunmasına izin vermeyecek kadar kırgın, öfkeli bir tavırla geri çekildi.

Nick'in dudakları acıyla gerildi.

"Gitsen iyi olacak," dedi Meredith. Sesi acıyla titriyordu. **"Londra'da işin gücün var. Burada kalmanı gerektirecek hiçbir şey yok."**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Nick son kez gözlerinin içine bakıp arkasını döndü ve arabanın merdivenlerine yöneldi. Kapıdan içeri girecekken duraksadı. Dönüp seslendi. **"Kendine iyi bak."**

Meredith arsız gözyaşlarını hiddetle silerek gözden kayboluncaya dek arabanın ardından baktı. Niçin ağlıyordu ki? Bütün istediği olmuştu; ailesinin geleceği güvenli ve emin ellerdeydi artık. Aşkı hiç istememişti ki!

Bu yoksunluğun sebebi neydi öyleyse?

"Kaçarak hiçbir şey elde edemezsin."

Meredith başını elindeki iğne oyasından kaldırıp halasının yüzüne baktı. Yaşlı kadının ne demek istediği aşikârdı. **"Kaçan ben değilim, o."**

"Öyle mi?" diye sordu Eleanor Hala kaşlarını muzipçe çatarak. Yaşlı kadın dudaklarını büzdü. **"Âşık olduğumu söyledin yani, öyle mi?"**

Halası ne zamandan beri dürüstlüğe değer veriyordu ki?

"Elbette söylemedim," diye çıkıştı Meredith. **"Niye söyleyeyim ki? Âşık falan değilim ben."** En azından bunu Nick'e itiraf edecek kadar deli değildi. Karşısında evlilik yemini etmekle yeterince gözü kara davranmıştı zaten.

"Kesinlikle âşıksın," diye karşılık verdi Eleanor Hala. **"Nick'in yaptığı kelimenin tam anlamıyla kaçmak. Sense duygularını saklayarak kaçtın. Bunu hep yapıyorsun zaten."**

"Ha ha!" Meredith işlemekte olduğu minik güllere bakarak homurdandı. Titreyen elleriyle nakış işlemek hiç de kolay olmuyordu. Halasının Londra'da kalmak yerine buraya dönmesi hiç de iyi olmamıştı galiba. Yaşlı kadın Meredith'in Oak Run'a döndüğünü, daha doğrusu Oak Run'da *yalnız başına* kaldığını duyar duymaz soluğu evde almıştı. *Kocasız kaldığını... Yine...* Genç kadının yaşamı halasının hararetli, biraz da acımasız yorumları olmadan da yeterince acıklıydı.

Eleanor Hala sorgusuna devam ediyordu. **"Peki, o Londra'da kalacaksa, bizim burada ne işimiz var?"**

Meredith'in dudaklarında sitemkâr bir gülüş belirdi. Günlerdir ilk defa gülümsüyordu. Tutamamıştı kendini. **"Biz mi?"**

Nick'in yokluğu hiç de gülünecek bir şey değildi aslında. Dünya ayaklarının altından kayıp gitse kendini güvende hissedeceği tek yer olan, o tek sığınağı Oak Run artık genç kadının hayatındaki boşluğu doldurmaya yetmiyordu. Nick yanında olmadıkça, o boşluk asla dolmayacaktı.

Biraz sonra halasının ağzından dökülen sözler genç kadının yüzündeki tebessümü siliverdi.

"Bana kalırsa kendine yine seni kasabaya tıkıp hayatını yaşayan bir koca bulmuşsun." Yaşlı kadın yeğenini ayıplar gibi başını salladı. **"Bu evliliğinin de önceki gibi olacağını hiç düşünmemiştim."**

Meredith benzinin attığını hissetti.

Halası yeğeninin yüzüne bakınca endişe içinde özür dilemeye girişti. **"Hayatım, özür dilerim. Son derece duygusuzca konuştum."**

"Hayır. Kesinlikle haklısın," dedi Meredith. Kalbi kaskatı kesilmişti sanki. Kafasını sallıyordu genç kadın.

Halasının yüzü son derece mahcup bir ifadeye büründü. **"Ben..."**

Meredith onu susturmak istercesine elini kaldırdı. Eleanor Hala çenesini kapatıverdi. Meredith elindeki iğne oyasını bırakıp ayağa kalktı. Yere kadar uzanan cam kapılara dikti gözünü. Sessizce dalıp gitti. Edmund'in onu bırakıp gitmiş olmasına hayıflanmıyordu artık. Hatta bu dünyadan göçüp gitmiş o zavallı için bir nebze de olsa kalbi sızlıyordu. Edward gibi gizli bir yaşamın yükünü taşımak zorunda kalan bir adama acımamak mümkün değildi ki.

Fakat Nick'e ne demeliydi?

Onu kendisiyle evlenmeye kimse mecbur etmemişti.

Nick karşı cinsi arzulayabilen bir adamdı. Meredith'le bu tutkuyu paylaşmaktan keyif duyan bir hali vardı oysa. Öyleyse derdi neydi? *Niçin burada değildi?* Niye onun yanında değildi?

Meredith Nick'in peşinden koşup ondan sevgi dilense kendine duyduğu saygıyı yitireceğini biliyordu. Sonuçta bu adam onu terk

etmişti. Eğer Nick ona karşı tutkudan öte bir his beslemekte olsaydı, bu sefer de Meredith gururu yüzünden genç adamın ayağına gelmesini bekleyecekti. Genç kadın düşünceli bir tavırla parmaklarını dudaklarına yaslamış pencereden bakarken içinde kesin bir his büyüyordu.

Gelmeyecekti Nick.

Meredith güneşin batıp yarın tekrar doğacağından ne kadar eminse bundan da o kadar emindi.

Biri onu buraya getirmediği gelmeyecekti. Biri getirmediği... Meredith...

Eğer harekete geçmezse payına yine mahzun gelin rolü düşecekti. Kalbi daraldı birden. Fakat o rol bu kez acı verecekti. Çünkü Meredith söz konusu adama âşıktı.

"**Buldum,**" diye haykırdı Eleanor Hala. Yüzü heyecandan alev alev yanıyordu. "**Yine hamile olduğunu söyleyeceksin ama bu sefer...**"

"**Hayır,**" dedi Meredith. Eli kendiliğinden karnına gidivermişti. "**Kesinlikle olmaz. Nick'e bu konuda yalan söyleyemem.**" Daha bunu söylemek için çok erkendi ama halasının uydurduğu bu durum gerçek olabilirdi. Meredith hamile kalmış olabileceğini düşününce her ne kadar sevinse de bu ihtimal gerçekleştiği takdirde Nick'i kendisine bağlamak için doğuracağı çocuğu kullanmayacaktı.

Yeğeninin yüzüne dikkatlice bakarak "**Ne düşünüyorsun?**" diye sordu Eleanor Hala.

Meredith, halasının sorusuna pek kulak asmadı. Zihni o anda Nick'i geri getirmek için ne yapabileceğini düşünmekle hayli meşguldü. Onu bir kere daha görebilir ve gözlerinin içine bakabilirse Nick birlikte neler yapabileceklerini, nasıl bir bütün olabileceklerini anlardı belki de. Böylesine mağrur bir adamın her şeyden vazgeçip...

İlham perisi değneğini sallamıştı galiba. Genç kadın parmaklarını dudaklarından çekti. Zihninde tek kelime yankılanıyordu şimdi.

Mağrur...

Nick mağrur bir adamdı. Gururu bazen çekilmez oluyordu hatta.

Yeğeni hızlı adımlarla kapıya yönelince, "**Meredith!**" diye haykırdı Eleanor Hala. "**Nereye gidiyorsun?**"

"Birine haber göndereceğim."

"Haber mi? Kime?" Halasının sesindeki telaş hiç de tuhaf değildi. Meredith son iki haftadır dışarı adım atmıyor, evin içinde kendine işkence ederken evdekiler hariç kimsenin hüznüne tanık olmasını istemiyordu. İçine kapanıp huysuzca kendisiyle görüşmek isteyen herkesi geri çeviriyordu. Fakat artık bitmişti. Daha fazla saklanmak yoktu. Kendine acımak yoktu artık. Olaylara müdahale etmenin vakti gelmişti de geçiyordu bile.

Kapıda duraksadı genç kadın. Yüzünde muzip bir tebessüm belirdi. "**Sör Hiram'a haber göndereceğim."**

Arkasını dönerken halasının yüzünde beliriveren dehşet dolu ifade gözünden kaçmadı.

Geçen hafta boyunca Sör Hiram tıpkı kanın kokusunu alan—buna terk edilmiş taze gelin kokusu da denebilirdi—bir leş kargası gibi Meredith'in üzerine çullanmaya kalkışmıştı. Adam neredeyse her gün Meredith'in kapısına dikilmişti. Genç kadın, kendini onun bitmek bilmeyen sıcak ilgisine tahammül edebilme gücünden yoksun hissettiği için her seferinde adamı geri çevirmişti. Bu adam büyük ihtimalle onun nikâhtan yalnız döndüğünü öğrenmiş, yine yakınında olabileceğine kendini inandırmıştı. Yeni gelinin damatla ayrı oluşu bütün kasabada merak uyandırmış olacaktı ki misafirler eve adeta akın akın geliyordu.

Bu sefer Sör Hiram'ın ilgisini karşılıksız bırakmayacaktı Meredith. Tabii Nick'in de bundan haberi olacaktı.

Nick atından indiği gibi dizginleri öylece bırakıp uzaklaştı. At yolun ortasında kalmıştı ama Solomon uzağa gidecek bir at değildi. Olduğu yerde beklemek üzere eğitilmişti ve asla başıboş dolaşmazdı. Nick'in karısı gibi değildi yani. Zaten genç adamın işi de pek uzun sürmeyecekti.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Hızlı adımlarla eve yaklaştı Nick. Pirinç kapı tokmağını boş vererek yumruğunu kapıya indirdi. Cebinde hışırdayıp duran kâğıt, Portia'nın mektubunu genç adama anımsattıkça şiddetlenen öfkesi dinmek bilmiyordu. Gözlerini kapatsa bile o eğik, güzelim el yazısı gözlerinin önüne geliveriyordu. Kelimeler çoktan ezberlenmiş, zihnine kazınmıştı bile.

... Meredith Oak Run'a döndüğünden beri misafirlerinin eksik olmadığını bildiriyor. Fakat sizin yokluğunuzda bu misafirlerin arasında kendisini sık sık yürüyüşe çıkartmak ve atla dolaşmaya götürmek suretiyle en fazla ilgilenen kişinin Sör Hiram olduğunu belirtiyor. Arkadaşımı özlesem de, iyi vakit geçirdiğini bilmek içimi rahatlatıyor...

İyi vakit geçirmekmiş! Hah! Nick o pisliğin neyin peşinde olduğunu gayet iyi biliyordu. Yeni gelin, damat ortada yok... Rawlins yine eski numaraları çevirmeye koyulmuştu. Nick o adama Meredith'in bu kez bambaşka bir adamla evli olduğunu hatırlatmaya niyetliydi. Bu seferki kocanın bir başka adamı karısının burnunun dibinde görmekten hiç de hazzetmediğini anlayacaktı o adam.

Gri saçları kepinin altından fırlamış yorgun yüzlü kâhya kapıyı açtı. Tiz çığlıklar aniden kâhyanın etrafını saran küçük çocuklardan geliyor olmalıydı.

Kâhya, Nick'i şöyle bir baştan aşağı süzerek genç adamın buruşuk fakat şık giyimli biri olduğunu fark etti. **"Buyurun, efendim. Nasıl yardımcı olabilirim?"**

Nick eldivenlerini çıkartıp kâhyanın avucuna bırakıverdi, **"Sör Rawlins'le görüşeceğim."**

O anda içerideki gürültüye bir de kadın çığlığı eklendi.

"Tanrım! Yeni dadının sesi bu... Buradan buyurun, efendim." Kâhya Nick'in önünde hızlı hızlı yürüyor, genç adama ne ismini ne de kartvizitini sorma gereği duymuyordu. Yaşlı kadın misafir odasını aceleyle işaret ederek fırladı ve dönüp seslendi. **"Sör Rawlins birazdan burada olur."**

Nick ev sahibini beklerken misafir odasında bir uçtan bir uca sert adımlarla yürüyordu. Evin öbür tarafından duyulan sesler dindi. Anlaşılan kâhya duruma el koymuştu. Bu adamın yaramaz çocuklarının ünü ve bu çocuklar yüzünden bir türlü evlenemediği Nick'in de kulağına çalınmıştı. Aman ne yazık! Ahmak baba gönlünü teselli edecek bir başka kadın bulmalı ve pençelerini Nick'in karısından uzak tutmalıydı.

"Lord Brookshire, bu ne büyük sürpriz. Sizin buralara gelip Mer..." Adam o anda dilinin sürçtüğünü fark etmiş gibi kekeleydi. Bu beklenmedik ziyaretten endişe duyduğu gözlerinden belliydi. **"Leydi Meredith'i ziyaret edeceğinizi bilmiyordum."**

Nick uzun ve atik adımlarla adamın yanında bittiği anda o hızla Rawlins'in suratına yumruğu geçirdi.

Rawlins paldır küldür yere yuvarlandı. Nick halinden memnun bir tavırla, nefes nefese adamın üzerine eğildi. Rawlins kolunu yüzüne siper etmiş korku dolu gözlerle ona bakıyordu. Besbelli kendi misafir odasında yere serilmiş olmak ödünü patlatmıştı. Beyefendiliğe hiç yakışmıyordu bu. Fakat zaten Nick de bir beyefendi değildi. Genç adam asla bir beyefendi olduğunu iddia etmemişti ki!

"Kendisine Leydi Brookshire diyeceksiniz. Ayrıca bir daha adınızın karımın adıyla birlikte anıldığını duyacak olursam yeniden karşılaşırız." Nick tehditkâr bir tavırla parmağını sallıyordu. Rawlins sürünerek geri çekildi. **"O zaman..."** Genç adam eliyle dürterek Rawlins'i yüz üstü çevirdi. **"Sonuncusunu mumla ararsın."**

Nick eldivenlerini geçirip Rawlins'in üzerinden geçti. Kalabalık bir hizmetçi topluluğu kapıya dikilmiş, ağızları bir karış açık vaziyette yerde yatan patronlarını izlemekteydiler. Kalabalık Nick'e yol vermek üzere aniden dağılıverdi.

Genç adam henüz bütününüle sakinleşmiş değildi. Söz konusu hanımefendiye de haddini bildirmek gerekiyordu elbet. Fakat bugün olmazdı. Hatta belki de hiç... Nick bu ruh hali içerisindeyken onun yanına gitmeye cesaret edemiyordu. Onun yakında olduğunu bilmek bile genç adamın bedenini sızlatıyordu. Nick onun Rawlins'le samimi

olup haddini aşmasına sinirlenmiş olsa da bu öfke Meredith'e el sürmesine engel değildi. Üstelik bu öfkeyle onu yaşamından bir kere daha çıkartabileceğinden de emin değildi genç adam. En son ayrılıkları Nick'i neredeyse öldürmüştü. Onsuz geçen geceler genç adam için bir işkenceden farksızdı. Daha fazla gücü kalmamıştı. Nick, Oak Run'ın merdivenlerinde mağrur bir edayla duran Meredith'i terk ettiği o gün yüreğinde kalan bir nebze cesareti de yitirmiş gibiydi. O bembeyaz yüzü, o suçlayan yemyeşil iri gözleri genç adamı uykularında bile yalnız bırakmıyordu.

Atına bindi Nick. Kalbini taze bir kararlılık kapladı; dudakları sımsıkı kapalıydı. Genç adam atını mahmuzlayıp Londra'nın yolunu tuttu.

YİRMİBEŞİNCİ BÖLÜM

Meredith dizlerinin üzerine çökmüş uzun süren yokluğunda bahçeyi iyiden iyiye saran yabancı otları temizlerken şapkasına vuran akşamüzeri güneşinin tadını çıkarıyordu.

"Meredith!" diye seslendi Eleanor Hala. Dönüp baktı genç kadın.

Halası yanına koşup aniden durunca Meredith başını kaldırıp yüzüne değen saç tutamlarını geriye savurdu. Halası nefes nefese kalmış, bir an önce konuşmaya başlamak için elini göğsüne koymuş sakinleşmeye çalışıyordu.

Nihayet kelimeler dudaklarından dökülüverdi, **"Nick... o... buradaymış."**

"Burada mı?" Meredith heyecana kapıldığını fark edince irkildi. Genç kadın topuzundan fırlamış saç tutamlarını aceleyle düzeltmeye çalışarak kendine çekidüzen vermeye girişti.

"Hayır," dedi Eleanor Hala yeğenini yatıştırmak ister gibi. **"Aşçı akşam için horoz almak üzere kasabada dolaşırken Lord Brookshire'ın geçtiğini görmüş. Nick kuzeye doğru gidiyormuş."**

"Kuzeye mi?" İki kadın dehşet dolu gözlerle birbirlerinin yüzüne baktılar. Meredith, Portia'ya yazdığı mektubun ardından Nick'in buraya ne için geldiğini gayet iyi biliyordu.

Genç kadın kuşku içerisinde kafasını salladı. Nick'in doğrudan Oak Run'a, onun yanına gelmek yerine Sör Hiram'la yüzleşmek için adamın yanına gitmiş olma ihtimaline inanmak istemiyordu.

Ne var ki, Meredith dehşetle kafasını sallayıp dursa da bu ihtimal göğsüne oturmuş bir taş gibi içini sıkıyordu. Doğruydum. Bunu nasıl olup da baştan düşünememişti ki? Kahretsin! Nick'in dikkatini çekmek için zekice bir yol bulduğunu sanmıştı oysa.

Şimdi oturmuş Nick'in adama karşı medeni bir davranış sergilemiş olması için dua ediyordu. Fakat bu kadarını beklemek fazlaydı elbet. Nick karısını sevmese de Meredith onun erkeklere özgü o sahiplenme duygusunu layıkıyla barındırdığını çok iyi biliyordu. Sırf bundan emin olduğu için son birkaç haftadır Sör Hiram'ın ilgisine karşılık vermekten geri kalmamıştı genç kadın. Yine de Nick'in doğrudan o adamla muhatap olacağını hesaba katmamıştı. Sör Hiram'ı böyle davranmaya cesaretlendiren Meredith'in ta *kendisiydi* oysa. Hata kendisindeydi. Eğer kocasının niyeti hesap sormaksa bu hesap Meredith'e sorulmalıydı. Meredith davranışlarından sorumlu tutulmaktan aciz o ahmak kadınlardan değildi ki.

Genç kadın eldivenlerini hışım ile çıkarıp aceleyle ahıra koşarken ayakları toprağı acımasızca eziyordu. Sör Hiram için duyduğu endişe, kendisine karşı hakaret addettiğı davranışa duyduğu kızgınlığın yanında devede kulak kalırdı şüphesiz. Bu bencillik olsa da, karşı karşıya kaldığı şu durumda özeleştiri yapacak hali yoktu.

Halası ardından seslendi. "**Meredith, nereye gidiyorsun?**"

Dönüp arkasına bile bakmadan, "**Birine haddini bildirmeye,**" diye karşılık verdi genç kadın.

Meredith, Petunia'yı ahırından tek başına çıkarttı; seyislerin gelmesini bekleyecek kadar vakti yoktu. Eleanor Hala peşi sıra

koşturarak yanına gelmiş beklerken Meredith, Petunia'yı eyerlemekle meşguldü.

"Tatlım, üzerinde binici kıyafetlerin bile yok," dedi halası.

"Önemli değil," diye karşılık verdi Meredith. Halası söylenmeye devam ederken genç kadın söylenen sözlere kulak asmadan ayağını üzengiden geçirip eyere yerleşti.

"Meredith bacakların!"

Genç kadın eğilip çıplak baldırlarıyla dizlerine şöyle bir baktı ve omuz silkti. **"Şimdi üzerimi değiştirecek vaktim yok ve sebebini gayet iyi biliyorsun. Zaten aylardır hakkımda yayılmayan söylenti kalmadı. Nick'in Sör Hiram'ı telef ettiği duyulursa bu beni uçurumun kenarına iten son rezalet olur."** Meredith'in umut dolu gözleri halasının gözlerine odaklandı. **"Belki de yanıliyorumdur ve Nick adamla yalnızca konuşmak istiyordur. Medeni davranacağından şüphem yok."**

Eleanor Hala kocaman açılmış gözlerini kırıştırdı. **"Tanrı aşkına, imkânsız bu! Nick'ten söz ediyoruz. Medeni davranmasını beklemek mümkün mü sence?"** Halası bütün gücüyle Petunia'nın kışına şaplağı patlattı. At ahırın içinden aniden hamle yapıp dörtlale koşmaya başladığında Meredith neredeyse dizginleri elinden düşürecekti.

Genç kadın uzaklaşırken Eleanor Hala'nın feryadı havaya tiz bir kuş cıvıltısı gibi yayılıyordu. **"Acele et! Canımızı kurtarmalısın!"** Yaşlı kadın sözünü bitirmeden feryadı rüzgâr karışıp fısıltıya dönüştü. **"Sör Hiram'ı da tabii."**

Meredith atından iner inmez soluğu ardına kadar açılmış ön kapıdan aşağı inen merdivenlerde aldı. Kapının önüne dikildiğinde hizmetçi kalabalığının sesi geliyordu kulağına.

"Affedersiniz! Sör Hiram..." Kâhya kalabalığın önünden çekilip kapıda duran misafire bakmak için dönünce Hiram Rawlins görüldü. İki uşak adamcağızı taşımaktaydı. Biri ayaklarından, diğeri koltuk altından yakalamıştı. Adam kafasını boynunun üzerinde tutmakta zorlanıyor gibi bir o yana bir bu yana çevirip duruyordu. Boğazından acı

dolu inilti kopuyor, bu haliyle yeni doğmuş bir köpek yavrusunu andırıyordu.

Görünüşe bakılırsa geç kalmıştı Meredith.

Sör Hiram daha yakınına gelip de adamın davul gibi şişmiş kırmızı burnu meydana çıkınca Meredith şaşkınlıktan dilini yuttu sanki. Genç kadın ne kadar üzgün olduğunu belirtmek ister gibi adamın yanına sokuldu. Sırf kocasının dikkatini çekmek için çevirdiği dolabın böyle bir felaketle sonuçlanması ne kadar acıydı. Bir ayılıp bir bayılan Sör Hiram, Meredith'i görünce vahşi bir çığlık patlattı. Adamcağız iki uşağın kolları arasında sanki sırtına kor bir maşa değmiş gibi debelenmeye başladı aniden.

"Benden uzak dur!" Sör Hiram'ın dehşet dolu bakışları uşaklara çevrildi. **"Dışarı! Dışarı çıkartın onu!"**

Kâhya yüzünde mahcup bir ifadeyle Meredith'in yanına yaklaştı. **"Hanımefendi, kusura bakmazsanız..."**

Meredith anladığını belirtmek ister gibi elini kaldırdı. **"Elbette. Sör Hiram'ı kızdırmak niyetinde değilim. Gidiyorum."** Genç kadın kapıda durup döndü. **"Buraya gelen beyefendi... Kendisi gideli ne kadar oldu?"**

"Siz gelmeden birkaç dakika önce ayrıldı, efendim," diye karşılık verdi kâhya.

"Teşekkür ederim." Meredith başını eğerek selam verip aceleyle fırladı.

Nick, Oak Run'a gidiyor olsaydı yolda karşılaşmamaları imkânsızdı. Nereye gittiği belliydi. Genç adam güneye, Londra'ya geri dönüyordu. Meredith'i görmeye niyeti yoktu. Buraya sırf Sör Hiram'a haddini bildirmek için gelmişti besbelli. Karısıyla yüzleşmeye gerek yoktu. Genç kadının kalbi kesin bir kararla katılaştı. Bunu kabullenmek mümkün değildi.

Nick öyle elini kolunu sallayarak gidemeyecekti.

Meredith'le aralarındaki mesafe uzadıkça Nick'in neşesi perçinleniyordu. Genç adam Rawlins meselesini halletmiş, tutkusuna yenilmeden kendini kurtarmıştı. Onu görmeden gidiyordu işte. Kalbinin ve bedeninin hasretle tutuşmakta olmasının hiçbir önemi yoktu. O bu hasrete meydan okumuş, düze çıkmıştı işte. Zayıf değildi. İncinmeyecekti. Annesi gibi olmayacaktı o.

Ardında yere vuran nalların sesi Nick'i dalıp gittiği bu düşüncelerden sıyrıverdi birden. Genç adam dönüp bakınca Meredith'in peşinde olduğunu gördü. Genç kadının eteği uçuşuyor, baldırları görünüyordu. Nick bu manzarayla karşılaşınca az önce hissettiği kararlılığın darmadağın olduğunu anladı. Kalbi endişeyle çarpmaya başlamıştı yine.

Nick atını döndürüp var gücüyle bağırdı. **"Eve dön, Meredith."**

Atını dörtnala koşturmakta olan genç kadın ya süratinden duymamıştı ya da bunu umursamamıştı. Sebebinin ne olduğu önemli değildi. Gitgide yaklaşıyordu Meredith. Nick yola dönüp dörtnala sürmeye başladı. Meredith'in onun bir korkak gibi kaçmakta olduğunu düşünmesi umurunda bile değildi. Çaresiz durumlar çaresiz tedbirler gerektirirdi. En güçlü ordular bile kimi zaman geri çekilmeyi seçerdi.

"Dur!" Meredith'in sesi rüzgârla savrulup Nick'in kulağına erişti. Hızını hiç kesmedi genç adam.

Birdenbire Nick'in sırtına ağır bir darbe iniverdi. Meredith ona sıkıca sarılmışken, düşerlerse ağırlık onun üzerine binsin diye dizginleri elinden bırakıp eğildi. *Düşeceklerdi.* Hem de fena...

Nick ile Meredith bacakları birbirine dolanmış biçimde yere yuvarlandılar. Nick uzun süre afallamış bir halde bakakaldı önce. Genç adam tepelerine eğilmiş dallarla yapraklara sersemlemiş gözlerle bakarken vücudunda kırık olup olmadığını anlamaya çalışıyordu. Meredith'in pek de ağır olmayan bedeni Nick'in üzerine yığılmıştı. Biraz sonra vücudunun her yerine yayılan sızıdan başka şey hissetmediğini fark etti Nick.

"Lanet olası aklını mı kaçırdın sen, kadın?" diye çıkıştı genç adam.

Meredith kafasını kaldırıp yüzünü gözünü kapatan saç tutamlarının arasından Nick'in yüzüne baktı. Genç kadının saçları bu defa da Nick'in gözüne girince genç adam eliyle tutamları savurdu. Ardından parmaklarını ipek gibi saçlara dolayıp genç kadının ensesine yapıştırdı. Şimdi burun buruna gelmişlerdi işte. Çok sakıncalı bir durumdu.

"Senin kadar delirmedim herhalde. Sör Hiram'a saldırmaya nasıl cüret edersin?"

"Ah, ederim tabii," diye gürledi Nick. "Bana ait olan bir şeye el süreceksin adamın alnını karışlarım ben. Ben Edmund değilim. Başka bir adamın karımın peşinde dolaşmasına tahammül edemem."

"Karın ha?" diye sordu Meredith alaycı bir sesle. Yeşil gözleri ateş saçıyordu. "Senin de Edmund'dan farklı bir koca olduğun söylenemez."

Nick genç kadını bir hamlede yere devirip üzerine çıktı. "Yalancı."

Kendini kontrol edemiyordu genç adam. Meredith sözleriyle onu kışkırtıyordu. Dudakları hasretle genç kadının dudaklarını kaplayıverdi. Meredith de onun yüzünü ellerinin arasına alarak bu öpücüğe aynı tutkuyla karşılık verdi. Dudakları birbirine yapışmışken inliyordu genç kadın. Meredith'in tadı Nick'in dizlerinin bağına çözüyordu. Genç adam pantolonunu aceleyle indirirken, Meredith de iç çamaşırını çabucak sıyırdı. Nick genç kadının kalçasına uzanıp bedenini kendine doğru çekti. Çok uzun zaman olmuştu. Ayrı geçirdikleri geceler bitmek bilmemişti. Ona orada derhal sahip olmalıydı Nick. Bir daha bomboş yatağında Meredith'i hayal edip kan ter içinde uyanmamalıydı.

Dokunmadan, uzatmadan bitmeliydi. Nick sert bir biçimde genç kadının içine girdi. Meredith soluk soluğa inleyerek Nick'in omuzlarına yapışıp başını boynuna yasladı. Nick genç kadını sert darbelerle pürüzlü toprağa adeta gömüyor, her darbede bütün öfkesini, özlemini Meredith'in içine akıtıyordu.

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Genç adam onun ateş saçan gözlerine bakabilmek için Meredith'in saçlarına yapışıp başını çevirdi. **"Sen benim karımsın."**

Genç kadın inleyerek dudaklarını ısırды. Başını salladı sonra.

Bir an olsun yavaşlamadan, **"Söyle,"** diye haykırdı Nick.

Meredith onu derinliğine hapsedmek ister gibi kasıklarını daha da yukarı kaldırırken hıçkırarak seslendi. **"Senin karınım."**

Nick genç kadının boynuna yapışıp dişlerini etine geçirdi. Son kez sert bir hamleyle Meredith'in içine giriverdi. O anda öylesine derinden inledi ki genç adam, sesi ıssız ormanda yankılandı. Nick uzun süre kıpırdamadı. Onu kollarının arasında sıkı sıkı tutmuş, kokusunu içine çekerken genç adamın elinden başka bir şey gelmiyordu. Nane ve bal... Bunu nasıl da özlemişti. Meredith'e öylesine hasret kalmıştı ki...

Bedenleri birbirine dolanmışken Nick geri çekilip Meredith'in yüzüne baktı. Genç adamın bir fahişeyle yatar gibi ona yol kenarında sahip olmadan önce hissettiği öfke şimdi daha da keskin bir hale bürünmüştü. Meredith bu öfkenin izlerini fark etmiş gibi Nick'in yeleşini iki eliyle sıkıca kavrayıverdi. Gideceğinden korkuyor gibiydi. Meredith'in sınıksız yumrukları duygularını ifade etmeye yetmediyse de boğuk sesi her şeyi anlatıyordu. **"Nick."** Genç kadının bakışlarındaki hasreti, sıkıca kapanmış ellerindeki çaresizliği görmemek mümkün değildi.

Nick başını şöyle bir silkmekle yetindi.

"Beni istiyorsun," diye haykırdı Meredith.

Nick'in erkekliği sanki bu sözlerle yanıt verir gibi Meredith'in içinde titreyiverdi. Genç adam aniden Meredith'in üzerinden kalkıp bedeni ruhuna bir kere daha ihanet etmeden önce süratle giyinmeye koyuldu.

"Buraya tek bir şey için geldim ben. Rawlins'i sana karşı sergilediği tutum konusunda uyarmaktan başka niyetim yoktu. Beni takip etmemeliydin. Bu..." Nick vücutlarını işaret ediyordu. **"Aniden oldu işte. Londra'ya dönüyorum."**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Genç adam dikilmiş dururken gözlerini Meredith'in çıplak bacaklarından ayıramadı. O yumuşacık teni az önce hırpalanmış, bacaklarının arası kıpkırmızı olmuştu. Nick bu manzara karşısında kanının yine tutuştuğunu hissetti.

"Eteğini kapat," diye çıkıştı genç adam.

Meredith eteğini bacaklarının üzerine örttü. Hâlâ fal taşı gibi açılmış gözleriyle Nick'e bakıyordu genç kadın. **"Bu öylesine yaşanmadı. Yaşanması gerekiyordu. Tıpkı seninle benim..."**

"Tek kelime dahi etme. Birlikte olduk işte. İyiydi. Muhteşemdi. Hepsi bu." Genç adam Meredith'in oturduğu yeri işaret etti. **"Hiçbir anlamı yok. Hayvanlar da sokağın ortasında yapıyorlar bu işi."**

Meredith kıpkırmızı kesildi. **"Biz hayvan değiliz."**

Nick hışımla dönüp oralarda bir yerde dolaşıp duran atını bulmak için etrafına bakındı. Kaçmaya hazırdı genç adam.

"Nick!"

Nick hırsıyla göğüs geçirerek Meredith'e baktı. Genç kadın ayağa kalkmaya çalışıyordu. Mağlup bir tavırla kollarını iki yana açıp bağırdı genç adam. **"Benden ne istiyorsun?"**

Meredith dudaklarını birkaç kez aralayıp kapattıktan sonra nihayet boğuk bir sesle dile geldi. **"Seni... Seni istiyorum. Seni seviyorum."**

Nick bir an kalbinde ufacık bir mutluluk ışığının yanıp söndüğünü hissetti. Yüreğinin uzun süredir karanlığa gömülmüş o köşesinde yaniveren bir mum ışığıydı sanki bu. Fakat genç adam o mumu parlamadan söndürüverdi. Meredith'in yüzüne bakakalmıştı. Söylenecek ne vardı ki. **"Sevemezsin."**

"Severim," diye haykırdı Meredith. Gözleri ıslıl ıslıl parlıyordu.

"Sevemem," diyebildi genç adam.

"Sana aittim ben hani..." Meredith sesindeki hüznü fark edince dudaklarını ısırdı. **"Öyleyse sen de benim ol!"**

"Olamam," dedi Nick gözlerini kaçırarak. **"Benden asla veremeyeceğim bir şey istiyorsun."**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

Genç kadının omuzları umutsuzlukla çökse de yakınmaktan alıkoyamadı kendini. **"Korkuyorsun. Korkuna yenilebileceğini hiç düşünmezdim oysa."**

Nick arkasını dönüp yolun kenarında atına doğru yürümeye başladı. Meredith'in kendisini daha fazla kışkırtmasına izin vermeyecek, onunla ağız dalaşına girmeyecekti.

Genç kadın yalpalayarak peşine düşüp Nick'i kolundan yakaladı. **"Bizim evliliğimiz annenle babanın evliliğine benzemek zorunda değil. Hayatımız onların hayatına benzeyecek diye bir kaide yok!"**

Nick kolunu Meredith'in elinden kurtarıp atına bindi. Arkasından baktığını bildiği için dönüp ona bakamadı Nick. Hıçkırıklarını duyar gibi olsa da bakamadı.

Atıyla hızla uzaklaşırken kalbini geride bırakmış olsa da yoluna devam etti.

Nick saatlerdir yürüyordu. Güneş gitgide çatıların ardına gizlenmeye yüz tutmuş, gece şehrin üzerine ağır ağır çökmeye başlamıştı. Nereye gideceğini bilmeden yürüyordu genç adam. Gecenin sesi katmer katmer kalınlaşan havada yayılıyordu. Günün sonunun geldiğini haber salan içki âlemlerinin cümbüşün sesiydi bu. Aldate'in yıkık duvarlarının önünden geçerken Nick artık bir başkası değildi. Nereye gitmekte olduğunu biliyordu genç adam. Ayakları onu eski evinin yoluna sürüklüyordu.

Denizciler, askerler ve fahişeler Whitechapel sokaklarında kol kola geziyorlardı. Sert bakışlı adamlar kapı önlerinde avare avare dolaşıp dururken Nick'in şık ceketine göz gezdirip genç adamı süzüyor, onun uğraşmaya değer bir herif olup olmadığını anlamaya çalışıyorlardı. Nick onların bakışlarına sert bakışlarla karşılık veriyor, adamlar da onun kolay lokma olmadığını anlayınca gözlerini kaçırıyorlardı.

Adımları Ruby Cock'un önünde duruverdi. Nick başını çevirip menteşesinden kurtulmuş sallanmakta olan eski püskü tabelaya şöyle bir baktı. Geçmişe açılan bir kapı belirmişti önünde. Yine sekiz yaşındaydı;

gözleri usulca onu çağırmakta olan sol taraftaki karanlık dar sokağa ilişiverdi. *Evine hoş geldin.*

Niçin bunca sene sonra buraya dönmüştü ki? Bu soruyu yanıtlamaktan sakınarak kendini dar sokağa atıverdi. Yürürken ayaklarını sürüyordu Nick. İki yanında uzanan duvarlar hatırladığından daha da kısa ve kalın görünüyordu gözüne. Fakat yine de karanlıktı işte. Cehenneme giden geçitti bu yol. Sokağın sonunda kıvrılan yolu takip edip eski tek odalı evlerinin önüne gelince durdu. Tahtayla kaplı pencerelerden ışık sızıyordu. Nick ne yaptığını bilmez bir halde kapıyı çaldı. O anda zihninde canlanan hatıraları öylesine gerçek görünüyordu ki, genç adam kapıyı usulca itip içeri girmek istedi bir an. Annesi onu bekliyor olmalıydı. Yirmi beş yıl geçmemişti sanki.

Kapıyı açan olmayınca, Nick aklına geleni yaptı. Kapıyı itiverdi genç adam. Kapı ardına kadar açıldı. İğrenç bir ter ve idrar kokusu yayılmıştı her yana. Nick kokuyu almamak için burnunu eliyle kapattı. Oda eskisinden daha küçük, daha kasvetli görünüyordu. Bir kadın sanki seslendiğini duymuş gibi karşısında beliriverdi. Sırtını dönmüş, yatıyordu öylece. Nick kadının uzun siyah saçlarına bakınca kalbinin sıkıştığını hissetti. O olamazdı.

"**Anne?**" sanki seslenen kendisi değildi.

Kadın yüzünü döndü aniden. Bir başka yüze bakıyordu Nick. Elbette annesi değildi o. Annesi ölmüştü. Oysa Nick'in zihni ona oyun oynuyor, genç adam annesinin, tıkılıp kaldığı bu odada olduğunu sanıyordu hâlâ. Yüzüne bakan fahişede annesinin güzelliğinin zerresi yoktu. Daha yaşlı bir kadındı bu. Fakirlikten bedenini satarak geçirdiği ömrünün yorgunluğu yüzünde derin çizgiler bırakmıştı.

Bir iskeletinkini andıran incecik elini uzattı kadın. "**İyi para verirken, annen bile olurum senin.**" Nick kadının adi kahkahasını duyunca onun annesine hiç benzemediğine bir kez daha inandı. Fakat şayet bir on beş yılını daha burada fahişelik yaparak geçirmek zorunda kalsaydı, annesinin sonu da bu kadından farklı olmazdı. O an ilk kez

ölümün annesi için bir kurtuluş yolu olduğunu düşündü Nick. Bu hayata bir gün daha katlanacağına ölüp kurtulmuştu kadıncağız.

Belki de annesi ona hayat vermek için ölmüştü. Hiç olmazsa oğlu mutlu olacaktı böylece. Hayatta gerçek mutluluğu yakalamak bu kadar zorken Nick eline geçen şansı yitirmeyi nasıl göze alabilmişti ki? Sırf annesi acı çekti diye, annesinin sevdiği adam ona zarar verdi diye mutluluğu, sevgiyi bulamayacağına inanmak ne büyük ahmaklıktı. Meredith'i sevmeyeceğine inanmak...

Bunu kendine itiraf edince göğsünde bir düğüm çözülürmüştü sanki. Nick daha rahat nefes alıyordu şimdi. İçinde beliriverip onu bu sefil yerde dahi güçlü hissettiren tek bir düşünce vardı.

Meredith.

Onu bulduğu için çok şanslıydı. Onun aşkına sahip olabildiği için çok şanslıydı genç adam. Bir adamın bu aşkı geri çevirebilmesi için aptal olması gerekirdi.

Nick kapıdan fırlayıp çıktı. Meredith'in aşkı genç adamı kışkırtıyordu. Koşmaya başladı. Ahmaklığının yeniden peşine düşmemesi için dua ediyordu bu kez. Zihnine üşüşen bir şüpheyi aniden duruverdi. Meredith onu artık istemiyorsa, ne yapacaktı peki? Nick bu kadar uğraşıp sonunda onu hayatından çıkartmayı başardıysa ne olacaktı? Genç adam geleceğini düşününce onsuz geçireceği ömür, hayalinde kara bir delik gibi uzanıverdi. Nick başını şöyle bir silkti. Bunun olmasına izin veremezdi. Ya ona olan aşkını kanıtlayacaktı ya da ömrünün geri kalanını buna harcayacaktı. Meredith'in başka seçeneği yoktu. Nick'i istese de, istemese de genç adam ona aitti artık.

Meredith'e erişme arzusu Nick'in içini eritiyordu. Öyle ki gölgelerin arasından yaklaşmakta olan üç iri yarı adamı fark etmedi bile. Adamlar Nick'e paldır küldür girişince nihayet kendine geldi genç adam. Yere boylu boyunca uzanmış yatarken başı dönüyordu. Saldıran adamlar gözlerinin önünde ağır ağır belirmeye başladı. Adamlardan birinin yüzünün hayli tanıdık olduğunu fark edince isterik bir kahkaha

patlattı Nick. Tam da içini kemiren o boşluğu dolduracakken hayat yine çelme takacaktı ona.

"Bakın kimler gelmiş? Yolunu kaybettin galiba," dedi haydutlardan biri. Elindeki odunu sallarken kıs kıs gülüyordu adam.

Dudağından damlayan tuzlu kanı elinin tersiyle silerken, "Selam, Skelly," diye mırıldandı Nick.

"Caulfield," diyerek onu selamladı Skelly. Sıska yüzünde canı bir tebessüm belirmişti. "Yanıdaki fahişenle birlikte beni rezil ettiğiniz gecedен beri bu anı bekliyordum. Bu işten o kadar kolay sıyrılabileceğini düşünmedin herhalde."

"Kahrolası züppe," diye tısladı haydutlardan diğeri. "Zengin piçleri burunlarını boka sokmadan edemezler."

"Doğru mu?" dedi Skelly. "Dantellere bürünmüş hanımefendiden sıkıldın mı? Eski mahallenin çöplüğünde dolaşan fahişelerden birini mi çekti canın? Benim mekânıma gelsene. Kızlarımdan biri senin gönlünü hoş eder, merak etme."

Üçlü yaklaşmaya başlayıp da Nick, Skelly'nin uğursuz bakışlarına şahit olunca bu adamın niyetinin gözdağı vermekten öte olduğunu anladı. Bütün gücünü toplamaya yeltendi genç adam. Kasları içgüdüsel olarak gerilmeye başlamıştı bile. İlk darbe inerken Nick kendini toplamıştı. O eski, atik adam karşılarındaydı yine. Nick saldırganın kasıklarına tekmeyle geçirince ilk darbe sekti. Öbür ikisi sırtına çullandılar. Dönüp onlara karşılık verecekken loş ışıktaki pırıl pırıl parlayan gümüş rengi bir nesne genç adamın gözüne ilişiverdi. Bıçak havada kavis çizerek inerken Nick'in kalbine tuhaf bir hüznün yayıldı; biri ölecekti belli ki.

Nick o kişi olmamaya kararlıydı.

YİRMİALTINCI BÖLÜM

Papaz Browne'un sesi Meredith'in kulağında bir arı vızıltısı gibi çınlamaktaydı. Genç kadın papazın sözlerine kulak vermeye çalışsa da

boşunaydı. Sert sırada huzursuzca kıpırdanıp dururken eldivenlerin ardına gizlenmiş elleri kucagında bükülüverdi. Yine Nick'le son karşılaştıkları anı düşünüyor, başka türlü davranmayışına hayıflanıyordu. Genç kadın ruhuyla, kalbini de o yolun kenarında bedeniyle birlikte teslim etmişti. Yalvarmaktan başka bir şey gelmezdi elinden. Ona bebeğini taşıdığını söylemeli miydi? Ne gülünçtü ama. Her şey altüst olduktan sonra hamile kaldığını öğrenmiş ve...

Nick muhtemelen ona inanmayacaktı. Bunun doğru olduğunu anlaması da uzun sürmeyecekti, elbette. Bütün dünya şahit olacaktı buna. Fakat Meredith asla çocuğunu ona karşı bir silah olarak kullanmayacaktı.

Sör Hiram'a ayrılan boş yer uğursuzca beklemekteydi. Daha doğrusu bu yokluğun hayırlı olup olmadığı bakan kişinin fikrine göre değişebilirdi. Olanların ardından kilisenin kıkırdamalar ve ayıplayan bakışlarla dolmuş olması tesadüf değildi. Herkes Nick'in Londra'ya dönmeden önce Sör Hiram'ı nasıl patakladığını biliyordu. Bu Meredith'in itibarını iki paralık etmişti. Herkes Nick'in bu davranışının sebebini biliyordu. Onlara göre Meredith'in Sör Hiram'la yakışsız bir ilişki sürdürmekte olduğunu öğrenen Nick karısını terk etmişti. Gelgelelim, onların ne düşündükleri Meredith'i hiç mi hiç ilgilendirmiyordu. Genç kadın Nick'ten başka bir şey düşünmüyordu ki! İnsanların fikirleri zerre kadar mühim değildi.

Felicia Stubblefield kendisine ayrılan sırada yüzünde memnun bir ifadeyle oturmaktaydı. Meredith'in göz ucuyla kendisine bakmakta olduğunu görünce Felicia mağrur bir sükûnetle tek kaşını kaldırıverdi. Dedikoduların yayılmasında kimin parmağı olduğu belliydi. Belki Meredith biraz kafa yorarsa, Sör Hiram'la aralarındaki ilişkiyi yanlış anlayan kimselerin fikrini değiştirmenin bir yolunu bulabilirdi. Belki de... Kendini bu kadar yorgun hissetmese yapabilirdi. Birazcık umursuyor olsa yapardı. Bunu düşünmek yerine yıkılan gururunun enkazına sarılıp yüzünü kürsüye çevirdi genç kadın.

Bakışlar içini delip geçiyor, vücudunu kasıp kavuruyor, sırtını adeta alev alev tutuşturuyordu. Meredith herkesin kendisine basit bir kadın muamelesi yapmakta olduğunu düşününce, Nick'in kiliseye giden bu kimselerin dindarlığından şüphe ettiği o anı anımsadı. Haklıydı Nick. İnsanlar vefasızdı. Toplum acımasızdı. Komşular yaftayı yapıştırıveriyorlardı işte. Genç kadının bir yanı onun bu insanlardan kaçmasını, bu hayattan uzak durmasını haklı buluyordu aslında.

Meredith bu derin düşüncelerden bir anda sıyrılıverdi. Bir ses duymamıştı genç kadın; fakat Bay Browne'in aniden sustuğunu fark edince irkilmışti. Meredith kafasını hafifçe kaldırıp bakınca papazın dehşet dolu gözlerinin kilisenin arka tarafına odaklanmış olduğunu gördü. Kilisenin uzun koridorunda yankılanan ayak seslerini hızla yayılan bir fısıltı dalgası izledi. Meredith'in nabızı hızlanmış, sağ gözü seğirmeye başlamıştı. Fakat genç kadın bir türlü dönüp bakamıyordu.

Bu ayak sesleri nihayet Meredith'in oturduğu sıranın yanında son buldu. Kalbinde korkuyla umudun verdiği savaşın sona ermesini beklerken uzun süre öylece kalakaldı genç kadın. Sonunda dönüp baktı ve Nick'in yara bere içindeki yüzünü görünce boğazından kopuveren acı ılgılığı bastırdı. Genç adam eğilip yanına otururken Meredith'i susturmak ister gibi parmaklarını genç kadının dudaklarına değdirdi. Karısının yüzüne doya doya bakarken parlayan gözlerinden okunan tek şey...

"**Sonra,**" diye fısıldadı Nick. Ardından kürsüye dönüp Bay Browne'a ayini sürdürmesini ima eder gibi başını eğdi.

Nick yanında otururken Meredith'in başı dönüyordu. Kilisede değildi artık. Nerede olduğunu bilmiyordu genç kadın. Ayinin geri kalanını sessizce geçirecek gücü kendinde bulamayınca ellerini kucağında sımsıkı kavuşturdu genç kadın. Nick sanki onun zihninden geçenleri okumuş gibi küçük ellerinden birini tutup kucağından çekti. Meredith parmaklarının parmaklarına dokunduğunu hissedince titredi. Nick'in elindeki yara izlerine ilişti gözü. Ne olmuştu ona böyle? Genç kadın, Nick'in yanık tenli elinin, bembeyaz eldivenli parmaklarını

nazikçe sardığını gördü. Birbirine kenetlenen bu eller karşısında genç kadının dili tutulmuştu. Bir başka çiftin elleri olmalıydı bunlar.

Bay Browne öksürdü ve son sözünü söyleyerek ayini bitirdi.

Meredith tek kelime bile duymamıştı.

Nick'in sıkıca kavrayan parmakları genç kadının elini bırakmıyordu. Nick Meredith'in kendisini soru yağmuruna tutmak için nasıl da yanıp tutuştuğunu tahmin edebiliyordu aslında. Yine de bekledi genç adam. Söylemek istediklerini söylerken onunla baş başa kalmak istiyordu. Nick, Meredith'le birlikte pazar ayinine katılırken daha şık giyinmiş olmayı dilerdi elbette. Fakat geçen gece onu eve dönmeye razı eden, akıp giden hayatın ta kendisiydi. Bu yüzden yara bere içinde kalmış yüzüne, çürümüş dudaklarına rağmen yirmi beş yıldır ilk kez Attingham kasabasındaki kiliseye gelmekte tereddüt etmemişti genç adam.

Üstelik huzursuz da değildi.

Hatta Meredith'le yan yana Brookshire ailesine ayrılan sırada otururken içini tuhaf bir sevincin kapladığını da hissediyordu. Evine dönmüştü artık. Sonunda. Az daha bu şansı yitirecekti oysa. Bunu düşününce kalbinin sıkıştığını hissetti Nick. Eğer Skelly amacına ulaşırdı, Nick o dar sokakta hayata gözlerini yumacak ve oraya saplanıp kalacaktı. Meredith genç adamın onu severek öldüğünü hiçbir zaman öğrenemeyecekti. Kalabalık kiliseden çıkarken genç kadın meraklı bakışların kendilerine çevrildiğini fark edince elini Nick'in elinden kurtarmaya çabaladı. Nick'in ise elini bırakmaya hiç niyeti yoktu. Genç adam bu anı yaşayabilmek için ölüme meydan okumuştı. Meredith'in gitmesine izin veremezdi artık. Nazikçe gülümseyerek genç kadının elini dudaklarına götürüp bir öpücük kondurdu. Ardından kolunu koluna doladı. Meredith şaşkın gözlerle yüzüne bakıyordu. Güldü Nick.

Eleanor Hala halinden hoşnut bir tebessümle Nick'e baktı. **"Tam zamanında. Yine de biraz toparlanıp gelseydin daha iyi olurdu, seni kaçak."**

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

"Karım da acı içinde bekleseydi, öyle mi?" Nick, Meredith'in eldiveninin açıkta bıraktığı incecik bileğini okşuyordu bir yandan. Genç kadının yanakları al al oldu. "O kadar bekleyemezdim," dedi Nick boğuk bir sesle. Bu sesi duyunca Eleanor Hala da kızarıverdi.

Kiliseden dışarı adım attıkları anda, "Kimsin sen?" diye fısıldadı Meredith. "Nick nerede?"

Nick'in yüzünde muzip bir tebessüm beliriverdi. "Hiçbir şey söylemeyeceğim," dedi Nick. "Daha değil."

Meredith genç adamın durup Bay Browne'u selamlayarak ayinden ötürü onu kutladığını duyunca donup kaldı.

"Şey, teşekkür ederim, efendim," diye kekeledi genç papaz. Ardından cılız göğsü kabardı ve yüzüne memnun bir tebessüm yayıldı.

Nick sesi soluğu kesilmiş Meredith'le yan yana yürürken öbür komşuları da selamlamaktan geri kalmadı. Genç adam vakti zamanında annesiyle birlikte buradan kovulurken tek kelime etmeyen bu insanlarla yan yana olmaktan hiç de rahatsızlık duymuyordu. Meredith'in elini elinde hissettiği sürece duymayacağı da açıktı.

"Haydi, gidelim," diye fısıldadı Nick. "Konuşmamız lazım."

"Eleanor Hala'yı bekleyelim." Meredith bu deli adamla bir yere gitmekten korkmuş gibi telaş içinde etrafına bakındı.

Eleanor Hala'yla göz göze gelip yaşlı kadına imalı bir tavırla göz kırparak, "Haydi gel benimle," dedi Nick. "Halan kusura bakmaz."

"Ama onu burada bırakamayız. Şu anda Bay Browne'la konuşuyor..."

"Papaz yemeğe gelmeyecek mi?"

Meredith çaresizce kafasını salladı.

"Güzel. Onunla birlikte gelir. Ya da..." Nick yüzünü buruşturarak ekledi. "Davet ettiği öbür konuklardan biriyle gelir."

"Nick, biz..." Meredith Nick'in ima etmekte olduğu şeyi fark edince feryadı bastı. "Ah, bunu yapamaz!"

"Bence yaptı bile." Nick başını Eleanor Hala'nın bulunduğu tarafa eğdi. Yaşlı kadın kalabalık bir hanım topluluğunun arasına karışmış çene

SOPHIE JORDAN – DÜĞÜN GECESİ

çalıyor, sesi Meredith'le Nick'in bulunduğu yerden rahatlıkla duyuluyordu.

"Hiç anlamam. Geleceksiniz. Kont yeni komşularıyla tanışmaktan keyif duyacaktır."

Gözlerini kapatıp, **"Of, hayır,"** diye sızlandı Meredith.

Nick elinden tutup onu atının yanına götürdü.

Genç adam Meredith'i belinden yakalayıp eyere oturtunca, **"İkimiz birden binemeyiz,"** diye çıkıştı genç kadın.

"Niçin?" Nick de arkasına yerleşti.

"İnsanlar bize bakıyor..."

"Ne olacak yani?" Nick'in gözleri Meredith'in yosun yeşili gözlerine kilitlendi. İçini yakıyordu bu gözler. **"Brookshire Kontu'yla Kontesi birbirlerine o kadar âşık ve birlikte olmaya o kadar açlar ki bir atı paylaşıyorlar. Herkes bunun çok romantik olduğunu düşünecek."**

"Saçmalık," dedi Meredith.

Nick gözlerini genç kadının ensesine çevirip duraksadı. Meredith'in boynuna dokunup kulağına eğildi sonra. **"Ama gerçek bu."**

Meredith kolları arasında öylece kalakalmıştı. Dönüp Nick'in yüzüne baktı genç kadın. Sesi güçlkle çıkıyordu. **"Nick?"**

Genç adam karısının yanağına dokundu. **"Seni seviyorum, Meredith. Bunu uzun zaman önce fark ettim. Fakat o kadar aptalım ki, bu gerçeği ancak kabul edebildim."**

Meredith kollarını Nick'in boynuna dolayıp kocasını herkesin önünde öperken boğazından bir hıçkırık yükseliverdi. Baş başa kaldıkları pek söylenemezdi.

Soluk almak için dudakları birbirinden ayrılınca Nick başparmağıyla Meredith'in dudağını okşadı. **"Haydi, gidip şu çok sevdiğin bebek odasını doldurmak için çalışmaya başlayalım."**

Meredith gülümsedi. Bu sözlere karşılık verirken genç kadının yüzü ıslıl ıslıldı. **"Bunu zaten başardık, Lordum."**

Nick bakakaldı. Kekelemeye başladı genç adam. **"Ben doğru anladım..."**

"Evet," dedi Meredith. Nick'e dikkatlice bakarken yüzünde telaşlı bir ifade belirdi. **"Sevindin mi?"**

"Meredith..." Nick, genç kadının yüzünü elleri arasına alıp göğüs geçirdi. **"Bu hayatımda aldığım en güzel haber."** Genç adam Meredith'in gözlerinin yeşil derinliğine dalıp giderken mutluluğa boğuluyordu. **"Seni seviyorum."**

Meredith, Nick'in boynuna sarılıp kulağına fısıldadı. **"Seni seviyorum."**

Çift, alkış sesini duyunca birbirinin kollarından ayrılıverdi. Eleanor Hala yanındaki iki kadını da teşvik edercesine dürtükleyerek deli gibi alkışlıyordu. Yaşlı kadının türbanı başından kayıp gidecekti neredeyse. Alkışa zoraki eşlik eden iki kadının ardından alkışlar kısa sürede bütün kilise bahçesine yayılıverdi. Lord ve Leydi Brookshire aşklarını Attingham Kilisesi'nin bahçesinde hiç çekinmeden ilan ederken kalabalık bunu alkışlarıyla onurlandırmakta olsa da, Nick, bu mutluluklarının asıl sebebinin herkes tarafından bilindiğinden pek de emin değildi doğrusu.

Oysa Nick niçin bu kadar mutlu olduğunu biliyordu.

Evine dönmüştü.